

**FATİH SULTAN MEHMET VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
PSİKOLOJİ ANABİLİM DALI
KLİNİK PSİKOLOJİ PROGRAMI**

**ÇOCUKLUK ÇAĞI TRAVMALARI VE YEME TUTUMLARI
ARASINDAKİ İLİŞKİDE YALNIZLIK, SOSYAL
İZOLASYON VE ZİHİNSELLEŞTİRMENİN YERİ**

DOKTORA TEZİ

TUĞBA ÖZ

İSTANBUL, 2024

**FATİH SULTAN MEHMET VAKIF ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
PSİKOLOJİ ANABİLİM DALI
KLİNİK PSİKOLOJİ PROGRAMI**

**ÇOCUKLUK ÇAĞI TRAVMALARI VE YEME TUTUMLARI
ARASINDAKİ İLİŞKİDE YALNIZLIK, SOSYAL
İZOLASYON VE ZİHİNSELLEŞTİRMENİN YERİ**

DOKTORA TEZİ

**TUĞBA ÖZ
(191131006)**

**Danışman
(Prof. Dr. Gaye Saltukoğlu)**

İSTANBUL, 2024

FATİH SULTAN MEHMET VAKIF ÜNİVERSİTESİ
TEZ ONAY FORMU

08/07/2024

LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ MÜDÜRLÜĞÜNE

Psikoloji Anabilim Dalı Klinik Psikoloji Doktora programı öğrencisi 191131006 numaralı Tuğba Öz'ün hazırladığı "Çocukluk Çağı Travmalarının Yeme Tutumları Üzerindeki Etkisinde Yalnızlık, Sosyal İzolasyon ve Zihinselleştirmenin Yeri" konulu Doktora tezi ile ilgili Tez Savunma Sınavı, 08/07/2024 Pazartesi günü saat 11:00'da yapılmış, sorulara alınan cevaplar sonunda adayın tezinin **Kabulüne Oy Birliği** ile karar verilmiştir.

Tez adı değişikliği yapılması halinde: Tez adının "Çocukluk Çağı Travmaları ve Yeme Tutumları Arasındaki İlişkide Yalnızlık, Sosyal İzolasyon ve Zihinselleştirmenin Yeri" şeklinde değiştirilmesi uygundur.

Jüri Üyesi	Karar
1. (Danışman) Prof. Dr. Gaye SALTUKOĞLU	KABUL
2. Prof. Dr. Selma ARIKAN	KABUL
3. Doç. Dr. Melek ASTAR	KABUL
4. Doç. Dr. İtir Tarı Cömert	KABUL
5. Dr. Öğr. Üyesi Volkan KOÇ	KABUL
6. (İkinci Danışman)*.....	.....

*2. Danışman varsa doldurulması gerekmektedir.

ETİK BİLDİRİM

Bu tezin yazılmasında bilimsel ahlak kurallarına uyulduğunu, başkalarının eserlerinden yararlanılması durumunda bilimsel normlara uygun olarak atıfta bulunulduğunu, kullanılan verilerde herhangi bir tahrifat yapılmadığını, tezin herhangi bir kısmının bağılı olduğum üniversite veya bir başka üniversitedeki başka bir çalışma olarak sunulmadığını beyan ederim.

Tuğba Öz

TEŐEKKÜR

Lisans eğitimimden doktora eğitimime kadar geçen sürede destekleyici ve anlayıŐlı yaklaŐımıyla bana eŐlik eden danışman hocam Prof. Dr. Gaye Saltukoğlu'na çok teŐekkür ederim.

Doktora eğitimimim boyunca yanımnda olan ve tez izleme komitemde önemli geri bildirimler veren hocam Prof. Dr. Selma Arıkan'a, lisans eğitiminden baŐlayarak doktora eğitimim boyunca bana destek veren, kendisinden çok Şey öğrendiğim, samimiyetini ve yardımını esirgemeyen kıymetli hocam Doç. Dr. Melek Astar'a her zaman mteŐekkr olacağım.

Doktora tez sürecinin baŐından sonuna kadar bana eŐlik eden sevgili kütüphane arkadaŐlarım Kevser Erdem etin ve Emine Gılcan'a, doktora çalıŐmamda her Şekilde yanımnda olan ve destek veren sınıf arkadaŐlarıma, bu süreçte sıklıkla yakınmalarımı dinleyen ve fiziksel olarak yanımnda olamadıkları zaman bile desteklerini esirgemeyen dostlarıma çok teŐekkür ederim. İyi ki varsınız.

Her koŐulda yanımnda olan ve destekleyen canım ailem... Yalnız olmadığımı, her koŐulda sevilleğimi ve kabul göreceğimi hissettirdiğiniz için teŐekkür ederim. Ailem olduğunuz için kendimi Őanslı hissediyorum. Bir Őeyi merakla ve heyecanla yapmanın verdiği mutluluğun ne kadar kıymetli olduğunu öğreten kıymetli babam... Seni seviyorum ve çok özlüyorum.

Özellikle tez dönemi benim için, zaman zaman kendimle savaŐtıđım ve farklı yönlerimi keŐfettiđim bir süreç oldu. Tüm bunları kabul etmek bazen zor olsa da cesaret gsterebildiğim için bir teŐekkürü de kendime ediyorum.

Tuğba z

ÇOCUKLUK ÇAĞI TRAVMALARI VE YEME TUTUMLARI ARASINDAKİ İLİŞKİDE YALNIZLIK, SOSYAL İZOLASYON VE ZİHİNSELLEŞTİRMENİN YERİ

Tuğba Öz

ÖZET

Bu araştırmada çocukluk çağı travma yaşantıları ile yeme tutumları ve duygusal yeme arasındaki ilişkide zihinselleştirme, yalnızlık ve sosyal izolasyonun seri aracılık etkilerinin incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırmaya yaşları 18 ile 25 yaş arasında değişen 598 yetişkin katılmıştır. Katılımcıların 190'ı yeme tutumlarını etkileyebilecek bir fizyolojik rahatsızlığa sahip olduklarını belirtmiştir. Katılımcılardan demografik form, Çocukluk Çağı Travma Ölçeği, Zihinselleştirme Ölçeği, UCLA Yalnızlık Ölçeği, Sosyal İzolasyon Ölçeği, Yeme Tutum Testi ve Hollanda Yeme Davranışları Anketi ile veri toplanmıştır. Seri aracı analizleri Hayes'in Process Macro V4.1'deki Model 6, 5000 tekrarlı örneklem yöntemiyle %95 güven aralığında gerçekleştirilmiştir. Analizler öncelikle tüm grup için yapılmış sonrasında fizyolojik hastalığı olan ve olmayan grup için yinelenmiştir. Tüm grup için yapılan analiz sonuçlarına göre zihinselleştirme ve yalnızlığın, travma ve yeme tutumu arasında seri aracı rol aldığı, duygusal istismar dışındaki tüm travma alt boyutları ile yeme tutumu ve duygusal yeme arasındaki ilişkide ise zihinselleştirme ve sosyal izolasyonun seri aracı rol aldığı gözlenmiştir. Fizyolojik bir hastalığı olan ve olmayan grup için yapılan analizler sonucunda ise fizyolojik hastalığı olan grup için seri aracılık analizlerin anlamlı olmadığı, hastalığı olan grup için fiziksel ve cinsel istismar alt boyut dışındaki tüm analizlerin tüm grup için yapılan analizler ile aynı doğrultuda olduğu gözlenmiştir. Elde edilen bulgular literatürde yer alan bilgiler çerçevesinde tartışılmıştır.

Anahtar kelimeler: Travma, Zihinselleştirme, Yalnızlık, Sosyal İzolasyon, Yeme Tutumları, Duygusal Yeme

**THE ROLE OF LONELINESS, SOCIAL ISOLATION
AND MENTALIZATION IN THE RELATIONSHIP
BETWEEN CHILDHOOD TRAUMAS AND EATING
ATTITUDES**

Tuğba Öz

ABSTRACT

In this study, it was aimed to examine the serial mediation effects of mentalization, loneliness and social isolation in the relationship between childhood trauma experiences and eating attitudes and emotional eating. A total of 598 adults aged between 18 and 25 years participated in the study. 190 of the participants stated that they had a physiological disorder that could affect their eating attitudes. Data were collected from the participants using demographic form, Childhood Trauma Scale, Mentalization Scale, UCLA Loneliness Scale, Social Isolation Scale, Eating Attitudes Test and Dutch Eating Behaviors Questionnaire. Serial mediator analyses were conducted using Hayes' Process Macro V4.1, Model 6, 5000 repeated sample method with 95% confidence interval. Analyses were first performed for the whole group and then repeated for the group with and without physiological disease. According to the results of the analysis for the whole group, it was observed that mentalization and loneliness played a serial mediating role between trauma and eating attitude, and mentalization and social isolation played a serial mediating role in the relationship between all trauma sub-dimensions except emotional abuse and eating attitude and emotional eating. As a result of the analyses conducted for the group with and without a physiological disease, it was observed that the serial mediation analyses were not significant for the group with physiological disease, and all analyses except for the physical and sexual abuse sub-dimension for the group with disease were in the same direction with the analyses conducted for the whole group. The results obtained were discussed within the framework of the information in the literature.

Key words: Trauma, Mentalization, Loneliness, Social Isolation, Eating Attitudes, Emotional Eating

ÖN SÖZ

Bu araştırma önemli psikiyatrik bozukluklar kapsamında değerlendirilen yeme bozukluklarının oluşumuna zemin hazırladığı düşünülen yeme tutumlarındaki bozulmalara (Çelik ve Kaya, 2018; Scaglioni ve ark., 2018) neden olabilecek değişkenleri belirlemek amacıyla gerçekleştirilmiştir. Çocukluk ve ergenlik döneminde yaşanan travmaların, ruhsal hastalıklar açısından önemli bir dönem olduğu (McKay ve ark., 2020; Downey ve Crummy, 2022) bilinmektedir. Ayrıca stresli yaşam olaylarının sağlıksız yeme tutumlarının oluşumdaki önemi göz önüne alındığında (Lie ve ark., 2021) çocukluk çağında yaşanan travmatik yaşantıların bu ilişkide yer almasının önemli olduğu düşünülmüştür. Travmatik yaşantıların fizyolojik ve psikolojik gelişim üzerindeki etkileri düşünüldüğünde, bakım verenlerin ihmal ve istismar kapsamındaki davranışları çocukları olumsuz etkilenmekte (Ma ve ark., 2022; Downing ve ark., 2021; Choe, 2018; Webb ve Musello, 2018) ve bu çocukların yaşamın ilerleyen dönemlerinde kendilerini daha yalnız (Ljubičić ve ark., 2023; Cengiz ve ark., 2020) ve toplumdan izole hissettikleri (Dos Santos Quaresma ve ark., 2021) literatürde yer almaktadır. Tüm bu yaşam olaylarını anlama ve bu doğrultuda duyguların düzenlenmesine yardımcı olduğu düşünlen zihinselleştirme becerilerin (Berthelot ve ark., 2021; Wagner-Skacel ve ark., 2022) önemi göz ardı edilmemelidir.

İlgili değişkenlerin yeme tutumları üzerindeki etkisine yönelik çalışmalar literatürde yer almasına rağmen bu değişkenlerin bir arada bulunduğu ve bu ilişkinin, yeme tutumlarını etkileyebilecek fizyolojik hastalığı olan ve olmayan kişilerde ayrı ayrı incelendiği çalışmaların yeteri kadar olmadığı görülmüştür. Bu çalışmada travma ile yeme tutumu ve duygusal yeme arasında zihinselleştirme, yalnızlık ve sosyal izolasyonun aracı etkileri tüm katılımcılar üzerinden incelendiği gibi hem fizyolojik hastalığı olmayan hem de fizyolojik hastalığı olan grup için ayrı ayrı incelenmiştir. Böylelikle sağlıksız yeme tutumlarının oluşumu, farklı değişkenler ve farklı gruplar açısından ele alınmıştır.

Temmuz, 2024

Tuğba Öz

İÇİNDEKİLER

ÖZET.....	v
ABSTRACT	vi
ÖN SÖZ.....	vii
TABLO LİSTESİ	xi
KISALTMALAR.....	xxiv
GİRİŞ	1
BİRİNCİ BÖLÜM.....	3
1. KAVRAMSAL ÇERÇEVE	3
1.1. YEME TUTUMU.....	3
1.1.1. Tutum ve Davranış	3
1.1.2. Yeme Tutumu.....	4
1.2. DUYGUSAL YEME.....	8
1.3. ÇOCUKLUK ÇAĞI TRAVMALARI	10
1.3.1. İstismar	10
1.3.1.1. Fiziksel İstismar	11
1.3.1.2. Cinsel İstismar	11
1.3.1.3. Duygusal İstismar	12
1.3.2. İhmal	12
1.3.2.1. Fiziksel İhmal	13
1.3.2.2. Duygusal İhmal	14
1.3.3. Yeme Tutumu ve Duygusal Yemede Çocukluk Çağı Travmalarının Rolü	14
1.4. ZİHİNSELLEŞTİRME.....	16
1.4.1. Zihinselleştirmenin Gelişimi	17
1.4.2. Zihinselleştirmenin Boyutları.....	18
1.4.2.1. Otomatik ve Kontrollü Zihinselleştirme.....	19
1.4.2.2. Kendi Odaklı ve Diğeri Odaklı Zihinselleştirme	19
1.4.2.3. İçsel Odaklı ve Dışsal Odaklı Zihinselleştirme	19
1.4.2.4. Bilişsel ve Duygusal Zihinselleştirme	20
1.4.3. Yeme Tutumu ve Duygusal Yemede Zihinselleştirmenin Rolü.....	20
1.5. YALNIZLIK.....	22
1.5.1. Yalnızlığın Gelişimi	24
1.6. SOSYAL İZOLASYON.....	26
1.6.1. Yeme Tutumu ve Duygusal Yemede Yalnızlık ve Sosyal İzolasyonun Rolü	28
1.7. ARAŞTIRMANIN AMACI	29
1.7.1. Kurulan Modeller ve Hipotezler	30
İKİNCİ BÖLÜM	33

2. YÖNTEM	33
2.1. KATILIMCILAR	33
2.2. VERİ TOPLAMA ARAÇLARI	33
2.2.1. Demografik Form	33
2.2.2. Çocukluk Çağı Travma Ölçeği (Turkish Childhood Trauma Questionnaire-CTQ-33)	33
2.2.3. Zihinselleştirme Ölçeği (Mentalization Scale-MENTS)	34
2.2.4. UCLA Yalnızlık Ölçeği (UCLA Loneliness Scale).....	34
2.2.5. Sosyal İzolasyon Ölçeği (Social Isolation Scale).....	35
2.2.6. Hollanda Yeme Davranışı Anketi – DEBQ (Dutch Eating Behavior Questionnaire).....	35
2.2.7. Yeme Tutum Testi (YTT-40) (Eating Attitudes Test-40).....	36
2.3. UYGULAMA.....	36
2.4. VERİLERİN ANALİZİ.....	37
2.4.1. Ön Analizler	37
2.4.2. Seri Aracı Modeller İçin Analizler	38
2.5. SONUÇLAR	38
2.5.1. Ön Analiz İçin Sonuçlar	38
2.5.2. Tüm Örneklem için Seri Aracılık Model Sonuçları	50
.....	60
2.5.3. Fizyolojik Hastalığı Olmayan Grup için Seri Aracılık Model Sonuçları	92
.....	92
2.5.4. Fizyolojik Hastalığı Olan Grup için Seri Aracılık Model Sonuçları	132
ÜÇÜNCÜ BÖLÜM	172
3. TARTIŞMA	172
3.1. ÖN ANALİZ BULGULARININ DEĞERLENDİRİLMESİ	173
3.1.1. İç Tutarlılık Katsayılarının Değerlendirilmesi	173
3.1.2. Değişkenler Arasındaki İlişkilerin Değerlendirilmesi.....	173
3.2. SERİ ARACILIK ANALİZ SONUÇLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ .	178
3.2.1. Tüm Örneklem için Seri Aracılık Model Sonuçlarının Değerlendirilmesi	178
3.2.1.1. Zihinselleştirme ve Yalnızlığın Aracı Rolü.....	178
3.2.1.2. Zihinselleştirme ve Sosyal İzolasyonun Aracı Rolü.....	182
3.2.2. Fizyolojik Hastalığı Olan ve Olmayan Grup için Seri Aracılık Model Sonuçlarının Değerlendirilmesi.....	183
3.2.2.1. Zihinselleştirme ve Yalnızlığın Aracı Rolü.....	183
3.2.2.2. Zihinselleştirme ve Sosyal İzolasyonun Aracı Rolü.....	184
3.3. KLİNİK DOĞURGULAR	185
3.4. KISITLILIKLAR VE ÖNERİLER	187
3.4.1. Doldurma Tarzının Etkilerinin Değerlendirilmesi.....	188

SONUÇ	189
KAYNAKÇA	191
EKLER	229

TABLO LİSTESİ

Sayfa

Tablo 1. Katılımcıların Demografik Değişkenlere göre Dağılımı.....	39
Tablo 2. Katılımcıların Belirtilen Hastalıklar Açısından Dağılımı.	41
Tablo 3. Ölçek Alt Boyut ve Toplam Puanları için Tanımlayıcı İstatistikler.	42
Tablo 4. Ölçek Boyutlarının Güvenirlilik Analizi Sonuçları.....	43
Tablo 5. Anket Doldurma Tarzına göre Bağımsız Gruplar t Testi Sonuçları.	44
Tablo 6. Ölçek Alt Boyut ve Toplam Puanlarının Hasta Grupları Açısından Bağımsız Gruplar t Testi Sonuçları.....	45
Tablo 7. Ölçek Boyutları için Korelasyon Sonuçları.	46
Tablo 8. Duygusal İstismar ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.	52
Tablo 9. Duygusal İstismar ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.....	53
Tablo 10. Fiziksel İstismar ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.	54
Tablo 11. Fiziksel İstismar ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.....	55
Tablo 12. Cinsel İstismar ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.	56
Tablo 13. Cinsel İstismar ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.....	57
Tablo 14. Fiziksel İhmal ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.	58
Tablo 15. Fiziksel İhmal ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.....	59

Tablo 16. Duygusal İhmal ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.....	60
Tablo 17. Duygusal İhmal ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.....	61
Tablo 18. Duygusal İstismar ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.....	62
Tablo 19. Duygusal İstismar ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.....	63
Tablo 20. Fiziksel İstismar ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.....	64
Tablo 21. Fiziksel İstismar ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.....	65
Tablo 22. Cinsel İstismar ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.....	66
Tablo 23. Cinsel İstismar ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Arac Modeldeki Dolaylı Etkiler.....	67
Tablo 24. Fiziksel İhmal ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.....	68
Tablo 25. Fiziksel İhmal ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.....	69
Tablo 26. Duyusal İhmal ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.....	70
Tablo 27. Duygusal İhmal ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.....	71
Tablo 28. Duygusal İstismar ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.....	72
Tablo 29. Duygusal İstismar ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.....	73
Tablo 30. Fiziksel İstismar ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.....	74
Tablo 31. Fiziksel İstismar ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.....	75

Tablo 32. Cinsel İstismar ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.....	76
Tablo 33. Cinsel İstismar ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.....	77
Tablo 34. Fiziksel İhmal ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.....	78
Tablo 35. Fiziksel İhmal ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.....	79
Tablo 36. Duygusal İhmal ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.....	80
Tablo 37. Duygusal İhmal ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.....	81
Tablo 38. Duygusal İstismar ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.....	82
Tablo 39. Duygusal İstismar ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.....	83
Tablo 40. Fiziksel İstismar ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.....	84
Tablo 41. Fiziksel İstismar ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.....	85
Tablo 42. Cinsel İstismar ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.....	86
Tablo 43. Cinsel İstismar ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.....	87
Tablo 44. Fiziksel İhmal ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.....	88
Tablo 45. Fiziksel İhmal ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.....	89
Tablo 46. Duygusal İhmal ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.....	90
Tablo 47. Duygusal İhmal ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.....	91

Tablo 48. Duygusal İstismar ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.....	92
Tablo 49. Duygusal İstismar ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.....	93
Tablo 50. Fiziksel İstismar ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.....	94
Tablo 51. Fiziksel İstismar ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.....	95
Tablo 52. Cinsel İstismar ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.....	96
Tablo 53. Cinsel İstismar ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.....	97
Tablo 54. Fiziksel İhmal ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.....	98
Tablo 55. Fiziksel İhmal ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.....	99
Tablo 56. Duygusal İhmal ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.....	100
Tablo 57. Duygusal İhmal ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.....	101
Tablo 58. Duygusal İstismar ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.....	102
Tablo 59. Duygusal İstismar ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.....	103
Tablo 60. Fiziksel İstismar ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.....	104
Tablo 61. Fiziksel İstismar ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.....	105
Tablo 62. Cinsel İstismar ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.....	106
Tablo 63. Cinsel İstismar ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.....	107

Tablo 64. Fiziksel İhmal ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.	108
Tablo 65. Fiziksel İhmal ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.	109
Tablo 66. Duyusal İhmal ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.	110
Tablo 67. Duyusal İhmal ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.	111
Tablo 68. Duyusal İstismar ile Duyusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.	112
Tablo 69. Duyusal İstismar ile Duyusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.	113
Tablo 70. Fiziksel İstismar ile Duyusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.	114
Tablo 71. Fiziksel İstismar ile Duyusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.	115
Tablo 72. Cinsel İstismar ile Duyusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.	116
Tablo 73. Cinsel İstismar ile Duyusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.	117
Tablo 74. Fiziksel İhmal ile Duyusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.	118
Tablo 75. Fiziksel İhmal ile Duyusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.	119
Tablo 76. Duyusal İhmal ile Duyusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.	120
Tablo 77. Duyusal İhmal ile Duyusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.	121
Tablo 78. Duyusal İstismar ile Duyusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.	122
Tablo 79. Duyusal İstismar ile Duyusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.	123

Tablo 80. Fiziksel İstismar ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.....	124
Tablo 81. Fiziksel İstismar ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.....	125
Tablo 82. Cinsel İstismar ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.....	126
Tablo 83. Cinsel İstismar ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.....	127
Tablo 84. Fiziksel İhmal ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.....	128
Tablo 85. Fiziksel İhmal ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.....	129
Tablo 86. Duygusal İhmal ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.....	130
Tablo 87. Duygusal İhmal ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.....	131
Tablo 88. Duygusal İstismar ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.....	132
Tablo 89. Duygusal İstismar ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.....	133
Tablo 90. Fiziksel İstismar ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.....	134
Tablo 91. Fiziksel İstismar ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.....	135
Tablo 92. Cinsel İstismar ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.....	136
Tablo 93. Cinsel İstismar ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.....	137
Tablo 94. Fiziksel İhmal ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.....	138
Tablo 95. Fiziksel İhmal ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.....	139

Tablo 96. Duygusal İhmal ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.....	140
Tablo 97. Duygusal İhmal ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.....	141
Tablo 98. Duygusal İstismar ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.....	142
Tablo 99. Duygusal İstismar ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.....	143
Tablo 100. Fiziksel İstismar ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.....	144
Tablo 101. Fiziksel İstismar ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.....	145
Tablo 102. Cinsel İstismar ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.....	146
Tablo 103. Cinsel İstismar ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.....	147
Tablo 104. Fiziksel İhmal ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.....	148
Tablo 105. Fiziksel İhmal ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.....	149
Tablo 106. Duyusal İhmal ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.....	150
Tablo 107. Duygusal İhmal ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.....	151
Tablo 108. Duygusal İstismar ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.....	152
Tablo 109. Duygusal İstismar ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.....	153
Tablo 110. Fiziksel İstismar ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.....	154
Tablo 111. Fiziksel İstismar ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.....	155

Tablo 112. Cinsel İstismar ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.....	156
Tablo 113. Cinsel İstismar ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.....	157
Tablo 114. Fiziksel İhmal ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.....	158
Tablo 115. Fiziksel İhmal ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.....	159
Tablo 116. Duygusal İhmal ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.....	160
Tablo 117. Duygusal İhmal ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.....	161
Tablo 118. Duygusal İstismar ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.....	162
Tablo 119. Duygusal İstismar ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.....	163
Tablo 120. Fiziksel İstismar ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.....	164
Tablo 121. Fiziksel İstismar ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.....	165
Tablo 122. Cinsel İstismar ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.....	166
Tablo 123. Cinsel İstismar ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.....	167
Tablo 124. Fiziksel İhmal ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.....	168
Tablo 125. Fiziksel İhmal ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.....	169
Tablo 126. Duygusal İhmal ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.....	170
Tablo 127. Duygusal İhmal ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.....	171

ŞEKİL LİSTESİ

Sayfa

Şekil 1. Yeme Tutumu için Zihinselleştirme ve Yalnızlığın Seri Aracı Modeli	30
Şekil 2. Duygusal Yeme için Zihinselleştirme ve Yalnızlığın Seri Aracı Modeli.....	31
Şekil 3. Yeme Tutumu için Zihinselleştirme ve Sosyal izolasyonun Seri Aracı Modeli	31
Şekil 4. Duygusal Yeme için Zihinselleştirme ve Sosyal izolasyonun Seri Aracı Modeli	32
Şekil 5. Seri Aracı Model.....	50
Şekil 6. Duygusal İstismar, Zihinselleştirme, Yalnızlık ve Yeme Tutumu Arasındaki Seri Aracı Model.	52
Şekil 7. Fiziksel İstismar, Zihinselleştirme, Yalnızlık ve Yeme Tutumu Arasındaki Seri Aracı Model.	54
Şekil 8. Cinsel İstismar, Zihinselleştirme, Yalnızlık ve Yeme Tutumu Arasındaki Seri Aracı Model.	56
Şekil 9. Fiziksel İhmal, Zihinselleştirme, Yalnızlık ve Yeme Tutumu Arasındaki Seri Aracı Model.	58
Şekil 10. Duygusal İhmal, Zihinselleştirme, Yalnızlık ve Yeme Tutumu Arasındaki Seri Aracı Model.	60
Şekil 11. Duygusal İstismar, Zihinselleştirme, Sosyal izolasyon ve Yeme Tutumu Arasındaki Seri Aracı Model.	62
Şekil 12. Fiziksel İstismar, Zihinselleştirme, Sosyal izolasyon ve Yeme Tutumu Arasındaki Seri Aracı Model.	64
Şekil 13. Cinsel İstismar, Zihinselleştirme, Sosyal izolasyon ve Yeme Tutum Arasındaki Seri Aracı Model.	66
Şekil 14. Fiziksel İhmal, Zihinselleştirme, Sosyal izolasyon ve Yeme Tutumu Arasındaki Seri Aracı Model.	68
Şekil 15. Duygusal İhmal, Zihinselleştirme, Sosyal izolasyon ve Yeme Tutumu Arasındaki Seri Aracı Model.	70

Şekil 16. Duygusal İstismar, Zihinselleştirme, Yalnızlık ve Duygusal Yeme Tutumu Arasındaki Seri Aracı Model.	72
Şekil 17. Fiziksel İstismar, Zihinselleştirme, Yalnızlık ve Duygusal Yeme Arasındaki Seri Aracı Model.	74
Şekil 18. Cinsel İstismar, Zihinselleştirme, Yalnızlık ve Duygusal Yeme Arasındaki Seri Aracı Model.	76
Şekil 19. Fiziksel İhmal, Zihinselleştirme, Yalnızlık ve Duygusal Yeme Arasındaki Seri Aracı Model.	78
Şekil 20. Duygusal İhmal, Zihinselleştirme, Yalnızlık ve Duygusal Yeme Arasındaki Seri Aracı Model.	80
Şekil 21. Duygusal İstismar, Zihinselleştirme, Sosyal İzolasyon ve Duygusal Yeme Arasındaki Seri Aracı Model.	82
Şekil 22. Fiziksel İstismar, Zihinselleştirme, Sosyal İzolasyon ve Duygusal Yeme Arasındaki Seri Aracı Model.	84
Şekil 23. Cinsel İstismar, Zihinselleştirme, Sosyal İzolasyon ve Duygusal Yeme Arasındaki Seri Aracı Model.	86
Şekil 24. Fiziksel İhmal, Zihinselleştirme, Sosyal İzolasyon ve Duygusal Yeme Arasındaki Seri Aracı Model.	88
Şekil 25. Duygusal İhmal, Zihinselleştirme, Sosyal İzolasyon ve Duygusal Yeme Arasındaki Seri Aracı Model.	90
Şekil 26. Duygusal İstismar, Zihinselleştirme, Yalnızlık ve Yeme Tutumu Arasındaki Seri Aracı Model.	92
Şekil 27. Fiziksel İstismar, Zihinselleştirme, Yalnızlık ve Yeme Tutumu Arasındaki Seri Aracı Model.	94
Şekil 28. Cinsel İstismar, Zihinselleştirme, Yalnızlık ve Yeme Tutumu Arasındaki Seri Aracı Model.	96
Şekil 29. Fiziksel İhmal, Zihinselleştirme, Yalnızlık ve Yeme Tutumu Arasındaki Seri Aracı Model.	98
Şekil 30. Duygusal İhmal, Zihinselleştirme, Yalnızlık ve Yeme Tutumu Arasındaki Seri Aracı Model.	100
Şekil 31. Duygusal İstismar, Zihinselleştirme, Sosyal İzolasyon ve Yeme Tutumu Arasındaki Seri Aracı Model.	102

Şekil 32. Fiziksel İstismar, Zihinselleştirme, Sosyal İzolasyon ve Yeme Tutumu Arasındaki Seri Aracı Model.	104
Şekil 33. Cinsel İstismar, Zihinselleştirme, Sosyal izolasyon ve Yeme Tutumu Arasındaki Seri Aracı Model.	106
Şekil 34. Fiziksel İhmal, Zihinselleştirme, Sosyal izolasyon ve Yeme Tutumu Arasındaki Seri Aracı Model.	108
Şekil 35. Duygusal İhmal, Zihinselleştirme, Sosyal izolasyon ve Yeme Tutumu Arasındaki Seri Aracı Model.	110
Şekil 36. Duygusal İstismar, Zihinselleştirme, Yalnızlık ve Duygusal Yeme.....	112
Şekil 37. Fiziksel İstismar, Zihinselleştirme, Yalnızlık ve Duygusal Yeme Arasındaki Seri Aracı Model.	114
Şekil 38. Cinsel İstismar, Zihinselleştirme, Yalnızlık ve Duygusal Yeme Arasındaki Seri Aracı Model.	116
Şekil 39. Fiziksel İhmal, Zihinselleştirme, Yalnızlık ve Duygusal Yeme Arasındaki Seri Aracı Model.	118
Şekil 40. Duygusal İhmal, Zihinselleştirme, Yalnızlık ve Duygusal Yeme Arasındaki Seri Aracı Model.	120
Şekil 41. Duygusal İstismar, Zihinselleştirme, Sosyal İzolasyon ve Duygusal Yeme Arasındaki Seri Aracı Model.	122
Şekil 42. Fiziksel İstismar, Zihinselleştirme, Sosyal İzolasyon ve Duygusal Yeme Arasındaki Seri Aracı Model.	124
Şekil 43. Cinsel İstismar, Zihinselleştirme, Sosyal İzolasyon ve Duygusal Yeme Arasındaki Seri Aracı Model.	126
Şekil 44. Fiziksel İhmal, Zihinselleştirme, Sosyal İzolasyon ve Duygusal Yeme Arasındaki Seri Aracı Model.	128
Şekil 45. Duygusal İhmal, Zihinselleştirme, Sosyal İzolasyon ve Duygusal Yeme Arasındaki Seri Aracı Model.	130
Şekil 46. Duygusal İstismar, Zihinselleştirme, Yalnızlık ve Yeme Tutumu Arasındaki Seri Aracı Model.	132
Şekil 47. Fiziksel İstismar, Zihinselleştirme, Yalnızlık ve Yeme Tutumu Arasındaki Seri Aracı Model.	134

Şekil 48. Cinsel İstismar, Zihinselleştirme, Yalnızlık ve Yeme Tutumu Arasındaki Seri Aracı Model.	136
Şekil 49. Fiziksel İhmal, Zihinselleştirme, Yalnızlık ve Yeme Tutumu Arasındaki Seri Aracı Model.	138
Şekil 50. Duygusal İhmal, Zihinselleştirme, Yalnızlık ve Yeme Tutumu Arasındaki Seri Aracı Model.	140
Şekil 51. Duygusal İstismar, Zihinselleştirme, Sosyal İzolasyon ve Yeme Tutumu Arasındaki Seri Aracı Model.	142
Şekil 52. Fiziksel İstismar, Zihinselleştirme, Sosyal İzolasyon ve Yeme Tutumu Arasındaki Seri Aracı Model.	144
Şekil 53. Cinsel İstismar, Zihinselleştirme, Sosyal izolasyon ve Yeme Tutumu Arasındaki Seri Aracı Model.	146
Şekil 54. Fiziksel İhmal, Zihinselleştirme, Sosyal izolasyon ve Yeme Tutumu Arasındaki Seri Aracı Model.	148
Şekil 55. Duygusal İhmal, Zihinselleştirme, Sosyal izolasyon ve Yeme Tutumu Arasındaki Seri Aracı Model.	150
Şekil 56. Duygusal İstismar, Zihinselleştirme, Yalnızlık ve Duygusal Yeme Arasındaki Seri Aracı Model.	152
Şekil 57. Fiziksel İstismar, Zihinselleştirme, Yalnızlık ve Duygusal Yeme Arasındaki Seri Aracı Model.	154
Şekil 58. Cinsel İstismar, Zihinselleştirme, Yalnızlık ve Duygusal Yeme Arasındaki Seri Aracı Model.	156
Şekil 59. Fiziksel İhmal, Zihinselleştirme, Yalnızlık ve Duygusal Yeme Arasındaki Seri Aracı Model.	158
Şekil 60. Duygusal İhmal, Zihinselleştirme, Yalnızlık ve Duygusal Yeme Arasındaki Seri Aracı Model.	160
Şekil 61. Duygusal İstismar, Zihinselleştirme, Sosyal İzolasyon ve Duygusal Yeme Arasındaki Seri Aracı Model.	162
Şekil 62. Fiziksel İstismar, Zihinselleştirme, Sosyal İzolasyon ve Duygusal Yeme Arasındaki Seri Aracı Model.	164
Şekil 63. Cinsel İstismar, Zihinselleştirme, Sosyal İzolasyon ve Duygusal Yeme Arasındaki Seri Aracı Model.	166

Şekil 64. Fiziksel İhmal, Zihinselleştirme, Sosyal İzolasyon ve Duygusal Yeme Arasındaki Seri Aracı Model.	168
Şekil 65. Duygusal İhmal, Zihinselleştirme, Sosyal İzolasyon ve Duygusal Yeme Arasındaki Seri Aracı Model.	170

KISALTMALAR

A.D.G.A	Alt Düzey Güven Aralığı
APA	American Psychological Association
DSM	Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders
mentS	Zihinselleştirme Ölçeği Toplam
s.d	Serbestlik Derecesi
S.H.	Standart Hata
Ü.D.G.A.	Üst Düzey Güven Aralığı
WHO	World Health Organization
YB	Yeme Bozuklukları

GİRİŞ

Yeme tutumları (yemekle ilgili inançlar, düşünceler ve duygular) ve yeme davranışları kişilerin yiyecek seçimleri ve tercihleriyle birlikte fiziksel ve psikojik sağlıklarını da etkileyebilecek yapılar olarak görülmektedir (Alveranga ve ark., 2010, Sun, 2008). Yeme tutum ve davranışlarının, besinlere karşı sağlıklı tutum ve davranışları içeren dengeli beslenme ile düzensiz beslenmeye kadar uzanan bir süreçte yer alabileceği belirtilmektedir (Scott ve ark., 2019). Yeme tutum ve davranışlarında meydana gelen bozulmalar (çok az veya çok fazla yemek yeme gibi) önemli psikiyatrik bozukluklar arasında görülen yeme bozukluklarının oluşumunda öncül olarak görülmektedir (Yirga ve ark., 2016; Bruce ve Ricciardelli, 2016; Scaglioni ve ark., 2018; Çelik ve Kaya, 2018). Bu sebeple yeme tutumlarının bozulmasına etki edebilecek değişkenlerin belirlenmesi ve bu durumlarla ilgili müdahale çalışmalarının yapılmasının yaşamın ilerleyen dönemlerinde ortaya çıkabilecek olan yeme bozukluklarının önlenmesinde yararlı olacağı düşünülmektedir.

Kişinin günlük yaşamını önemli ölçüde etkileyen beslenme ve yeme davranışlarındaki bozukluklar düzensiz davranışlarla kendini gösterdiği gibi düşünce, tutum ve duygularda bozulmayla da ortaya çıkmaktadır. Bunun nedeni olarak biyolojik, ailesel, psikososyal ve/veya psikolojik değişkenler gösterilmektedir (Samudra ve ark., 2021). Bu değişkenler arasında özellikle çocukluk çağında maruz kalınan stresli yaşam olaylarının kişilerin sonraki dönemlerde psikopatolojik ve fizyolojik rahatsızlık gösterme düzeylerini yükselttiği belirtilmektedir (Miller, Chen ve Parker, 2011; Chiang ve ark., 2022; Sapolsky, 2015; McEven, 2018; Smith ve Pollak, 2020). Ayrıca çocukluk çağında yaşanan kötü muamele (ihmal ve/veya istismar) düzensiz yeme davranışlarının oluşumuna zenin hazırlayan faktörler arasında görülmektedir (Martin ve Strodl, 2023; Kong ve Bernstein, 2009). Molendijk ve arkadaşlarının (2017) yapmış olduğu meta-analiz çalışmasında genel popülasyona oranla çocukluk çağında kötü muameleye maruz kalmış kişilerde bozulmuş yeme davranışlarının görülme düzeyinin daha yüksek olduğu belirlenmiştir. Çocukluk çağı travmalarının yeme tutumlarındaki bozulmanın oluşumunda risk etmeni olarak

görülmesine rağmen bu ilişkinin oluşumuna aracılık eden değişkenlere dair yeterli çalışma yapılmadığı dile getirilmiştir (Tunç, 2019).

Çocukluk çağında kötü muamele deneyimleri olan kişilerin yaşamlarının ilerleyen dönemlerinde duygusal ve davranışsal sorunlar gösterme eğilimlerinin yüksek olduğu (Pereira ve ark., 2018) ve bu çocukların hem kendilerinin hem de başkalarının zihinsel durumlarını değerlendirmede başarısız olabilecekleri belirtilmektedir (Yang ve Huang, 2024). Ayrıca kötü muamele yaşantılarını deneyimleyen ve bakım verenlerin ihmal ve/veya istismarcı davranışlarına maruz kalan çocukların, ilişki içinde oldukları kişilerden zarar göreceğine dair beklenti geliştirmeleri ve bu kişileri ulaşamaz ve güvenilmez algılama eğilimlerinin diğer kişilere oranla daha yüksek olabileceği ifade edilmektedir (Capaldo ve Perrella, 2018). Buna ek olarak kötü muamele gören çocukların sosyal becerilerinin gelişiminin engellendiğini ve yaşadıkları olumsuz deneyimlerinin duygu düzenleme becerileri üzerindeki olumsuz etkileri sebebiyle akranları tarafından kabul görmeme ihtimallerinin olduğu görülmektedir. Bu kişilerin diğer insanlarla anlamlı bağlantılar kurmak ve sürdürmek için gerekli etkileşim becerilerini öğrenme olasılıklarının daha düşük olduğu ve bundan dolayı kendilerini sosyal olarak izole edilmiş hissetme olasılıklarının ise daha yüksek olduğu belirtilmektedir (Elliott ve ark., 2006).

Bu bilgilerden yola çıkarak bu araştırmada çocukluk çağındaki kötü muamele yaşantıları ile yeme tutumları ve duygusal yeme arasındaki ilişkide zihinselleştirme, yalnızlık ve sosyal izolasyon değişkenlerinin seri aracılık durumları incelenmeye çalışılmıştır. Çocukluk çağı travmalarının yeme tutumlarındaki bozulmaya etkisinde dahil edilen değişkenlerin bir arada nasıl bir aracılık etkisi oluşturduğu incelenmeye çalışılarak literatüre özgün bir katkıda bulunulması hedeflenmiştir.

BİRİNCİ BÖLÜM

1. KAVRAMSAL ÇERÇEVE

Yeme tutumu kişinin yemeğe yönelik inanç, düşünce ve duygularını içerirken (Alveranga ve ark., 2012), duygusal yeme kişinin olumlu ve/veya olumsuz yaşam olayları ve sonrasında oluşan duygulardan etkilenerek oluşan yeme davranışı olarak ifade edilmektedir (Dakanalis ve ark., 2023; De Lauzon-Guillain ve ark. 2006; Serin ve Şanlıer, 2018). Temel insani ihtiyaçlar arasında olan yemek yeme, açlık ve enerji açığı durumlarında başlamakta ve yeterli yiyeceğin alınması ile doyma gerçekleşmektedir. Fakat bazı durumlarda açlık ve doyma arasında oluşan bu denge bozulmakta (Reichenberge ve ark., 2020) ve yeme tutumları oluşan bu dengesizlikten etkilenmektedir (Rikani ve ark., 2013).

1.1. YEME TUTUMU

1.1.1. Tutum ve Davranış

Tutum, insanların kararlarını ve davranışlarını etkileyen, kişi, nesne veya herhangi bir konunun pozitif ve negatif boyutta genel değerlendirmesi olarak ifade edilebilir. Ayrıca tutumların, kişinin inançları, duyguları ve geçmiş yaşam deneyimleri sonucunda oluştuğu belirtilmektedir (APA Dictionary- Bizer ve ark., 2006). Tutum, belirli bir fikir, nesne, kişi veya durum ile ilgili iki boyutta (olumlu veya olumsuz) değerlendirme ve tepki verme eğilimi olarak da ifade edilmektedir (Ajzen ve Fishbein, 2005; Eagly ve Chaiken, 2007).

Tutumun olumlu boyutunun olumsuz boyutuna oranla davranışı daha yüksek düzeyde yordadığı aynı zamanda insanların bilgi ve deneyim sahibi oldukları ve kesin sonuca götüreceğinden emin oldukları durumlarda oluşturdukları tutumların davranışları daha iyi tahmin ettiği belirtilmektedir (Elliott ve ark., 2014; Glasman ve Albarracín, 2006). Tutumun olumsuz boyutunun, insanların davranışlarını etkileme düzeyinin daha düşük olduğu dile getirilmektedir. Bunun nedeni olarak bir tutum sonucunda oluşan riskli davranışların olumlu sonuçlarının daha çok pekiştirilmesi ve

olumsuz sonuçlara oranla doğrudan ve hemen deneyimlenmesi gösterilmektedir (Elliott ve ark., 2014).

Davranış ise birey tarafından gerçekleştirilen ve dışarıdan gözlemlenebilir tepkiler olarak ifade edilebilir. Tutum ve davranış ilişkisi göz önüne alındığında, herhangi bir şey hakkında olumsuz bir tutumu olan kişinin olumlu davranışta bulunmasının beklenmeyeceği düşülebilir fakat kişinin davranışının tutumu ile her zaman tutarlı olma ihtimalinin olmayacağı ve tutumların davranışları açık bir şekilde belirleyebilmesindeki faktörlere dikkat edilmesi gerektiği belirtilmektedir (Ajzen ve Fishbein, 1977). Tutumların her zaman belirli davranış kalıplarını oluşturmayacağını söyleyen Fazio (1990) davranış ve tutum tutarlılığının farklılaşabileceğine dikkat çekmiştir.

1.1.2. Yeme Tutumu

Fizyolojik bir ihtiyaç olan açlık duyumu doğuştandır ve yiyecek herhangi bir şey var mı sorusuna cevap bulmaya çalışır. İştah ise belirli yiyeceklere karşı oluşturulur, deneyimlerle şekillenir ve ne yemek istiyorum sorusuna cevap bulmaya çalışır (Dally, 1969; Castonguay ve ark., 2009). Açlık ve iştah yeme davranışının belirleyicileri arasındadır. Yeme davranışı psikolojik, sosyokültürel, fizyolojik faktörlerden ve kişilerin deneyimleri sonucunda oluşturdukları tutumlardan etkilenen ve kişinin yemek ile olan ilişkisi sonucunda bedensel ihtiyaçlarını sağlıklı veya sağlıksız biçimde karşıladığı bir davranış şeklidir (Boğaz ve ark., 2019; Sarıbaş ve ark., 2019).

Çocukluk dönemindeki yeme davranışlarının belirleyicileri arasında ebeveynlerin rolüne dikkat çekilmiştir (Brown ve Ogden, 2004). Ebeveynlerin, çocuklara sundukları yemek yeme ortamları ve çeşitliliği gibi deneyimler yeme ile ilgili tutumları belirlemede önemli görülmektedir. Özellikle ödül olarak kullanılan şekerli yiyecekler, çocukların bu tür yiyeceklere karşı deneyimini farklılaştırmaktadır. Ebeveynlerinin yeme davranışları, yeme ile ilgili tutumları ve beden imajıyla ilgili düşüncelerini çocukların model aldıkları ve bu dönemde oluşan olumsuz yeme tutumlarının sonraki gelişim dönemlerinde yeme ile ilgili riskli davranışlara neden olabileceği belirtilmektedir (Scaglioni ve ark., 2018).

Yeme tutumlarını belirlemede aile ortamına da değinilmiştir (Brookings ve Wilson, 1994). Ailenin yeme ortamında çocukların yeme davranışlarını etkileyebilecek farklı değişkenler mevcuttur. Bunlar arasında ebeveynlerin kendi yeme davranışları, ebeveyn tutumları ve çeşitli beslenme uygulamaları yer almaktadır. Ebeveynler çocuklar için sağlıklı beslenme veya düzensiz yeme davranışlarını özendirilecek ortamlar oluşturabilir (Sacglioni ve ark., 2008). Olumsuz aile ortamında büyüyen çocuklarda özellikle beden imajına vurgu yapılan ailelerde, dış görünüşe göre değerlendirilme korkusu çocukları olumsuz etkilemektedir. Ayrıca bozulmuş yeme tutumu gösterme riski taşıyan kişilerin aile yapılarının diğer kişilere oranla daha olumsuz değerlendirildiği belirtilmektedir (Öztürk ve ark., 2022). Ebeveynlerin sergiledikleri ebeveyn tutumlarının yeme tutumlarında meydana gelebilecek bozukluklarda etkili olduğu görülmektedir. Özellikle yeme bozukluklarının geliştiği ergenlik döneminde ebeveyn ve ergen ilişkisi önemlidir. Temel psikolojik ihtiyaçlar karşılanmadığında ve duygusal düzensizlik olduğunda ergenlerin yeme davranışları olumsuz olarak etkilenmektedir (Papa ve ark., 2020). Özellikle bakım verenlerin çocuklarına yaklaşım tarzı onların geliştireceği davranışları yakından etkilemektedir (Günaydın ve Kumcağız, 2020).

Demokratik ebeveynler çocuğun ihtiyaçları ve kendi beklentileri arasında dengede durma eğilimindedirler. Beklentileri konusunda net oldukları için belirledikleri sonuçlar bu beklentileri karşılar niteliktedir. Fakat bu sonuçlara ulaşma konusunda çocuklara müdahale etmezler ve iş birliği içindedirler. Bu ebeveyn tutumunu, çocuğun duygularını düzenleme becerisinin gelişimine yardımcı olmanın yanı sıra çocuğun bireyselliğini de teşvik eder (Enten ve Golan, 2009). Otoriter ebeveynlik tutumunda ise otoriteye saygı ve düzeni korumanın önemi vurgulanır. Ebeveynler çocukları üzerinde yüksek derecede kontrol uygularlar ve sonucunda itaat beklerler. Çocuk, ebeveynin arzu ettiği veya gerekli gördüğü davranış ve tutumları sergilemesi için şekillendirilmeye çalışılır. Bu strateji, çocuğun karar verme ve kendi eylemlerinin sorumluluğunu alma konusunda yeterli deneyime sahip olmasına izin vermeyerek çocuğun olgunlaşmasını engelleyebilir (Dalimonte-Merckling ve Williams, 2019). Otoriter ebeveyn tutumundaki sert ve aşırı kontrolün bozulmuş yeme davranışları oluşumunda ve çocukların düşük benlik saygısı ve daha fazla sorunlu davranış geliştirmelerinde etkili olduğu belirtilmektedir (Enten ve Golan, 2009). İzin

verici ebeveyn, çocuklar üzerinde düşük düzeyde kontrol sağlamaya çalışmakla birlikte yüksek düzeyde besleyici ve açık bir iletişim ortamı sağlarlar. İzin verici ebeveynler çocuktan çok az talepte bulunurlar ve çocuğun olumlu-olumsuz tüm davranışlarını destekleyici olma eğilimindedirler (Crockett ve Hayes, 2011). İhmalkar ebeveyn tutumunda ise ebeveynler çocuğa karşı ne talepkar ne de duyarlı olma eğilimindedir. Bu ebeveynlik tutumunda ebeveynler çocuğun ihtiyaçlarından ziyade kendi ihtiyaçlarını ön planda tutarlar (Baumrid, 1991). İzin verici ve ihmalkar olan ebeveynlerin çocuklarının da ilerleyen dönemlerde aşırı kilolu olma risklerinin yüksek olduğu görülmektedir (Rhee, 2006). Ayrıca daha sonra oluşabilecek obezite riskine karşı koruyucu bir faktör olarak demokratik ebeveynlik tutumu gösterilmektedir (Sokol ve ark., 2017).

Yemek yeme sadece fizyolojik ihtiyacı karşılama aracı olmanın ötesine geçerek sosyal etkileşim kurmaya yardımcı bir rol de üstlenmektedir. Psikolojik açıdan bakıldığında, bir gruba ait olmayla başkaları ile iletişimde olduğunu hissetme, kişinin sağlıklı davranış kalıplarını benimsemeye yönelik daha olumlu tutumlar geliştirmesine yardımcı olmaktadır. Çünkü sağlıklı bir alışkanlığın, aynı gruba ait diğer bireylerle kurulan ilişkiler tarafından pekiştirildiği ölçüde benimsenmesi kolaylaşmaktadır (Salas-Paramo ve Escandon-Barbosa, 2023). Yeme davranışımız sosyal bağlamdan güçlü bir şekilde etkilenmekte ve beslenme tercihlerimiz de ilişki olduğumuz grubun tercihlerine yaklaşma eğilimindedir. Bunun nedeni olarak içinde bulunulan grup tarafından kabul görme ve ödüllendirilme isteği gösterilmektedir (Higgs ve Thomas, 2016). Yeme tutumlarının belirlenmesinde ailenin önemli görülmesiyle birlikte aile dışında sosyal temasın başlamasıyla yemek yemenin sosyal yönü de ön plana çıkmaktadır. Sosyal ortamlarda kişilerin tercih edecekleri yemek seçimleri grup dinamiğine göre de farklılaşmaktadır. Kişilerin bireysel tercihlerinden daha çok yeme davranışının kabul görüp görmeyeceğine göre yiyecek seçimleri farklılaşabilmektedir. Akranların sosyal beklentileriyle ve kişisel yemek tercihleriyle bağlantılı yemek tercihinin dolayısıyla sosyal kabul görmenin açlıktan daha önemli görüldüğü belirtilmektedir (Kazlauskas, 2014).

Yeme tutumlarında görülebilen tutarsız davranışların aile ortamı, sosyal çevre ve/veya yaşanan fizyolojik veya psikolojik sıkıntılar sonucunda oluşabileceği ve bu davranışların olumsuz yaşantılarla baş etmede aracı görev gördüğü belirtilmektedir

(Arroya ve Segrin, 2013). Bilinçsiz ve dengesiz beslenme, yanlış besin seçimleri gibi olumsuz yeme tutumlarının yeme bozukluğu düzeyine varabilen sonuçları olmaktadır (Çelik ve Kaya, 2018). Bir sonraki kısımda bozulmuş yeme tutumları sonucunda oluşabilecek beslenme bozukluklarından kısaca bahsedilmeye çalışılmıştır. Araştırma kapsamında kişilerin yeme tutumlarının göz önüne alınması hedeflendiğinden dolayı beslenme ve yeme bozukluklarının oluşumuna katkı sağlayan değişkenler, sıklık ve yaygınlık çalışmalara değinilmemiştir.

Yeme bozuklukları (YB) fizyolojik ve psikolojik açıdan negatif sonuçları olan anormal yeme alışkanlıkları olarak ifade edilebilir. YB olan kişiler çoğu zaman neyi, ne zaman ve nasıl yemeleri gerektiği ile aşırı zihinsel uğraş içindedirler. Yeme üzerinde uygulanan kontrol yeme bozukluklarının temel özellikleri arasındadır. Diğer davranışlar arasında, sürekli tartılma, vücudu kontrol etme, bol kıyafetler giyme veya vücut şekli ve kilosuyla ilgili endişelerle ilgili davranışlar gösterilebilir. Bu davranışlar genellikle aşırı zaman alıcıdır ve olumsuz duygu durumuna katkıda bulunmaktadır (Ghaderi, 2020).

Beslenme ve yeme bozuklukları başlığı ile DSM-5'te yer alan bölüm çerçevesinde bozulmuş yeme tutumları pika, geri çıkarma bozukluğu, kaçınan/kısıtlı yiyecek alım bozukluğu, anoreksiya nervoza, bulimiya nervoza, tıkanırcasına yeme bozukluğu, tanımlanmış ve tanımlanmamış beslenme ve yeme bozuklukları ele alınmaktadır (Amerikan Psikiyatri Birliği, 2014). Pika yiyecek olmayan maddelerin yenilmesi olarak tanımlanmakta ve çocuklarda ve hamile kadınlarda sık görülmektedir (Gümüş ve ark., 2020; Morrison, 2019). Geri çıkarma bozukluğu ise kişinin yediği yemeği geri çıkarması ve tekrar çiğnemesi, tekrar yutulması veya dışarı çıkarılması olarak tarif edilmektedir. Bu davranışın başka bir sağlık durumu ile ilişkili ortaya çıkmaması gerektiği bu tanı için gerekli koşullar arasındadır. Yemek yemeyi önemli görmeme, kişisel nedenlerden dolayı bazı yiyeceklerden kaçınma veya olumsuz yeme deneyiminden dolayı yediklerini sınırlama davranışlarını içeren kaçınan/kısıtlı yiyecek alım bozukluğunda kişinin beden veya kilosu ile ilgili bir endişesi olmadığı belirtilmektedir. Anoreksiya nervosa da kişinin kilosu ile ilgili gerçekçi olmayan endişeleri vardır ve bundan dolayı besin alımını ciddi kilo kaybıyla sonuçlanacak şekilde azaltır. Ayrıca vücut biçimini nasıl algıladığına dair bozukluk görülmektedir. Yeme davranışı üzerinde kontrol kaybı hissetme ile birlikte normal bir öğünden çok

daha fazlasını tıkanırcasına yeme atakları ile kendini gösteren ve bu yeme atakları sonucunda kendini kusturma, hiç yememe, aşırı spor yapma veya müshil kullanımı gibi telafi edici davranışlarda bulunulan beslenme ve yeme bozukluğu ise bulimiya nervoza olarak tanımlanmaktadır (APA, 2014; Morrison, 2019).

'Umarım bir gün seni mutsuz eden her şeyden kaçmak için cesaretin vardır.'

Ruhların Kaçışı

1.2. DUYGUSAL YEME

Yeme davranışı, duygu durumlarından etkilenen bir olgu olarak görülmektedir. Bu açıdan yeme davranışının sıklığı, hangi durumlarda ne tür yiyecekler tercih edildiği ve bu tercihlerin içinde bulunulan psikolojik gereksinimlerle ilişkisi sıklıkla araştırılan konular arasında gösterilmektedir (Evers ve ark., 2013; Sevinçer ve Konuk, 2013).

Duygusal yeme olumlu veya olumsuz duygu durumları ile ortaya çıkabilen bir durum olarak ifade edilmekle birlikte bireylerde yalnızlık, depresyon veya kaygı gibi duygu değişimlerinde normalden daha fazla yeme eğilimine yol açan bir yeme bozukluğu olarak da tanımlanmaktadır (De Lauzon-Guillain ve ark. 2006; Serin ve Şanlıer, 2018). Olumlu ve olumsuz ruh halinin yemek yeme davranışı üzerinde önemli bir etkiye sahip olduğu, olumsuz duygu durumundaki kişilerin yiyecek alımında artış olduğu ve bu kişilerin kilo alma açısından daha riskli grupta yer aldıkları ifade edilmektedir (Altıntaş ve Özgen, 2017; Patel ve Schlundt, 2001). Öfke, korku, üzüntü ve neşe duygularına göre yeme davranışının incelendiği bir çalışmada kişilerin kendilerini öfkeli ve neşeli hissettiklerindeki yeme davranışları, üzüntülü ve korkmuş hissettikleri zamanlara göre daha da artmaktadır. Öfke duygusunda gözlenen yeme davranışının daha dürtüsel olduğu, neşe sırasında ise yemek yemenin daha çok zevk alma tarzında olduğu belirtilmektedir (Macht, 1999).

Duygusal yemenin oluşum nedenine yönelik çeşitli açıklamalar ortaya konulmuştur. Psikosomatik Teoriye göre, duygusal yeme eğiliminde olan kişiler olumsuz duyguduruma tepki olarak bu davranışı yapmakta ve bu sayede rahatsız edici olayların etkisinden kurtulmaktadırlar (Bruch, 1973; Kaplan ve Kaplan, 1957). Kaçış Teorisi ise duygusal yemeyi, karşılaşılan olumsuz duygulara karşı, egoyu tehdit eden uyaranlardan kaçmak adına oluşan davranış olarak açıklamaktadır (Heatherton ve

Baumeister, 1991). Bu açıklamalar doğrultusunda duygusal yeme, duygu düzenlemede yaşanan zorluklar ve olumsuz durumlardan kaçınma sonucu oluşabilir veya bu durumlarla başa çıkmayı kolaylaştırabilecek bir mekanizma olarak görülebilir. Duygusal yeme eğilimde olan kişilerin, diğer baş etme stratejilerini uygulamada zorluk yaşadıkları için aşırı yeme davranışları ile duygularını düzenlemeye çalıştıkları ve yaşanan durumdan geçici olarak uzaklaşarak rahatlık sağladıkları düşünülmektedir. Bu açıdan duygusal yemede başa çıkma stratejilerinin rolü, yeme patolojisini anlama açısından önemli görülmektedir (Sporer ve ark., 2007). Ayrıca uyumsuz başa çıkma stratejilerinin, psikolojik olarak zorlanılan durumlarda sosyal, duygusal problemler ve duygusal yeme arasındaki ilişkilere aracılık ettiği belirlenmiştir. Problem odaklı başa çıkma stratejileri kullanamayan kişilerin bu zorluklarla mücadelede duygusal yemeyi, hissedilen olumsuz duygu düzeylerini düşürmek için kullandıkları ifade edilmektedir (Raspopow ve ark., 2013; Spoor ve ark., 2007). Duygusal yeme ile ilişkili olduğu düşünülen sosyal desteğin, geç ergenlikte olumsuz yeme tutum ve davranışlarıyla negatif ilişkili olduğu ve ergenlerde akran desteğinin yeme problemlerini önleyebileceği ve bireysel iyi oluş düzeyini artırabileceği ifade edilmektedir (Pace ve ark., 2018).

Depresyon ve uzun süreli kilo alımı arası ilişkide duygusal yemenin aracı rol oynadığı ayrıca gece uyku süresinin daha az olduğu kişiler için de bu aracılık rolünün anlamlı olduğu belirtilmektedir (Kontinen ve ark., 2019). Depresyon ve duygusal yeme arasındaki ilişkide bilinçli farkındalığın aracılık etkisinin incelendiği çalışmada, depresyonun bilinçli farkındalık üzerindeki olumsuz etkisinin duygusal yemeyi de olumsuz olarak etkilediği sonucuna ulaşılmıştır. Farkındalık ile hareket etme ve duygusal yeme arasındaki ilişkiye yönelik farklı yetişkin popülasyonlar arasında yapılan çalışmalarda da aynı yönde ilişki bulunduğu ifade edilmektedir (Höppener ve ark., 2019; Van Strien, 2018). Farkındalık ile hareket etmenin aracılık rolü duygusal yemenin, somut eylemlere odaklanma yoluyla olumsuz düşüncelerden ve duygulardan kaçarak ortaya çıktığını söyleyen kaçış teorisi ile açıklanabilir (Haedt-Matt ve Keel 2011; Heatherton ve Baumeister 1991).

Yeme davranışının bir tutum olarak görülebileceğine dair görüşler göz önüne alındığında yeme davranışı incelenirken tutumların kişiliğin bir parçası olduğu da unutulmamalıdır. Yapılan bir çalışmada duygusal dengesizlik ve yeniliklere kapalı

olma kişilik özellikleri ile duygusal yeme arasında pozitif ilişki olduğu belirlenmiştir (Altıntaş ve Özgen, 2017).

'Hayatımın geri kalanını yaşamak istediğim yer hiç hafızası olmayan sıcak bir yer.'

Esaretin Bedeli

1.3. ÇOCUKLUK ÇAĞI TRAVMALARI

Travma, kişinin hem ruhsal hem de bedensel bütünlüğünü etkileyen ve kişide yoğun güçsüzlük duygusu oluşturan her türlü yaşantı olarak tarif edilmektedir (Kleber, 2019; Öztürk ve Uluşahin, 2015). Çocukluk çağında yaşanan travmalarda ise çocukların karşı karşıya kaldığı istismar (fiziksel, duygusal ve cinsel), ihmal (fiziksel ve duygusal) ve birincil bakım verenlerin kaybı veya ayrı kalma ya da kaza gibi stresli yaşam olaylarından bahsedilmektedir (Herman, 2011; Leeb, 2008; Smith ve ark., 2002). Çocukların, deneyim eksikliğinden dolayı yaşanan bu olaylara karşı daha savunmasız ve zayıf oldukları düşünülmektedir (Donnelly, 2003). Bu yüzden özellikle çocukluk çağında stresli yaşam olaylarına maruz kalan kişiler, ergenlik veya yetişkinlikteki psikopatolojik sorunlar açısından ve diğer tıbbi rahatsızlıklara karşı daha savunmasız olduklarından dolayı daha yüksek risk grubu içinde görülmektedirler (Alpay ve ark., 2017; Heleniak, 2015; McLaughlin ve ark., 2020; Nemeroff, 2016).

Dünya Sağlık Örgütü'ne (DSÖ) göre çocuğa karşı yapılan kötü muamele, 18 yaşında küçük çocukların karşı karşıya kaldığı ihmal ve/veya istismar olarak tanımlanmaktadır. Kötü muamele tanımı içerisinde çocuğun fiziksel veya ruhsal sağlığına, yaşamına veya gelişimine zarar verebilecek bilinçli veya bilinçsiz her türlü muamele yer almaktadır (Öztürk, 2020; World Health Organization, 2022). Ayrıca kötü muamele, içerisinde çocuk istismarı ve ihmali de içeren geniş bir kavram olarak alanyazında yer almaktadır (Cowell ve ark., 2015; Öztürk, 2020; Jenkins, 2013).

1.3.1. İstismar

Çocuk istismarı, bir yetişkin tarafından çocuğa zarar verme veya zarar verme tehdidi ile sonuçlanan herhangi bir eylem veya eylem dizisi olarak ifade edilmektedir. Çocuk istismarı, bir çocuğa karşı yapılan fiziksel, cinsel, sosyal ve/veya duygusal kötü muameleyi içerir (Suyadi, 2022).

Risk faktörlerinin (bakım verenlerin psikolojik durumlarının iyi olmaması, çocuk istismarına izin veren kültürel yapılanmalar, ebeveynlik ile ilgili yeterli bilgi düzeyine sahip olmama vb.) artması çocukluk döneminde istismara maruz kalma düzeyinin artışına sebep olmaktadır (van Leuven ve ark., 2022; van der Put ve ark., 2018).

1.3.1.1. Fiziksel İstismar

Ebeveyn/bakım veren veya bir yetişkinin kaza sonucu olmayan şekilde çocuğa fiziksel olarak zarar verme fiziksel istismar olarak tanımlanmaktadır (Child Welfare Information Gateway, 2022; Lawler ve ark., 2012). Fiziksel olarak verilen cezalar çocuğun bedenine zarar vermediği sürece fiziksel istismar olarak adlandırılmamakta fakat bu uygulamaların fiziksel istismar olasılığını arttırdığına yönelik çalışmalar da alanyazında yer almaktadır (Ma ve ark., 2022; Wilson ve ark. 2023).

Dünya Sağlık Örgütü'nün (2020) raporuna göre iki ila dört yaş arası her dört çocuktan üçünün ebeveynleri veya bakım verenleri tarafından fiziksel ceza ve/veya fiziksel şiddete maruz kaldığı belirtilmektedir. Fiziksel ceza ve fiziksel istismara maruz kalmanın daha yüksek düzeyde madde kullanımı (Petska, 2019), depresyon, saldırganlık ve daha düşük düzeyde akademik başarı ile ilişkilendirildiği (Ma ve ark., 2022) düşünüldüğünde bu oranın ne kadar önemli olduğu daha anlaşılır hale gelmektedir.

1.3.1.2. Cinsel İstismar

Cinsel istismar, ebeveyn/bakım veren veya bir yetişkinin çocuğa cinsel içerikli davranışlarda bulunmasıdır (Lawler ve ark., 2012). Çocuğun tam olarak anlayıp onay veremediği veya çocuğun gelişimsel olarak hazır olmadığı her türlü cinsel eylemlere dahil edilmesi olarak tanımlanan cinsel istismar çocuğun yasa dışı cinsel faaliyetlerde bulunması için teşvik edilmesini de içermektedir (WHO, 1999).

Çocukluk çağı yaşanan cinsel istismar yetişkinlik dönemindeki hayat kalitesini olumsuz yönde etkilemekte (Downing ve ark., 2021) ve çok sayıda psikolojik soruna yol açmaktadır (Dargan ve ark., 2019; Karal ve Atak, 2022). Özellikle çocukluk çağında cinsel istismara maruz kalmış çocuklarda ilerleyen dönemlerde depresyon, suçluluk, utanç, inkar, kendini suçlama (Hall ve Hall, 2011), yeme bozuklukları,

somatik kaygılar ve diğer ruhsal bozuklukların görülme olasılığının arttığı ifade edilmektedir (Alpaslan, 2014).

1.3.1.3. Duygusal İstismar

Belirlenmesi ve değerlendirilmesi zor olan psikolojik istismar ile eş anlamlı kullanılan duygusal istismar, çocuğu küçümseme, utandırma, reddetme ve aşırı derecede eleştirme gibi eylemleri içeren çocuğa kötü muamele davranışları içerisindedir (Valles ve ark., 2018). Duygusal istismar, çocuğun kendilik algısını bozan ve duygusal gelişimini olumsuz yönde etkileyen eleştiri ve reddetmeye ek olarak sevgi ve destekten mahrum bırakmayı da içermektedir (Child Welfare Information Gateway, 2019).

Çocuğun duygusal ve kişilik gelişimini olumsuz yönde etkileyen duygusal istismar (Özer ve ark., 2019), kişinin bilinçli veya bilinçsiz psikolojik olarak, bir başkasının iradesini, ihtiyaçlarını, arzularını veya algılarını görmezden gelme olarak tarif edilmektedir (Lachkar, 2001). Dünya Sağlık Örgütü'ne (1999) göre çocuğun potansiyelini ortaya çıkarmak ve geliştirmek için gerekli koşulların sağlanmaması ayrıca çocuğun zihinsel, fiziksel, sosyal ve psikolojik gelişimini olumsuz yönde etkileyen suçlama, hakaret, küçümseme veya tehdit etme gibi davranışlara maruz kalma da duygusal istismar kapsamındadır.

Kültürel ve aile yapısından doğal farklılıklar dahilinde çocuklardan beklenenler çocuğun yaşına ve gelişim dönemine uygun olduğunda kabul görebilir. Bazı durumlarda çocuklardan ebeveyn rolünü üstlenmesinin aynı zamanda hem kendi hem de kardeşlerinin ihtiyaçlarını gidermesinin beklenilmesi çocuğun bulunduğu gelişim dönemine uygun olmadığında duygusal ve psikolojik zorlanmalara neden olmaktadır (Miller, 2015).

1.3.2. İhmal

İhmal, bir ebeveyn veya bakım verenin çocuğun gerekli ihtiyaçlarını sağlayamaması ve çocuğu fiziksel veya psikolojik zarar görme riskiyle karşı karşıya bırakması olarak tanımlanmakta ve çocuğun tüm alanlarda yani sağlık, eğitim, barınma, beslenme ve duygusal ihtiyaçlarının göz ardı edilmesini de içermektedir (Valles, 2018; WHO, 1999).

İhmal ile ilgili risk faktörleri içerisinde sosyodemografik özellikler, ebeveyn/bakım verenin ve çocuğun özellikleri yer almaktadır (Valles, 2019). Ailenin ekonomik durumu risk faktörleri arasında gösterilmekle birlikte maddi anlamda zorlanan tüm ebeveyn/bakım verenlerin aynı düzeyde çocukları ihmal etmediği de belirtilmektedir (Sattler, 2022). Ebeveyn/bakım verenin fizyolojik veya zihinsel sağlığı yerinde olmadığı zamanlarda çocuğun ihtiyaçlarını anlama ve bu ihtiyaçları karşılamada yetersiz kalmaları, psikolojik olarak iyi hissetmediklerinde ise çocuğun yemek, hijyen veya duygusal ihtiyaçlarını daha zor fark etmeleri ihmal durumunun yaşanma olasılığını artırabilir (Bauch ve ark., 2022).

Erken çocukluk döneminde yaşanan ihmal, çocuk ve ebeveyn/bakım veren arasındaki bağlanmanın sağlıklı olmamasına yol açabilir. Bu durum çocuğun hayatının diğer alanlarında, örneğin kardeşler, arkadaşlar, aileden olmayan yetişkinler ve partnerlerle sağlıklı bağlar geliştirmede de sorunlara sebep olabileceği gibi çocuğun duygusal esnekliğinde, öz düzenlemesinde ve kendini sakinleştirme becerilerinde olumsuz etkileri olabilir (Miller, 2015). Çocuk ihmalinin uzun vadede sonuçları değerlendirildiğinde ise bu çocukların okulu bırakma (Choe, 2018; Morrow ve Villodas, 2017), sosyal, bilişsel ve duygusal gelişimlerinde sorunlar (Benedan ve ark., 2018) ve sosyal uyum güçlükleri ile karşı karşıya kaldıkları belirlenmiştir (Ferrara, 2014).

1.3.2.1. Fiziksel İhmal

Fiziksel ihmal, yoksulluk dışındaki nedenlerden dolayı çocuğun gıda, beslenme, barınma, tıbbi bakım veya eğitim gibi alanlardaki temel ihtiyaçlarını karşılamada ebeveyn/bakım verenin isteksizliği veya yeterli düzeyde karşılamaması durumlarını içermektedir (Child Welfare Information Gateway, 2019; Proctor ve Dubowitz, 2014).

Fiziksel ihmal en temel ihtiyaçların bile karşılanmaması (hijyenin sağlanmaması, uygun kıyafetlerinin olmaması, sürekli aç veya yorgun olması, tıbbi kontrollerinin yapılmaması gibi) (Taşçı, 2017) olarak değerlendirildiğinde bu koşullar altındaki çocuklara fiziksel koşullar sağlanmadığı takdirde gelişimsel gecikmeler ve/veya sağlıkla ilgili sorunlar ortaya çıkmaktadır (Gönener, 2011; Miller, 2015).

1.3.2.2. Duygusal İhmal

Duygusal ihmal, çocuğun bakım verenleri tarafından duygusal ihtiyaçlarına karşılık bulamadığı, yeterli düzeyde ilgi, sevgi ve şefkati görmediği, görmezden gelindiği ve takdir edilmediği durumları kapsamaktadır (Kartal ve Atak, 2022; Lawler, 2012). Duygusal ihmalin çocuk üzerindeki etkisinin önemli olduğundan bahsedilirken gözle görülür bir etkisi olmaması sebebiyle tesbit edilmesinin güç olduğu da ifade edilmektedir (Kartal ve Atak, 2022).

Duygusal ihmale uzun süre maruz kalan kişilerin duyguları bakım verenler tarafından göz ardı edildiklerinden dolayı bu kişiler kendileri ve duyguları ile bağlantı kurma ve neye ihtiyacı olduklarını tanımlama konusunda zorlanabilmektedirler (Webb ve Musello, 2018). Çocukluk döneminde bakım verenleri tarafından duygusal ihmale uğrayan çocukların yetişkinlik dönemlerinde ihmal davranışları sergileyen ebeveyn olma olasılıklarının yüksek olduğu belirtilmiştir (Quadir ve ark., 2019).

1.3.3. Yeme Tutumu ve Duygusal Yemede Çocukluk Çağı Travmalarının Rolü

Çocukluk çağında yaşanan olumsuz yaşam olayları ile bunun sonucunda ortaya çıkan psikopatolojiler arasındaki ilişkiye dair yapılan çalışmalarda farklı ihmal ve istismar türlerinin olası sonuçlarına dikkat çekilmektedir (Aktaş ve ark., 2023; Danese ve Widom, 2020). Çocukluk çağında kötü muamleye maruz kalan kişilerde intihar davranışları (Lippard ve Nemeroff, 2020), depresyon (Radell ve ark., 2021), kişilik bozuklukları (Gao ve ark., 2023; Tyrka ve ark., 2009), madde kullanım bozuklukları (Cicchetti ve Handley, 2009; Hogarth ve ark., 2019) ve anksiyete bozukluklarının (Rehan ve ark., 2017; Simon ve ark., 2009) diğer popülasyona oranla daha yüksek düzeyde görüldüğü ifade edilmektedir.

Stresli yaşam olayları bozulmuş yeme tutumlarının oluşumunda risk faktörü olarak değerlendirilmekle (Afifi ve ark., 2017; Lie ve ark., 2021) birlikte özellikle çocukluk çağında maruz kalınan kötü muamelenin yetişkinlikte ortaya çıkan yeme bozukluklarının oluşumunu daha yüksek düzeyde etkilediği görülmektedir (Brewerton ve ark., 2020; Molendijk ve ark., 2017; Öрге ve Volkan, 2023; Wolf ve Elklit, 2020). Çocukken ebeveyn istismarına uğramış kadın katılımcılarla yapılan çalışmada, katılımcıların daha sık diyet yaptıkları ve düzensiz yeme davranışları gösterdikleri

(Miskinyte ve ark., 2006) ayrıca çocukluk ve ergenlik dönemi boyunca devam eden ve birden fazla ihmal ve/veya istismar davranışları içeren kötü muamele biçimlerinin yetişkinlikte yeme tutumları ile ilgili daha olumsuz sonuç ortaya çıkardığı belirlenmiştir (Ziobrowski ve ark., 2021).

Çocuklukta yaşanan kötü muamele, kişinin yoğun duygusal deneyimleri, özellikle de olumsuz duygulanımları tolere etme ve anlamlandırma becerisinde zorluklara neden olmaktadır (Tasca ve ark., 2013). Ayrıca bakım verenlerin duygusal istismarı hem çocukluk hem de yetişkinlikteki duygu düzenleme becerilerinin gelişimiyle ilişkili görülürken, duygu düzenlemede yaşanan zorlukların yeme tutum ve davranışlarında bozulma ile sonuçlanabileceği belirtilmektedir (Mohorić ve ark., 2022). Yaşları 27 ile 33 arasında değişen katılımcılarla yapılan çalışmada sürekli diyet yapma, aşırı ve/veya tıknırcasına yeme, kilo ve beden algısıyla ilgili endişeler, sağlıksız kilo kontrol davranışları için çocuklukta kötü muamelenin özellikle duygusal istismarın yüksek düzeyde risk teşkil ettiği bulunmuştur (Emery ve ark., 2021). Üniversite mezunu olmayan kadınlar ile yapılan çalışmada ise çocuklukta duygusal istismar öyküsünün, fiziksel veya cinsel istismara kıyasla yeme bozukluğu belirtileri açısından daha belirleyici olduğu ve bu duruma maruz kalan kişilerin düzensiz yeme tutum ve davranışlardan daha yüksek puan aldıkları ifade edilmektedir (Burns ve ark., 2012). Ayrıca çocuklukta yaşanan kötü muamalenin duygusal anlamda kendini düzenleyememe ile sonuçlandığı ve bu durumun duygusal yeme davranışlarının ortaya çıkmasında büyük oranda katkısı olduğu ifade edilmiştir (Michopoulos ve ark., 2015). Duygusal istismara maruz kalmış kişilerin yaşamlarının ilerleyen dönemlerinde daha sık kontrolsüz ve duygusal yeme davranışları gösterdikleri (Martin ve Strodl, 2023), bu ilişkinin kişinin kendisi ve yaşadığı negatif duygulanım ile ilgili olumsuz yargıları yoluyla oluştuğu ve stresli bir olay kaşısında kişinin kendini cezalandırma yolu olarak düzensiz yeme davranışı segilediği belirtilmektedir (Aktaş ve ark., 2013).

Erken yetişkinlik döneminde başlayan düzensiz yeme tutumlarının ilerleyen dönemlerde oluşabilecek fiziksel ve/veya psikolojik rahatsızlıklara neden olabileceği düşünüldüğünden dolayı erken dönemde yaşanan kötü yaşam olaylarının yeme tutumları ile ilişkisinin anlaşılması önemli görülmektedir (Emery ve ark., 2021). İstismar ve/veya ihmal deneyimlerinin olumsuz duygulara neden olduğu (Rayworth

ve ark., 2004), yeme tutumlarındaki olumsuz değişimlerin ise bu duygularla başa çıkma mekanizması olarak görev aldığı düşünölmektedir (Espeset ve ark., 2012; Polivy ve Herman, 2002). Bu doğrultuda çocukluk çağı psikolojik travma öyküsü olan katılımcılarla yapılan çalışmada düzensiz yeme davranışları ve gıda ile ilişki, kilo alma endişesi ve telafi edici davranışların bu grupta çok daha yüksek düzeyde olduğu belirlenmiştir (Samudra ve ark., 2021).

‘Gördüğüm şey, hissettiğim şey ve görmediklerimiz de hissetmediklerimizdir.

Ama bazen, gördüklerimiz, aslında öyle değildir ve asıl görmediklerimiz öyledir.’

Her Çocuk Özeldir

1.4. ZİHİNSELLEŞTİRME

Zihinselleştirme, kendimizin ve diğer insanların davranışlarını düşünceler, inançlar, duygular, ihtiyaçlar ve arzular gibi zihinsel durumlar açısından örtölü ve açık bir şekilde anlamlandırdığımız psikoloji süreci ifade etmektedir (Bateman ve Fonagy, 2010). Zihinselleştirme, öznel durumlar ve zihinsel süreçler açısından birbirimizi ve kendimizi anlamlandırma süreci olarak tanımlanmaktadır. Sosyal anlamda iletişim içinde olduğumuz kişilerin zihinsel durumları hakkında genellikle otomatik olarak oluşturduğumuz inançlar bizi de güçlü bir şekilde etkilemektedir (Bateman ve Fonagy, 2013).

Zihinselleştirmenin empati, bilinçli farkındalık, psikolojik farkındalık ve duygulanım bilincinin kesişim noktasında yer aldığı, bilinçli ve psikolojik farkındalığın zihinsel durumların hem bilişsel hem duygusal boyutu ile, empati ve duygulanım bilincinin ise zihinsel durumların duygusal boyutu ile ilgili oldukları belirtilmektedir (Choi-Kain ve Gunderson, 2008). Lutyen ve ark., (2020) empati ve zihin kuramının diğer kişileri zihinselleştirmeye ilgili kısımlarına odaklandığını, farkındalık ve aleksitiminin ise kişinin kendini zihinselleştirmesiyle ilgili olduğunu söylemiştir.

Zihinselleştirme tanımı dikkate alındığında, çoğu ruhsal bozukluğun zihinselleştirme kapasitesi ile ilişkili olduğu, ruhsal bozuklukların zihnin kendi deneyimini yanlış yorumlaması sonucu oluşabileceği ifade edilmektedir. Bu açıdan

ruhsal bozukluklarla ilgili tedavilerde zihinselleştirmenin aracı rolünün anlaşılmasının önemine vurgu yapılmaktadır (Bateman ve Fonagy, 2010).

1.4.1. Zihinselleştirmenin Gelişimi

İnsanlar sosyal olarak iletişim kurarken hedefler ve inançlar gibi içsel durumlar tarafından yönlendirilir ve diğerlerinin zihinsel durumlarını anlama yeteneği olmadan etkileşim içinde olmak ve topluluk halinde yaşamaktan bahsetmek oldukça zor görülmektedir (Kovacs ve ark., 2010).

Zihinselleştirme kapasitesine tam anlamıyla ulaşmadan önce geçirilen zihinselleştirme öncesi aşamalar psişik eşdeğerlik modu (psychic equivalence mode), teleolojik mod (teleological mode) ve temsili mod (pretend mode) olarak belirtilmektedir (Bateman ve Fonagy, 2019). Psişik eşdeğerlik modunda düşünceler ve duygular kişinin alternatif bakış açılarını düşünmesine izin vermeyecek derecede gerçek hale gelir ve zihinsel durumlar dış gerçeklikten ayırt edilemezler (Allen ve ark., 2008; Luyten ve ark. 2020). Psişik eş değerlik modunda, küçük çocuklar iç dünya ile dış dünyayı aynı olarak algılar yani dünya, zihnin onu temsil ettiği şekliyledir. Bu açıdan küçük çocuklar hayal güçleriyle kuşatılır ve bu bakış açısıyla çocuk yatağın altında canavar olduğunu düşünürse yatağın altında gerçekten canavar vardır (Allen ve ark., 2008; Wive, 2021).

Teleolojik mod için iç-dış zihinselleştirme boyutunda, dış boyut daha önem kazanır ve zihinsel durumlar ancak sonuçlar davranışsal olarak gözlenebilirse algılanır (Bateman ve Fonagy, 2016, 2019). Zihinsel durumlar sadece eylemlerle ifade edilebilir, nesnel olarak fark edilebilen amaca yönelik davranışlar önemlidir ve fiziksel olarak algılanabilen davranışlara aşırı güvenme eğilimi vardır (Allen ve ark., 2008; Bateman ve Fonagy, 2016; Luyten ve ark., 2020). Örneğin, bakım verenin çocuğuna duyduğu şefkat, çocuk tarafından ancak dokunma gibi fiziksel temas ile gerçekleşirse algılanır (Bateman ve Fonagy, 2019).

Rol yapma modunda, düşünceler ve duygular gerçek olandan ayrışır ve fikirler iç-dış gerçeklik arasında bütünlük oluşturmaz (Bateman ve Fonagy, 2016). Normal gelişim gösteren ve iki ila dört yaş civarı olan çocuklarda, farklı gerçeklikleri keşfetme kapasitesi daha belirgin olmaya başlar ve bu en belirgin olarak oynadıkları oyunlarda görülebilir. Çevrelerindeki her nesneyi gerçek amaçları dışında kullanma kapasiteleri

sonsuz olabilir (Cappelen ve Stänicke, 2022). Bu dönemde çocuklar zihinlerinde canlandırdıklarını dış gerçeklikten ayrı tutabildiklerinde rol yapma modunu kullanabilirler. Çocuğun da farkında olduğu fakat oyununa dahil etmek istemediği dış gerçekliği başka biri oyuna dahil etmeye çalıştığında çocuk bu moddan çıkar ve gerçekliğe geri döner (tank olarak kullanılan sandalye için bu sandalye mi yoksa tank mı diye sorulması durumunda) (Robinson ve ark., 2019; Muller ve Midgley, 2020).

Herkes zihinselleştirme yeteneği ve kapasitesi ile dünyaya gelir ancak bu yetenek ve kapasitenin gelişimi erken dönem sosyal çevre tarafından desteklenmekte ve düzenlenmektedir (Bateman ve Fonagy, 2019). Zihinselleştirme kapasitesinin gelişiminde ilk olarak bağlanma figürlerinin daha sonra ise akranlar, öğretmenler ve sosyokültürel bağlam etkili olmaktadır (Luyten ve Fonagy, 2015; Luyten ve ark., 2017).

Kendimiz dışındakileri anlama kapasitemizin çocukluk döneminde kendi zihinsel durumumuzla yeterince ilgilenen, anlayan ve destekleyen bakım verenlerin olup olmamasına bağlı olarak değiştiği belirtilmektedir. Ayrıca erken çocukluk döneminde veya daha ileriki dönemlerde meydana gelen psikolojik travmalar zihinselleştirme becerisinin gelişimini olumsuz yönde etkileyen en önemli nedenler arasında görülmektedir (Bateman ve Fonagy, 2010). Kötü muamale kapsamında çocuğun duygusal durumunun kabul edilmemesi ve ihtiyacının yansıtılmaması ile birlikte çocuk duygularıyla başa çıkma noktasında zorlanabilmektedir. Çünkü duygusal anlamda sosyalleşme ilk olarak çocukların duygusal ifadelerinin bakım veren tarafından kabulü ile gerçekleşmektedir (Luke ve Banarjee, 2013). Duygular veya inançlar hakkında daha az konuşan yetişkinlerle büyüyen ve çocukluk travması olan kişilerin başkalarının zihinsel durumu hakkında nasıl düşünüleceğine dair beceri geliştirme düzeylerinin daha düşük olduğu belirtilmektedir (Vaskinn ve ark., 2021).

1.4.2. Zihinselleştirmenin Boyutları

Zihinselleştirme, farklı boyutları olan çok yönlü bir yetenek olarak değerlendirilmektedir. Etkili zihinselleştirme becerisi için kişinin bu boyutlar arasında denge kurabilmesi ve içinde buldukları duruma göre uygulayabilmesi gerekli görülmektedir. Zihinselleştirme becerisinde görülen aksaklıklar bu boyutlar içinde

ve/veya arasında oluşan dengesizliklerden kaynaklanmaktadır (Bateman ve Fonagy, 2016; Hagelquist, 2017).

1.4.2.1. Otomatik ve Kontrollü Zihinselleştirme

Kontrollü zihinselleştirme, sözel olan ve derinlemesine düşünmeyi, dikkati ve çabayı gerekli kılan seri ve nispeten yavaş bir süreci ifade etmektedir. Bu boyutun diğer ucunda olan otomatik zihinselleştirme ise çok daha hızlı ve reflekse dayalı işlemeyi içerir, daha az dikkat, farkındalık veya çaba gerektirdiği gibi bazen hiç ihtiyaç duyulmaz (Bateman ve Fonagy, 2016; Bateman ve Fonagy, 2019).

Günlük yaşamda, güvenli bir ortamda olduğumuzu ve kurduğumuz ilişkilerde rahat hissettiğimizde, zihinselleştirme otomatik olma eğilimindedir. Çünkü bu gibi durumlarda yoğun bir dikkat gerekli değildir. Diğer yandan bir başkasının davranışlarını ve bu davranışların neye hizmet ettiği anlamlandırılmadığında kontrollü zihinselleştirme aktif olmaktadır (Bateman ve Fonagy, 2016; Hagelquist, 2017). Sağlıklı zihinselleştirme bu iki boyut arasındaki esnek geçiş ve dengeyi ifade etmektedir (Bateman ve Fonagy, 2016).

1.4.2.2. Kendi Odaklı ve Diğeri Odaklı Zihinselleştirme

Bu zihinselleştirme boyutunda, bireylerin kendi ya da başkalarının durumlarını zihinselleştirme kapasitesinden söz edilmektedir (Bateman ve Fonagy, 2019). Bu boyuttaki dengesizlik, kişinin yalnızca başkalarının veya tam tersine yalnızca kendi ihtiyaçlarının ve niyetlerinin farkında olması durumunda ortaya çıktığı belirtilmektedir. Kişi sadece diğeri ihtiyacına odaklandığında ve kendi ihtiyaçlarını ihmal ettiğinde tükenme riski artmaktadır (Hagelquist, 2017). Ayrıca sürekli olarak diğeri odaklı zihinselleştirmede, kişilerin kötüye kullanılması ve sömürülmesi kaçınılmaz olarak görülmektedir. Diğer uç olan kendi odaklı zihinselleştirmede aşırıya kaçmanın sonucu ise kendini yüceltme olarak anlamlandırılabilir (Bateman ve Fonagy, 2016).

1.4.2.3. İçsel Odaklı ve Dışsal Odaklı Zihinselleştirme

İçsel ve dışsal odaklı zihinselleştirme, kişinin duygu ve düşüncelerini yansıtacak dış göstergelere (yüz ifadeleri, beden duruşu vb.) dayanarak çıkarımlarda bulunmayı veya kişinin içinde bulunulan durum hakkında bildiklerinden yola çıkarak

hem kendi hem de diğerlerinin iç deneyimini anlamayı içerir (Bateman ve Fonagy, 2019; Fonagy ve Luyten, 2009). Dışsal odaklı zihinselleştirmede, kişi içsel süreçlerle ilgili emin olamadığından dolayı başkalarının gözlemlenebilir davranışlarına karşı son derece hassas hale gelir. Karşısında kaşları çatık birini gördüğünde direk kendisine kızdığını düşünebilir (Bateman ve Fonagy, 2016).

1.4.2.4. Bilişsel ve Duygusal Zihinselleştirme

İdeal olan zihinselleştirme becerisinde kişinin düşünce, hedefler ve diğer bilişsel süreçler ile duygu, arzu, gereksinimler ve diğer duygusal süreçler arasında denge kurması beklenmektedir (Hagelquist, 2017). Bu boyutun bir ucunda bulunan bilişsel zihinselleştirmede daha az düzeyde duygusal empatiden bahsedilirken diğer ucunda olan duygusal zihinselleştirmede ise duygusal işaretlere karşı aşırı bir duyarlılıktan bahsedilebilir (Bateman ve Fonagy, 2016).

1.4.3. Yeme Tutumu ve Duygusal Yemede Zihinselleştirme Rolü

Zihinselleştirme becerileri, travmaya veya olumsuz ilişki deneyimlerine maruz kalan bireylerin deneyimlerini anlamlandırmalarına ve bu doğrultuda duygularını düzenlemelerine yardımcı olan beceriler arasında görülmektedir (Berthelot ve ark., 2021). Erken dönem yaşanan olumsuz deneyimlerin güvensiz bağlanma riskini arttırdığı ve dolayısıyla çocuğun duygusal deneyimlerinin yansıtılmasıyla gelişimi desteklenen zihinselleştirme becerilerin gelişiminin sekteye uğradığı belirtilmektedir (Wagner-Skacel ve ark., 2022). Stresli yaşan olaylarını zihinselleştirmede, çocukluk çağında kötü muamele deneyimleri olan kişilerin bu tür deneyimleri olmayan kişilere göre etkili olamadıkları ifade edilmiştir (Berthelot ve ark., 2021).

Yeme sorunları olan bireyler, öz düzenleme ile ilgili zorluk yaşadıklarında kendilerini yetersiz, etkisiz ve kontrol dışı hissedebilirler. Bu kişilerin yaşadıkları sorunun temelinde duygu düzenleme ve zihinselleştirme yeteneklerindeki eksikliklerin olduğu düşünülmektedir (Sharma ve Ayyup, 2022). Bu kişilerin hem bağlanma hem de zihinselleştirme konusunda zorluk yaşadığı belirtilmektedir. Zihinselleştirme temelli tedavi yaklaşımları, kişinin kendisinin ve başkalarının deneyimlediği düşünce ve duyguları olabildiğince doğru bir şekilde tanımlamayı ve tarif etmeyi öğrendiği bir bağlanma deneyimi sağlamayı amaçlamaktadır. Bozulmuş yeme tutumlarına sahip

kişilerde beden imajı bozukluğu, yiyecek alımını kısıtlama, kilo kaybı veya bulimik belirtiler gibi tanımlayıcı semptomların kişilerin yaşadığı duygusal zorluklarla ilişkili olduğu ve bu tutumların bağlanma ve zihinselleştirme sorunlarını hedef alan yaklaşım ile anlaşılabilmesi düşünülmektedir (Robinson, 2014). Bu kişilerin ebeveynlerinin zihinselleştirme becerilerinin kontrol grubundaki kişiler oranla daha düşük olduğu ve ebeveynlerin bu becerilerin çocuklarının zihinselleştirme becerileri ile ilişkili olduğu tesbit edilmiştir. Bakım verenlerin düşük zihinselleştirme becerilerinin çocukların bedensel ve zihinsel durumları tanımlama ve düzenlemede zorluk yaşamalarına sebep olabileceği bunun da daha sonra bozulmuş yeme tutumlarının oluşmasında yüksek risk oluşturabileceği belirtilmektedir (Goshen ve ark., 2023; Pedersen ve ark., 2012).

Sistemik derleme çalışmalarında bozulmuş yeme tutumlarına sahip kişilerin daha düşük zihinselleştirme becerilerine sahip oldukları belirlenmiştir (Bora ve Köse, 2016; Simonsen ve ark., 2010). Bu kişilerin zihinselleştirme konusunda problemleri olduğu ancak bu problemlerin oldukça heterojen olduğu da göz ardı edilmemelidir. Duygusal-kendi odaklı-otomatik zihinselleştirme yapan kişilerin kendi duygularına ve zihinsel durumlarına daha az güvendikleri ve duygularını daha az kabul ettikleri ayrıca bu kişilerin duygu düzenlemede daha zorlandıkları ifade edilmektedir. Bu profilde olan kişiler yüksek işlevli veya kontrollü zihinselleştirme yerine, teolojik ve somut kavrama gibi zihinselleştirme öncesi düşünce tarzlarına geçme eğilimindedirler ve gerçekliği fiziksel gerçeklik açısından yorumlama eğilimindedirler (Gagliardini ve ark., 2020). Yeme tutumlarında bozulma gösteren kişilerin duygusal işleyişi değerlendiren görevlerde ve kendileri hakkındaki zihinselleştirme becerilerinde daha düşük puan aldıkları, başkaları hakkındaki zihinselleştirme becerilerinde ise kontrol grubu ile aynı düzeyde oldukları belirlenmiştir (Adenzata ve ark., 2012; Aloï ve ark., 2017). Bulimiya nervosa hastalarının hem kendilerine hem de başkalarına ilişkin olarak zihinselleştirme bozukluğu sergiledikleri, zihinselleştirmedeki bozulmaların gösterilen semptomlarının oluşumunda ve sürdürülmesinde önemli olabileceği ve yeme davranışlarındaki bu bozulmaların, davranışları zihinsel durumlar açısından anlayamamaktan dolayı oluşan duygusal ve kişilerarası zorlukların üstesinden gelmek için uyumsuz bir başa çıkma stratejisi olarak kullanılabileceği düşünülmektedir (Sacchetti ve ark., 2019).

Yeme tutumlarındaki bozulmalardan muzdarip olan kişilerde zihinsel deneyimler içsel olarak kabul edildiği gibi kişi için fiziksel gerçeklik olarak da kabul görmektedir (Bateman ve ark., 2023). Zihinselleştirme öncesi aşamalardan psikik eşdeğerliğin, yaşamın ilerleyen dönemlerinde süreklilik kazanması belirli fiziksel durumların benlikle ilişkili olarak abartılı bir önem kazanmasına katkıda bulunur. Duygu veya düşünce olarak temsil edilemeyen zihinsel durumlar bedensel alanda temsil edilmeye başlanır. Fiziksel ve kimliksel değişimlerin meydana geldiği ergenlik döneminde kilo gibi fiziksel özellikler sıklıkla benlik değeri veya iyi olma hali gibi durumları yansıtmaya başlar (Fonagy ve ark., 2002). Kişi bedeniyle hissetmeye başlar ve duygular somutlaşabilir. Daha zayıf olmak daha üstün olmak gibi hissedilebilir. Teolojik modun daha ön planda olduğu durumlarda ise kişiler fiziksel değişimler ile zihinsel durumları kontrol altına alabileceği görüşünden yola çıkarak hareket etmektedir. Benlik saygısı ve sosyal açıdan kabul gibi durumları fiziksel olarak değişim ile gerçekleştirebileceklerine inanabilirler (Robinson ve ark.,2018). Kişinin duygu ve düşünce deneyimlerinin kanıta dayanmadığı rol yapma modunda ise yaşananlar dış gerçeklikle zayıf bir şekilde bağlantılıdır. Duygu ve düşüncelerin gerçeklikten ayrılması sonucunda yaşanan boşluğun ise bozulmuş yeme davranışlarına yol çabileceği belirtilmektedir (Bateman ve ark., 2023).

'Eskiden insanın başına gelebilecek en kötü şeyin yalnız kalmak olduğunu düşünürdüm, ancak öyle değil. Hayatta insanın başına gelebilecek en kötü şey, kendini yalnız hissettiren insanlarla çevrelenmek.'

Patch Adams

1.5. YALNIZLIK

Yalnızlık, kişilerarası ilişkilerde yaşanan eksiklik duygusu olarak ifade edilmektedir. Ayrıca yalnızlığın fiziksel olarak tek olma durumundan kaynaklanan bir duygu olmadığı yaşanan bu duygunun nedeni olarak sosyal ilişkilerdeki yetersizliğin ve algılanan doyum düzeyinin düşük olması gösterilmektedir (Ayan, 2017; Buluş, 1997). Kişinin sosyal hayatındaki ilişkilerinin niceliksel ve niteliksel boyutta eksik olduğunda ortaya çıkan ve kişiyi rahatsız eden bir deneyim olarak tanımlanan

yalnızlığın hissedilen öznel bir deneyim olduğu ifade edilmektedir (Perlman ve Peplau, 1981). Yalnızlık başka kişilerle ilişki içinde olma isteğinin yeterli düzeyde sağlanamaması olarak tarif edilen bir duygudur (Svendsen, 2017). Yalnızlığa ait tanımlamaların ortak özelliği olarak, yalnızlığın öznel ve olumsuz bir deneyim olarak görülmesi ve sahip olunan ilişkiler ile sahip olunmak istenen ilişkiler arasındaki tutarsızlık sonucu oluşan olumsuz bir duygu olduğu söylenebilir (de Jong Gierveld ve ark., 2006).

Weiss (1973) yalnızlığı duygusal ve sosyal yalnızlık olmak üzere iki boyutta ele almıştır. Sosyal yalnızlık, toplumla temas kurmadaki eksiklikten veya arzulanan bir sosyal ağın yokluğundan kaynaklanır. Duygusal yalnızlık ise yakın bir bağlanma figürünün eksikliğinden kaynaklanmaktadır (van Tilburg, 2020; Yanguas, 2018). Kişi toplumsal anlamda kendine bir yer bulsa bile duygusal anlamda yalnız hissedebilir veya duygusal anlamda ihtiyaçları karşılandığı halde sosyal yalnızlık yaşayabilir (Svendsen, 2017). Hissedilen yalnızlık çeşidinin yaşa göre değiştiği, sosyal yalnızlığın daha çok gençler arasında, duygusal yalnızlığın ise daha ileri yaştaki kişiler arasında yoğun olarak hissedildiği belirtilmektedir (Victor ve Yang, 2012).

Yalnızlık, kişinin kendini hayattan yalıtılmış ve hayatında bir boşluk varmış gibi hissetmesine neden olan, kişinin tüm yaşamını etkileyebilecek bir durum olarak nitelendirilmekle birlikte kişinin sosyal ve/veya duygusal yaşamının tamamlanmamış hissetmesi nedeniyle yaşamında büyük bir boşluk duygusu ile süregiden bir durum olarak da ifade edilmektedir (Killeen, 1998). Orhan Veli Kanık, bu durumu ‘Yalnızlık’ şiirinde şu dizeleriyle ifade etmektedir:

*Bilmezler yalnız yaşamayanlar,
Nasıl korku verir sessizlik insana;
İnsan nasıl konuşur kendisiyle;
Nasıl koşar aynalara,
Bir cana hasret,
Bilmezler.*

Yalnızlığı bağlanma teorisi açısından ele aldığımızda, erken çocukluk döneminde bakım verenlerle kurulan ilişkilerin bağlanma stillerini oluşturduğunu ve kişinin hem kendisini hem de başkalarını nasıl algıladığı ve onlarla kuracakları ilişkilerin düzenlenmesi hakkındaki görüşlerini etkilediği vurgulamaktadır (Vismara,

2022; Yárnoz-Yaben, 2010). Güvenli bağlanma stiline sahip kişilerin diğer kişilere göre daha az yalnız hissettikleri, hem ilişkileri hem de kendileri hakkında olumlu duygulara sahip oldukları ve duygularını kolaylıkla ifade edebildikleri için kolay ilişki kurup sürdürdükleri ifade edilmektedir (Erozkan, 2011; İmamoğlu ve Erden, 2010; Kırıp ve Serin, 2017). Güvensiz bağlanma stiline sahip kişiler ise, kendileri ve başkaları hakkında karışık duygulara sahip oldukları için ilişki kurma becerilerinde ve sosyal desteğe sahip olmada daha yetersiz hissetmektedirler (Spence ve ark., 2018; Suri ve ark., 2019).

Bilişsel modele göre kişinin ihtiyaç duyduğu ve sahip olduğu ilişki düzeyi farklı seviyelerde olduğunda yaşanan tutarsızlık yalnızlığa neden olmaktadır. Yaşanan bu tutarsızlık kişinin kendisiyle, dünyayla ve diğer kişilerle olan ilişkisinde de mevcuttur ve arzu edilen ile gerçekte olan temas seviyesinde de kendini göstermektedir (Leonava ve ark., 2021). Kişilerarası ilişkilerin yokluğu veya kaybı ile kişilerin karşılanmayan ihtiyaçları sonucunda yalnızlığın oluşacağını söyleyen sosyal ihtiyaçlar bakış açısına göre ise yalnızlık, somut eksikliklere yanıt olarak ortaya çıkmaktadır (Archibald ve ark., 1995).

Moustakas, varoluşsal yaklaşım ile yalnızlığı değerlendirdiğinde yalnızlığı arttıran veya azaltan faktörlerle ilgilenmez, yalnızlığı olumsuz ve acı verici bir deneyim olarak görmez. İnsanların varoluşsal bir yalnızlık içinde olduklarını ve yalnızlık korkularının üstesinden gelerek yalnızlığın pozitif yönlerini keşfedip bu durumu yaratıcı bir süreç olarak değerlendirebileceklerini söyler (Perlman ve Peplau, 1982).

1.5.1. Yalnızlığın Gelişimi

Yalnızlık, kişinin var olan sosyal ilişkileri ile ihtiyaç duyduğu ve/veya arzu ettiği sosyal ilişkiler arasında önemli bir tutarsızlık olduğunda ortaya çıkmaktadır. Bu tutarsızlık sosyal ihtiyaçlar bakış açısına göre karşılanmayan ihtiyaçlar sonucunda oluşurken, bilişsel çelişki modeline göre kişinin beklentileri ile sosyal yaşamının gerçekliği arasındaki eşleşme sonucunda oluşmaktadır. Bireysel özellikler, davranış farklılıkları ve kültürel değerler yalnızlığa zemin hazırlayan faktörler arasında görülmektedir (Perlman ve Peplau, 1998).

Perlman ve Peplau (1982) yalnızlık deneyiminin önemli faktörlerini açıklamaya çalıştıkları modelde, kişiyi yalnızlığa karşı daha savunmasız hale getiren faktörler arasında kişilik özellikleri, kültürel değer ve normaları, yalnızlığı tetikleyen olaylar içerisinde ölüm veya boşanma nedeniyle önemli bir ilişkinin kaybedilmesi, yeni bir okula veya işe başlamayla birlikte mevcut sosyal ilişkilerin bozulmasını ve son olarak bilişsel faktörler arasında kişinin yaşadığı yalnızlık deneyimini nasıl yorumladığına dair açıklamasının bu deneyimin yoğunluğunu etkileyebileceği yönündedir.

Bütün insanlar için ortak olmasına rağmen öznel bir deneyim olarak yaşanan yalnızlığın farklı koşullar altında ortaya çıkabileceği, oluşma nedenlerinin farklı olabileceği dolayısıyla bu deneyime verilen tepkinin de farklı olacağı akılda tutulmalıdır (Rokach, 1990). Yalnızlığın nedenlerini durumsal ve kişilik özellikleri bakımında ele alırsak, durumsal nedenler arasında iş değişikliği, taşınma, sevilen birinin vefatı gibi yaşam olayları yer alırken kişilik özellikleri arasında utangaçlık (Cheek ve Busch, 1981), benlik saygısı (Szcześniak ve ark., 2020), Beş Faktör (dışadönüklük, yumuşak başlılık, öz denetim, duygusal denge ve gelişime açıklık) kişilik özellikleri (Buecker ve ark., 2020) vb. yer almaktadır. Kişilik özelliklerinin, aile ilişkileri, arkadaşlık veya sosyal ilişki oluşturma veya sürdürme yeteneklerini etkileyebileceği için yalnızlığın oluşmasını ve düzeyini belirleyen özellikler arasında yer aldığı söylenebilir (Ormstad ve ark., 2020). Kişisel özelliklerden utangaçlığın, yalnızlığın önemli bir yordayıcısı olduğu (Wang ve ark., 2020) bu kişilerin arkadaşlık ilişkilerinde daha fazla zorlandıkları, mizah tarzının ve benlik saygısının da yalnızlığı olumlu veya olumsuz yönde etkilediği (Zhao ve ark., 2012) belirtilmiştir.

Bireyin algıladığı yalnızlık düzeyinde ebeveynlerin kişilik özelliklerinin ve ebeveynlik tarzının da önemli olduğu, kendi çocukluk deneyimlerinde güvensiz ve sevgisiz hisseden ebeveynlerin, çocuklarına duygusal anlamda yeterli ilgi gösteremediği belirtilmektedir (Nayak ve Kochar, 2016). Sık sık eleştiren, aşağılayan veya cezalandıran ebeveynlerin bu davranışları sonucunda, çocukların ebeveynlerinden gelecek olan ilgi ve sevgiyi hissedemedikleri, duygusal olarak bir bağ oluşturmamadıkları ve ilişki kuramadıkları dolayısıyla kendiklerini yalnız hissettikleri ifade edilmektedir (Luo, 2021). Sadece talepkar olan ve duyarlı olmayan ebeveynlerin cezalandırma, zorlama, suçlama veya aşağılama gibi davranışlarının çocuklarda hoş

olmayan duygulara ve bunun sonucunda duygusal boşluklar, yalnızlık, düşük benlik saygısı gibi sonuçlara yol açtığı, hep talepkar hem de duyarlı ebeveynlik stiline sahip olan ebeveynlerin ise çocuklarla ilişki kurarak sınır koymaya çalıştıkları ve ailedeki her bir kişiye değer verildiği hissini çocukların yalnızlık duygusunu yaşama olasılığını azalttığı belirlenmiştir (Jahanbakhshi ve Shabani, 2022; Francis ve ark, 2020).

‘ Ne garip değil mi? Bir insan ne kadar çok insanın hayatında fark yaratabiliyor. Olmadığında da korkunç bir boşluk bırakıyor, değil mi?’

Şahane Hayat

1.6. SOSYAL İZOLASYON

Sosyal dışlanma veya reddedilme olarak da ifade edilen sosyal izolasyon kişinin bireysel, topluluk ve toplumsal düzeyde tatmin edici sosyal temas veya etkileşiminin nesnel olarak yetersizliği veya yokluğu anlamına gelmektedir (Kelly ve ark., 2019; Poscia ve ark., 2018). Dünya Sağlık Örgütü sosyal izolasyonu küçük bir akraba ve akraba olmayan ilişkiler ağına sahip olmanın ve dolayısıyla başkalarıyla az veya seyrek etkileşimde bulunmanın nesnel durumu olarak tanımlamaktadır (WHO, 2021).

Sosyal izolasyon, sosyal ilişki kurmaya yönelik becerileri ve istekleri olmasına rağmen kişilerin izole edilme durumu olarak da tanımlanmaktadır. İzole edilme nedenleri arasında ise bireysel, sosyal ve/veya kültürel özellikler gösterilmektedir (Coohy, 1996; Kelly ve ark., 2019). Hem duygusal hem de bilişsel etkileri olan sosyal izolasyon bireysel ve durumsal farklılıklar açısından ele alındığında, kişilerin kendi tercihleri sonucunda sosyal ilişki kurmadıkları sosyal geri çekilme ve kendileri dışındaki insanlar tarafından reddedilme sonucunda gerçekleşen aktif izolasyondan bahsedilebilir. Sosyal geri çekilme ise ilişki kurma becerilerinin olduğu fakat tek başına kalmayı tercih eden sosyal ilişkiye ilgisiz olanlar ve ilişki kurma beceri düzeyleri düşük olduğundan dolayı sosyal olmaktan kaçınanlar olarak iki kategoride ifade edilmektedir (Keithve ark., 1990; Nino ve ark., 2016).

Bireyin sosyal olarak aidiyet duygusundan yoksun olduğu, başkalarıyla yakın ilişki sürdürememe, minimum sayıda sosyal teması sahip olma ve tatmin edici ve kaliteli ilişkilerin yetersiz olduğu bir durum olarak ifade edilen sosyal izolasyon (Nicholsan, 2009) diğer kişilerle somut ve ölçülebilir bağlantı eksikliğini ifade eden nesnel izolasyon ve birey ile sosyal çevrenin üyeleri arasında algılanan yakınlık eksikliğini ifade eden öznel izolasyon olmak üzere iki farklı şekilde de ifade edilmektedir. Nesnel sosyal izolasyon, sosyal çevre üyeleriyle temas/etkileşim eksikliği ile ölçülürken ve öznel sosyal izolasyon, bu üyeler ile duygusal yakınlığın olmaması ile ölçülür (Chatters ve ark., 2018; Nyugen ve ark., 2019).

Bireyin sosyal temas sıklığı ve yakınlığından duyduğu memnuniyetsizliği veya sahip oldukları ilişkiler ile arzuladığı ilişkiler arasındaki tutarsızlığı yansıtan yalnızlık ile sosyal izolasyon arasındaki farklılıklara değinirsek, yalnızlığın her zaman fiziksel yakınlık ile ilgili olmadığı kişinin çevresinde çok sayıda insan olmasına rağmen kendini yalnız hissedebileceği veya tek başına yaşadığı halde kendini diğer insanlardan yalıtılmış hissetmediği durumların olabileceği unutulmamalıdır (Menec ve ark., 2020; Saito ve ark., 2012). Ayrıca yalnızlık sosyal etkileşimde algılanan öznel bir yaşantı olarak ifade edilirken (Svendsen, 2017), sosyal izolasyon bu etkileşimin nesnel boyutunu temsil etmektedir (Holt-Lunstad ve ark., 2015).

Sosyal izolasyonun oluşumunu bireysel özellikler açısından ele aldığımızda, eş veya akraba kaybı (Courtin ve Knapp, 2015), erken çocuklukta yaşanan travmalar (Norman ve ark., 2013), kadın olmak (Umberson ve ark., 2022), medeni durum ve ırk (Alcaraz ve ark., 2018), yalnız yaşamak (Steptoe ve ark., 2013), yaşlı olmak (Kalınkara ve Sarı, 2019) ve kronik rahatsızlıklar (Akbaş ve ark., 2020) gibi özellikler karşımıza çıkmaktadır. Düşük sosyo ekonomik durum (Menec ve ark., 2020), şehir merkezine ulaşım imkanları ve yaşanan ortamın fiziksel durumu (Finlay ve Kobayashi, 2018) gibi başlıklar sosyal izolasyonun çevresel sebepleri arasında gösterilmektedir.

Sosyal izolasyonun çocuk ve ergenler üzerindeki etkilerine yönelik yapılan çalışmalarda yaşanan bu durumun bilişsel, bedensel ve zihinsel gelişim açısından riskli olduğu (Almeida ve ark., 2021), sosyal olarak izole olan çocukların diğer gruba göre yetişkinlik döneminde sağlık sorunları açısından daha yüksek risk grubunda olduğu (Caspi ve ark., 2006) ayrıca okul öncesi dönemdeki çocuklarda sosyal ve duygusal gelişimi engellediği belirtilmektedir (Marryat ve ark., 2014).

1.6.1. Yeme Tutumu ve Duygusal Yemede Yalnızlık ve Sosyal İzolasyonun Rolü

Yalnızlık kişinin arzuladığı ilişki eksikliği ile ilişkilendirilen ve öznel bir duygu olarak tarif edilirken, sosyal izolasyon sosyal temas eksikliğinin nesnel bir durumu olarak ifade edilmektedir (National Academies of Sciences, Engineering, and Medicine, 2020). Yalnızlık, kişilerarası ilişkilerde yaşanan eksiklik olarak ifade edildiği gibi fiziksel olarak tek olma durumundan kaynaklanan bir duygu olmadığı ayrıca yaşanan bu duygunun sosyal ilişkilerdeki yetersizlikten ve algılanan doyum düzeyinin düşük oluşundan kaynaklandığı ifade edilmektedir (Ayan, 2017; Buluş, 1997).

Beslenmenin, fizyolojik, sosyolojik ve psikolojik açıdan önemli olduğu düşünüldüğünde özellikle duygusal açıdan zorlayan sorunlarla karşılaşıldığında uygun stratejileri kullanmada güçlük yaşayan kişilerin, yalnızlık düzeyleri ile beslenme şekilleri arasındaki ilişki çok daha önemli hale gelmektedir (Cengiz ve ark., 2020; Richard ve ark., 2017). Duygu düzenlemede yaşanan sorunların yeme bozuklukları ile ilgili olduğu ve yalnızlığın bu ilişkide aracı rol olduğu düşünülmektedir. Yeme bozukluğu olan kadın hastalar ile yapılan çalışma sonucunda, duygu düzenleme becerilerinde zorluk yaşayan yalnız kadınların yeme bozukluğu patolojisine sahip olma olasılıklarının arttığı belirlenmiştir (Southward ve ark., 2013).

Kişinin yaşadığı duygusal durumların duygusal yemeği tetikleyebildiği ve yeme tutumlarındaki değişimlerin bu duygularla başa çıkmada etkili olduğu görülmektedir (Ljubičić ve ark., 2023). Yalnızlık ve sosyal izolasyon ile yemek yeme davranışları arasındaki ilişkiye dair yapılan derleme çalışmasında, yalnızlık ve izole olma deneyimleri olan kişilerin beslenme davranışlarının sağlığa zararlı yiyecekleri tercih etme şeklinde olduğu sonucuna ulaşılmıştır (Hanna ve ark., 2023). Belirli süre sosyal olarak izole edilen ve aç bırakılan iki grupta yapılan çalışmada katılımcıların izole edilme sürelerini bilmelerine rağmen gün sonunda başlangıçtakine oranla daha fazla yalnızlık ve yoksun bırakılan duruma karşı daha yoğun özlem hissettikleri belirlenmiştir (Tomova ve ark., 2020). Bozulmuş yeme davranışları olan kişilerin daha az dirençli oldukları, anksiyete ve depresyondan daha fazla etkilendikleri ve bu kişilerin bozulmuş yeme davranışlarının yalnızlık düzeyi ile pozitif, algılanan sosyal destek düzeyi ile negatif ilişki içinde olduğu ifade edilmektedir (Makri ve ark., 2022).

Yalnızlığın daha lezzetli yiyecekleri tercih etme ile ilişkili görüldüğü, algılanan yalnızlık düzeyi ile şekerli içecekleri tercih etme düzeyinin arttığı ve algılanan sosyal destek ile birlikte şekerli içecekleri tercih etme düzeyinin azaldığı (Henriksen ve ark., 2014) ve yalnızlık düzeyleri yüksek olan kadın üniversite öğrencilerinde de şekerli içecek tüketiminin daha sık olduğu belirlenmiştir (Jiang ve ark., 2022). Bu çalışmalar göz önüne alındığında yalnızlığın sağlıklı yiyecekleri tercih etmeye nazaran daha lezzetli gıdalar tüketme konusunda hassasiyet yaratabileceği düşünülmektedir. İnsanlar kendilerini yalnız hissettiklerinde bu duygu ile baş edebilmek için lezzetli yiyecekleri tercih etmekte, yalnız hissetmekle ilişkili olumsuz duygulara katlanmak yerine bu yiyecekler sayesinde anında iyi hissetme seçeneğini tercih ettikleri görülmektedir (Sirois ve Biskas, 2023).

Sosyal izolasyon durumlarında kişilerin daha yüksek oranda karbonhidrat içeren yiyeceklere yöneldiği ve bu yiyeceklerin vücuttaki serotonin hormonunun düzeyini arttırmasıyla yaşanan stresli durum ile baş etmenin kolaylaştığı vurgulanmaktadır (Yılmaz ve ark., 2021). Stresli yaşam olaylarında yağ ve şeker açısından yüksek değerde olan yiyeceklerin daha fazla tüketildiği ve sosyal izolasyonun da olumsuz duyguların hissedilme düzeyini arttırdığı düşünüldüğünde bu tür yiyeceklerin daha fazla tercih edilebileceği belirtilmektedir (Dos Santos Quaresma ve ark., 2021). Yüksek stres düzeyine sahip kişiler, rahatlama hissi sağlamak için yaşanan olumsuz duygularla baş etme aracı olarak yeme davranışını tercih edebilmektedirler (Tomiyama ve ark., 2011). Algılanan sosyal izolasyon bozulmuş yeme tutumları ile ilişkilendirilirken, yaşanan olumsuz duyguların kişilerin kendilerini izole etme yolunu seçmelerine neden olabileceği ve bunun sonucunda yeme tutumlarında bozulmalar gözlenebileceği de ifade edilmektedir (Mason ve ark., 2016).

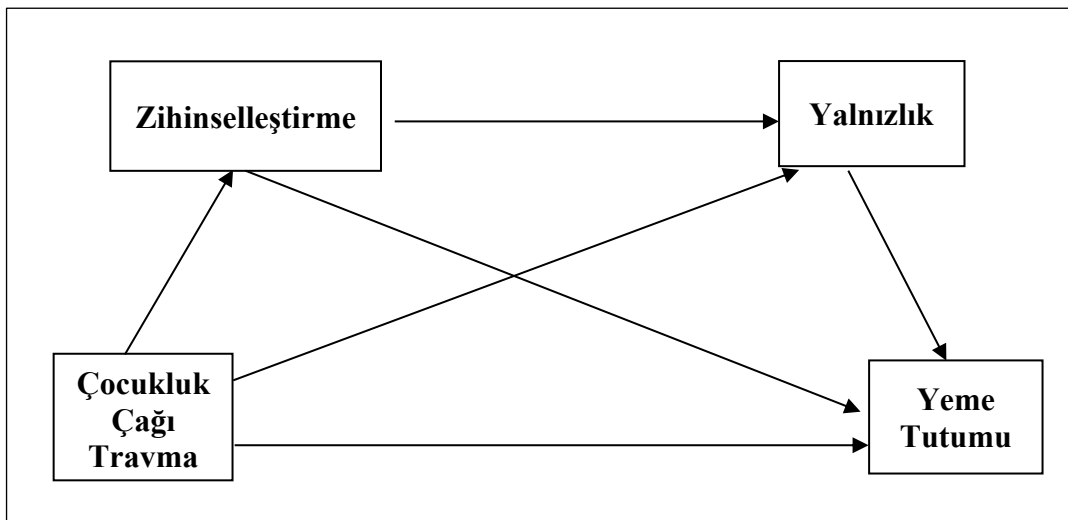
1.7. ARAŞTIRMANIN AMACI

Çocukluk çağında yaşanan olumsuz yaşam olayları yetişkinlik döneminde ortaya çıkabilecek olan yeme tutumlarındaki bozulma için bir risk faktörü olarak değerlendirilmektedir (Emery ve ark., 2021; Kong ve Bernstein, 2009; Martin ve Strodl, 2023; Wolf ve Elklit, 2020). Yeme tutumlarındaki bozulmaların çoğunlukla ergenlik ve genç erişkinlik dönemlerinde başladığı görüldüğünden (Breton ve ark.,

2022; Tavalacci ve ark., 2015; Tunç, 2019) çalışmanın genç erişkin örnekleme yapılması planlanmıştır. Ayrıca üniversiteye gitmek birçok öğrenci için yeni bir ortama uyum süreci ile ilişkili görülmekte ve bu uyum sürecinde yaşanan zorluklar stresli yaşam deneyimi olarak değerlendirilmektedir (Dyson ve Renk, 2006). Bununla birlikte çoğu öğrencinin aile ortamından uzaklaşması ve çoğunlukla hazır yiyeceklere yönelmesi beslenme alışkanlıklarındaki değişim ile sonuçlanabilir (Dingman ve ark., 2014). Bu açıklamalar da göz önüne alındığında üniversite dönemi, yeme tutumlarının değişmesi açısından önemli bir dönem olarak görülmektedir (Arslan ve ark., 2016).

Zihinselleştirme becerisi erken çocuklukta yaşanan olumsuz deneyimlerden negatif olarak etkilenmekte (Wagner-Skacel ve ark., 2022) ayrıca zihinselleştirme becerilerindeki eksikliklerin de yeme tutumlarındaki bozulmalarla ilişkili olduğu belirtilmektedir (Kordyńska ve ark., 2019). Çocukluk çağında yaşanan kötü muamelenin yetişkinlik döneminde yeme tutumlarını olumsuz etkileyebileceği düşünüldüğünde, bu ilişkide aracı olarak değerlendirilen zihinselleştirme, yalnızlık ve sosyal izolasyon değişkenlerinin nasıl bir rol aldığı bu araştırmanın temel amacı olarak belirlenmiştir. Ayrıca kişilerin fizyolojik bir rahatsızlığa sahip olup olmamasının değişkenlerin aracı rolü üzerinde etkili olabileceği düşünülmüş, bu nedenden dolayı modellerin her iki grup için değişip değişmeyeceğinin incelenmesi amaçlanmıştır.

1.7.1. Kurulan Modeller ve Hipotezler

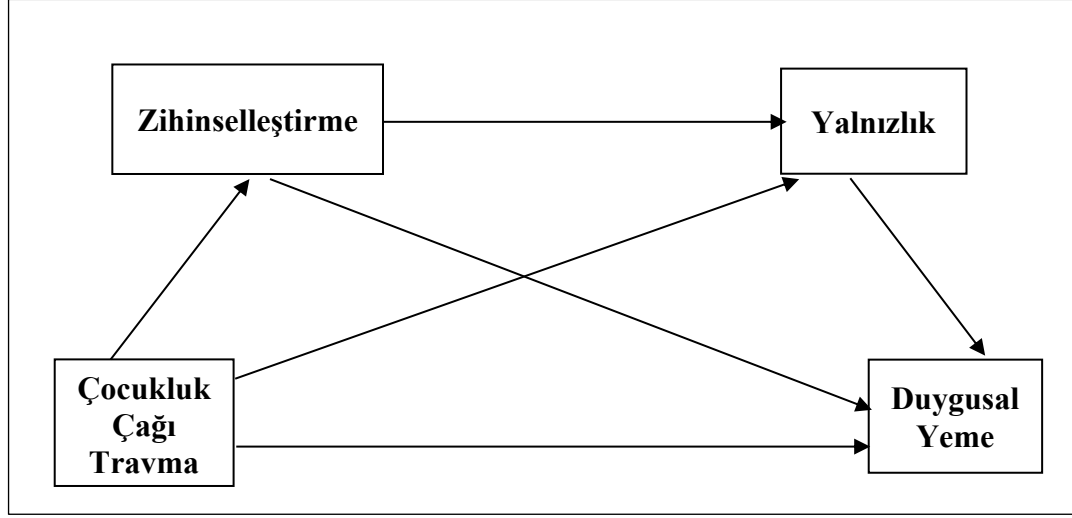

Şekil 1. Yeme Tutumu için Zihinselleştirme ve Yalnızlığın Seri Aracı Modeli

H_1 :Katılımcıların, çocukluk çağı travma değerleri ve yeme tutum değerleri arasındaki ilişkide zihinselleştirme değerleri aracı rol oynamaktadır.

H_2 : Katılımcıların, çocukluk çağı travma değerleri ve yeme tutum değerleri arasındaki ilişkide yalnızlık değerleri aracı rol oynamaktadır.

H_3 : Katılımcıların, çocukluk çağı travma değerleri ve yeme tutum değerleri arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve yalnızlık değerleri seri aracı rol oynamaktadır.

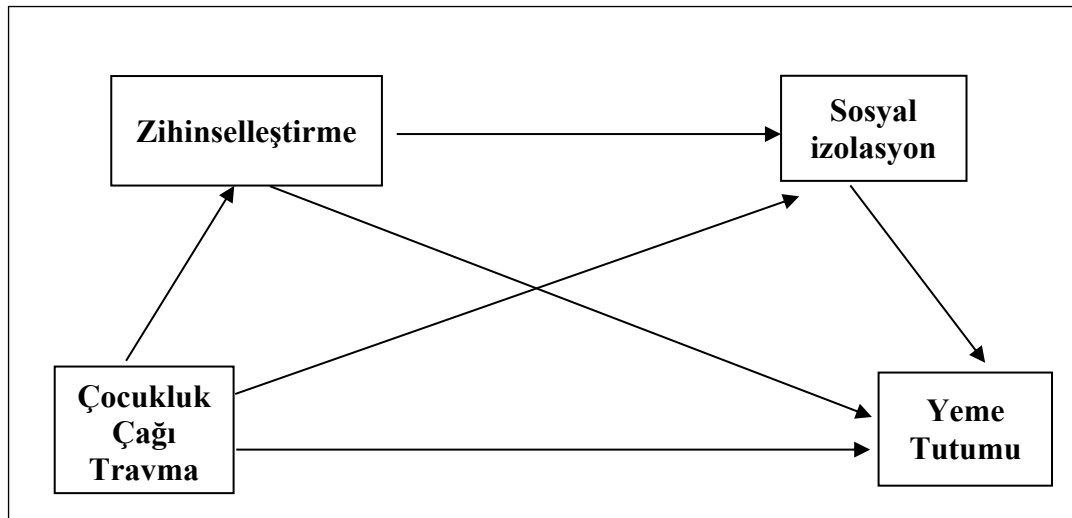

Şekil 2. Duygusal Yeme için Zihinselleştirme ve Yalnızlığın Seri Aracı Modeli

H_4 : Katılımcıların, çocukluk çağı travma değerleri ve duygusal yeme değerleri arasındaki ilişkide zihinselleştirme değerleri aracı rol oynamaktadır.

H_5 : Katılımcıların, çocukluk çağı travma değerleri ve duygusal yeme değerleri arasındaki ilişkide yalnızlık değerleri aracı rol oynamaktadır.

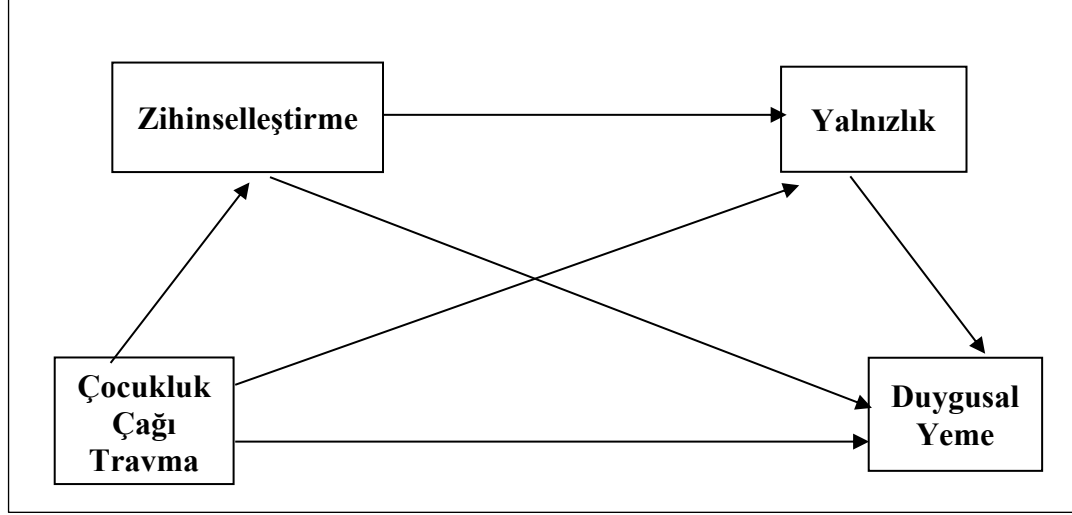
H_6 : Katılımcıların, çocukluk çağı travma değerleri ve duygusal yeme değerleri arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve yalnızlık değerleri seri aracı rol oynamaktadır.

Şekil 3. Yeme Tutumu için Zihinselleştirme ve Sosyal izolasyonun Seri Aracı Modeli

H₇: Katılımcıların, çocukluk çağı travma değerleri ve yeme tutum değerleri arasındaki ilişkide sosyal izolasyon değerleri aracı rol oynamaktadır.

H₈: Katılımcıların, çocukluk çağı travma değerleri ve yeme tutum değerleri arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve sosyal izolasyon değerleri seri aracı rol oynamaktadır.

Şekil 4. Duygusal Yeme için Zihinselleştirme ve Sosyal izolasyonun Seri Aracı Modeli

H₉: Katılımcıların, çocukluk çağı travma değerleri ve duygusal yeme değerleri arasındaki ilişide sosyal izolasyon değerleri aracı rol oynamaktadır.

H₁₀: Katılımcıların, çocukluk çağı travma değerleri ve duygusal yeme değerleri arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve sosyal izolasyon değerleri seri aracı rol oynamaktadır.

İKİNCİ BÖLÜM

2. YÖNTEM

2.1. KATILIMCILAR

Araştırmanın örneklemini oluşturan 598 yetişkin katılımcının % 83,1'i (497 kişi) kadın, % 16,9'u (101 kişi) erkektir. Yaş ortalaması 21,05 ve standart sapması 1,579 olarak bulunmuştur (en düşük 18, en yüksek 25). Katılımcıların % 57'si (341 kişi) anketin basılı formunu doldururken, % 43'ü (257 kişi) anketi çevrim içi olarak doldurmuştur.

2.2. VERİ TOPLAMA ARAÇLARI

Çalışmada kullanılan ankette demografik form, Çocukluk Çağı Travma Ölçeği (Şar ve ark., 2020), Zihinselleştirme Ölçeği (Törenli-Kaya ve ark., 2018), UCLA Yalnızlık Ölçeği (Demir, 1989), Sosyal İzolasyon Ölçeği (Çelikbaş ve Tatar, 2021), Hollanda Yeme Davranışı Anketi (Bozan ve ark., 2011), Yeme Tutum Testi (Savaşır ve Erol, 1989) yer almaktadır.

2.2.1. Demografik Form

Demografik formda katılımcılara cinsiyet, yaş, medeni durum, ekonomik durum, bölüm, boy, kilo, kiminle yaşadıkları, algıladıkları ebeveyn tutumları, kilo ve beden algılarını nasıl değerlendirdikleri, diyet yapma sıklıkları, yeme tutumlarını etkileyebileceği düşünülen fizyolojik rahatsızlıklara sahip olup olmadıkları, psikolojik veya psikiyatrik rahatsızlık ve bununla ilgili tedavi alıp almadıkları sorulmuştur.

2.2.2. Çocukluk Çağı Travma Ölçeği (Turkish Childhood Trauma Questionnaire-CTQ-33)

Çalışmaya katılan bireylerin çocukluk çağı travmalarını belirlemek için Bernstein ve ark. (1988) tarafından geliştirilen ve 28 maddeden oluşan ölçeğin Türkçe uyarlama çalışması Şar ve ark. (2012), revizyon çalışması ise yine Şar ve ark. (2020) tarafından yapılmıştır. Ölçek 33 maddeden oluşmakta ve her bir madde, *1 = Hiç bir*

zaman, 5 = *Çok sık* olacak şekilde 5’li Likert olarak puanlanmaktadır. Ölçek duygusal istismar, fiziksel istismar, cinsel istismar, duygusal ihmal, fiziksel ihmal ve aşırı koruma/kontrol olarak toplam 6 alt boyuttan oluşmakta ve her bir alt boyuttan alınan toplam puan 5 ile 25 puan arasında değişmektedir. Ayrıca 0-3 arasında değişen travma inkar puanı vardır. Yapılan analizler sonucunda ölçeğin güvenirlik katsayıları duygusal taciz alt boyutu için 0,88; fiziksel taciz alt boyutu için 0,81; cinsel taciz alt boyutu için 0,90; fiziksel ihmal alt boyutu için 0,84; duygusal ihmal alt boyutu için 0,89 ve tüm ölçek için 0,87 olarak tespit edilmiştir (Şar ve ark., 2020).

2.2.3. Zihinselleştirme Ölçeği (Mentalization Scale-MENTS)

Dimitrijević ve arkadaşları (2018) tarafından geliştirilen Zihinselleştirme Ölçeği 28 maddeden oluşmakta ve her bir madde, 1 = *Tamamen yanlış*, 5 = *Tamamen doğru* olacak şekilde 5’li Likert olarak puanlanmaktadır. Ölçeğin üç faktörlü yapısı kendilik temelli, ötekiler temelli zihinselleştirme ve zihinselleştirmeye güdülenme şeklinde ifade edilmektedir. Geçerlik ve güvenirlik çalışmasında özgün formda her bir alt boyut için güvenirlik katsayısı kendilik için 0,76, diğer iki alt boyut için 0,77 ve ölçeğin toplam puan güvenirlik katsayısı ise 0,84 olarak belirlenmiştir.

Törenli-Kaya ve arkadaşlarının (2023) Türkçe formu için yaptıkları geçerlik ve güvenirlik çalışmasında ölçeğin orijinal formunda bulunan 3 maddenin geçerli özellikleri sağlamadığından dolayı çıkartıldığı ve 25 maddelik ölçeğin üç faktörlü yapıyı koruduğu belirlenmiştir. Türkçe form için belirlenen toplam puan güvenirlik katsayısı 0,84 iken alt boyutlarda kendilik için 0,78, ötekiler için 0,80 ve güdülenme için 0,79 olarak bulunmuştur. Ölçekten alınan toplam puanın yüksek çıkması zihinselleştirme beceri düzeyinin yüksek olduğu anlamına gelmektedir.

2.2.4. UCLA Yalnızlık Ölçeği (UCLA Loneliness Scale)

Kişilerin yalnızlık düzeylerini ölçmek amacıyla Russell, Peplau ve Ferguson (1978) tarafından geliştirilen (University of California Los Angeles Loneliness Scale) UCLA Yalnızlık Ölçeği, Russel, Peplau ve Cotrana (1980) tarafından gözden geçirilmiş ve maddelerin yarısı olumlu yarısı olumsuz olacak şekilde tekrar oluşturulmuştur (Demir, 1989). Ölçek son hali ile 10’u ters madde olmak üzere toplamda 20 maddeden oluşmaktadır. Bireylere sosyal ilişkilerle ilgili duygu ve

düşünceleri sunularak, bu durumları ne sıklıkla yaşadıklarını ifade etmeleri beklenmektedir. Ölçek 4'lü Likert tipi şeklindedir ve seçenekler 4 = *Sık sık yaşamam*, 1 = *Hiç yaşamam* şeklinde puanlanmaktadır. Ölçekten alınan toplam puan 20 ila 80 puan arasında değişmektedir. Yüksek puan yalnızlık düzeyinin daha yüksek olduğuna işaret etmektedir. Ölçeğin geçerlik güvenirlik çalışması Demir (1989) tarafından yapılmıştır ve ölçeğin iç tutarlık katsayısı 0,96 olarak hesaplanmıştır.

2.2.5. Sosyal İzolasyon Ölçeği (Social Isolation Scale)

Çelikbaş ve Tatar (2021) tarafından geliştirilen ölçek toplam 14 maddeden oluşmaktadır. Ters yönlü maddesi olmayan ölçek 3 = *Beni iyi tanımlıyor*, 2 = *Beni biraz tanımlıyor* ve 1 = *Beni hiç tanımlamıyor* olacak şekilde 3'lü likert olarak puanlanmaktadır. Ölçekten alınan toplam puanın yüksek olması sosyal izolasyon düzeyinin de yüksek olduğunu ifade etmektedir.

2.2.6. Hollanda Yeme Davranışı Anketi – DEBQ (Dutch Eating Behavior Questionnaire)

Van Strein ve arkadaşları (1986) tarafından geliştirilen ölçeğin Türkçe geçerlik ve güvenirlik çalışması Bozan (2009) tarafından yapılmıştır. Ölçek toplamda 33 maddeden oluşmakta ve duygusal yeme, dışsal yeme ve kısıtlanmış yeme davranışlarını değerlendiren 3 alt ölçekten oluşmaktadır. Ölçekte yer alan maddelerin her biri 1 = *Hiçbir zaman*, 5 = *Çok sık* olacak şekilde 5'li likert olarak puanlanmaktadır. Testin toplam puanı alınmamakta, 3 alt ölçek kendi içinde değerlendirilmekte ve her bir ölçeğin kendi içinde değerlendirilen toplam puanının yüksek olması yeme davranışı ile ilgili olumsuzluğa işaret etmektedir. DEBQ'nun orijinal çalışmasında duygusal yeme, dışsal yeme ve kısıtlanmış yeme davranışı alt ölçekleri için iç tutarlılık katsayıları sırasıyla 0,95, 0,81 ve 0,95 olarak belirlenmiştir (Van Strein ve ark., 1986). Ölçeğin Türkçe versiyonunda kısıtlayıcı yeme davranışı alt ölçeğinde ilk 10 madde, duygusal yeme davranışı alt ölçeğinde sonraki 13 madde ve dışsal yeme davranışı alt ölçeğinde son 10 madde bulunmaktadır ve dışsal yeme davranışı alt ölçeğindeki 31. madde ters yönlü madde olarak değerlendirilmektedir. DEBQ' nun alt ölçeklerinin iç tutarlılık kat sayıları dışsal yeme için 0,90, duygusal yeme için 0,92 ve kısıtlı yeme alt ölçekleri için 0,96'dır (Bozan ve ark., 2011).

2.2.7. Yeme Tutum Testi (YTT-40) (Eating Attitudes Test-40)

Garner ve Garfinkel (1979) tarafından yeme tutumlarını ölçmek için geliştirilen ölçeğin Türkiye'deki geçerlik ve güvenilirlik çalışması Savaşır ve Erol (1989) tarafından üniversite öğrencilerinde yapılmıştır. Elal, Altuğ, Slade ve Tekcan (2000) tarafından ölçeğin faktör yapısı yeniden incelenmiş ve orijinalindekine benzer olan üç faktörlü bir yapı bulunmuştur (Diyet-D, Bulimiya ve beden şekli/yemekle ilgili meşguliyet-BYM, Yemeyi kısıtlama-YK). Test 40 maddeden oluşmaktadır. Her bir madde 1 = *Daima*, 6 = *Hiçbir zaman* olacak şekilde 6'lı likert olarak puanlanmaktadır. 1., 18., 19., 23., 27. ve 39. maddeler için bazen 1 puan, nadiren 2 puan ve hiçbir zaman 3 puan olarak; bunların dışında kalan maddeler ise sık sık 1 puan, çok sık 2 puan ve daima 3 puan olarak diğer seçenekler ise 0 puan olarak değerlendirilmektedir. Ölçeğin her bir maddesinden alınan puanların toplanmasıyla ölçek toplan puanı elde edilir ve YTT için kesme değeri 30 puan olarak belirlenmiştir. Ölçeğin kesme puanı 30 olarak belirlenmiş olup, 30'un üzerindeki puanlar anormal yeme davranışına, 21 ile 30 arasındaki puanlar orta derecede riske ve 21'in altındaki puanlar düşük riske işaret etmektedir. Ölçeğin orijinal çalışmasında elde edilen iç tutarlılık kat sayısı 0,79 (Garner ve garbfinkel, 1979), Savaşır ve Erol'un çalışmasında (1989) 0,70 olarak bulunmuştur.

2.3. UYGULAMA

Veri toplama işleminden önce Fatih Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiği Kurulu'na başvurulmuş ve Etik Kurul İzni alınmıştır (Ek 1). Yeme tutumunu etkileyebilecek fizyolojik hastalıkların belirlenmesi için uzman görüşüne başvurulmuş (beslenme ve diyetetik uzmanı ve dahiliye uzmanı) ve belirtilen hastalık grupları demografik forma eklenmiştir. Araştırma Aralık 2022 - Mart 2023 tarihleri arasında katılımcılardan amaçlı ve kartopu örnekleme yöntemleriyle yapılmıştır. Veri toplama süreci hem basılı formla hem çevrim içi olarak gerçekleştirilmiştir. Çevrim içi form Google Form linki iletilerek toplanmıştır. Katılımcılardan, araştırmaya katılmadan önce bir gönüllü katılım formu doldurmaları istenmiştir. Uygulama esnasında sıra etkisinden oluşabilecek yanlılığı en düşük seviyede tutmak için demografik bilgi formu hariç diğer ölçekler katılımcılara seçkisiz

olarak karıştırılmış bir sıralama ile verilmiştir. Ölçeklerin yanıtlanması yaklaşık olarak 35-40 dakika sürmüştür.

2.4. VERİLERİN ANALİZİ

Verilerin analizi sırasında öncelikle yeme tutumunu etkileyebilecek fizyolojik bir hastalığı olduğunu bildiren (demografik formda işaretleyen) katılımcılarla olmadığını bildiren katılımcılar iki grup olacak şekilde veri seti analize hazır hale getirilmiştir.

2.4.1. Ön Analizler

Tanımlayıcı istatistiklerin hesaplanmasında, ölçek boyutlarının iç tutarlılık katsayılarının hesaplanmasında, boyutlar arasındaki ilişkilerin hesaplanmasında SPSS paket programının 22. versiyonu kullanılmıştır.

Normallik varsayımını incelemek için basıklık ve eğiklik değerleri incelenmiş, travma alt boyutları ve yeme tutumu dışındaki boyutların makul, kabul edilebilir eğiklik ve basıklık değerleri (+2 ile -2 aralığı) içerisinde (George ve Mallery, 2010) oldukları gözlenmiştir. Regresyon modelinde normallik varsayımının hata terimlerinin normalliği üzerinden tanımlanmasından (Güriş ve Astar, 2019) ve yeterli örneklem büyüklüğü sağlandığı varsayımından yola çıkarak normalliğin sağlandığı varsayılmış ve parametrik testler gerçekleştirilmiştir.

Ön analiz bulgularında sırasıyla şu işlemlerin sonuçları üzerinde durulmuştur: Sosyodemografik form vasıtasıyla elde edilen katılımcı bilgileri tablolastırılarak özetlenmiş, sonrasında her bir grup (yeme tutumunu etkileyebilecek rahatsızlığı olan ve olmayan gruplar) için ölçek boyutlarının tanımlayıcı istatistikleri, ölçek alt boyut ve toplam puanları için tanımlayıcı istatistikler ve Cronbach Alpha değerleri verilmiştir. Veri toplama tarzına göre katılımcıların değerleri arasında farklılık olup olmadığı incelenmiştir. Fizyolojik bir hastalığı sahip olduğunu belirten kişi sayısı göz önüne alındığında, bu değişkenin kontrol edilmesi gereken bir değişken olabileceği düşünülmüş, hastalık olan ve olmayan grup arasında Bağımsız Örnek t Testi yapılmıştır. Pearson Korelasyon Analizi ile Çocukluk Çağı Travma Ölçeği Alt Boyutları, zihinselleştirme, yalnızlık, sosyal izolasyon, yeme tutumları ve duygusal yeme değişkenleri arasındaki ilişkiler incelenmiştir.

2.4.2. Seri Aracı Modeller İçin Analizler

Çocukluk ağı Travmaları ile Yeme Tutumları ve Duygusal Yeme arasındaki ilişkide sırasıyla Zihinselleştirme ve Yalnızlığın seri aracı rollerini incelemek amacıyla Hayes Process Macro V4.1'deki Model 6, 5000 tekrarlı örneklem yöntemiyle %95 güven aralığında kullanılmıştır. Çocukluk ağı Travmaları ile Yeme Tutumları ve Duygusal Yeme arasındaki ilişkide sırasıyla Zihinselleştirme ve Sosyal İzolasyonun seri aracı rollerini incelemek amacıyla Hayes Process Macro V4.1'deki Model 6, 5000 tekrarlı örneklem yöntemiyle %95 güven aralığında kullanılmıştır. Analizler tüm grup için her bir çocukluk ağı travma alt boyutu için tekrarlanmıştır. Ayrıca katılımcıların fiziksel bir rahatsızlığının olup olmamasına dair oluşturulan grupların, çalışmada kullanılan ölçek ve alt boyutların bazılarında anlamlılığa neden olması ve eşit varyansa sahip olmaması göz önüne alınarak analizler her iki grup de için ayrı olarak yinelenmiştir.

2.5. SONUÇLAR

2.5.1. n Analiz İçin Sonuçlar

Öncelikle, Demografik Formda sorulan sorulardan elde edilen bilgilere göre katılımcılar gruplara ayrılıp, kişi sayısı ve geçerli yüzdeler elde edilmiştir (bkz. Tablo 1).

Tablo 1. Katılımcıların Demografik Değişkenlere göre Dağılımı.

Değişken	Kategori	Hastalığının Olmadığını Bildiren		Hastalığının Olduğunu Bildiren	
		n	Geçerli %	n	Geçerli %
Cinsiyet	Kadın	327	80,1	170	89,5
	Erkek	81	19,9	20	10,5
	Toplam	408	100	190	100
İlişki Durumu	Yok	300	73,9	125	65,8
	Var	95	23,4	62	32,6
	Evli	8	2,0	0	0
	Diğer	3	0,7	3	1,6
	Toplam	406	100	100	100
Gelir Durumu	Çok Düşük	11	2,7	4	2,2
	Düşük	56	13,8	21	11,3
	Orta	283	69,9	137	73,7
	Yüksek	52	12,8	23	12,4
	Çok Yüksek	3	0,7	1	0,5
	Toplam	405	100	186	100
Yaşanılan Ortam	Aile	210	51,6	110	57,9
	Tek Başına	12	2,9	11	5,8
	Yurt	148	36,4	54	28,4
	Ev Arkadaşı	37	9,1	15	7,9
	Toplam	407	100	190	100
Anne Tutumu	Otoriter	60	14,9	32	17,3
	İlgisiz	12	3,0	12	6,5
	Koruyucu	215	53,5	97	52,4
	Demokratik	82	20,4	20	10,8
	Bağımlı	33	8,2	24	13,0
	Toplam	402	100	185	100
Baba Tutumu	Otoriter	72	18,1	45	24,2
	İlgisiz	53	13,3	36	19,4
	Koruyucu	172	43,2	70	37,6
	Demokratik	91	22,9	25	13,4
	Bağımlı	10	2,5	10	5,4
	Toplam	398	100	186	100
Kilo Memnuniyeti	Hiç Memnun Değil	37	9,1	26	13,7
	Memnun Değil	75	18,4	44	23,2
	Biraz Memnun	130	31,9	46	24,2
	Memnun	127	31,1	55	28,9
	Çok Memnun	39	9,6	19	10,0
	Toplam	408	100	190	100
Diyet Yapma Sıklığı	Daima	5	1,2	5	2,6
	Çok Sık	17	4,2	8	4,2
	Sık Sık	23	5,7	30	15,8
	Bazen	98	24,2	48	25,3
	Nadiren	106	26,2	44	23,2
	Hiçbir Zaman	156	38,5	55	28,9
	Toplam	405	100	190	100
Psikolojik veya Psikiyatrik Tedavi	Evet	32	7,9	31	16,3
	Hayır	374	92,1	159	83,7
	Toplam	406	100	190	100

Yeme tutumlarını etkileyebilecek herhangi bir hastalığı olmadığını bildiren katılımcıların % 80,1'ini (327 kişi) kadınlar, % 19,9'unu (81kişi) erkekler

oluşturmaktadır. Bu gruptaki katılımcıların % 73,9'u (300 kişi) romantik bir ilişkisi olmadığını, % 23,4'ü (95 kişi) ise romantik bir ilişkisi olduğunu söylemiştir. Katılımcıların % 2,7'si (11 kişi) çok düşük ekonomik düzeyde, % 13,8'i (56 kişi) düşük ekonomik düzeyde, % 69,9'u (283 kişi) orta ekonomik düzeyde, % 12,8'i (52 kişi) yüksek ekonomik düzeyde ve % 0,7'si (3 kişi) çok yüksek ekonomik düzeyde olduğunu belirtmiştir. Katılımcıların % 51,6'sı (210 kişi) ailesiyle, %2,9'u (12 kişi) tek başına, % 36,4'ü (148 kişi) yurttan, % 9,1'i (37 kişi) ev arkadaşı ile birlikte yaşamaktadır. Katılımcıların algıladıkları ebeveyn tutumunda anne ve babalarını sırasıyla otoriter % 14,9 (60 kişi) - % 18,1 (72 kişi), ilgisiz % 3 (12 kişi) - % 13,3 (53 kişi), koruyucu % 53,5 (215 kişi) - % 43,2 (172 kişi), demokratik % 20,4 (82 kişi) - % 22,9 (91 kişi) ve bağımlı % 8,2 (33 kişi) - % 2,5 (10 kişi) olarak işaretlemiştir. Katılımcılar kilo memnuniyetleri % 9,1'i (3 kişi) hiç memnun değil, %18,4'ü (75 kişi) memnun değil, % 31,9'u (130 kişi) biraz memnun, % 31,1'i (127 kişi) memnun ve % 9,6'sı (39 kişi) çok memnun olarak belirtmiştir. Katılımcıların diyet yapma sıklıklarını % 1,2'si (5 kişi) daima, % 4,2'si (17 kişi) çok sık, % 5,7'si (23 kişi) sık sık, % 24,2'si (98 kişi) bazen, % 26,2'si (106 kişi) nadiren ve % 38,5'i (156 kişi) hiçbir zaman olarak belirtmiştir. Katılımcıların % 7,1'i (29 kişi) psikiyatrik veya psikolojik rahatsızlıklarının olduğunu işaretlemiş, % 92,9'u ise (377 kişi) olmadığını belirtmiştir. Katılımcıların % 7,9'u (32 kişi) psikiyatrik veya psikolojik yardım aldığını, % 92,1'i ise (374 kişi) almadığını işaretlemiştir (bkz. Tablo 1).

Yeme tutumlarını etkileyebilecek herhangi bir hastalığı olduğunu bildiren katılımcıların ise % 89,5'ini (170 kişi) kadınlar, % 10,5'ini (20 kişi) erkekler oluşturmaktadır. Bu gruptaki katılımcıların % 65,8'i (125 kişi) romantik bir ilişkisi olmadığını, % 32,6'sı (62 kişi) ise romantik bir ilişkisi olduğunu söylemiştir. Katılımcıların % 13,5'i (25 kişi) düşük ve çok düşük ekonomik düzeyde, % 73,7'si (137 kişi) orta ekonomik düzeyde, % 12,9'u (24 kişi) yüksek ve çok yüksek ekonomik düzeyde olduğunu belirtmiştir. Katılımcıların % 57,9'u (110 kişi) ailesiyle, % 5,8'i (11 kişi) tek başına, % 28,4'ü (54 kişi) yurttan, % 7,9'u (15 kişi) ev arkadaşı ile birlikte yaşamaktadır. Katılımcıların algıladıkları ebeveyn tutumunda anne ve babalarını sırasıyla otoriter % 17,3 (32 kişi) - % 24,2 (45 kişi), ilgisiz % 6,5 (12 kişi) - % 19,4 (36 kişi), koruyucu % 52,4 (97 kişi) - % 37,6 (70 kişi), demokratik % 10,8 (20 kişi) - % 13,4 (25 kişi) ve bağımlı % 13 (24 kişi) - % 5,4 (10 kişi) olarak işaretlemiştir.

Katılımcılar kilo memnuniyetleri % 13,7'si (26 kişi) hiç memnun değil, % 23,2'si (44 kişi) memnun değil, % 24,2'si (46 kişi) biraz memnun, % 28,9'u (55 kişi) memnun ve % 10'u (19 kişi) çok memnun olarak belirtmiştir. Katılımcıların diyet yapma sıklıklarını % 2,6'sı (5 kişi) daima, % 4,2'si (8 kişi) çok sık, % 15,8'i (30 kişi) sık sık, % 25,3'ü (48 kişi) bazen, % 23,2'si (44 kişi) nadiren ve % 28,9'u (55 kişi) hiçbir zaman olarak belirtmiştir. Katılımcıların % 18,4'ü (35 kişi) psikiyatrik veya psikolojik rahatsızlıklarının olduğunu işaretlemiş, % 81,1'i ise (154 kişi) olmadığını belirtmiştir. Katılımcıların % 16,3'ü (31 kişi) psikiyatrik veya psikolojik yardım aldığını, % 83,7'si ise (159 kişi) almadığını işaretlemiştir (bkz. Tablo 1).

Tablo 2. Katılımcıların Belirtilen Hastalıklar Açısından Dağılımı.

Değişken	Kategori	Kadın		Erkek	
		n	%	n	%
Sahip Olunan Fizyolojik Hastalıklar	Diyabet	1	0,6	2	10,0
	Tiroid	13	7,6	1	5,0
	Besin Alerjisi	26	15,3	2	10,0
	Yüksek Tansiyon	1	0,6	0	0
	Endokrin Hastalıkları	6	3,5	0	0
	Polikistik Over Sendromu	16	9,4	2	10,0
	Sindirim Sistemi Hastalıkları	72	42,4	12	60,0
	İki veya daha fazla hastalık	35	20,6	1	5,0
	Toplam	170	100	20	100

Kadın katılımcıların % 0,6'sı (1 kişi) diyabet, % 7,6'sı (13 kişi) tiroid, % 15,3'ü (26 kişi) besin alerjisi, % 0,6'sı (1 kişi) yüksek tansiyon, % 3,5'i (6 kişi) endokrin hastalıkları, % 9,4'ü (16 kişi) polikistik over sendromu, % 42,4'ü (72 kişi) sindirim sistemi hastalıkları ve % 20,6'sı (35 kişi) iki veya daha fazla hastalık seçeneklerini işaretlemiştir. Erkek katılımcıların ise % 10'u (2 kişi) diyabet, % 5'i (1 kişi) tiroid, % 10'u (2 kişi) polikistik over sendromu, % 60'ı (12 kişi) sindirim sistemi hastalıkları ve % 5'i (1 kişi) iki veya daha fazla hastalık seçeneklerini işaretlemiştir (bkz. Tablo 2).

Tablo 3. Ölçek Alt Boyut ve Toplam Puanları için Tanımlayıcı İstatistikler.

Ölçek	Altboyut	Ortalama	Standart Sapma	Medyan	Çeyrekler Açıklığı	En Düşük Değer	En Yüksek Değer
Çocukluk Çağı Ruhsal Travma Ölçeği	Duygusal Taciz	8,439	4,076	7	5	5	25
	Fiziksel Taciz	6,010	2,603	5	1	5	21
	Cinsel Taciz	6,203	3,013	5	0	5	22
	Fiziksel İhmal	7,085	2,882	6	3	5	29
	Duygusal İhmal	11,034	4,706	11	8	5	25
	Zihinselleştirme Ölçeği	Güdülenme	31,815	4,319	32	6	18
Ötekiler		36,420	4,652	36	7	11	45
Kendilik		26,296	6,325	26	9	9	40
Toplam		94,172	11,653	94	15	61	123
UCLA Yalnızlık Ölçeği		37,351	11,382	36	17	19	73
Sosyal İzolasyon Ölçeği		19,271	6,373	17	9	14	42
Hollanda Yeme Davranışları Anketi	Kısıtlayıcı Yeme	23,686	9,279	23	14	9	50
	Duygusal Yeme	33,413	14,452	32	22	12	65
	Dışsal Yeme	33,386	7,151	34	9	11	50
	Yeme Tutum Testi		16,988	13,059	13	12	2

Çalışmada kullanılan Çocukluk Çağı Travma Ölçeği Duygusal Taciz altboyut toplam puanının en düşük 5 ve en yüksek 25 ($\bar{x} = 8,439 \pm 4,076$) olduğu, Fiziksel Taciz altboyut toplam puanının en düşük 5 ve en yüksek 21 ($\bar{x} = 6,010 \pm 2,603$) olduğu, Cinsel taciz altboyut toplam puanının en düşük 5 ve en yüksek 22 ($\bar{x} = 6,203 \pm 3,013$) olduğu, Fiziksel İhmal altboyut toplam puanının en düşük 5 ve en yüksek 29 ($\bar{x} = 7,085 \pm 2,882$) olduğu ve Duygusal İhmal altboyut toplam puanının en düşük 5 ve en yüksek 25 ($\bar{x} = 11,034 \pm 4,706$) olduğu belirlenmiştir. Zihinselleştirme Ölçeği Güdülenme altboyut toplam puanının en düşük 18 ve en yüksek 40 ($\bar{x} = 31,815 \pm 4,319$) olduğu, Ötekiler altboyut toplam puanının en düşük 11 ve en yüksek 45 ($\bar{x} = 36,420 \pm 4,652$) olduğu, Kendilik altboyut toplam puanının en düşük 9 ve en yüksek 40 ($\bar{x} = 26,296 \pm 6,325$) olduğu ve Zihinselleştirme Ölçeği toplam puanının ise en düşük 61 ve en yüksek 123 ($\bar{x} = 94,172 \pm 11,382$) olduğu belirlenmiştir. UCLA Yalnızlık Ölçeği toplam puanının en düşük 19 ve en yüksek 73 ($\bar{x} = 37,351 \pm 11,382$) olduğu ve Sosyal İzolasyon Ölçeği toplam puanının en düşük 14 ve en yüksek 42 ($\bar{x} = 19,271 \pm 6,373$) olduğu belirlenmiştir. Hollanda Yeme Davranışları Anketi Kısıtlayıcı

Yeme altboyut toplam puanının en düşük 9 ve en yüksek 50 ($\bar{x} = 23,686 \pm 9,279$) olduğu, Duygusal yeme altboyut toplam puanının en düşük 12 ve en yüksek 65 ($\bar{x} = 33,413 \pm 14,452$) olduğu, Dışsal yeme altboyut toplam puanının ise en düşük 11 ve en yüksek 50 ($\bar{x} = 33,386 \pm 7,151$) olduğu belirlenmiştir. Yeme Tutum Testi toplam puanının en düşük 2 ve en yüksek 102 ($\bar{x} = 16,988 \pm 13,059$) olduğu belirlenmiştir (bkz. Tablo 3).

Tablo 4. Ölçek Boyutlarının Güvenirlik Analizi Sonuçları.

Ölçek	Altboyut	n	k	Cronbach Alfa
Çocukluk Çağı Ruhsal Travma Ölçeği	Duygusal İstismar	588	5	0,836
	Fiziksel İstismar	593	5	0,850
	Cinsel İstismar	587	5	0,900
	Fiziksel İhmal	586	5	0,706
	Duygusal İhmal	583	5	0,863
Zihinselleştirme Ölçeği	Güdülenme	583	8	0,688
	Ötekiler	573	9	0,809
	Kendilik	587	8	0,812
	Toplam	551	25	0,849
UCLA Yalnızlık Ölçeği		570	20	0,917
Sosyal İzolasyon Ölçeği		595	14	0,931
Hollanda Yeme Davranışları Anketi	Kısıtlayıcı Yeme	580	10	0,926
	Duygusal Yeme	580	13	0,961
	Dışsal Yeme	581	10	0,853
Yeme Tutum Testi		450	40	0,866

Araştırmada kullanılan ölçeklerin alt boyutlarında yer alan maddeler için iç tutarlılık katsayıları araştırılmıştır. Bu güvenilirlik analizleri sonucunda, Çocukluk Çağı Ruhsal Travma Ölçeği Alt Boyutlarının Cronbach Alfa değerlerinin (iç tutarlılık katsayılarının) 0,836 ile 0,900 arasında olduğu gözlenmiştir. Zihinselleştirme Ölçeği Alt Boyutlarının iç tutarlılık katsayılarının 0,688 ile 0,812 arasında olduğu, toplam iç tutarlılık katsayısının ise 0,849 olduğu gözlenmiştir. UCLA Yalnızlık Ölçeği'nin iç tutarlılık katsayısı 0,917 olarak hesaplanırken, Sosyal İzolasyon Ölçeği için 0,931 olduğu gözlenmiştir. Hollanda Yeme Davranışları Ölçeği'nin Alt Boyutlarının iç tutarlılık katsayılarının 0,853 ile 0,961 aralığında yer aldıkları gözlenmiştir. Yeme Tutum Testi'nin iç tutarlılık katsayısının ise 0,866 olarak olduğu gözlenmiştir (bkz. Tablo 4).

Tablo 5. Anket Doldurma Tarzına göre Bağımsız Gruplar t Testi Sonuçları.

	Basılı N = 341		Çevrim İçi Bağlantı N = 257		t	p	Etki Büyüklüğü d
	Ortalama	Standart Sapma	Ortalama	Standart Sapma			
Duygusal İstismar	8,139	3,927	8,825	4,238	-2,029	0,043	-0,167
Fiziksel İstismar	5,982	2,659	6,047	2,534	-0,229	0,765	-0,190
Cinsel İstismar	6,030	2,821	6,424	3,235	-1,547	0,123	-0,128
Fiziksel İhmal	6,887	3,049	7,338	2,637	-1,884	0,060	-0,156
Duygusal İhmal	10,623	4,697	11,556	4,675	-2,388	0,017	-0,197
mentS-M	32,383	4,444	31,093	4,049	3,618	0,000	0,299
mentS-O	36,835	4,750	35,910	4,486	2,376	0,018	0,196
mentS-S	27,009	6,369	25,381	6,160	3,116	0,002	0,257
mentS-Toplam	95,519	12,154	92,385	10,717	3,340	0,001	0,275
Ucla Yalnızlık Ölçeği	35,789	10,541	39,424	12,124	-3,837	0,000	-0,317
Sosyal İzolasyon Ölçeği	18,774	6,071	19,930	6,709	-2,202	0,028	-0,182
Kısıtlayıcı Yeme	23,085	9,216	24,482	9,322	-1,827	0,068	-0,151
Duygusal Yeme	33,460	14,401	33,350	14,457	0,092	0,927	0,003
Dışsal Yeme	34,123	7,322	32,408	6,810	2,921	0,004	0,241
Yeme Tutum Testi	17,053	13,163	16,903	12,946	0,139	0,890	0,007

(mentS-M: Zihinselleştirme Ölçeği Güdülenme Alt Boyutu; mentS-O: Zihinselleştirme Ölçeği Ötekiler Alt Boyutu; (mentS-S: Zihinselleştirme Ölçeği Kendilik Alt Boyutu; mentS-Toplam: Zihinselleştirme Ölçeği Toplam)

Katılımcıların araştırma anketini kalem kağıtla ve online olarak doldurmalarının ölçek (alt) boyut toplam puanlarında farklılığa sebep olup olmadığını anlamak için Bağımsız Örnek t Testleri gerçekleştirilmiştir (bkz. Tablo 5).

Tablo 6. Ölçek Alt Boyut ve Toplam Puanlarının Hasta Grupları Açısından Bağımsız Gruplar t Testi Sonuçları.

Toplam Puanlar	Hastalık Grupları	n	Ortalama	Standart Sapma	t	s.d.	p																																																																																																								
Duygusal İstismar	Yok	403	7,98	3,686	-3,761*	293,052	0,000																																																																																																								
	Var	185	9,44	4,675				Fiziksel İstismar	Yok	403	5,96	2,567	-0,712	592	0,477	Var	190	6,12	2,683	Cinsel İstismar	Yok	399	5,84	2,342	-3,643*	249,687	0,000	Var	188	6,98	3,985	Fiziksel İhmal	Yok	399	7,03	2,879	-0,678	584	0,498	Var	187	7,20	2,891	Duygusal İhmal	Yok	399	10,64	4,414	-2,795*	309,268	0,006	Var	184	11,88	5,197	Zihinselleştirme	Yok	408	93,89	11,564	-0,869	596	0,385	Var	190	94,78	11,850	Yalnızlık	Yok	408	37,14	11,230	-0,650	596	0,516	Var	190	37,79	11,721	Sosyal İzolasyon	Yok	408	18,86	6,092	-2,233	596	0,020	Var	190	20,16	6,872	Yeme Tutumları	Yok	408	16,13	13,170	-2,378	596	0,018	Var	190	18,84	12,654	Duygusal Yeme	Yok	408	32,52	13,917	-2,136*	337,400	0,033
Fiziksel İstismar	Yok	403	5,96	2,567	-0,712	592	0,477																																																																																																								
	Var	190	6,12	2,683				Cinsel İstismar	Yok	399	5,84	2,342	-3,643*	249,687	0,000	Var	188	6,98	3,985	Fiziksel İhmal	Yok	399	7,03	2,879	-0,678	584	0,498	Var	187	7,20	2,891	Duygusal İhmal	Yok	399	10,64	4,414	-2,795*	309,268	0,006	Var	184	11,88	5,197	Zihinselleştirme	Yok	408	93,89	11,564	-0,869	596	0,385	Var	190	94,78	11,850	Yalnızlık	Yok	408	37,14	11,230	-0,650	596	0,516	Var	190	37,79	11,721	Sosyal İzolasyon	Yok	408	18,86	6,092	-2,233	596	0,020	Var	190	20,16	6,872	Yeme Tutumları	Yok	408	16,13	13,170	-2,378	596	0,018	Var	190	18,84	12,654	Duygusal Yeme	Yok	408	32,52	13,917	-2,136*	337,400	0,033	Var	190	35,33	15,402								
Cinsel İstismar	Yok	399	5,84	2,342	-3,643*	249,687	0,000																																																																																																								
	Var	188	6,98	3,985				Fiziksel İhmal	Yok	399	7,03	2,879	-0,678	584	0,498	Var	187	7,20	2,891	Duygusal İhmal	Yok	399	10,64	4,414	-2,795*	309,268	0,006	Var	184	11,88	5,197	Zihinselleştirme	Yok	408	93,89	11,564	-0,869	596	0,385	Var	190	94,78	11,850	Yalnızlık	Yok	408	37,14	11,230	-0,650	596	0,516	Var	190	37,79	11,721	Sosyal İzolasyon	Yok	408	18,86	6,092	-2,233	596	0,020	Var	190	20,16	6,872	Yeme Tutumları	Yok	408	16,13	13,170	-2,378	596	0,018	Var	190	18,84	12,654	Duygusal Yeme	Yok	408	32,52	13,917	-2,136*	337,400	0,033	Var	190	35,33	15,402																				
Fiziksel İhmal	Yok	399	7,03	2,879	-0,678	584	0,498																																																																																																								
	Var	187	7,20	2,891				Duygusal İhmal	Yok	399	10,64	4,414	-2,795*	309,268	0,006	Var	184	11,88	5,197	Zihinselleştirme	Yok	408	93,89	11,564	-0,869	596	0,385	Var	190	94,78	11,850	Yalnızlık	Yok	408	37,14	11,230	-0,650	596	0,516	Var	190	37,79	11,721	Sosyal İzolasyon	Yok	408	18,86	6,092	-2,233	596	0,020	Var	190	20,16	6,872	Yeme Tutumları	Yok	408	16,13	13,170	-2,378	596	0,018	Var	190	18,84	12,654	Duygusal Yeme	Yok	408	32,52	13,917	-2,136*	337,400	0,033	Var	190	35,33	15,402																																
Duygusal İhmal	Yok	399	10,64	4,414	-2,795*	309,268	0,006																																																																																																								
	Var	184	11,88	5,197				Zihinselleştirme	Yok	408	93,89	11,564	-0,869	596	0,385	Var	190	94,78	11,850	Yalnızlık	Yok	408	37,14	11,230	-0,650	596	0,516	Var	190	37,79	11,721	Sosyal İzolasyon	Yok	408	18,86	6,092	-2,233	596	0,020	Var	190	20,16	6,872	Yeme Tutumları	Yok	408	16,13	13,170	-2,378	596	0,018	Var	190	18,84	12,654	Duygusal Yeme	Yok	408	32,52	13,917	-2,136*	337,400	0,033	Var	190	35,33	15,402																																												
Zihinselleştirme	Yok	408	93,89	11,564	-0,869	596	0,385																																																																																																								
	Var	190	94,78	11,850				Yalnızlık	Yok	408	37,14	11,230	-0,650	596	0,516	Var	190	37,79	11,721	Sosyal İzolasyon	Yok	408	18,86	6,092	-2,233	596	0,020	Var	190	20,16	6,872	Yeme Tutumları	Yok	408	16,13	13,170	-2,378	596	0,018	Var	190	18,84	12,654	Duygusal Yeme	Yok	408	32,52	13,917	-2,136*	337,400	0,033	Var	190	35,33	15,402																																																								
Yalnızlık	Yok	408	37,14	11,230	-0,650	596	0,516																																																																																																								
	Var	190	37,79	11,721				Sosyal İzolasyon	Yok	408	18,86	6,092	-2,233	596	0,020	Var	190	20,16	6,872	Yeme Tutumları	Yok	408	16,13	13,170	-2,378	596	0,018	Var	190	18,84	12,654	Duygusal Yeme	Yok	408	32,52	13,917	-2,136*	337,400	0,033	Var	190	35,33	15,402																																																																				
Sosyal İzolasyon	Yok	408	18,86	6,092	-2,233	596	0,020																																																																																																								
	Var	190	20,16	6,872				Yeme Tutumları	Yok	408	16,13	13,170	-2,378	596	0,018	Var	190	18,84	12,654	Duygusal Yeme	Yok	408	32,52	13,917	-2,136*	337,400	0,033	Var	190	35,33	15,402																																																																																
Yeme Tutumları	Yok	408	16,13	13,170	-2,378	596	0,018																																																																																																								
	Var	190	18,84	12,654				Duygusal Yeme	Yok	408	32,52	13,917	-2,136*	337,400	0,033	Var	190	35,33	15,402																																																																																												
Duygusal Yeme	Yok	408	32,52	13,917	-2,136*	337,400	0,033																																																																																																								
	Var	190	35,33	15,402																																																																																																											

(* = Varyanslar homejen olmadığında kullanılan istatistik sonuçları)

Katılımcıların fizyolojik hastalığa sahip olup olmama durumuna göre çalışmada kullanılan değişkenler açısından elde edilen toplam puanlar arasında farklılık olup olmadığının incelenmesi için yapılan Bağımsız Örnek t Testi sonuçlarına göre fizyolojik hastalığa sahip olan ve olmayan kişilerin fiziksel istismar ($t(592) = -0,712$; $p > 0,05$), fiziksel ihmal ($t(584) = -0,678$; $p > 0,05$), zihinselleştirme ($t(596) = -0,869$; $p > 0,05$), yalnızlık ($t(596) = -0,650$; $p > 0,05$), sosyal izolasyon ($t(596) = -2,233$; $p > 0,05$) ve yeme tutumu ($t(596) = -2,378$; $p > 0,05$) toplam puan ortalamaları arasında anlamlı bir farklılık gözlenmemiştir. Varyansların homojen olmadığı görülen duygusal istismar ($t(293,052) = -3,761$; $p < 0,001$), cinsel istismar ($t(249,687) = -3,643$; $p < 0,001$), duygusal ihmal ($t(309,268) = -2,795$; $p < 0,01$) ve duygusal yeme ($t(337,400) = -2,136$; $p < 0,05$) toplam puanları arasında fizyolojik hastalığa sahip olup ve olmama durumuna göre anlamlı bir farklılık gözlenmiştir (bkz. Tablo 6).

Tablo 7. Ölçek Boyutları için Korelasyon Sonuçları.

	Duygusal İstismar	Fiziksel İstismar	Cinsel İstismar	Fiziksel İhmal	Duygusal İhmal	MentS- Toplam	UCLA Yalnızlık Ölçeği	Sosyal İzolasyon Ölçeği	Kısıtlayıcı Yeme	Duygusal Yeme	Dışsal Yeme
Fiziksel İstismar	0,549***	-									
Cinsel İstismar	0,401***	0,310***	-								
Fiziksel İhmal	0,398***	0,410***	0,248***	-							
Duygusal İhmal	0,686***	0,355***	0,296***	0,571***	-						
MentS-Toplam	-0,109**	-0,129**	-0,103*	-0,219***	-0,226***	-					
UCLA Yalnızlık Ölçeği	0,416***	0,258***	0,171***	0,352***	0,492***	-0,331***	-				
Sosyal İzolasyon Ölçeği	0,526***	0,326***	0,218***	0,316***	0,548***	-0,232***	0,669***	-			
Kısıtlayıcı Yeme	0,145***	0,106**	0,129**	0,004	0,074	-0,124**	0,061	0,088*	-		
Duygusal Yeme	0,216***	0,136**	0,129**	0,040	0,174***	-0,163***	0,125**	0,195***	0,245***	-	
Dışsal Yeme	0,129**	0,043	0,66	0,020	0,116**	0,026	0,005	0,100*	-0,112**	0,329***	-
Yeme Tutum Testi	0,292***	0,211***	0,162***	0,101**	0,226***	-0,142***	0,231***	0,234***	0,487***	0,258***	0,71

* p< 0,05; ** p<0,01; *** p<0,001

Katılımcıların ölçeği alt boyut değerlerinin birbirleriyle ilişkilerini incelemek amacıyla gerçekleştirilen Pearson Korelasyon Analizleri sonuçları Tablo 7’de verilmiştir.

Katılımcıların Çocukluk Çağı Travma Ölçeği Duygusal İstismar alt boyut toplam puanı ile Çocukluk Çağı Travma Ölçeği Fiziksel İstismar alt boyut toplam puanı arasında doğrusal, pozitif, orta ve anlamlı bir ilişki ($r = 0,549, p < 0,001$), Çocukluk Çağı Travma Ölçeği Cinsel İstismar alt boyut toplam puanı ile arasında doğrusal, pozitif, orta ve anlamlı bir ilişki ($r = 0,401; p < 0,001$), Çocukluk Çağı Travma Ölçeği Fiziksel İhmal alt boyut toplam puanı ile arasında doğrusal, pozitif, zayıf ve anlamlı bir ilişki ($r = 0,398, p < 0,001$), Çocukluk Çağı Travma Ölçeği Duygusal İhmal alt boyut toplam puanı ile arasında doğrusal, pozitif, güçlü ve anlamlı bir ilişki ($r = 0,686, p < 0,001$), Zihinselleştirme Ölçeği toplam puanı ile arasında doğrusal, negatif, zayıf ve anlamlı bir ilişki ($r = -0,109, p < 0,01$), UCLA Yalnızlık Ölçeği toplam puanı ile arasında doğrusal, pozitif, orta ve anlamlı bir ilişki ($r = 0,416; p < 0,001$), Sosyal İzolasyon Ölçeği toplam puanı ile arasında doğrusal, pozitif, orta ve anlamlı bir ilişki ($r = 0,526; p < 0,001$), Hollanda Yeme Davranışları Anketi (DEBQ) Kısıtlayıcı Yeme alt boyut toplam puanı ile arasında doğrusal, pozitif, zayıf ve anlamlı bir ilişki ($r = 0,145; p < 0,001$); DEBQ Dışsal Yeme alt boyut toplam puanı ile arasında doğrusal, pozitif, zayıf ve anlamlı bir ilişki ($r = 0,129; p < 0,01$), DEBQ Duygusal Yeme alt boyut toplam puanı ile arasında doğrusal, pozitif, zayıf ve anlamlı bir ilişki ($r = 0,216; p < 0,001$) ve Yeme Tutum Testi toplam puanı ile arasında doğrusal, pozitif, zayıf ve anlamlı bir ilişki ($r = 0,292; p < 0,001$) gözlenmiştir (bkz. Tablo 7).

Katılımcıların Çocukluk Çağı Travma Ölçeği Fiziksel İstismar alt boyut toplam puanı ile Çocukluk Çağı Travma Ölçeği Cinsel İstismar alt boyut toplam puanı arasında doğrusal, pozitif, zayıf ve anlamlı bir ilişki ($r = 0,310, p < 0,001$), Çocukluk Çağı Travma Ölçeği Fiziksel İhmal alt boyut toplam puanı ile arasında doğrusal, pozitif, orta ve anlamlı bir ilişki ($r = 0,410; p < 0,001$), Çocukluk Çağı Travma Ölçeği Duygusal İhmal alt boyut toplam puanı ile arasında doğrusal, pozitif, zayıf ve anlamlı bir ilişki ($r = 0,355, p < 0,001$), Zihinselleştirme Ölçeği toplam puanı ile arasında doğrusal, negatif, zayıf ve anlamlı bir ilişki ($r = -0,129, p < 0,01$), UCLA Yalnızlık Ölçeği toplam puanı ile arasında doğrusal, pozitif, zayıf ve anlamlı bir ilişki ($r = 0,258;$

$p < 0,001$), Sosyal İzolasyon Ölçeği toplam puanı ile arasında doğrusal, pozitif, zayıf ve anlamlı bir ilişki ($r = 0,326$; $p < 0,001$), Hollanda Yeme Davranışları Anketi (DEBQ) Kısıtlayıcı Yeme alt boyut toplam puanı ile arasında doğrusal, pozitif, zayıf ve anlamlı bir ilişki ($r = 0,106$; $p < 0,01$); DEBQ Duygusal Yeme alt boyut toplam puanı ile arasında doğrusal, pozitif, zayıf ve anlamlı bir ilişki ($r = 0,136$; $p < 0,01$) ve Yeme Tutum Testi toplam puanı ile arasında doğrusal, pozitif, zayıf ve anlamlı bir ilişki ($r = 0,211$; $p < 0,001$) gözlenmiştir (bkz. Tablo 7).

Katılımcıların Çocukluk Çağı Travma Ölçeği Cinsel İstismar alt boyut toplam puanı ile Çocukluk Çağı Travma Ölçeği Fiziksel İhmal alt boyut toplam puanı ile arasında doğrusal, pozitif, zayıf ve anlamlı bir ilişki ($r = 0,248$; $p < 0,001$), Çocukluk Çağı Travma Ölçeği Duygusal İhmal alt boyut toplam puanı ile arasında doğrusal, pozitif, zayıf ve anlamlı bir ilişki ($r = 0,296$, $p < 0,001$), Zihinselleştirme Ölçeği toplam puanı ile arasında doğrusal, negatif, zayıf ve anlamlı bir ilişki ($r = -0,103$, $p < 0,05$), UCLA Yalnızlık Ölçeği toplam puanı ile arasında doğrusal, pozitif, zayıf ve anlamlı bir ilişki ($r = 0,171$; $p < 0,001$), Sosyal İzolasyon Ölçeği toplam puanı ile arasında doğrusal, pozitif, zayıf ve anlamlı bir ilişki ($r = 0,218$; $p < 0,001$), Hollanda Yeme Davranışları Anketi (DEBQ) Kısıtlayıcı Yeme alt boyut toplam puanı ile arasında doğrusal, pozitif, zayıf ve anlamlı bir ilişki ($r = 0,129$; $p < 0,01$); DEBQ Duygusal Yeme alt boyut toplam puanı ile arasında doğrusal, pozitif, zayıf ve anlamlı bir ilişki ($r = 0,129$; $p < 0,01$) ve Yeme Tutum Testi toplam puanı ile arasında doğrusal, pozitif, zayıf ve anlamlı bir ilişki ($r = 0,162$; $p < 0,001$) gözlenmiştir (bkz. Tablo 7).

Katılımcıların Çocukluk Çağı Travma Ölçeği Fiziksel İhmal alt boyut toplam puanı ile Çocukluk Çağı Travma Ölçeği Duygusal İhmal alt boyut toplam puanı ile arasında doğrusal, pozitif, orta ve anlamlı bir ilişki ($r = 0,572$; $p < 0,001$), Zihinselleştirme Ölçeği toplam puanı ile arasında doğrusal, negatif, zayıf ve anlamlı bir ilişki ($r = -0,219$, $p < 0,001$), UCLA Yalnızlık Ölçeği toplam puanı ile arasında doğrusal, pozitif, zayıf ve anlamlı bir ilişki ($r = 0,352$; $p < 0,001$), Sosyal İzolasyon Ölçeği toplam puanı ile arasında doğrusal, pozitif, zayıf ve anlamlı bir ilişki ($r = 0,316$; $p < 0,001$) ve Yeme Tutum Testi toplam puanı ile arasında doğrusal, pozitif, zayıf ve anlamlı bir ilişki ($r = 0,101$; $p < 0,01$) gözlenmiştir (bkz. Tablo 7).

Katılımcıların Çocukluk Çağı Travma Ölçeği Duygusal İhmal alt boyut toplam puanı ile Zihinselleştirme Ölçeği toplam puanı ile arasında doğrusal, negatif, zayıf ve

anlamli bir ilişki ($r = -0,226$, $p < 0,001$), UCLA Yalnışlık leği toplam puanı ile arasında doğrusal, pozitif, orta ve anlamli bir ilişki ($r = 0,492$; $p < 0,001$), Sosyal İzolasyon leği toplam puanı ile arasında doğrusal, pozitif, orta ve anlamli bir ilişki ($r = 0,548$; $p < 0,001$), DEBQ Dışsal Yeme alt boyut toplam puanı ile arasında doğrusal, pozitif, zayıf ve anlamli bir ilişki ($r = 0,116$; $p < 0,01$), DEBQ Duygusal Yeme alt boyut toplam puanı ile arasında doğrusal, pozitif, zayıf ve anlamli bir ilişki ($r = 0,174$; $p < 0,001$) ve Yeme Tutum Testi toplam puanı ile arasında doğrusal, pozitif, zayıf ve anlamli bir ilişki ($r = 0,226$; $p < 0,001$) gözlenmiştir (bkz. Tablo 7).

Katılımcıların Zihinselleştirme leği toplam puanı ile UCLA Yalnışlık leği toplam puanı ile arasında doğrusal, negatif, zayıf ve anlamli bir ilişki ($r = -0,331$; $p < 0,001$), Sosyal İzolasyon leği toplam puanı ile arasında doğrusal, negatif, zayıf ve anlamli bir ilişki ($r = -0,232$; $p < 0,001$), DEBQ Kısıtlayıcı Yeme alt boyut toplam puanı ile arasında doğrusal, negatif, zayıf ve anlamli bir ilişki ($r = -0,124$; $p < 0,01$), DEBQ Duygusal Yeme alt boyut toplam puanı ile arasında doğrusal, negatif, zayıf ve anlamli bir ilişki ($r = -0,163$; $p < 0,001$) ve Yeme Tutum Testi toplam puanı ile arasında doğrusal, negatif, zayıf ve anlamli bir ilişki ($r = -0,142$; $p < 0,001$) gözlenmiştir (bkz. Tablo 7).

Katılımcıların UCLA Yalnışlık leği toplam puanı ile Sosyal İzolasyon leği toplam puanı ile arasında doğrusal, pozitif, güçlü ve anlamli bir ilişki ($r = 0,669$; $p < 0,001$), DEBQ Duygusal Yeme alt boyut toplam puanı ile arasında doğrusal, pozitif, zayıf ve anlamli bir ilişki ($r = 0,125$; $p < 0,01$) ve Yeme Tutum Testi toplam puanı ile arasında doğrusal, pozitif, zayıf ve anlamli bir ilişki ($r = 0,231$; $p < 0,001$) gözlenmiştir (bkz. Tablo 7).

Katılımcıların Sosyal İzolasyon leği toplam puanı ile DEBQ Kısıtlayıcı Yeme alt boyut toplam puanı ile arasında doğrusal, pozitif, zayıf ve anlamli bir ilişki ($r = 0,088$; $p < 0,05$), DEBQ Dışsal Yeme alt boyut toplam puanı ile arasında doğrusal, pozitif, zayıf ve anlamli bir ilişki ($r = 0,100$; $p < 0,05$), DEBQ Duygusal Yeme alt boyut toplam puanı ile arasında doğrusal, pozitif, zayıf ve anlamli bir ilişki ($r = 0,195$; $p < 0,001$) ve Yeme Tutum Testi toplam puanı ile arasında doğrusal, pozitif, zayıf ve anlamli bir ilişki ($r = 0,234$; $p < 0,001$) gözlenmiştir (bkz. Tablo 7).

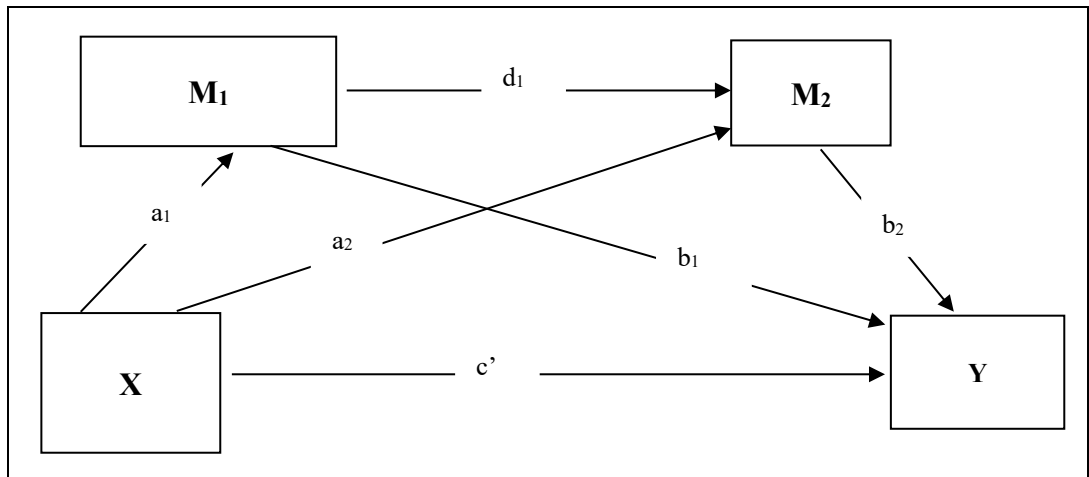
Katılımcıların DEBQ Kısıtlayıcı Yeme alt boyut toplam puanı ile DEBQ Dışsal Yeme alt boyut toplam puanı ile arasında doğrusal, negatif, zayıf ve anlamli bir ilişki

($r = -0,112$; $p < 0,01$), DEBQ Duygusal Yeme alt boyut toplam puanı ile arasında doğrusal, pozitif, zayıf ve anlamlı bir ilişki ($r = 0,245$; $p < 0,001$) ve Yeme Tutum Testi toplam puanı ile arasında doğrusal, pozitif, orta ve anlamlı bir ilişki ($r = 0,487$; $p < 0,001$) gözlenmiştir (bkz. Tablo 6).

Katılımcıların DEBQ Duygusal Yeme alt boyut toplam puanı ile DEBQ Dışsal Yeme alt boyut toplam puanı ile arasında doğrusal, pozitif, zayıf ve anlamlı bir ilişki ($r = 0,329$; $p < 0,001$) ve Yeme Tutum Testi toplam puanı ile arasında doğrusal, pozitif, zayıf ve anlamlı bir ilişki ($r = 0,258$; $p < 0,001$) gözlenmiştir (bkz. Tablo 7).

2.5.2. Tüm Örneklem için Seri Aracılık Model Sonuçları

Öncelikle Çocukluk Çağı Travma alt boyutları ile Yeme Tutumu arasındaki ilişkide Zihinselleştirme ve Yalnızlığın aracı rol oynadığı modellere ve bu modellere ilişkin sonuçlara yer verilmiştir. Bu analiz için şekil 1’de de çizildiği gibi seri çoklu aracılık modeli kullanılmıştır. Yordayıcı değişken (X), aracı değişkenler (M_1 ve M_2), yordanan değişken ise (Y) olarak ifade edilmiştir. Bu etkiler şekil 1’den de görüleceği üzere M_1 aracılığıyla X’in Y üzerindeki dolaylı etkisi (a_1b_1), M_2 aracılığıyla X’in Y üzerindeki dolaylı etkisi (a_2b_2) ve M_1 ve M_2 seri aracılığıyla X’in Y üzerindeki dolaylı etkisi ($a_1d_1b_2$) şeklindedir. Bu üç dolaylı etkinin toplamı ise X’in toplam dolaylı etkisini ifade etmektedir ($a_1b_1 + a_2b_2 + a_1d_1b_2$). X’in Y üzerindeki doğrudan etkisi (c') yolu olarak ifade edilmektedir.

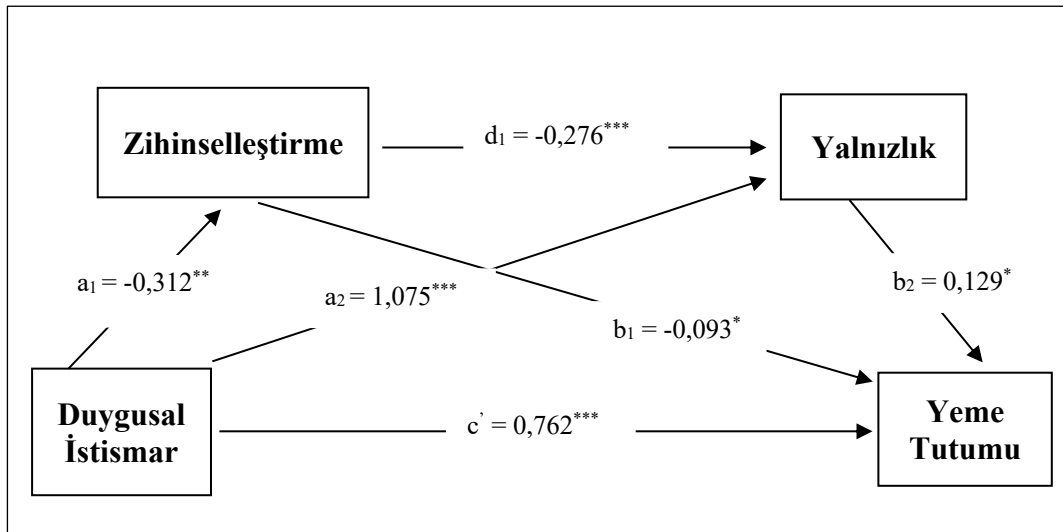

Şekil 5. Seri Aracı Model.

Test edilen seri aracılık modellerinde çocukluk çağı travma alt boyutlarından duygusal istismar, fiziksel istismar, cinsel istismar, fiziksel ihmal ve duygusal ihmal

değişkenleri yordayıcı değişkenler (X); zihinselleştirme (M₁), yalnızlık ve sosyal izolasyon (M₂) aracı değişkenler; yeme tutumları ve duygusal yeme yordanan değişkenler (Y) olarak ayrı ayrı ele alınmıştır.

Öncelikle tüm grup için çocukluk çağı travma alt boyutlarının zihinselleştirme ve yalnızlık aracı değişkenler ile yeme tutumu arasındaki ilişkiye sonrasında çocukluk çağı travma alt boyutlarının zihinselleştirme ve sosyal izolasyon aracı değişkenler ile yeme tutumu arasındaki seri aracı modeller ve bu modellere yönelik sonuçlara yer verilmiştir. İkinci aşamada ise çocukluk çağı travma alt boyutlarının zihinselleştirme ve yalnızlık aracı değişkenler ile duygusal yeme arasındaki ilişkiye sonrasında çocukluk çağı travma alt boyutlarının zihinselleştirme ve sosyal izolasyon aracı değişkenler ile duygusal yeme arasındaki seri aracı modeller ve bu modellere yönelik sonuçlara yer verilmiştir. Daha sonra yapılan tüm analizler fizyolojik hastalığı olan ve olmayan grup için tekrarlanmış ve kurulan modellere yönelik sonuçlar her iki grup için de ayrı olarak verilmiştir.

* p<0,05; ** p<0,01; *** p<0,001

Şekil 6. Duygusal İstismar, Zihinselleştirme, Yalnızlık ve Yeme Tutumu Arasındaki Seri Aracı Model.

Duygusal istismar ile yeme tutumu arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve yalnızlığın seri aracı rollerini incelemek amacıyla yapılan analiz sonucunda, Şekil 6'da duygusal istismarın her bir aracıya ve yeme tutumuna bağlayan yolların etkileri gösterilmektedir.

Tablo 8. Duygusal İstismar ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.

Seri Aracı Model 1: Duygusal İstismar, Ara Değişkenler, Yeme Tutumu												
	M ₁ (Zihinselleştirme)				M ₂ (Yalnızlık)				Y (Yeme Tutumu)			
	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p
X (D.İ.)	-0,312	-0,109	0,117	0,008	1,075	0,385	0,100	0,000	0,762	0,237	0,138	0,000
M₁ (Z)	-	-	-	-	-0,276	-0,282	0,035	0,000	-0,093	-0,082	0,047	0,047
M₂ (Y)	-	-	-	-	-	-	-	-	0,129	0,112	0,052	0,013
Sabit	96,848	-	1,097	0,000	54,252	-	3,535	0,000	14,476	-	5,282	0,006
	R ² = 0,012				R ² = 0,252				R ² = 0,108			
	F _(1,586) = 7,108, p < 0,01				F _(2,585) = 98,481, p < 0,001				F _(3,584) = 23,501, p < 0,001			

(B = Katsayı; β = Standart Katsayı; S.H. = Standart Hata; D.T. = Duygusal İstismar; Z = Zihinselleştirme; Y = Yalnızlık)

Katılımcıların duygusal istismar alt boyutu toplam puanı ile yeme tutumu arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve yalnızlığın aracı rolü incelendiğinde, duygusal tacizin zihinselleştirme üzerinde negatif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu (B = -0,312, β = -0,109, SH = 0,117, p < 0,01) ve yalnızlık üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi (B = 1,075, β = 0,385, SH = 0,100, p < 0,001) olduğu gözlenmiştir. Bu bulguların yanı sıra zihinselleştirme ve yalnızlık arasındaki ilişki (B = -0,276, β = -0,282, SH = 0,035,

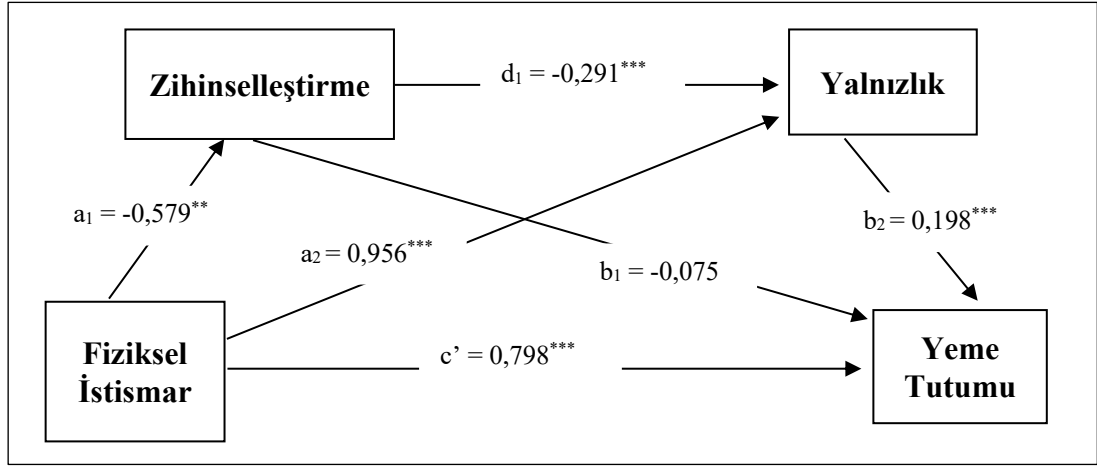
$p < 0,001$) istatistiksel açıdan anlamlıdır. Duygusal istismarın yeme tutumu üzerindeki doğrudan etkisinin pozitif yönlü anlamlı olduğu ($B = 0,762$, $\beta = 0,237$, $SH = 0,138$, $p < 0,001$), zihinselleştirmenin yeme tutumu üzerinde negatif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu ($B = -0,093$, $\beta = -0,082$, $SH = 0,047$, $p < 0,05$) ve yalnızlığın yeme tutumu üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,129$, $\beta = 0,112$, $SH = 0,052$, $p < 0,05$) gözlenmiştir. Modelin istatistiksel olarak anlamlı ($F_{(3,584)} = 23,501$, $p < 0,001$) ve belirlilik kat sayısının 0,108 olduğu gözlenmiştir (bkz. Tablo 8).

Tablo 9. Duygusal İstismar ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.

Dolaylı Etki	Etki	S.H.	A.D.G.A.	Ü.D.G.A.
Dolaylı Etki 1: Duy. İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,029	0,023	-0,006	0,083
Dolaylı Etki 2: Duy. İ. $\rightarrow$ Y $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,139	0,062	0,023	0,268
Dolaylı Etki 3: Duy.İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ Y $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,011	0,007	0,000	0,027
Doğrudan Etki: Duy. İ. $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,762	0,138	0,490	1,034

(Duy. İ. = Duygusal İstismar; Z = Zihinselleştirme; Y = Yalnızlık; S.H. = Standart Hata; A.D.G.A. = Alt Düzey Güven Aralığı; Ü.D.G.A. = Üst Düzey Güven Aralığı)

Duygusal istismar değerlerinin yeme tutumu değerleri üzerindeki doğrudan etkisi ($B = 0,762$, %95 GA [ADGA = 0,490, ÜDGA = 1,034]) istatistiksel olarak anlamlıdır. Bu seri çoklu aracılık modeli 3 farklı dolaylı etki içerir. Birinci dolaylı etkide duygusal istismarın zihinselleştirme aracılığıyla yeme tutumu üzerinde anlamlı etkisinin olmadığı ($B = 0,029$, %95 GA [ADGA = -0,006, ÜDGA = 0,083]), ikinci dolaylı etkide duygusal istismarın yalnızlık aracılığıyla yeme tutumu üzerinde anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,139$, %95 GA [ADGA = 0,023, ÜDGA = 0,268]), ve üçüncü dolaylı etkide ise duygusal istismarın zihinselleştirme ve yalnızlık aracılığıyla yeme tutumu üzerinde anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,011$, %95 GA [ADGA = 0,000, ÜDGA = 0,027]), belirlenmiştir (bkz. Tablo 9). Dolayısıyla, duygusal istismar değerleriyle yeme tutumu değerleri arasında zihinselleştirme ve yalnızlık değerlerinin kısmi aracı rol oynadığı söylenebilir. Bu sonuca göre duygusal istismara maruz kalanlarda zihinselleştirme değerleri azalmakta, zihinselleştirme değerlerindeki azalış yalnızlık değerlerinin arttırmakta ve yalnızlık değerlerindeki artış yeme tutum değerlerini arttırmaktadır.

* p<0,05; ** p<0,01; *** p<0,001

Şekil 7. Fiziksel İstismar, Zihinselleştirme, Yalnızlık ve Yeme Tutumu Arasındaki Seri Aracı Model.

Fiziksel istismar ile yeme tutumu arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve yalnızlığın seri aracı rollerini incelemek amacıyla yapılan analiz sonucunda Şekil 7'de fiziksel istismarın her bir aracıya ve yeme tutumuna bağlayan yolların etkileri gösterilmektedir.

Tablo 10. Fiziksel İstismar ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.

Seri Aracı Model 2: Fiziksel İstismar, Ara Değişkenler, Yeme Tutumu												
	M ₁ (Zihinselleştirme)				M ₂ (Yalnızlık)				Y (Yeme Tutumu)			
	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p
X (F.İ.)	-0,579	-0,129	0,183	0,002	0,956	0,219	0,167	0,000	0,798	0,158	0,206	0,000
M ₁ (Z)	-	-	-	-	-0,291	-0,299	0,037	0,000	-0,075	-0,067	0,047	0,110
M ₂ (Y)	-	-	-	-	-	-	-	-	0,198	0,172	0,049	0,000
Sabit	97,741	-	1,196	0,000	58,958	-	3,796	0,000	11,914	-	5,411	0,028
	R ² = 0,017				R ² = 0,154				R ² = 0,083			
	F _(1,591) = 10,039, p < 0,01				F _(2,590) = 53,732, p < 0,001				F _(3,589) = 17,893, p < 0,001			

(B = Katsayı; β = Standart Katsayı; S.H. = Standart Hata; F.İ. = Fiziksel İstismar; Z = Zihinselleştirme; Y = Yalnızlık)

Katılımcıların fiziksel istismar alt boyutu toplam puanı ile yeme tutumu arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve yalnızlığın aracı rolü incelendiğinde, fiziksel istismarın zihinselleştirme üzerinde negatif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu (B = -0,579, β = -0,129, SH= 0,183, p < 0,01) ve yalnızlık üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi (B = 0,956, β = 0,219, SH = 0,167, p < 0,001) olduğu gözlenmiştir. Bu bulguların yanı sıra zihinselleştirme ve yalnızlık arasındaki ilişki (B = -0,299, β = -0,299, SH = 0,037, p < 0,001) istatistiksel açıdan anlamlıdır. Fiziksel istismarın yeme tutumu

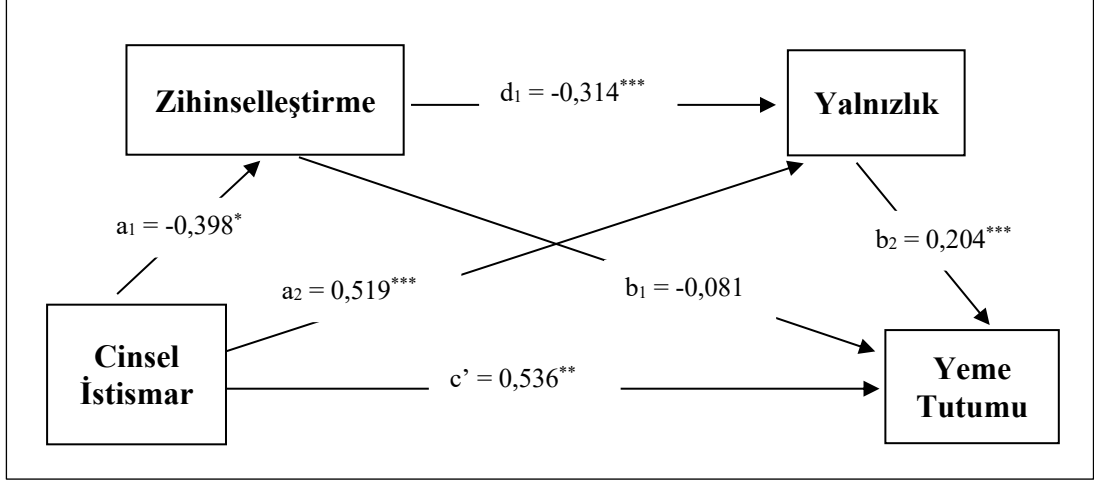
üzerindeki doğrudan etkisinin pozitif yönlü anlamlı olduğu ($B = 0,798$, $\beta = 0,158$, $SH = 0,206$, $p < 0,001$), zihinselleştirmenin yeme tutumu üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı ($B = -0,075$, $\beta = -0,067$, $SH = 0,047$, $p > 0,05$) ve yalnızlığın yeme tutumu üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,198$, $\beta = 0,172$, $SH = 0,049$, $p < 0,001$) gözlenmiştir. Modelin istatistiksel olarak anlamlı ($F_{(3,589)} = 17,893$, $p < 0,001$) ve belirlilik kat sayısının $0,083$ olduğu gözlenmiştir (bkz. Tablo 10).

Tablo 11. Fiziksel İstismar ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.

Dolaylı Etki	Etki	S.H.	A.D.G.A.	Ü.D.G.A.
Dolaylı Etki 1: Fiz. İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,044	0,039	-0,022	0,130
Dolaylı Etki 2: Fiz. İ. $\rightarrow$ Y $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,190	0,069	0,073	0,346
Dolaylı Etki 3: Fiz.İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ Y $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,033	0,017	0,007	0,072
Doğrudan Etki: Fiz. İ. $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,798	0,206	0,394	1,202

(Fiz. İ. = Fiziksel İstismar; Z = Zihinselleştirme; Y = Yalnızlık; S.H. = Standart Hata; A.D.G.A. = Alt Düzey Güven Aralığı; Ü.D.G.A. = Üst Düzey Güven Aralığı)

Fiziksel istismarın değerlerinin yeme tutumu değerleri üzerindeki doğrudan etkisi ($B = 0,798$, %95 GA [ADGA = 0,394, ÜDGA = 1,202]) istatistiksel olarak anlamlıdır. Bu seri çoklu aracılık modeli 3 farklı dolaylı etki içerir. Birinci dolaylı etkide fiziksel istismarın zihinselleştirme aracılığıyla yeme tutumu üzerinde anlamlı etkisinin olmadığı ($B = 0,044$, %95 GA [ADGA = -0,022, ÜDGA = 0,130]), ikinci dolaylı etkide fiziksel istismarın yalnızlık aracılığıyla yeme tutumu üzerinde anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,190$, %95 GA [ADGA = 0,073, ÜDGA = 0,346]), ve üçüncü dolaylı etkide ise fiziksel istismarın zihinselleştirme ve yalnızlık aracılığıyla yeme tutumu üzerinde anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,033$, %95 GA [ADGA = 0,007, ÜDGA = 0,072]), belirlenmiştir (bkz. Tablo 11). Dolayısıyla, fiziksel istismar değerleriyle yeme tutumu değerleri arasında zihinselleştirme ve yalnızlık değerlerinin kısmi aracı rol oynadığı oynadığı söylenebilir. Bu sonuca göre fiziksel istismara maruz kalanlarda zihinselleştirme değerleri azalmakta, zihinselleştirme değerlerindeki azalış yalnızlık değerlerinin arttırmakta ve yalnızlık değerlerindeki artış yeme tutum değerlerini arttırmaktadır.

* $p < 0,05$; ** $p < 0,01$; *** $p < 0,001$

Şekil 8. Cinsel İstismar, Zihinselleştirme, Yalnızlık ve Yeme Tutumu Arasındaki Seri Aracı Model.

Cinsel istismar ile yeme Tutumu arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve yalnızlığın seri aracı rollerini incelemek amacıyla yapılan analiz sonucunda Şekil 8'de cinsel istismarın her bir aracıya ve yeme tutumuna bağlayan yolların etkileri gösterilmektedir.

Tablo 12. Cinsel İstismar ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.

Seri Aracı Model 3: Cinsel İstismar, Ara Değişkenler, Yeme Tutumu												
	M ₁ (Zihinselleştirme)				M ₂ (Yalnızlık)				Y (Yeme Tutumu)			
	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p
X (C.İ.)	-0,398	-0,102	0,160	0,013	0,519	0,138	0,145	0,000	0,536	0,124	0,176	0,002
M ₁ (Z)	-	-	-	-	-0,314	-0,324	0,037	0,000	-0,081	-0,073	0,047	0,087
M ₂ (Y)	-	-	-	-	-	-	-	-	0,204	0,177	0,049	0,000
Sabit	96,691	-	1,101	0,000	63,613	-	3,758	0,000	13,610	-	5,491	0,013
	$R^2 = 0,010$				$R^2 = 0,133$				$R^2 = 0,070$			
	$F_{(1,585)} = 6,215, p < 0,05$				$F_{(2,584)} = 44,997, p < 0,001$				$F_{(3,583)} = 14,675, p < 0,001$			

(B = Katsayı; β = Standart Katsayı; S.H. = Standart Hata; C.İ. = Cinsel İstismar; Z = Zihinselleştirme; Y = Yalnızlık)

Katılımcıların cinsel istismar alt boyutu toplam puanı ile yeme tutumu arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve yalnızlığın aracı rolü incelendiğinde, cinsel istismarın zihinselleştirme üzerinde negatif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu ($B = -0,398, \beta = -0,102, SH = 0,160, p < 0,05$) ve yalnızlık üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi ($B = 0,519, \beta = 0,138, SH = 0,145, p < 0,001$) olduğu gözlenmiştir. Bu bulguların yanı sıra zihinselleştirme ve yalnızlık arasındaki ilişki ($B = -0,314, \beta = -0,324, SH = 0,037, p < 0,001$) istatistiksel açıdan anlamlıdır. Cinsel istismarın yeme tutumu üzerindeki doğrudan etkisinin pozitif yönlü anlamlı olduğu ($B = 0,536, \beta = 0,124, SH$

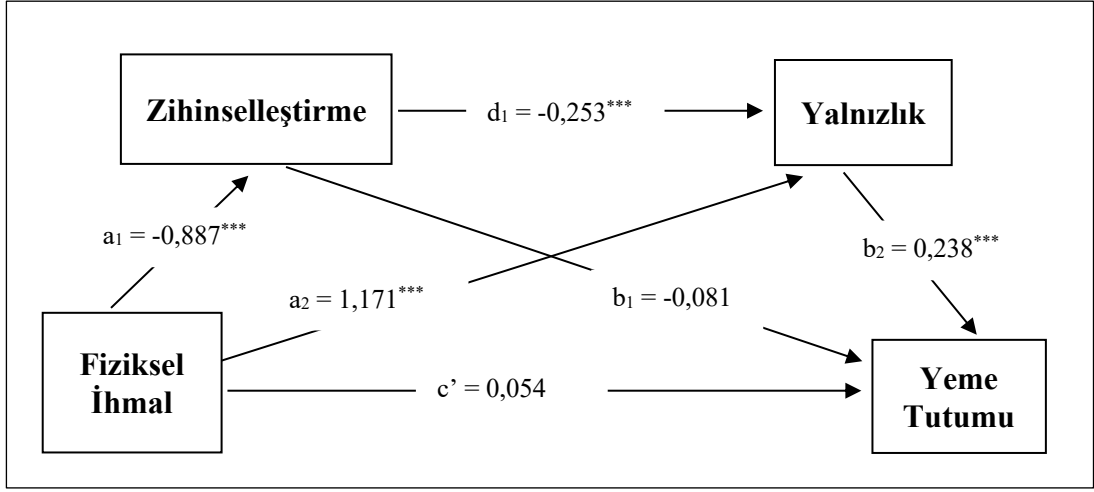
= 0,176, $p < 0,01$), zihinselleştirme'nin yeme tutumu üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı ($B = -0,081$, $\beta = -0,073$, $SH = 0,047$, $p > 0,05$) ve yalnızlığın yeme tutumu üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,204$, $\beta = 0,177$, $SH = 0,049$, $p < 0,001$) gözlenmiştir. Modelin istatistiksel olarak anlamlı ($F_{(3,583)} = 14,675$, $p < 0,001$) ve belirlilik kat sayısının 0,070 olduğu gözlenmiştir (bkz. Tablo 12).

Tablo 13. Cinsel İstismar ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.

Dolaylı Etki	Etki	S.H.	A.D.G.A.	Ü.D.G.A.
Dolaylı Etki 1: Cin. İ. $\rightarrow Z \rightarrow$ Yeme Tutumu	0,032	0,028	-0,014	0,098
Dolaylı Etki 2: Cin. İ. $\rightarrow Y \rightarrow$ Yeme Tutumu	0,106	0,046	0,034	0,215
Dolaylı Etki 3: Cin.İ. $\rightarrow Z \rightarrow Y \rightarrow$ Yeme Tutumu	0,026	0,013	0,005	0,055
Doğrudan Etki: Cin. İ. $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,536	0,176	0,191	0,882

(Cin. İ. = Cinsel İstismar; Z = Zihinselleştirme; Y = Yalnızlık; S.H. = Standart Hata; A.D.G.A. = Alt Düzey Güven Aralığı; Ü.D.G.A. = Üst Düzey Güven Aralığı)

Cinsel istismar değerlerinin yeme tutumu değerleri üzerindeki doğrudan etkisi ($B = 0,536$, %95 GA [ADGA = 0,191, ÜDGA = 0,882]) istatistiksel olarak anlamlıdır. Bu seri çoklu aracılık modeli 3 farklı dolaylı etki içerir. Birinci dolaylı etkide cinsel istismarın zihinselleştirme aracılığıyla yeme tutumu üzerinde anlamlı etkisinin olmadığı ($B = 0,032$, %95 GA [ADGA = -0,014, ÜDGA = 0,098]), ikinci dolaylı etkide cinsel istismarın yalnızlık aracılığıyla yeme tutumu üzerinde anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,106$, %95 GA [ADGA = 0,034, ÜDGA = 0,215]), ve üçüncü dolaylı etkide ise cinsel istismarın zihinselleştirme ve yalnızlık aracılığıyla yeme tutumu üzerinde anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,026$, %95 GA [ADGA = 0,005, ÜDGA = 0,055]), belirlenmiştir (bkz. Tablo 13). Dolayısıyla, cinsel istismar değerleriyle yeme tutumu değerleri arasında zihinselleştirme ve yalnızlık değerlerinin kısmi aracı rol oynadığı oynadığı söylenebilir. Bu sonuca göre cinsel istismara maruz kalanlarda zihinselleştirme değerleri azalmakta, zihinselleştirme değerlerindeki azalış yalnızlık değerlerinin arttırmakta ve yalnızlık değerlerindeki artış yeme tutum değerlerini arttırmaktadır.

* p<0,05; ** p<0,01; *** p<0,001

Şekil 9. Fiziksel İhmal, Zihinselleştirme, Yalnızlık ve Yeme Tutumu Arasındaki Seri Aracı Model.

Fiziksel ihmal ile yeme tutumu arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve yalnızlığın seri aracı rollerini incelemek amacıyla yapılan analiz sonucunda Şekil 9'da fiziksel ihmalin her bir aracıya ve yeme tutumuna bağlayan yolların etkileri gösterilmektedir.

Tablo 14. Fiziksel İhmal ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.

Seri Aracı Model 4: Fiziksel İhmal, Ara Değişkenler, Yeme Tutumu												
	M ₁ (Zihinselleştirme)				M ₂ (Yalnızlık)				Y (Yeme Tutumu)			
	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p
X (F.İ.)	-0,887	-0,219	0,163	0,000	1,171	0,295	0,151	0,000	0,054	0,012	0,197	0,783
M ₁ (Z)	-	-	-	-	-0,253	-0,259	0,037	0,000	-0,081	-0,072	0,048	0,094
M ₂ (Y)	-	-	-	-	-	-	-	-	0,238	0,207	0,051	0,000
Sabit	100,418	-	1,249	0,000	52,979	-	3,929	0,000	15,255	-	5,572	0,006
	R ² = 0,048				R ² = 0,188				R ² = 0,060			
	F _(1,584) = 29,498, p < 0,001				F _(2,583) = 67,385, p < 0,001				F _(3,582) = 12,386, p < 0,001			

(B = Katsayı; β = Standart Katsayı; S.H. = Standart Hata; F. İ. = Fiziksel İhmal; Z = Zihinselleştirme; Y = Yalnızlık)

Katılımcıların fiziksel ihmal alt boyutu toplam puanı ile yeme tutumu arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve yalnızlığın aracı rolü incelendiğinde, fiziksel ihmalin zihinselleştirme üzerinde negatif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu (B = -0,887, β = -0,219, SH= 0,163, p < 0,001) ve yalnızlık üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi (B = 1,171, β = 0,295, SH = 0,151, p < 0,001) olduğu gözlenmiştir. Bu bulguların yanı sıra zihinselleştirme ve yalnızlık arasındaki ilişki (B = -0,253, β = -0,259, SH = 0,037, p < 0,001) istatistiksel açıdan anlamlıdır. Fiziksel ihmalin yeme tutumu üzerindeki doğrudan etkisinin anlamlı olmadığı (B = 0,054, β = 0,012, SH = 0,197, p > 0,05),

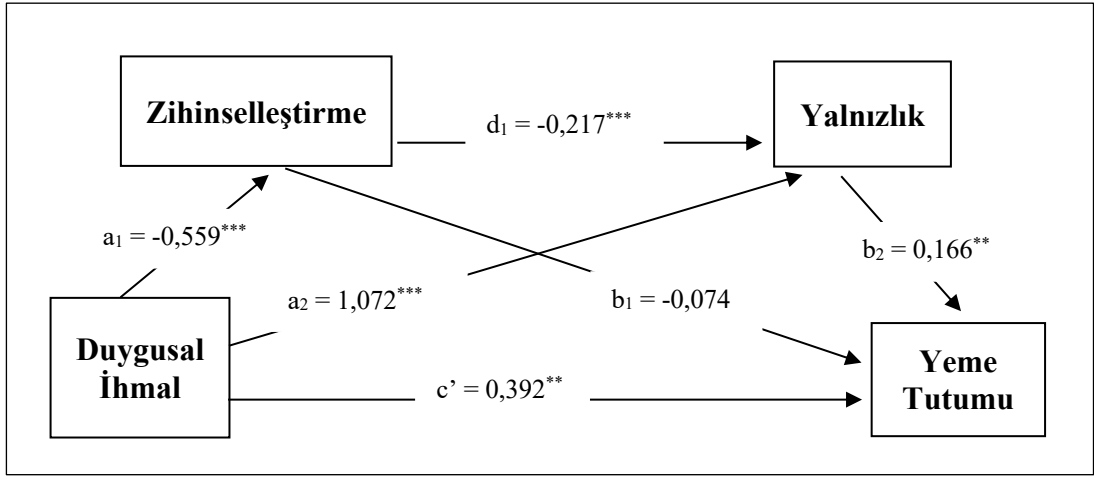
zihinselleştirme'nin yeme tutumu üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı ($B = -0,081$, $\beta = -0,072$, $SH = 0,048$, $p > 0,05$) ve yalnızlığın yeme tutumu üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,238$, $\beta = 0,207$, $SH = 0,051$, $p < 0,001$) gözlenmiştir. Modelin istatistiksel olarak anlamlı ($F_{(3,582)} = 12,386$, $p < 0,001$) ve belirlilik kat sayısının 0,060 olduğu gözlenmiştir (bkz. Tablo 14).

Tablo 15. Fiziksel İhmal ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.

Dolaylı Etki	Etki	S.H.	A.D.G.A.	Ü.D.G.A.
Dolaylı Etki 1:				
Fiz. İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,072	0,059	-0,034	0,203
Dolaylı Etki 2:				
Fiz. İ. $\rightarrow$ Y $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,279	0,093	0,117	0,482
Dolaylı Etki 3:				
Fiz. İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ Y $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,053	0,022	0,019	0,104
Doğrudan Etki: Fiz. İ. $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,054	0,197	-0,333	0,441

(Fiz. İ.= Fiziksel İhmal; Z = Zihinselleştirme; Y = Yalnızlık; S.H. = Standart Hata; A.D.G.A. = Alt Düzey Güven Aralığı; Ü.D.G.A. = Üst Düzey Güven Aralığı)

Fiziksel ihmalin değerlerinin yeme tutumu değerleri üzerindeki doğrudan etkisi ($B = 0,054$, %95 GA [ADGA = -0,333, ÜDGA = 0,441]) istatistiksel olarak anlamlı değildir. Bu seri çoklu aracılık modeli 3 farklı dolaylı etki içerir. Birinci dolaylı etkide fiziksel ihmalin zihinselleştirme aracılığıyla yeme tutumu üzerinde anlamlı etkisinin olmadığı ($B = 0,072$, %95 GA [ADGA = -0,034, ÜDGA = 0,203]), ikinci dolaylı etkide fiziksel ihmalin yalnızlık aracılığıyla yeme tutumu üzerinde anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,279$, %95 GA [ADGA = 0,117, ÜDGA = 0,482]), ve üçüncü dolaylı etkide ise fiziksel ihmalin zihinselleştirme ve yalnızlık aracılığıyla yeme tutumu üzerinde anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,053$, %95 GA [ADGA = 0,019, ÜDGA = 0,104]), belirlenmiştir (bkz. Tablo 15). Dolayısıyla, fiziksel ihmal değerleriyle yeme tutumu değerleri arasında zihinselleştirme ve yalnızlık değerlerinin kısmi aracı rol oynadığı oynadığı söylenebilir. Bu sonuca göre fiziksel ihmale maruz kalanlarda zihinselleştirme değerleri azalmakta, zihinselleştirme değerlerindeki azalış yalnızlık değerlerinin arttırmakta ve yalnızlık değerlerindeki artış yeme tutum değerlerini arttırmaktadır.

* p< 0,05; ** p<0,01; *** p<0,001

Şekil 10. Duygusal İhmal, Zihinselleştirme, Yalnızlık ve Yeme Tutumu Arasındaki Seri Aracı Model.

Duygusal ihmali ile yeme tutumu arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve yalnızlığın seri aracı rollerini incelemek amacıyla yapılan analiz sonucunda Şekil 10'da duygusal ihmalin her bir aracıya ve yeme tutumuna bağlayan yolların etkileri gösterilmektedir.

Tablo 16. Duygusal İhmal ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.

Seri Aracı Model 5: Duygusal İhmal, Ara Değişkenler, Yeme Tutumu												
	M ₁ (Zihinselleştirme)				M ₂ (Yalnızlık)				Y (Yeme Tutumu)			
	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p
X (D.İ.)	-0,559	-0,226	0,100	0,000	1,072	0,442	0,087	0,000	0,392	0,140	0,129	0,002
M₁ (Z)	-	-	-	-	-0,217	-0,221	0,035	0,000	-0,074	-0,066	0,048	0,121
M₂ (Y)	-	-	-	-	-	-	-	-	0,166	0,144	0,055	0,002
Sabit	100,268	-	1,199	0,000	45,874	-	3,675	0,000	13,389	-	5,455	0,014
	R ² = 0,051				R ² = 0,289				R ² = 0,075			
	F _(1,581) = 31,234, p < 0,001				F _(2,580) = 117,778, p < 0,001				F _(3,579) = 15,609, p < 0,000			

(B = Katsayı; β = Standart Katsayı; S.H. = Standart Hata; D. İ. = Duygusal İhmal; Z = Zihinselleştirme; Y = Yalnızlık)

Katılımcıların duygusal ihmali alt boyutu toplam puanının yeme tutumu ile arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve yalnızlığın aracı rolü incelendiğinde, duygusal ihmalin zihinselleştirme üzerinde negatif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu (B= -0,559, β = -0,226, SH= 0,100, p < 0,001) ve yalnızlık üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi (B = 1,072, β = 0,442, SH = 0,087, p < 0,001) olduğu gözlenmiştir. Bu bulguların yanı sıra zihinselleştirme ve yalnızlık arasındaki ilişki (B = -0,217, β = -0,221, SH = 0,035, p < 0,001) istatistiksel açıdan anlamlıdır. Duygusal ihmalin yeme tutumu üzerindeki

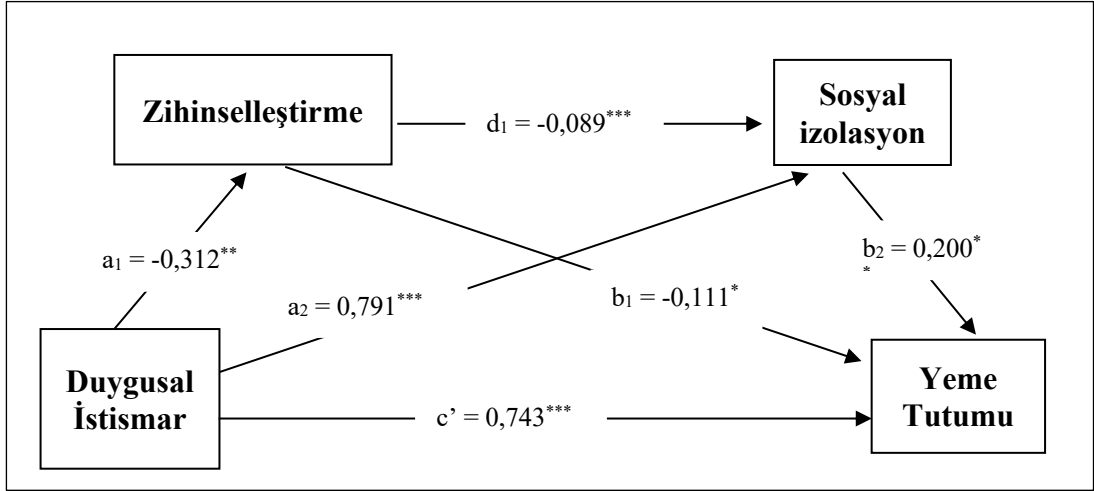
doğrudan etkisinin pozitif yönlü anlamlı olduğu ($B = 0,392$, $\beta = 0,140$, $SH = 0,129$, $p < 0,01$), zihinselleştirmenin yeme tutumu üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı ($B = -0,074$, $\beta = -0,066$, $SH = 0,048$, $p > 0,05$) ve yalnızlığın yeme tutumu üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,166$, $\beta = 0,144$, $SH = 0,055$, $p < 0,01$) gözlenmiştir. Modelin istatistiksel olarak anlamlı ($F_{(3,579)} = 15,609$, $p < 0,001$) ve belirlilik kat sayısının $0,075$ olduğu gözlenmiştir (bkz. Tablo 16).

Tablo 17. Duygusal İhmal ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.

Dolaylı Etki	Etki	S.H.	A.D.G.A.	Ü.D.G.A.
Dolaylı Etki 1: Duy. İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,041	0,034	-0,021	0,113
Dolaylı Etki 2: Duy. İ. $\rightarrow$ Y $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,178	0,075	0,034	0,330
Dolaylı Etki 3: Duy. İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ Y $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,020	0,009	0,004	0,041
Doğrudan Etki: Duy. İ. $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,392	0,129	0,139	0,645

(Duy. İ. = Duygusal İhmal; Z = Zihinselleştirme; Y = Yalnızlık; S.H. = Standart Hata; A.D.G.A. = Alt Düzey Güven Aralığı; Ü.D.G.A. = Üst Düzey Güven Aralığı)

Duygusal ihmalin değerlerinin yeme tutumu değerleri üzerindeki doğrudan etkisi ($B = 0,392$, %95 GA [ADGA = 0,139, ÜDGA = 0,645]) istatistiksel olarak anlamlıdır. Bu seri çoklu aracılık modeli 3 farklı dolaylı etki içerir. Birinci dolaylı etkide duygusal ihmalin zihinselleştirme aracılığıyla yeme tutumu üzerinde anlamlı etkisinin olmadığı ($B = 0,041$, %95 GA [ADGA = -0,021, ÜDGA = 0,113]), ikinci dolaylı etkide duygusal ihmalin yalnızlık aracılığıyla yeme tutumu üzerinde anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,178$, %95 GA [ADGA = 0,034, ÜDGA = 0,330]), ve üçüncü dolaylı etkide ise duygusal ihmalin zihinselleştirme ve yalnızlık aracılığıyla yeme tutumu üzerinde anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,020$, %95 GA [ADGA = 0,004, ÜDGA = 0,041]), belirlenmiştir (bkz. Tablo 17). Dolayısıyla, duygusal ihmal değerleriyle yeme tutumu değerleri arasında zihinselleştirme ve yalnızlık değerlerinin kısmi aracı rol oynadığı oynadığı söylenebilir. Bu sonuca göre duygusal ihmale maruz kalanlarda zihinselleştirme değerleri azalmakta, zihinselleştirme değerlerindeki azalış yalnızlık değerlerinin arttırmakta ve yalnızlık değerlerindeki artış yeme tutum değerlerini arttırmaktadır.

* $p < 0,05$; ** $p < 0,01$; *** $p < 0,001$

Şekil 11. Duygusal İstismar, Zihinselleştirme, Sosyal izolasyon ve Yeme Tutumu Arasındaki Seri Aracı Model.

Duygusal istismar ile yeme tutumu arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve sosyal izolasyonun seri aracı rollerini incelemek amacıyla yapılan analiz sonucunda Şekil 11'de duygusal istismarın her bir aracıya ve yeme tutumuna bağlayan yolların etkileri gösterilmektedir.

Tablo 18. Duygusal İstismar ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.

Seri Aracı Model 6: Duygusal İstismar, Ara Değişkenler, Yeme Tutumu												
	M ₁ (Zihinselleştirme)				M ₂ (Sosyal İzolasyon)				Y (Yeme Tutumu)			
	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p
X (D.İ.)	-0,312	-0,109	0,117	0,008	0,791	0,508	0,054	0,000	0,743	0,231	0,148	0,000
M ₁ (Z)	-	-	-	-	-0,089	-0,163	0,019	0,000	-0,111	-0,098	0,045	0,015
M ₂ (S.İ.)	-	-	-	-	-	-	-	-	0,200	0,097	0,097	0,040
Sabit	96,848	-	1,097	0,000	20,939	-	1,907	0,000	17,312	-	4,906	0,000
	$R^2 = 0,012$				$R^2 = 0,302$				$R^2 = 0,105$			
	$F_{(1,586)} = 7,108, p < 0,01$				$F_{(2,585)} = 126,776, p < 0,001$				$F_{(3,584)} = 22,800, p < 0,001$			

(B = Katsayı; β = Standart Katsayı; S.H. = Standart Hata; D. İ. = Duygusal İstismar; Z = Zihinselleştirme; S.İ. = Sosyal İzolasyon)

Katılımcıların duygusal istismar alt boyutu toplam puanı ile yeme tutumu arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve sosyal izolasyonun aracı rolü incelendiğinde, duygusal istismarın zihinselleştirme üzerinde negatif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu (B= -0,312, β = -0,109, SH= 0,117, $p < 0,01$) ve sosyal izolasyon üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi (B = 0,791, β = 0,508, SH = 0,054, $p < 0,001$) olduğu

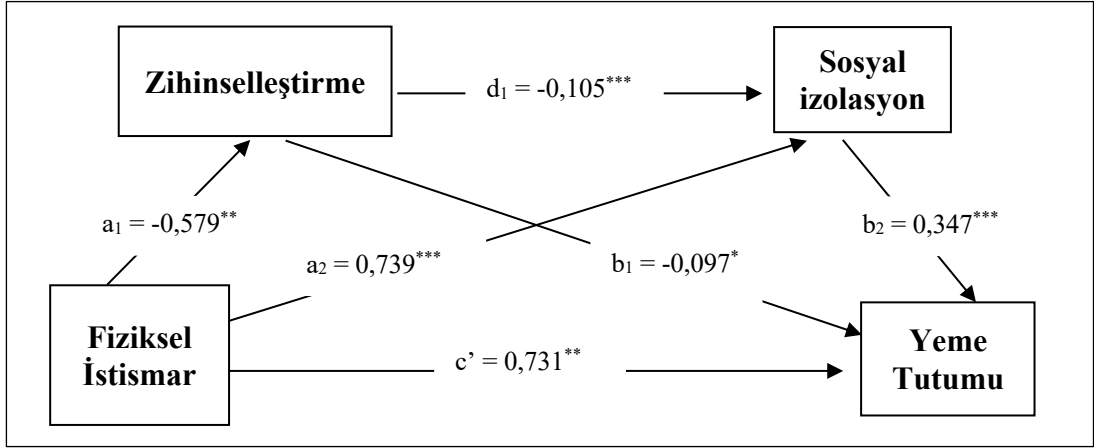
gözlenmiştir. Bu bulguların yanı sıra zihinselleştirme ve sosyal izolasyon arasındaki ilişki ($B = -0,089$, $\beta = -0,163$, $SH = 0,019$, $p < 0,001$) istatistiksel açıdan anlamlıdır. Duygusal istismarın yeme tutumu üzerindeki doğrudan etkisinin pozitif yönlü anlamlı olduğu ($B = 0,743$, $\beta = 0,231$, $SH = 0,148$, $p < 0,001$), zihinselleştirmenin yeme tutumu üzerinde negatif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu ($B = -0,111$, $\beta = -0,098$, $SH = 0,045$, $p < 0,05$) ve sosyal izolasyonun yeme tutumu üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,200$, $\beta = 0,097$, $SH = 0,097$, $p < 0,05$) gözlenmiştir. Modelin istatistiksel olarak anlamlı ($F_{(3,584)} = 22,800$, $p < 0,001$) ve belirlilik kat sayısının $0,105$ olduğu gözlenmiştir (bkz. Tablo 18).

Tablo 19. Duygusal İstismar ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.

Dolaylı Etki	Etki	S.H.	A.D.G.A.	Ü.D.G.A.
Dolaylı Etki 1: Duy. İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,035	0,024	-0,003	0,087
Dolaylı Etki 2: Duy. İ. $\rightarrow$ S.İ. $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,158	0,088	-0,002	0,348
Dolaylı Etki 3: Duy. İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ S.İ. $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,005	0,004	-0,000	0,015
Doğrudan Etki : Duy. İ. $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,743	0,148	0,452	1,034

(Duy. İ. = Duygusal İstismar; Z = Zihinselleştirme; S.İ. = Sosyal İzolasyon; S.H. = Standart Hata; A.D.G.D. = Alt Düzey Güven Değeri; Ü.D.G.D. = Üst Düzey Güven Değeri)

Duygusal istismar değerlerinin yeme tutumu değerleri üzerindeki doğrudan etkisi ($B = 0,743$, %95 GA [ADGA = 0,453, ÜDGA = 1,034]) istatistiksel olarak anlamlıdır. Bu seri çoklu aracılık modeli 3 farklı dolaylı etki içerir. Birinci dolaylı etkide duygusal istismarın zihinselleştirme aracılığıyla yeme tutumu üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı ($B = 0,035$, %95 GA [ADGA = -0,003, ÜDGA = 0,087]), ikinci dolaylı etkide duygusal istismarın sosyal izolasyon aracılığıyla yeme tutumu üzerinde anlamlı bir etkisinin olmadığı ($B = 0,158$, %95 GA [ADGA = -0,002, ÜDGA = 0,348]) ve üçüncü dolaylı etkide ise duygusal istismarın zihinselleştirme ve sosyal izolasyon aracılığıyla yeme tutumu üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı ($B = 0,005$, %95 GA [ADGA = -0,000, ÜDGA = 0,015]), belirlenmiştir (bkz. Tablo 19). Dolayısıyla, duygusal istismar ve yeme tutumları arasında zihinselleştirme ve sosyal izolasyonun seri aracı rol oynamadığı gözlenmiştir.

* p<0,05; ** p<0,01; *** p<0,001

Şekil 12. Fiziksel İstismar, Zihinselleştirme, Sosyal izolasyon ve Yeme Tutumu Arasındaki Seri Aracı Model.

Fiziksel istismar ile yeme tutumu arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve sosyal izolasyonun seri aracı rollerini incelemek amacıyla yapılan analiz sonucunda Şekil 12'de fiziksel istismarın her bir aracıya ve yeme tutumuna bağlayan yolların etkileri gösterilmektedir.

Tablo 20. Fiziksel İstismar ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.

Seri Aracı Model 7: Fiziksel İstismar, Ara Değişkenler, Yeme Tutumu												
	M ₁ (Zihinselleştirme)				M ₂ (Sosyal izolasyon)				Y (Yeme Tutumu)			
	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p
X (F.İ.)	-0,579	-0,129	0,183	0,002	0,739	0,301	0,094	0,000	0,731	0,145	0,210	0,001
M1 (Z)	-	-	-	-	-0,105	-0,192	0,021	0,000	-0,097	-0,086	0,046	0,035
M2 (S.İ.)	-	-	-	-	-	-	-	-	0,347	0,169	0,087	0,000
Sabit	97,741	-	1,196	0,000	24,702	-	2,147	0,000	15,044	-	5,046	0,003
	R ² = 0,017				R ² = 0,143				R ² = 0,083			
	F _(1,591) = 10,039, p < 0,01				F _(2,590) = 49,063, p < 0,001				F _(3,589) = 17,758, p < 0,001			

(B = Katsayı; β = Standart Katsayı; S.H. = Standart Hata; F. İ. = Fiziksel İstismar; Z = Zihinselleştirme; S.İ. = Sosyal İzolasyon)

Katılımcıların fiziksel istismar alt boyutu toplam puanının yeme tutumu ile arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve sosyal izolasyonun aracı rolü incelendiğinde, fiziksel istismarın zihinselleştirme üzerinde negatif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu (B= -0,579, β = -0,129, SH= 0,183, p < 0,01) ve sosyal izolasyon üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi (B = 0,739, β = 0,301, SH = 0,094, p < 0,001) olduğu gözlenmiştir. Bu bulguların yanı sıra zihinselleştirme ve sosyal izolasyon arasındaki ilişki (B = -

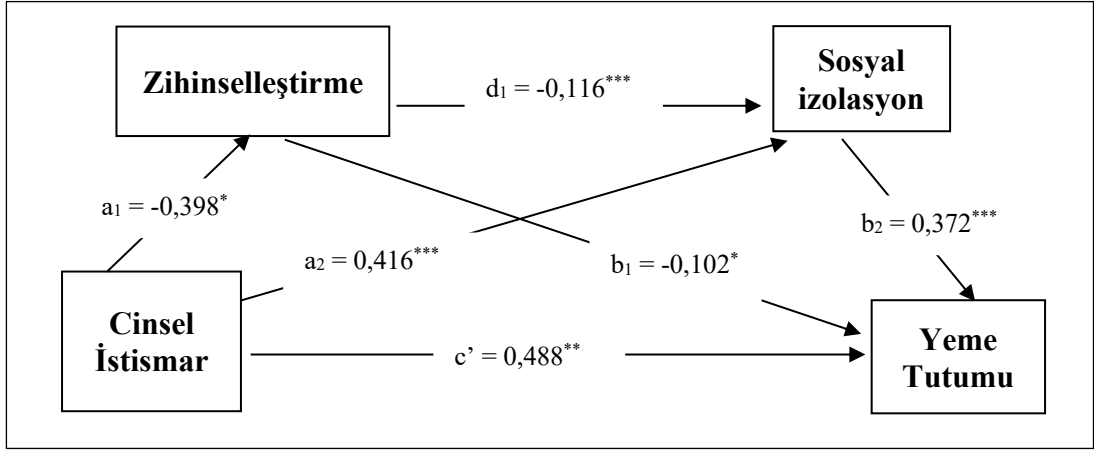
0,105, $\beta = -0,192$, SH = 0,021, $p < 0,001$) istatistiksel açıdan anlamlıdır. Fiziksel istismarın yeme tutumu üzerindeki doğrudan etkisinin pozitif yönlü anlamlı olduğu (B = 0,731, $\beta = 0,145$, SH = 0,210, $p < 0,01$), zihinselleştirmenin yeme tutumu üzerinde negatif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu (B = -0,097, $\beta = -0,086$, SH = 0,046, $p < 0,05$) ve sosyal izolasyonun yeme tutumu üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu (B = 0,347, $\beta = 0,169$, SH = 0,087, $p < 0,01$) gözlenmiştir. Modelin istatistiksel olarak anlamlı ($F(3,589) = 17,758$, $p < 0,001$) ve belirlilik kat sayısının 0,083 olduğu gözlenmiştir (bkz. Tablo 20).

Tablo 21. Fiziksel İstismar ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.

Dolaylı Etki	Etki	S.H.	A.D.G.A.	Ü.D.G.A.
Dolaylı Etki 1: Fiz. İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,056	0,039	-0,007	0,147
Dolaylı Etki 2: Fiz. İ. $\rightarrow$ S.İ. $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,256	0,098	0,092	0,471
Dolaylı Etki 3: Fiz. İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ S.İ. $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,021	0,012	0,003	0,052
Doğrudan Etki: Fiz. İ. $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,731	0,210	0,318	1,145

(Fiz. İ. = Fiziksel İstismar; Z = Zihinselleştirme; S.İ. = Sosyal İzolasyon; S.H. = Standart Hata; A.D.G.A. = Alt Düzey Güven Aralığı; Ü.D.G.A. = Üst Düzey Güven Aralığı)

Fiziksel istismar değerlerinin yeme tutumu değerleri üzerindeki doğrudan etkisi (B = 0,731, %95 GA [ADGA = 0,318, ÜDGA = 1,145]) istatistiksel olarak anlamlıdır. Bu seri çoklu aracılık modeli 3 farklı dolaylı etki içerir. Birinci dolaylı etkide fiziksel istismarın zihinselleştirme aracılığıyla yeme tutumu üzerinde anlamlı etkisinin olmadığı (B = 0,056, %95 GA [ADGA = -0,007, ÜDGA = 0,147]), ikinci dolaylı etkide fiziksel istismarın sosyal izolasyon aracılığıyla yeme tutumu üzerinde anlamlı bir etkisi olduğu (B = 0,256 %95 GA [ADGA = 0,092, ÜDGA = 0,471]), ve üçüncü dolaylı etkide ise fiziksel istismarın zihinselleştirme ve sosyal izolasyon aracılığıyla yeme tutumu üzerinde anlamlı bir etkisi olduğu (B = 0,021, %95 GA [ADGA = 0,003, ÜDGA = 0,052]), belirlenmiştir (bkz. Tablo 21). Dolayısıyla, fiziksel istismar değerleriyle yeme tutumu değerleri arasında zihinselleştirme ve sosyal izolasyon değerlerinin kısmi aracı rol oynadığı söylenebilir. Bu sonuca göre duygusal istismara maruz kalanlarda zihinselleştirme değerleri azalmakta, zihinselleştirme değerlerindeki azalış sosyal izolasyon değerlerinin arttırmakta ve sosyal izolasyon değerlerindeki artış yeme tutum değerlerini arttırmaktadır.

* p<0,05; ** p<0,01; *** p<0,001

Şekil 13. Cinsel İstismar, Zihinselleştirme, Sosyal izolasyon ve Yeme Tutum Arasındaki Seri Aracı Model.

Cinsel istismar ile yeme tutumu arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve sosyal izolasyonun seri aracı rollerini incelemek amacıyla yapılan analiz sonucunda Şekil 13'te cinsel istismarın her bir aracıya ve yeme tutumuna bağlayan yolların etkileri gösterilmektedir.

Tablo 22. Cinsel İstismar ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.

Seri Aracı Model 8: Cinsel İstismar, Ara Değişkenler, Yeme Tutumu												
	M ₁ (Zihinselleştirme)				M ₂ (Sosyal İzolasyon)				Y (Yeme Tutumu)			
	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p
X (C.İ.)	-0,398	-0,102	0,160	0,013	0,416	0,196	0,084	0,000	0,488	0,113	0,177	0,006
M ₁ (Z)	-	-	-	-	-0,116	-0,212	0,022	0,000	-0,102	-0,092	0,046	0,026
M ₂ (S.İ.)	-	-	-	-	-	-	-	-	0,372	0,182	0,086	0,000
Sabit	96,691	-	1,101	0,000	27,613	-	2,172	0,000	16,376	-	5,074	0,001
	R ² = 0,010				R ² = 0,092				R ² = 0,073			
	F _(1,585) = 6,215 , p < 0,05				F _(2,584) = 29,611, p < 0,001				F _(3,583) = 15,292, p < 0,001			

(B = Katsayı; β = Standart Katsayı; S.H. = Standart Hata; C. İ. = Cinsel İstismar; Z = Zihinselleştirme; S.İ. = Sosyal İzolasyon)

Katılımcıların cinsel istismar alt boyutu toplam puanı ile yeme tutumu arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve sosyal izolasyonun aracı rolü incelendiğinde, cinsel istismarın zihinselleştirme üzerinde negatif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu (B= -0,398, β = -0,102, SH= 0,160, p < 0,05) ve sosyal izolasyon üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi (B = 0,416, β = 0,196, SH = 0,084, p < 0,001) olduğu gözlenmiştir. Bu bulguların yanı sıra zihinselleştirme ve sosyal izolasyon arasındaki ilişki (B = -

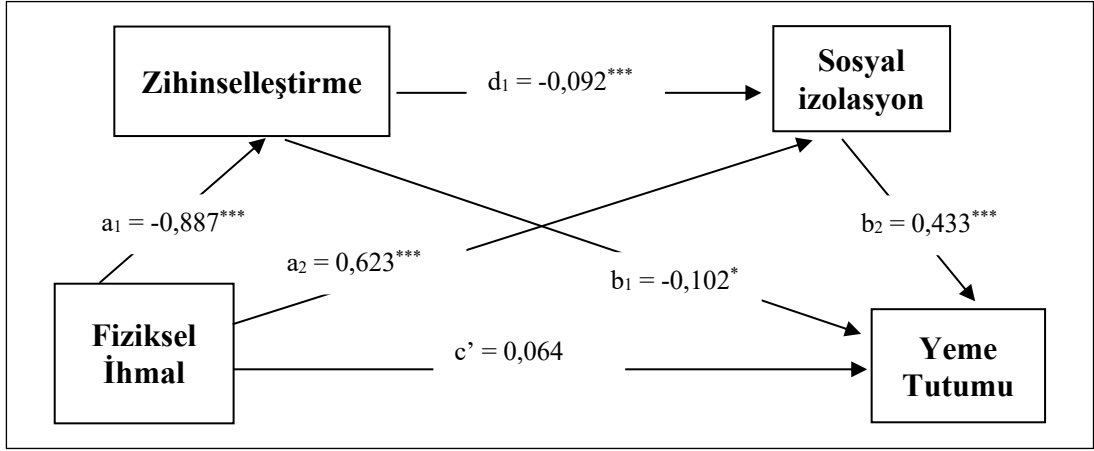
0,116, $\beta = -0,212$, SH = 0,022, $p < 0,001$) istatistiksel açıdan anlamlıdır. Cinsel istismarın yeme tutumu üzerindeki doğrudan etkisinin pozitif yönlü anlamlı olduğu ($B = 0,488$, $\beta = 0,113$, SH = 0,177, $p < 0,01$), zihinselleştirmenin yeme tutumu üzerinde negatif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu ($B = -0,102$, $\beta = -0,092$, SH = 0,046, $p < 0,05$) ve sosyal izolasyonun yeme tutumu üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,372$, $\beta = 0,182$, SH = 0,086, $p < 0,001$) gözlenmiştir. Modelin istatistiksel olarak anlamlı ($F_{(3,583)} = 15,292$, $p < 0,01$) ve belirlilik kat sayısının 0,073 olduğu gözlenmiştir (bkz. Tablo 22).

Tablo 23. Cinsel İstismar ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Arac Modeldeki Dolaylı Etkiler.

Dolaylı Etki	Etki	S.H.	A.D.G.A.	Ü.D.G.A.
Dolaylı Etki 1: Cin. İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,041	0,029	-0,005	0,111
Dolaylı Etki 2: Cin. İ. $\rightarrow$ S.İ. $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,154	0,059	0,056	0,286
Dolaylı Etki 3: Cin. İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ S.İ. $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,017	0,009	0,003	0,038
Doğrudan Etki: Cin. İ. $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,488	0,177	0,140	0,837

(Cin. İ. = Cinsel İstismar; Z = Zihinselleştirme; S.İ. = Sosyal İzolasyon; S.H. = Standart Hata; A.D.G.A. = Alt Düzey Güven Aralığı; Ü.D.G.A. = Üst Düzey Güven Aralığı)

Cinsel istismar değerlerinin yeme tutumu değerleri üzerindeki doğrudan etkisi ($B = 0,488$, %95 GA [ADGA = 0,140, ÜDGA = 0,837]) istatistiksel olarak anlamlıdır. Bu seri çoklu aracılık modeli 3 farklı dolaylı etki içerir. Birinci dolaylı etkide cinsel istismarın zihinselleştirme aracılığıyla yeme tutumu üzerinde anlamlı etkisinin olmadığı ($B = 0,041$, %95 GA [ADGA = -0,005, ÜDGA = 0,111]), ikinci dolaylı etkide cinsel istismarın sosyal izolasyon aracılığıyla yeme tutumu üzerinde anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,154$, %95 GA [ADGA = 0,056, ÜDGA = 0,286]), ve üçüncü dolaylı etkide ise cinsel istismarın zihinselleştirme ve sosyal izolasyon aracılığıyla yeme tutumu üzerinde anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,017$, %95 GA [ADGA = 0,003, ÜDGA = 0,038]), belirlenmiştir (bkz. Tablo 23). Dolayısıyla, cinsel istismar değerleriyle yeme tutumu değerleri arasında zihinselleştirme ve sosyal izolasyon değerlerinin kısmi aracı rol oynadığı söylenebilir. Bu sonuca göre cinsel istismara maruz kalanlarda zihinselleştirme değerleri azalmakta, zihinselleştirme değerlerindeki azalış sosyal izolasyon değerlerinin arttırmakta ve sosyal izolasyon değerlerindeki artış yeme tutum değerlerini arttırmaktadır.

* $p < 0,05$; ** $p < 0,01$; *** $p < 0,001$

Şekil 14. Fiziksel İhmal, Zihinselleştirme, Sosyal izolasyon ve Yeme Tutumu Arasındaki Seri Aracı Model.

Fiziksel ihmal ile yeme tutumu arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve sosyal izolasyonun seri aracı rollerini incelemek amacıyla yapılan analiz sonucunda Şekil 14'te fiziksel ihmalin her bir aracıya ve yeme tutumuna bağlayan yolların etkileri gösterilmektedir.

Tablo 24. Fiziksel İhmal ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.

Seri Aracı Model 9: Fiziksel İhmal, Ara Değişkenler, Yeme Tutumu												
	M ₁ (Zihinselleştirme)				M ₂ (Sosyal İzolasyon)				Y (Yeme Tutumu)			
	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p
X (F.İ.)	-0,887	-0,219	0,163	0,000	0,623	0,280	0,088	0,000	0,064	0,014	0,195	0,743
M ₁ (Z)	-	-	-	-	-0,092	-0,166	0,022	0,000	-0,102	-0,090	0,047	0,031
M ₂ (S.İ.)	-	-	-	-	-	-	-	-	0,433	0,211	0,088	0,000
Sabit	100,418	-	1,249	0,000	23,502	-	2,290	0,000	17,716	-	5,274	0,001
	$R^2 = 0,048$				$R^2 = 0,126$				$R^2 = 0,064$			
	$F_{(1,584)} = 29,498, p < 0,001$				$F_{(2,583)} = 42,141, p < 0,001$				$F_{(3,582)} = 13,302, p < 0,001$			

(B = Katsayı; β = Standart Katsayı; S.H. = Standart Hata; F. İ. = Fiziksel İhmal; Z = Zihinselleştirme; S.İ. = Sosyal İzolasyon)

Katılımcıların fiziksel ihmal alt boyutu toplam puanı ile yeme tutumu arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve sosyal izolasyonun aracı rolü incelendiğinde, fiziksel ihmalin zihinselleştirme üzerinde negatif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu (B = -0,887, β = -0,219, SH = 0,163, $p < 0,001$) ve sosyal izolasyon üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi (B = 0,623, β = 0,280, SH = 0,088, $p < 0,001$) olduğu gözlenmiştir. Bu bulguların yanı sıra zihinselleştirme ve sosyal izolasyon arasındaki ilişki (B = -

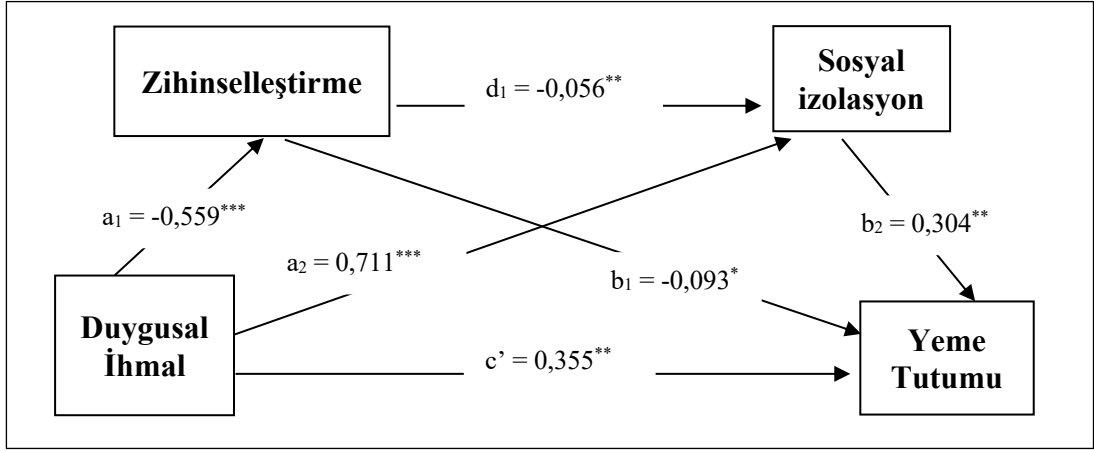
0,092, $\beta = -0,166$, SH = 0,022, $p < 0,001$) istatistiksel açıdan anlamlıdır. Fiziksel ihmalin yeme tutumu üzerindeki doğrudan etkisinin anlamlı olmadığı ($B = 0,064$, $\beta = 0,014$, SH = 0,195, $p > 0,05$), zihinselleştirmenin yeme tutumu üzerinde negatif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu ($B = -0,102$, $\beta = -0,090$, SH = 0,047, $p < 0,05$) ve sosyal izolasyonun yeme tutumu üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,433$, $\beta = 0,211$, SH = 0,088, $p < 0,001$) gözlenmiştir. Modelin istatistiksel olarak anlamlı ($F_{(3,582)} = 13,302$, $p < 0,001$) ve belirlilik kat sayısının 0,064 olduğu gözlenmiştir (bkz. Tablo 24).

Tablo 25. Fiziksel İhmal ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.

Dolaylı Etki	Etki	S.H.	A.D.G.A.	Ü.D.G.A.
Dolaylı Etki 1: Fiz. İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,090	0,060	-0,016	0,221
Dolaylı Etki 2: Fiz. İ. $\rightarrow$ S.İ. $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,269	0,089	0,119	0,471
Dolaylı Etki 3: Fiz. İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ S.İ. $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,035	0,017	0,011	0,074
Doğrudan Etki: Fiz. İ. $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,064	0,195	-0,319	0,447

(Fiz. İ. = Fiziksel İhmal; Z = Zihinselleştirme; S.İ. = Sosyal İzolasyon; S.H. = Standart Hata; A.D.G.A. = Alt Düzey Güven Aralığı; Ü.D.G.A. = Üst Düzey Güven Aralığı)

Fiziksel ihmallerinin yeme tutumu değerleri üzerindeki doğrudan etkisi ($B = 0,064$, %95 GA [ADGA = -0,329, ÜDGA = 0,447]) istatistiksel olarak anlamlı değildir. Bu seri çoklu aracılık modeli 3 farklı dolaylı etki içerir. Birinci dolaylı etkide fiziksel ihmalin zihinselleştirme aracılığıyla yeme tutumu üzerinde anlamlı etkisinin olmadığı ($B = 0,090$, %95 GA [ADGA = -0,016, ÜDGA = 0,221]), ikinci dolaylı etkide fiziksel ihmalin sosyal izolasyon aracılığıyla yeme tutumu üzerinde anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,269$, %95 GA [ADGA = 0,119, ÜDGA = 0,471]), ve üçüncü dolaylı etkide ise fiziksel ihmalin zihinselleştirme ve sosyal izolasyon aracılığıyla yeme tutumu üzerinde anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,035$, %95 GA [ADGA = 0,011, ÜDGA = 0,074]), belirlenmiştir (bkz. Tablo 25). Dolayısıyla, fiziksel ihmalleriyle yeme tutumu değerleri arasında zihinselleştirme ve sosyal izolasyon değerlerinin tam aracı rol oynadığı söylenebilir. Bu sonuca göre fiziksel ihmale maruz kalanlarda zihinselleştirme değerleri azalmakta, zihinselleştirme değerlerindeki azalış sosyal izolasyon değerlerinin arttırmakta ve sosyal izolasyon değerlerindeki artış yeme tutum değerlerini arttırmaktadır.

* p<0,05; ** p<0,01; *** p<0,001

Şekil 15. Duygusal İhmal, Zihinselleştirme, Sosyal izolasyon ve Yeme Tutumu Arasındaki Seri Aracı Model.

Duygusal ihmal ile yeme tutumu arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve sosyal izolasyonun seri aracı rollerini incelemek amacıyla yapılan analiz sonucunda Şekil 15'te duygusal ihmalin her bir aracıya ve yeme tutumuna bağlayan yolların etkileri gösterilmektedir.

Tablo 26. Duygusal İhmal ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.

Seri Aracı Model 10: Duygusal İhmal, Ara Değişkenler, Yeme Tutumu												
	M ₁ (Zihinselleştirme)				M ₂ (Sosyal İzolasyon)				Y (Yeme Tutumu)			
	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p
X (D.İ.)	-0,559	-0,226	0,100	0,000	0,711	0,525	0,048	0,000	0,355	0,127	0,135	0,009
M ₁ (Z)	-	-	-	-	-0,056	-0,103	0,019	0,004	-0,093	-0,082	0,047	0,047
M ₂ (S.İ.)	-	-	-	-	-	-	-	-	0,304	0,147	0,010	0,002
Sabit	100,268	-	1,199	0,000	16,712	-	2,020	0,000	15,936	-	5,121	0,002
	R ² = 0,051				R ² = 0,311				R ² = 0,075			
	F _(1,581) = 31,234, p < 0,001				F _(2,580) = 130,777, p < 0,001				F _(3,579) = 15,640, p < 0,001			

(B = Katsayı; β = Standart Katsayı; S.H. = Standart Hata; D. İ. = Duygusal İhmal; Z = Zihinselleştirme; S.İ. = Sosyal İzolasyon)

Katılımcıların duygusal ihmal alt boyutu toplam puanı ile yeme tutumu arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve sosyal izolasyonun aracı rolü incelendiğinde, duygusal ihmalin zihinselleştirme üzerinde negatif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu (B = -0,559, β = -0,226, SH = 0,100, p < 0,001) ve sosyal izolasyon üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi (B = 0,711, β = 0,525, SH = 0,048, p < 0,001) olduğu gözlenmiştir. Bu bulguların yanı sıra zihinselleştirme ve sosyal izolasyon arasındaki ilişki (B = -

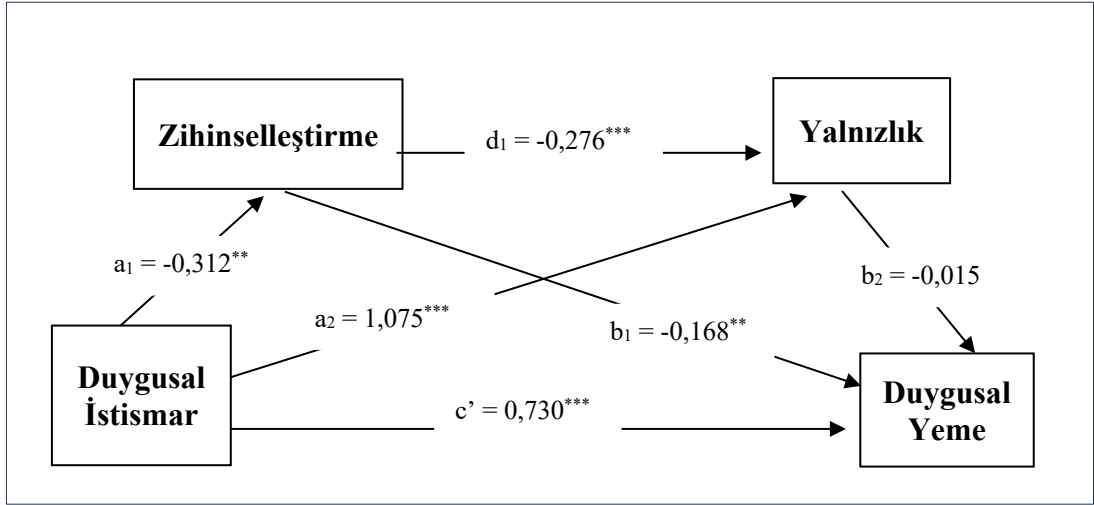
0,056, $\beta = -0,103$, SH = 0,019, $p < 0,01$) istatistiksel açıdan anlamlıdır. Duygusal ihmalin yeme tutumu üzerindeki doğrudan etkisinin pozitif yönlü anlamlı olduğu ($B = 0,355$, $\beta = 0,127$, SH = 0,135, $p < 0,01$), zihinselleştirmenin yeme tutumu üzerinde negatif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu ($B = -0,093$, $\beta = -0,082$, SH = 0,047, $p < 0,05$) ve sosyal izolasyonun yeme tutumu üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,304$, $\beta = 0,147$, SH = 0,010, $p < 0,01$) gözlenmiştir. Modelin istatistiksel olarak anlamlı ($F(3,579) = 15,640$, $p < 0,001$) ve belirlilik kat sayısının 0,075 olduğu gözlenmiştir (bkz. Tablo 26).

Tablo 27. Duygusal İhmal ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.

Dolaylı Etki	Etki	S.H.	A.D.G.A.	Ü.D.G.A.
Dolaylı Etki 1: Duy. İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,052	0,035	-0,010	0,126
Dolaylı Etki 2: Duy. İ. $\rightarrow$ S.İ. $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,216	0,096	0,041	0,422
Dolaylı Etki 3: Duy. İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ S.İ. $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,010	0,005	0,001	0,022
Doğrudan Etki: Duy. İ. $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,355	0,135	0,090	0,619

(Duy. İ. = Duygusal İhmal; Z = Zihinselleştirme; S.İ. = Sosyal İzolasyon; S.H. = Standart Hata; A.D.G.A. = Alt Düzey Güven Aralığı; Ü.D.G.A. = Üst Düzey Güven Aralığı)

Duygusal ihmali değerlerinin yeme tutumu değerleri üzerindeki doğrudan etkisi ($B = 0,355$, %95 GA [ADGA = 0,090, ÜDGA = 0,619]) istatistiksel olarak anlamlıdır. Bu seri çoklu aracılık modeli 3 farklı dolaylı etki içerir. Birinci dolaylı etkide duygusal ihmalin zihinselleştirme aracılığıyla yeme tutumu üzerinde anlamlı etkisinin olmadığı ($B = 0,052$, %95 GA [ADGA = -0,010, ÜDGA = 0,126]), ikinci dolaylı etkide duygusal ihmalin sosyal izolasyon aracılığıyla yeme tutumu üzerinde anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,216$, %95 GA [ADGA = 0,041 ÜDGA = 0,422]), ve üçüncü dolaylı etkide ise duygusal ihmalin zihinselleştirme ve sosyal izolasyon aracılığıyla yeme tutumu üzerinde anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,010$, %95 GA [ADGA = 0,001, ÜDGA = 0,022]), belirlenmiştir (bkz. Tablo 27). Dolayısıyla, duygusal ihmali değerleriyle yeme tutumu değerleri arasında zihinselleştirme ve sosyal izolasyon değerlerinin kısmi aracı rol oynadığı söylenebilir. Bu sonuca göre duygusal ihmali maruz kalanlarda zihinselleştirme değerleri azalmakta, zihinselleştirme değerlerindeki azalış sosyal izolasyon değerlerinin arttırmakta ve sosyal izolasyon değerlerindeki artış yeme tutum değerlerini arttırmaktadır.

* p<0,05; ** p<0,01; *** p<0,001

Şekil 16. Duygusal İstismar, Zihinselleştirme, Yalnızlık ve Duygusal Yeme Tutumu Arasındaki Seri Aracı Model.

Duygusal istismar ile duygusal yeme arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve yalnızlığın seri aracı rollerini incelemek amacıyla yapılan analiz sonucunda Şekil 16'da duygusal istismar her bir aracıya ve duygusal yemeye bağlayan yolların etkileri gösterilmektedir.

Tablo 28. Duygusal İstismar ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.

Seri Aracı Model 11: Duygusal İstismar, Ara Değişkenler, Duygusal yeme												
	M ₁ (Zihinselleştirme)				M ₂ (Yalnızlık)				Y (Duygusal Yeme)			
	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p
X (D.İ.)	-0,312	-0,109	0,117	0,008	1,075	0,385	0,100	0,000	0,730	0,206	0,156	0,000
M₁ (Z)	-	-	-	-	-0,276	-0,282	0,035	0,000	-0,168	-0,135	0,053	0,001
M₂ (Y)	-	-	-	-	-	-	-	-	-0,015	-0,012	0,059	0,801
Sabit	96,848	-	1,097	0,008	54,252	-	3,535	0,000	43,457	-	5,970	0,000
	R ² = 0,012				R ² = 0,252				R ² = 0,064			
	F _(1,586) = 7,108, p < 0,01				F _(2,585) = 98,481, p < 0,001				F _(3,584) = 13,228, p < 0,001			

(B = Katsayı; β = Standart Katsayı; S.H. = Standart Hata; D.İ. = Duygusal İstismar; Z = Zihinselleştirme; Y = Yalnızlık)

Katılımcıların duygusal istismar alt boyutu toplam puanının duygusal yeme ile arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve yalnızlığın aracı rolü incelendiğinde, duygusal istismarın zihinselleştirme üzerinde negatif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu (B = -0,312, β = -0,109, SH = 0,117, p < 0,01) ve yalnızlık üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi (B = 1,075, β = 0,385, SH = 0,100, p < 0,001) olduğu gözlenmiştir. Bu bulguların yanı sıra zihinselleştirme ve yalnızlık arasındaki ilişki (B = -0,276, β = -

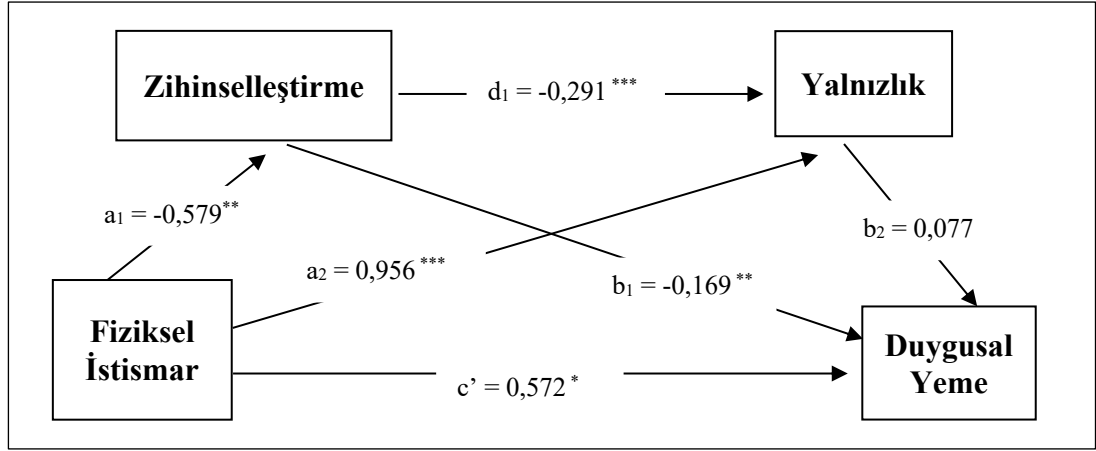
0,282, SH = 0,035, $p < 0,001$) istatistiksel açıdan anlamlıdır. Duygusal istismarın yeme tutumu üzerindeki doğrudan etkisinin pozitif yönlü anlamlı olduğu ($B = 0,730$, $\beta = 0,206$, SH = 0,156, $p < 0,001$), zihinselleştirmenin yeme tutumu üzerinde negatif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu ($B = -0,168$, $\beta = -0,135$, SH = 0,053, $p < 0,01$) ve yalnızlığın yeme tutumu üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı ($B = -0,015$, $\beta = 0,012$, SH = 0,059, $p > 0,05$) gözlenmiştir. Modelin istatistiksel olarak anlamlı ($F_{(3,584)} = 13,228$, $p < 0,001$) ve belirlilik kat sayısının 0,064 olduğu gözlenmiştir (bkz. Tablo 27).

Tablo 29. Duygusal İstismar ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.

Dolaylı Etki	Etki	S.H.	A.D.G.A.	Ü.D.G.A.
Dolaylı Etki 1: Duy. İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ Duygusal Yeme	0,052	0,030	0,007	0,118
Dolaylı Etki 2: Duy. İ. $\rightarrow$ Y $\rightarrow$ Duygusal Yeme	-0,016	0,072	-0,161	0,127
Dolaylı Etki 3: Duy. İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ Y $\rightarrow$ Duygusal Yeme	-0,001	0,006	-0,016	0,011
Doğrudan Etki: Duy. İ. $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,730	0,156	0,423	1,038

(Duy. İ. = Duygusal İstismar; Z = Zihinselleştirme; Y = Yalnızlık; S.H. = Standart Hata; A.D.G.A. = Alt Düzey Güven Aralığı; Ü.D.G.A. = Üst Düzey Güven Aralığı)

Duygusal istismarın değerlerinin duygusal yeme değerleri üzerindeki doğrudan etkisi ($B = 0,730$, %95 GA [ADGA = 0,423, ÜDGA = 1,038]) istatistiksel olarak anlamlıdır. Bu seri çoklu aracılık modeli 3 farklı dolaylı etki içerir. Birinci dolaylı etkide duygusal istismarın zihinselleştirme aracılığıyla duygusal yeme üzerinde anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,052$, %95 GA [ADGA = 0,007, ÜDGA = 0,118]), ikinci dolaylı etkide duygusal istismarın yalnızlık aracılığıyla duygusal yeme üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı ($B = -0,016$, %95 GA [ADGA = -0,161, ÜDGA = 0,127]), ve üçüncü dolaylı etkide ise duygusal istismarın zihinselleştirme ve yalnızlık aracılığıyla duygusal yeme üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı ($B = -0,001$, %95 GA [ADGA = -0,015, ÜDGA = 0,011]), belirlenmiştir (bkz. Tablo 29). Dolayısıyla, duygusal istismar değerleriyle duygusal yeme değerleri arasında zihinselleştirmenin aracı rol oynadığı söylenebilir. Bu sonuca göre duygusal istismara maruz kalanların zihinselleştirme değerleri azalmakta, zihinselleştirme değerlerindeki azalış duygusal yeme değerlerini arttırmaktadır. Aynı zamanda duygusal istismar ve duygusal yeme arasında zihinselleştirme ve yalnızlığın seri aracı rol oynamadığı gözlenmiştir.

* p<0,05; ** p<0,01; *** p<0,001

Şekil 17. Fiziksel İstismar, Zihinselleştirme, Yalnızlık ve Duygusal Yeme Arasındaki Seri Aracı Model.

Fiziksel istismar ile duygusal yeme arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve yalnızlığın seri aracı rollerini incelemek amacıyla yapılan analiz sonucunda Şekil 17'de fiziksel istismarın her bir aracıya ve duygusal yemeye bağlayan yolların etkileri gösterilmektedir.

Tablo 30. Fiziksel İstismar ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.

Seri Aracı Model 12: Fiziksel İstismar, Ara Değişkenler, Duygusal yeme												
	M ₁ (Zihinselleştirme)				M ₂ (Yalnızlık)				Y (Duygusal Yeme)			
	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p
X (F.İ.)	-0,579	-0,129	0,183	0,002	0,956	0,219	0,167	0,000	0,572	0,103	0,232	0,014
M₁ (Z)	-	-	-	-	-0,291	-0,299	0,037	0,000	-0,169	-0,136	0,053	0,001
M₂ (Y)	-	-	-	-	-	-	-	-	0,077	0,061	0,056	0,165
Sabit	97,741	-	1,196	0,000	58,958	-	3,796	0,000	43,152	-	6,096	0,000
	R ² = 0,017				R ² = 0,154				R ² = 0,045			
	F _(1,591) = 10,039, p < 0,01				F _(2,590) = 53,732, p < 0,001				F _(3,589) = 9,303, p < 0,001			

(B = Katsayı; β = Standart Katsayı; S.H. = Standart Hata; F.İ. = Fiziksel İstismar; Z = Zihinselleştirme; Y = Yalnızlık)

Katılımcıların fiziksel istismar alt boyutu toplam puanının duygusal yeme ile arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve yalnızlığın aracı rolü incelendiğinde, fiziksel istismarın zihinselleştirme üzerinde negatif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu (B = -0,579, β = -0,129, SH = 0,183, p < 0,01) ve yalnızlık üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi (B = 0,956, β = 0,219, SH = 0,167, p < 0,001) olduğu gözlenmiştir. Bu bulguların yanı sıra zihinselleştirme ve yalnızlık arasındaki ilişki (B = -0,291, β = -

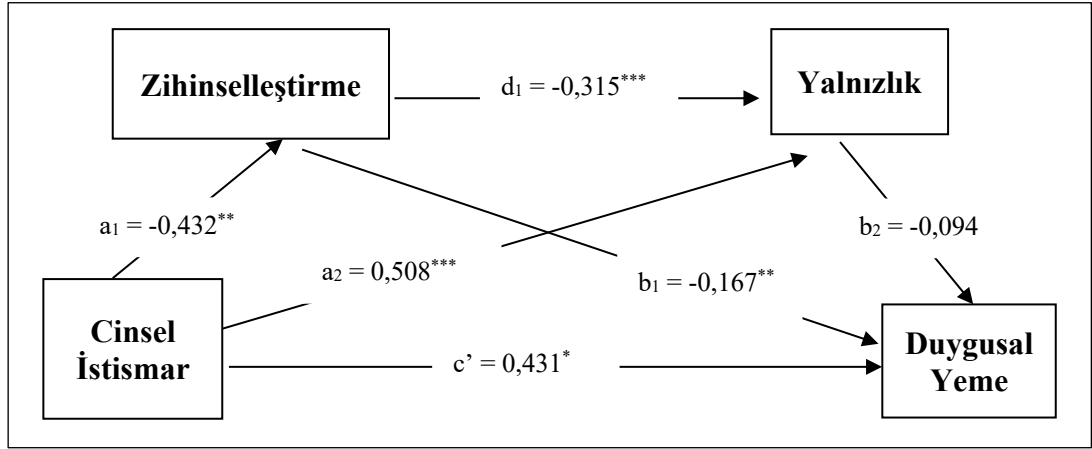
0,299, SH = 0,037, $p < 0,001$) istatistiksel açıdan anlamlıdır. Fiziksel istismarın duygusal yeme üzerindeki doğrudan etkisinin pozitif yönlü anlamlı olduğu ($B = 0,572$, $\beta = 0,103$, SH = 0,232, $p < 0,05$), zihinselleştirmenin duygusal yeme üzerinde negatif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu ($B = -0,169$, $\beta = -0,136$, SH = 0,053, $p < 0,01$) ve yalnızlığın duygusal yeme üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı ($B = 0,077$, $\beta = 0,061$, SH = 0,056, $p > 0,05$) gözlenmiştir. Modelin istatistiksel olarak anlamlı ($F_{(3,589)} = 9,303$, $p < 0,001$) ve belirlilik kat sayısının 0,045 olduğu gözlenmiştir (bkz. Tablo 30).

Tablo 31. Fiziksel İstismar ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.

Dolaylı Etki	Etki	S.H.	A.D.G.A.	Ü.D.G.A.
Dolaylı Etki 1: Fiz. İ. $\rightarrow Z \rightarrow$ Duygusal Yeme	0,098	0,051	0,016	0,213
Dolaylı Etki 2: Fiz. İ. $\rightarrow Y \rightarrow$ Duygusal Yeme	0,074	0,060	-0,037	0,203
Dolaylı Etki 3: Fiz. İ. $\rightarrow Z \rightarrow Y \rightarrow$ Duygusal Yeme	0,013	0,012	-0,006	0,040
Doğrudan Etki: Fiz. İ. $\rightarrow$ Duygusal Yeme	0,572	0,232	0,116	1,027

(Fiz. İ. = Fiziksel İstismar; Z = Zihinselleştirme; Y = Yalnızlık; S.H. = Standart Hata; A.D.G.A. = Alt Düzey Güven Aralığı; Ü.D.G.A. = Üst Düzey Güven Aralığı)

Fiziksel istismarın değerlerinin duygusal yeme değerleri üzerindeki doğrudan etkisi ($B = 0,572$, %95 GA [ADGA = 0,116, ÜDGA = 1,027]) istatistiksel olarak anlamlıdır. Bu seri çoklu aracılık modeli 3 farklı dolaylı etki içerir. Birinci dolaylı etkide fiziksel istismarın zihinselleştirme aracılığıyla duygusal yeme üzerinde anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,098$, %95 GA [ADGA = 0,016, ÜDGA = 0,213]), ikinci dolaylı etkide fiziksel istismarın yalnızlık aracılığıyla duygusal yeme üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı ($B = 0,074$, %95 GA [ADGA = -0,037, ÜDGA = 0,203]), ve üçüncü dolaylı etkide ise fiziksel istismarın zihinselleştirme ve yalnızlık aracılığıyla duygusal yeme üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı ($B = 0,013$, %95 GA [ADGA = -0,006, ÜDGA = 0,040]), belirlenmiştir (bkz. Tablo 31). Dolayısıyla, fiziksel istismar değerleriyle duygusal yeme değerleri arasında zihinselleştirmenin aracı rol oynadığı söylenebilir. Bu sonuca göre fiziksel istismara maruz kalanların zihinselleştirme değerleri azalmakta, zihinselleştirme değerlerindeki azalış duygusal yeme değerlerini arttırmaktadır. Aynı zamanda fiziksel istismar ve duygusal yeme arasında zihinselleştirme ve yalnızlığın seri aracı rol oynamadığı gözlenmiştir.

* p< 0,05; ** p<0,01; *** p<0,001

Şekil 18. Cinsel İstismar, Zihinselleştirme, Yalnızlık ve Duygusal Yeme Arasındaki Seri Aracı Model.

Cinsel istismar ile duygusal yeme arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve yalnızlığın seri aracı rollerini incelemek amacıyla yapılan analiz sonucunda Şekil 18'de cinsel istismarın her bir aracıya ve duygusal yemeye bağlayan yolların etkileri gösterilmektedir.

Tablo 32. Cinsel İstismar ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.

Seri Aracı Model 13: Cinsel İstismar, Ara Değişkenler, Duygusal yeme												
	M ₁ (Zihinselleştirme)				M ₂ (Yalnızlık)				Y (Duygusal Yeme)			
	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p
X (C.İ.)	-0,398	-0,102	0,160	0,013	0,519	0,138	0,145	0,000	0,495	0,103	0,198	0,012
M₁ (Z)	-	-	-	-	-0,314	-0,324	0,037	0,000	-0,162	-0,131	0,053	0,002
M₂ (Y)	-	-	-	-	-	-	-	-	0,096	0,075	0,056	0,084
Sabit	96,691	-	1,101	0,013	63,613	-	3,758	0,000	42,094	-	6,166	0,000
	R ² = 0,010				R ² = 0,133				R ² = 0,046			
	F _(1,585) = 6,215, p < 0,05				F _(2,584) = 44,997, p < 0,001				F _(3,583) = 9,275, p < 0,001			

(B = Katsayı; β = Standart Katsayı; S.H. = Standart Hata; C.İ. = Cinsel İstismar; Z = Zihinselleştirme; Y = Yalnızlık)

Katılımcıların cinsel istismar alt boyutu toplam puanı ile duygusal yeme arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve yalnızlığın aracı rolü incelendiğinde, cinsel istismarın zihinselleştirme üzerinde negatif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu (B = -0,398, β = -0,102, SH = 0,160, p < 0,05) ve yalnızlık üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi (B = 0,519, β = 0,138, SH = 0,145, p < 0,001) olduğu gözlenmiştir. Bu bulguların yanı sıra zihinselleştirme ve yalnızlık arasındaki ilişki (B = -0,314, β = -0,325, SH = 0,037, p < 0,001) istatistiksel açıdan anlamlıdır. Cinsel istismarın

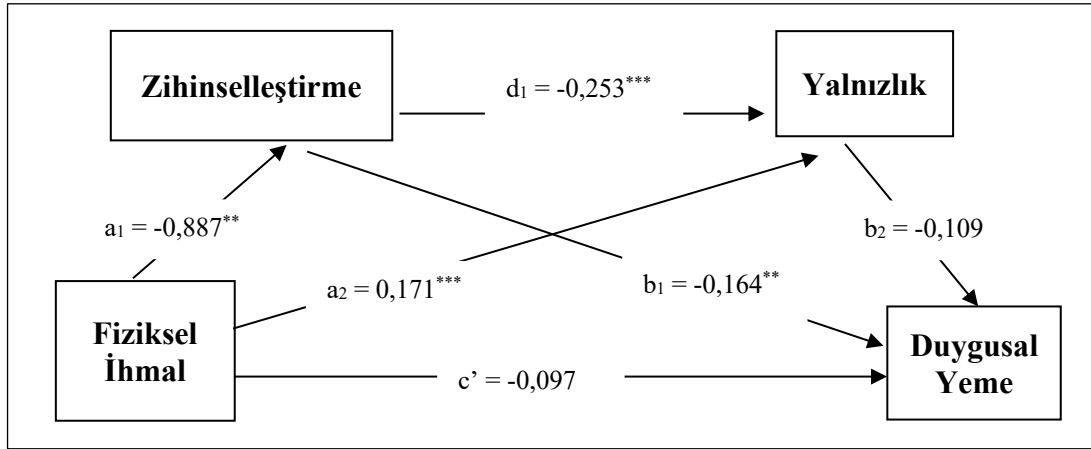
duygusal yeme üzerindeki doğrudan etkisinin pozitif yönlü anlamlı olduğu ($B = 0,495$, $\beta = 0,103$, $SH = 0,198$, $p < 0,05$), zihinselleştirmenin duygusal yeme üzerinde negatif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu ($B = -0,162$, $\beta = -0,131$, $SH = 0,053$, $p < 0,01$) ve yalnızlığın duygusal yeme üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı ($B = 0,096$, $\beta = 0,075$, $SH = 0,056$, $p > 0,05$) gözlenmiştir. Modelin istatistiksel olarak anlamlı ($F_{(3,583)} = 9,725$, $p < 0,001$) ve belirlilik kat sayısının $0,046$ olduğu gözlenmiştir (bkz. Tablo 32).

Tablo 33. Cinsel İstismar ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.

Dolaylı Etki	Etki	S.H.	A.D.G.A.	Ü.D.G.A.
Dolaylı Etki 1: Cin. İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ Duygusal Yeme	0,065	0,035	0,010	0,147
Dolaylı Etki 2: Cin. İ. $\rightarrow$ Y $\rightarrow$ Duygusal Yeme	0,050	0,037	-0,009	0,135
Dolaylı Etki 3: Cin. İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ Y $\rightarrow$ Duygusal Yeme	0,012	0,010	-0,003	0,035
Doğrudan Etki: Cin. İ. $\rightarrow$ Duygusal Yeme	0,495	0,198	0,107	0,884

(Cin. İ. = Cinsel İstismar; Z = Zihinselleştirme; Y = Yalnızlık; S.H. = Standart Hata; A.D.G.A. = Alt Düzey Güven Aralığı; Ü.D.G.A. = Üst Düzey Güven Aralığı)

Cinsel istismarın değerlerinin duygusal yeme değerleri üzerindeki doğrudan etkisi ($B = 0,495$, %95 GA [ADGA = 0,107, ÜDGA = 0,884]) istatistiksel olarak anlamlıdır. Bu seri çoklu aracılık modeli 3 farklı dolaylı etki içerir. Birinci dolaylı etkide cinsel istismarın zihinselleştirme aracılığıyla duygusal yeme üzerinde anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,065$, %95 GA [ADGA = 0,010, ÜDGA = 0,147]), ikinci dolaylı etkide cinsel istismarın yalnızlık aracılığıyla duygusal yeme üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı ($B = 0,050$, %95 GA [ADGA = -0,009, ÜDGA = 0,135]), ve üçüncü dolaylı etkide ise cinsel istismarın zihinselleştirme ve yalnızlık aracılığıyla duygusal yeme üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı ($B = 0,012$, %95 GA [ADGA = -0,003, ÜDGA = 0,035]), belirlenmiştir (bkz. Tablo 33). Dolayısıyla, cinsel istismar değerleriyle duygusal yeme değerleri arasında zihinselleştirmenin aracı rol oynadığı söylenebilir. Bu sonuca göre cinsel istismara maruz kalanların zihinselleştirme değerleri azalmakta, zihinselleştirme değerlerindeki azalış duygusal yeme değerlerini arttırmaktadır. Aynı zamanda cinsel istismar ve duygusal yeme arasında zihinselleştirme ve yalnızlığın seri aracı rol oynamadığı gözlenmiştir.

* p< 0,05; ** p<0,01; *** p<0,001

Şekil 19. Fiziksel İhmal, Zihinselleştirme, Yalnızlık ve Duygusal Yeme Arasındaki Seri Aracı Model.

Fiziksel ihmal ile duygusal yeme arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve yalnızlığın seri aracı rollerini incelemek amacıyla yapılan analiz sonucunda Şekil 19'da fiziksel ihmalin her bir aracıya ve duygusal yemeye bağlayan yolların etkileri gösterilmektedir.

Tablo 34. Fiziksel İhmal ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.

Seri Aracı Model 14: Fiziksel İhmal, Ara Değişkenler, Duygusal yeme												
	M ₁ (Zihinselleştirme)				M ₂ (Yalnızlık)				Y (Duygusal Yeme)			
	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p
X (F.İ.)	-0,887	-0,219	0,163	0,000	1,171	0,295	0,151	0,000	-0,097	-0,019	0,220	0,661
M ₁ (Z)	-	-	-	-	-0,253	-0,259	0,037	0,000	-0,164	-0,132	0,054	0,002
M ₂ (Y)	-	-	-	-	-	-	-	-	0,109	0,086	0,057	0,059
Sabit	100,418	-	1,249	0,000	52,979	-	3,929	0,000	45,382	-	6,232	0,000
	R ² = 0,481				R ² = 0,188				R ² = 0,030			
	F _(1,584) = 29,498, p < 0,001				F _(2,583) = 67,385, p < 0,001				F _(3,582) = 6,041, p < 0,001			

(B = Katsayı; β = Standart Katsayı; S.H. = Standart Hata; F.İ. = Fiziksel İhmal; Z = Zihinselleştirme; Y = Yalnızlık)

Katılımcıların fiziksel ihmal alt boyutu toplam puanı ile duygusal yeme arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve yalnızlığın aracı rolü incelendiğinde, fiziksel ihmalin zihinselleştirme üzerinde negatif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu (B = -0,887, β = -0,219, SH = 0,163, p < 0,001) ve yalnızlık üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi (B = 1,171, β = 0,295, SH = 0,151, p < 0,001) olduğu gözlenmiştir. Bu bulguların yanı sıra zihinselleştirme ve yalnızlık arasındaki ilişki (B = -0,253, β = -0,259, SH = 0,037, p < 0,001) istatistiksel açıdan anlamlıdır. Fiziksel ihmalin duygusal yeme üzerindeki

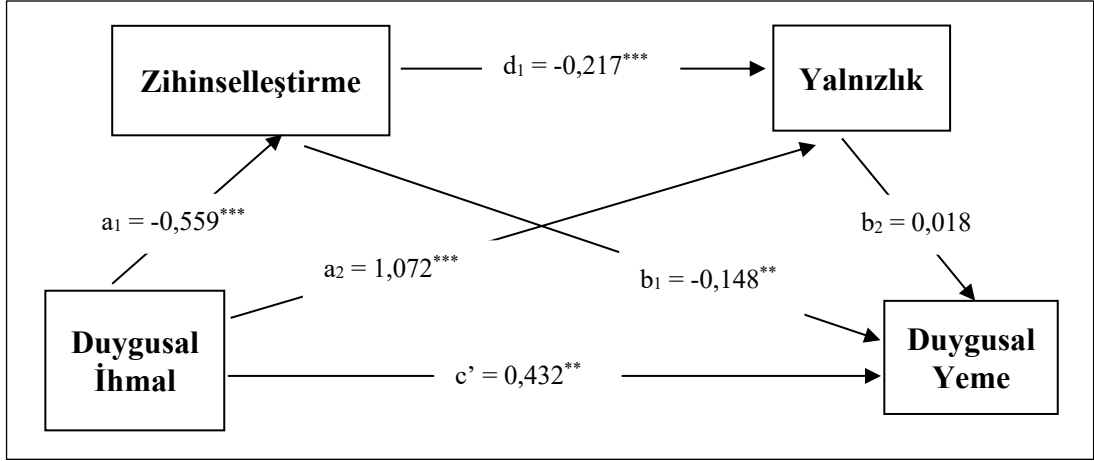
doğrudan etkisinin anlamlı olmadığı ($B = -0,097$, $\beta = -0,019$, $SH = 0,220$, $p > 0,05$), zihinselleştirmenin duygusal yeme üzerinde negatif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu ($B = -0,164$, $\beta = -0,132$, $SH = 0,054$, $p < 0,01$) ve yalnızlığın duygusal yeme üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı ($B = 0,109$, $\beta = 0,086$, $SH = 0,057$, $p > 0,05$) gözlenmiştir. Modelin istatistiksel olarak anlamlı ($F_{(3,582)} = 6,041$, $p < 0,001$) ve belirlilik kat sayısının 0,030 olduğu gözlenmiştir (bkz. Tablo 34).

Tablo 35. Fiziksel İhmal ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.

Dolaylı Etki	Etki	S.H.	A.D.G.A.	Ü.D.G.A.
Dolaylı Etki 1: Fiz. İ. $\rightarrow Z \rightarrow$ Duygusal Yeme	0,145	0,070	0,030	0,302
Dolaylı Etki 2: Fiz. İ. $\rightarrow Y \rightarrow$ Duygusal Yeme	0,127	0,078	-0,017	0,292
Dolaylı Etki 3: Fiz. İ. $\rightarrow Z \rightarrow Y \rightarrow$ Duygusal Yeme	0,024	0,017	-0,003	0,062
Doğrudan Etki: Fiz. İ. $\rightarrow$ Duygusal Yeme	-0,097	0,220	-0,529	0,336

(Fiz. İ. = Fiziksel İhmal; Z = Zihinselleştirme; Y = Yalnızlık; S.H. = Standart Hata; A.D.G.A. = Alt Düzey Güven Aralığı; Ü.D.G.A. = Üst Düzey Güven Aralığı)

Fiziksel ihmal değerlerinin duygusal yeme değerleri üzerindeki doğrudan etkisi ($B = -0,097$, %95 GA [ADGA = -0,529, ÜDGA = 0,336]) istatistiksel olarak anlamlı değildir. Bu seri çoklu aracılık modeli 3 farklı dolaylı etki içerir. Birinci dolaylı etkide fiziksel ihmalin zihinselleştirme aracılığıyla duygusal yeme üzerinde anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,145$, %95 GA [ADGA = 0,030, ÜDGA = 0,302]), ikinci dolaylı etkide fiziksel ihmalin yalnızlık aracılığıyla duygusal yeme üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı ($B = 0,127$, %95 GA [ADGA = -0,017, ÜDGA = 0,292]), ve üçüncü dolaylı etkide ise fiziksel ihmalin zihinselleştirme ve yalnızlık aracılığıyla duygusal yeme üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı ($B = 0,024$, %95 GA [ADGA = -0,003, ÜDGA = 0,062]), belirlenmiştir (bkz. Tablo 35). Dolayısıyla, fiziksel ihmal değerleriyle duygusal yeme değerleri arasında zihinselleştirmenin aracı rol oynadığı söylenebilir. Bu sonuca göre fiziksel ihmale maruz kalanların zihinselleştirme değerleri azalmakta, zihinselleştirme değerlerindeki azalış duygusal yeme değerlerini arttırmaktadır. Aynı zamanda fiziksel ihmal ve duygusal yeme arasında zihinselleştirme ve yalnızlığın seri aracı rol oynamadığı gözlenmiştir.

p < 0,05; ** p < 0,01; *** p < 0,001

Şekil 20. Duygusal İhmal, Zihinselleştirme, Yalnızlık ve Duygusal Yeme Arasındaki Seri Aracı Model.

Duygusal ihmal ile duygusal yeme arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve yalnızlığın seri aracı rollerini incelemek amacıyla yapılan analiz sonucunda Şekil 20'de duygusal ihmalin her bir aracıya ve duygusal yemeye bağlayan yolların etkileri gösterilmektedir.

Tablo 36. Duygusal İhmal ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.

	Seri Aracı Model 15: Duygusal İhmal, Ara Değişkenler, Duygusal yeme											
	M ₁ (Zihinselleştirme)				M ₂ (Yalnızlık)				Y (Duygusal Yeme)			
	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p
X (D.İ.)	-0,559	-0,226	0,100	0,000	1,072	0,442	0,087	0,000	0,432	0,140	0,144	0,003
M₁ (Z)	-	-	-	-	-0,217	-0,221	0,035	0,000	-0,148	-0,118	0,054	0,006
M₂ (Y)	-	-	-	-	-	-	-	-	0,018	0,014	0,061	0,764
Sabit	100,268	-	1,199	0,000	45,874	-	3,675	0,000	41,989	-	6,108	0,000
	R ² = 0,051				R ² = 0,289				R ² = 0,044			
	F _(1,581) = 31,234, p < 0,001				F _(2,580) = 117,778, p < 0,001				F _(3,579) = 8,985, p < 0,001			

(B = Katsayı; β = Standart Katsayı; S.H. = Standart Hata; D.İ. = Duygusal İhmal; Z = Zihinselleştirme; Y = Yalnızlık)

Katılımcıların duygusal ihmal alt boyutu toplam puanının duygusal yeme ile arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve yalnızlığın aracı rolü incelendiğinde, duygusal ihmalin zihinselleştirme üzerinde negatif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu (B = -0,559, β = -0,226, SH = 0,100, p < 0,001) ve yalnızlık üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi (B = 1,072, β = 0,442, SH = 0,087, p < 0,001) olduğu gözlenmiştir. Bu bulguların yanı sıra zihinselleştirme ve yalnızlık arasındaki ilişki (B = -0,217, β = -0,221, SH = 0,035,

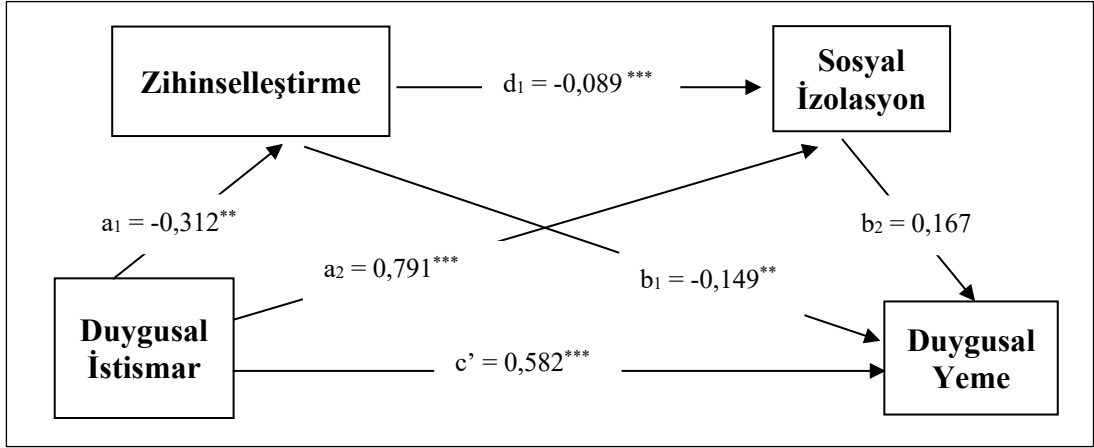
$p < 0,001$) istatistiksel açıdan anlamlıdır. Duygusal ihmalin duygusal yeme üzerindeki doğrudan etkisinin pozitif yönlü anlamlı olduğu ($B = 0,432$, $\beta = 0,140$, $SH = 0,144$, $p < 0,01$), zihinselleştirmenin duygusal yeme üzerinde negatif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu ($B = -0,148$, $\beta = -0,118$, $SH = 0,054$, $p < 0,01$) ve yalnızlığın duygusal yeme üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı ($B = 0,018$, $\beta = 0,014$, $SH = 0,061$, $p > 0,05$) gözlenmiştir. Modelin istatistiksel olarak anlamlı ($F(3,579) = 8,985$, $p < 0,001$) ve belirlilik kat sayısının $0,044$ olduğu gözlenmiştir (bkz. Tablo 36).

Tablo 37. Duygusal İhmal ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.

Dolaylı Etki	Etki	S.H.	A.D.G.A.	Ü.D.G.A.
Dolaylı Etki 1: Duy. İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ Duygusal Yeme	0,082	0,037	0,018	0,166
Dolaylı Etki 2: Duy. İ. $\rightarrow$ Y $\rightarrow$ Duygusal Yeme	0,020	0,073	-0,126	0,159
Dolaylı Etki 3: Duy. İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ Y $\rightarrow$ Duygusal Yeme	0,002	0,008	-0,015	0,020
Doğrudan Etki: Duy. İ. $\rightarrow$ Duygusal Yeme	0,432	0,144	0,148	0,716

(Duy. İ. = Duygusal İhmal; Z = Zihinselleştirme; Y = Yalnızlık; S.H. = Standart Hata; A.D.G.A. = Alt Düzey Güven Aralığı; Ü.D.G.A. = Üst Düzey Güven Aralığı)

Duygusal ihmal değerlerinin duygusal yeme değerleri üzerindeki doğrudan etkisi ($B = 0,432$, %95 GA [ADGA = 0,148, ÜDGA = 0,716]) istatistiksel olarak anlamlıdır. Bu seri çoklu aracılık modeli 3 farklı dolaylı etki içerir. Birinci dolaylı etkide duygusal ihmalin zihinselleştirme aracılığıyla duygusal yeme üzerinde anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,082$, %95 GA [ADGA = 0,018, ÜDGA = 0,166]), ikinci dolaylı etkide duygusal ihmalin yalnızlık aracılığıyla duygusal yeme üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı ($B = 0,020$, %95 GA [ADGA = -0,126, ÜDGA = 0,159]), ve üçüncü dolaylı etkide ise duygusal ihmalin zihinselleştirme ve yalnızlık aracılığıyla duygusal yeme üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı ($B = 0,002$, %95 GA [ADGA = -0,015, ÜDGA = 0,020]), belirlenmiştir (bkz. Tablo 37). Dolayısıyla, duygusal ihmal değerleriyle duygusal yeme değerleri arasında zihinselleştirmenin aracı rol oynadığı söylenebilir. Bu sonuca göre duygusal ihmale maruz kalanların zihinselleştirme değerleri azalmakta, zihinselleştirme değerlerindeki azalış duygusal yeme değerlerini arttırmaktadır. Aynı zamanda duygusal ihmal ve duygusal yeme arasında zihinselleştirme ve yalnızlığın seri aracı rol oynamadığı gözlenmiştir.

* $p < 0,05$; ** $p < 0,01$; *** $p < 0,001$

Şekil 21. Duygusal İstismar, Zihinselleştirme, Sosyal İzolasyon ve Duygusal Yeme Arasındaki Seri Aracı Model.

Duygusal istismar ile duygusal yeme arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve sosyal İzolasyon seri aracı rollerini incelemek amacıyla yapılan analiz sonucunda Şekil 21'de duygusal istismarın her bir aracıya ve duygusal yemeye bağlayan yolların etkileri gösterilmektedir.

Tablo 38. Duygusal İstismar ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.

Seri Aracı Model 16: Duygusal İstismar, Ara Değişkenler, Duygusal Yeme												
	M ₁ (Zihinselleştirme)				M ₂ (Sosyal İzolasyon)				Y (Duygusal Yeme)			
	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p
X (D.İ.)	-0,312	-0,109	0,117	0,008	0,791	0,508	0,054	0,000	0,582	0,164	0,167	0,000
M₁ (Z)	-	-	-	-	-0,089	-0,163	0,019	0,000	-0,149	-0,119	0,051	0,004
M₂ (S.İ.)	-	-	-	-	-	-	-	-	0,167	0,073	0,109	0,126
Sabit	96,848	-	1,117	0,000	20,939	-	1,907	0,000	39,154	-	5,525	0,000
	$R^2 = 0,012$				$R^2 = 0,302$				$R^2 = 0,067$			
	$F_{(1,586)} = 7,108, p < 0,01$				$F_{(2,585)} = 126,776, p < 0,001$				$F_{(3,584)} = 14,038, p < 0,001$			

(B = Katsayı; β = Standart Katsayı; S.H. = Standart Hata; D. İ. = Duygusal İstismar; Z = Zihinselleştirme; S.İ. = Sosyal İzolasyon)

Katılımcıların duygusal istismar alt boyutu toplam puanı ile duygusal yeme arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve sosyal izolasyonun aracı rolü incelendiğinde, duygusal istismarın zihinselleştirme üzerinde negatif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu (B= -0,312, β = -0,109, SH= 0,117, $p < 0,01$) ve sosyal izolasyon üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi (B = 0,791, β = 0,508, SH = 0,054, $p < 0,001$) olduğu gözlenmiştir. Bu bulguların yanı sıra zihinselleştirme ve sosyal izolasyon arasındaki ilişki (B = -0,089, β = -0,163, SH = 0,019, $p < 0,001$) istatistiksel açıdan anlamlıdır.

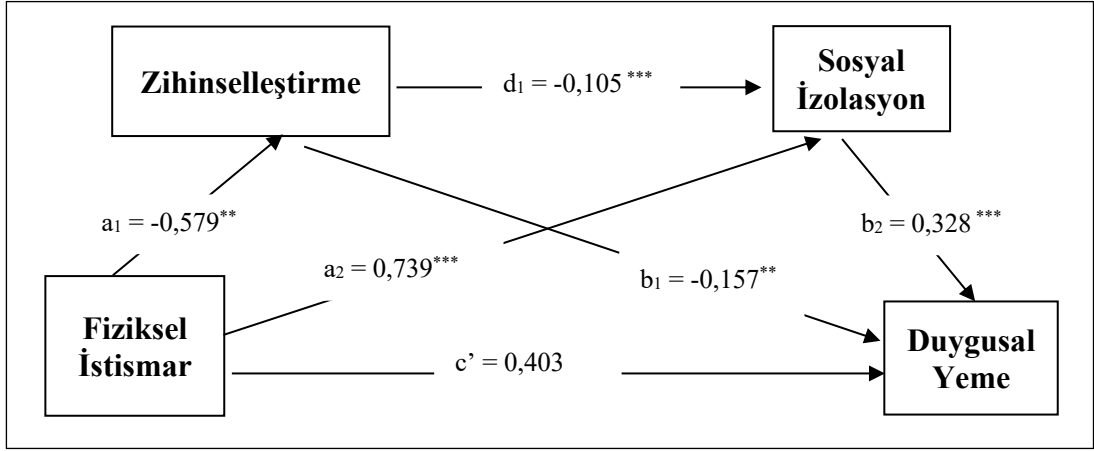
Duygusal istismarın duygusal yeme üzerindeki doğrudan etkisinin pozitif yönlü anlamlı olduğu ($B = 0,582$, $\beta = 0,164$, $SH = 0,167$, $p < 0,001$), zihinselleştirmenin duygusal yeme üzerinde negatif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu ($B = -0,149$, $\beta = -0,119$, $SH = 0,051$, $p < 0,01$) ve sosyal izolasyonun duygusal yeme üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı ($B = 0,167$, $\beta = 0,073$, $SH = 0,109$, $p > 0,05$) gözlenmiştir. Modelin istatistiksel olarak anlamlı ($F_{(3,584)} = 14,038$, $p < 0,001$) ve belirlilik kat sayısının $0,067$ olduğu gözlenmiştir (bkz. Tablo 38).

Tablo 39. Duygusal İstismar ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.

Dolaylı Etki	Etki	S.H.	A.D.G.A.	Ü.D.G.A.
Dolaylı Etki 1: Duy. İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ Duygusal Yeme	0,046	0,027	0,004	0,110
Dolaylı Etki 2: Duy. İ. $\rightarrow$ S.İ. $\rightarrow$ Duygusal Yeme	0,132	0,091	-0,042	0,314
Dolaylı Etki 3: Duy. İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ S.İ. $\rightarrow$ Duygusal Yeme	0,005	0,004	-0,001	0,014
Doğrudan Etki: Duy. İ. $\rightarrow$ Duygusal Yeme	0,582	0,167	0,255	0,910

(Duy. İ. = Duygusal İstismar; Z = Zihinselleştirme; S.İ. = Sosyal İzolasyon; S.H. = Standart Hata; A.D.G.D. = Alt Düzey Güven Değeri; Ü.D.G.D. = Üst Düzey Güven Değeri)

Duygusal istismar değerlerinin duygusal yeme değerleri üzerindeki doğrudan etkisi ($B = 0,582$, %95 GA [ADGA = 0,255, ÜDGA = 0,910]) istatistiksel olarak anlamlıdır. Bu seri çoklu aracılık modeli 3 farklı dolaylı etki içerir. Birinci dolaylı etkide duygusal istismarın zihinselleştirme aracılığıyla duygusal yeme üzerinde anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,046$, %95 GA [ADGA = 0,004, ÜDGA = 0,110]), ikinci dolaylı etkide duygusal istismarın sosyal izolasyon aracılığıyla duygusal yeme üzerinde anlamlı bir etkisinin olmadığı ($B = 0,132$, %95 GA [ADGA = -0,042, ÜDGA = 0,314]) ve üçüncü dolaylı etkide ise duygusal istismarın zihinselleştirme ve sosyal izolasyon aracılığıyla duygusal yeme üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı ($B = 0,005$, %95 GA [ADGA = -0,001, ÜDGA = 0,014]), belirlenmiştir (bkz. Tablo 39). Dolayısıyla, duygusal istismar değerleriyle duygusal yeme değerleri arasında zihinselleştirmenin aracı rol oynadığı söylenebilir. Bu sonuca göre duygusal istismara maruz kalanların zihinselleştirme değerleri azalmakta, zihinselleştirme değerlerindeki azalış duygusal yeme değerlerini arttırmaktadır. Aynı zamanda duygusal istismar ve duygusal yeme arasında zihinselleştirme ve sosyal izolasyonun seri aracı rol oynamadığı gözlenmiştir.

* p< 0,05; ** p<0,01; *** p<0,001

Şekil 22. Fiziksel İstismar, Zihinselleştirme, Sosyal İzolasyon ve Duygusal Yeme Arasındaki Seri Aracı Model.

Fiziksel istismar ile duygusal yeme arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve sosyal İzolasyon seri aracı rollerini incelemek amacıyla yapılan analiz sonucunda Şekil 22'de fiziksel istismarın her bir aracıya ve duygusal yemeye bağlayan yolların etkileri gösterilmektedir.

Tablo 40. Fiziksel İstismar ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.

Seri Aracı Model 17: Fiziksel İstismar, Ara Değişkenler, Duygusal Yeme												
	M ₁ (Zihinselleştirme)				M ₂ (Sosyal İzolasyon)				Y (Duygusal Yeme)			
	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p
X (F.İ)	-0,579	-0,129	0,183	0,002	0,739	0,301	0,094	0,000	0,403	0,073	0,235	0,087
M₁ (Z)	-	-	-	-	-0,105	-0,192	0,021	0,000	-0,157	-0,127	0,051	0,002
M₂ (S.İ.)	-	-	-	-	-	-	-	-	0,328	0,148	0,098	0,000
Sabit	97,741	-	1,196	0,000	24,702	-	2,147	0,000	39,620	-	5,639	0,000
	R ² = 0,018				R ² = 0,143				R ² = 0,060			
	F _(1,591) = 10,039, p < 0,01				F _(2,590) = 49,063, p < 0,001				F _(3,589) = 12,547, p < 0,001			

(B = Katsayı; β = Standart Katsayı; S.H. = Standart Hata; F. İ. = Fiziksel İstismar; Z = Zihinselleştirme; S.İ. = Sosyal İzolasyon)

Katılımcıların fiziksel istismar alt boyutu toplam puanı ile duygusal yeme arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve sosyal izolasyonun aracı rolü incelendiğinde, fiziksel istismarın zihinselleştirme üzerinde negatif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu (B= -0,579, β = -0,129, SH= 0,183, p < 0,01) ve sosyal izolasyon üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi (B = 0,739, β = 0,301, SH = 0,094, p < 0,001) olduğu gözlenmiştir. Bu bulguların yanı sıra zihinselleştirme ve sosyal izolasyon arasındaki ilişki (B = -0,105, β = -0,192, SH = 0,021, p < 0,001) istatistiksel açıdan anlamlıdır. Fiziksel

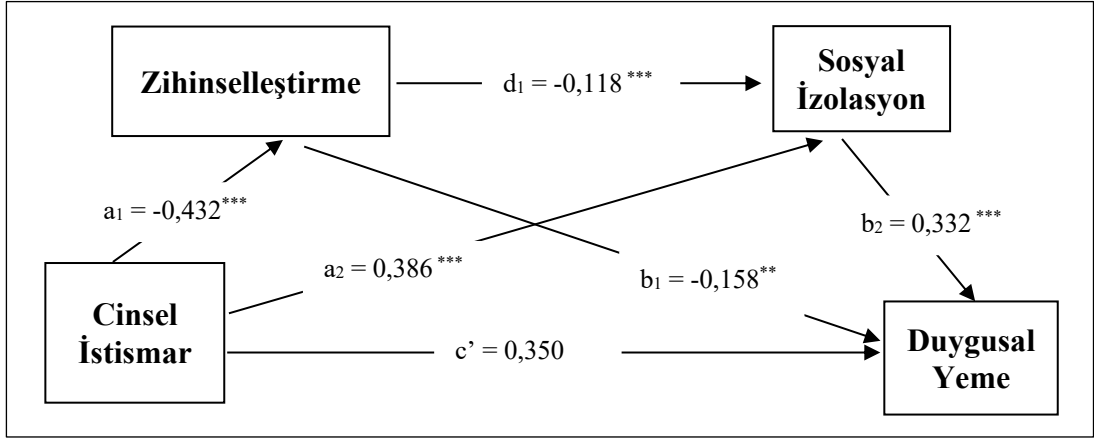
istismarın duygusal yeme üzerindeki doğrudan etkisinin anlamlı olmadığı ($B = 0,403$, $\beta = 0,073$, $SH = 0,235$, $p > 0,05$), zihinselleştirmenin duygusal yeme üzerinde negatif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu ($B = -0,157$, $\beta = -0,127$, $SH = 0,051$, $p < 0,01$) ve sosyal izolasyonun duygusal yeme üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,328$, $\beta = 0,148$, $SH = 0,098$, $p < 0,001$) gözlenmiştir. Modelin istatistiksel olarak anlamlı ($F(3,589) = 12,547$, $p < 0,001$) ve belirlilik kat sayısının $0,060$ olduğu gözlenmiştir (bkz. Tablo 40).

Tablo 41. Fiziksel İstismar ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.

Dolaylı Etki	Etki	S.H.	A.D.G.A.	Ü.D.G.A.
Dolaylı Etki 1: Fiz. İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ Duygusal Yeme	0,091	0,049	0,013	0,204
Dolaylı Etki 2: Fiz. İ. $\rightarrow$ S.İ. $\rightarrow$ Duygusal Yeme	0,242	0,094	0,079	0,451
Dolaylı Etki 3: Fiz. İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ S.İ. $\rightarrow$ Duygusal Yeme	0,020	0,010	0,004	0,044
Doğrudan Etki: Fiz. İ. $\rightarrow$ Duygusal Yeme	0,403	0,235	-0,059	0,865

(Fiz. İ. = Fiziksel İstismar; Z = Zihinselleştirme; S.İ. = Sosyal İzolasyon; S.H. = Standart Hata; A.D.G.D. = Alt Düzey Güven Değeri; Ü.D.G.D. = Üst Düzey Güven Değeri)

Fiziksel istismar değerlerinin duygusal yeme değerleri üzerindeki doğrudan etkisi ($B = 0,403$, %95 GA [ADGA = -0,059, ÜDGA = 0,865]) istatistiksel olarak anlamlı değildir. Bu seri çoklu aracılık modeli 3 farklı dolaylı etki içerir. Birinci dolaylı etkide fiziksel istismarın zihinselleştirme aracılığıyla duygusal yeme üzerinde anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,091$, %95 GA [ADGA = 0,013, ÜDGA = 0,204]), ikinci dolaylı etkide fiziksel istismarın sosyal izolasyon aracılığıyla duygusal yeme üzerinde anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,242$, %95 GA [ADGA = 0,079, ÜDGA = 0,451]) ve üçüncü dolaylı etkide ise fiziksel istismarın zihinselleştirme ve sosyal izolasyon aracılığıyla duygusal yeme üzerinde anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,020$, %95 GA [ADGA = 0,004, ÜDGA = 0,044]), belirlenmiştir (bkz. Tablo 41). Dolayısıyla, fiziksel istismar değerleriyle duygusal yeme değerleri arasında zihinselleştirme ve sosyal izolasyon değerlerinin tam aracı rol oynadığı söylenebilir. Bu sonuca göre fiziksel istismara maruz kalanlarda zihinselleştirme değerleri azalmakta, zihinselleştirme değerlerindeki azalış sosyal izolasyon değerlerinin arttırmakta ve sosyal izolasyon değerlerindeki artış duygusal yeme değerlerini arttırmaktadır.

* p< 0,05; ** p<0,01; *** p<0,001

Şekil 23. Cinsel İstismar, Zihinselleştirme, Sosyal İzolasyon ve Duygusal Yeme Arasındaki Seri Aracı Model.

Cinsel istismar ile duygusal yeme arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve sosyal izolasyon seri aracı rollerini incelemek amacıyla yapılan analiz sonucunda Şekil 23'te cinsel istismarın her bir aracıya ve duygusal yemeye bağlayan yolların etkileri gösterilmektedir.

Tablo 42. Cinsel İstismar ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.

Seri Aracı Model 18: Cinsel İstismar, Ara Değişkenler, Duygusal Yeme												
	M ₁ (Zihinselleştirme)				M ₂ (Sosyal İzolasyon)				Y (Duygusal Yeme)			
	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p
X (C.İ.)	-0,398	-0,102	0,160	0,013	0,416	0,196	0,084	0,000	0,402	0,084	0,198	0,042
M₁ (Z)	-	-	-	-	-0,116	-0,212	0,022	0,000	-0,152	-0,123	0,051	0,003
M₂ (S.İ.)	-	-	-	-	-	-	-	-	0,344	0,152	0,095	0,000
Sabit	96,691	-	1,101	0,008	27,613	-	2,172	0,000	38,709	-	5,658	0,000
	R ² = 0,105				R ² = 0,092				R ² = 0,062			
	F(1,585) = 6,215, p < 0,05				F(2,584) = 29,611, p < 0,001				F(3,583) = 12,760, p < 0,001			

(B = Katsayı; β = Standart Katsayı; S.H. = Standart Hata; C. İ. = Cinsel İstismar; Z = Zihinselleştirme; S.İ. = Sosyal İzolasyon)

Katılımcıların cinsel istismar alt boyutu toplam puanı ile duygusal yeme arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve sosyal izolasyonun aracı rolü incelendiğinde, cinsel istismarın zihinselleştirme üzerinde negatif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu (B= -0,398, β = -0,102, SH= 0,160, p < 0,05) ve sosyal izolasyon üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi (B = 0,416, β = 0,196, SH = 0,084, p < 0,001) olduğu gözlenmiştir. Bu bulguların yanı sıra zihinselleştirme ve sosyal izolasyon arasındaki ilişki (B = -0,116, β = -0,212, SH = 0,022, p < 0,001) istatistiksel açıdan anlamlıdır. Cinsel

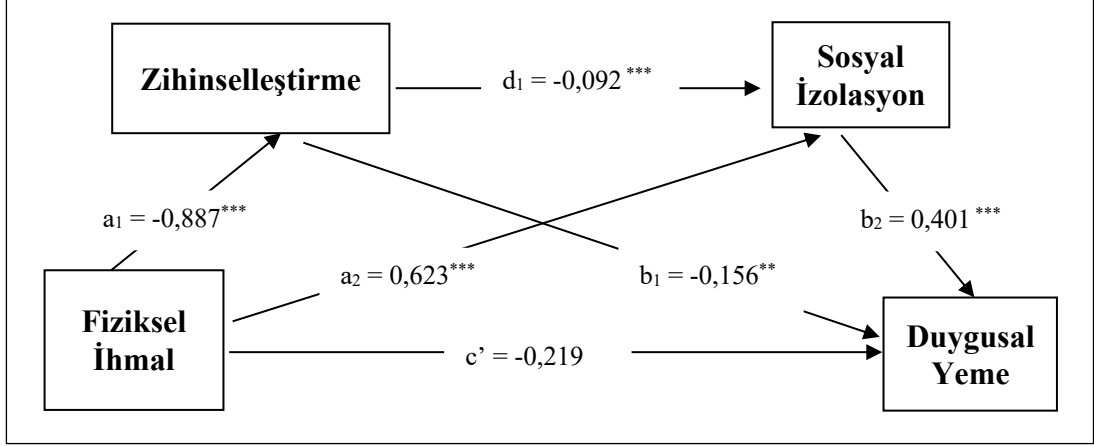
istismarın duygusal yeme üzerindeki doğrudan etkisinin pozitif yönlü anlamlı olduğu ($B = 0,402$, $\beta = 0,084$, $SH = 0,198$, $p < 0,05$), zihinselleştirmenin duygusal yeme üzerinde negatif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu ($B = -0,152$, $\beta = -0,123$, $SH = 0,051$, $p < 0,01$) ve sosyal izolasyonun duygusal yeme üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,344$, $\beta = 0,152$, $SH = 0,095$, $p < 0,001$) gözlenmiştir. Modelin istatistiksel olarak anlamlı ($F_{(3,583)} = 12,760$, $p < 0,001$) ve belirlilik kat sayısının $0,062$ olduğu gözlenmiştir (bkz. Tablo 42).

Tablo 43. Cinsel İstismar ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.

Dolaylı Etki	Etki	S.H.	A.D.G.A.	Ü.D.G.A.
Dolaylı Etki 1: Cin. İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ Duygusal Yeme	0,061	0,033	0,008	0,136
Dolaylı Etki 2: Cin. İ. $\rightarrow$ S.İ. $\rightarrow$ Duygusal Yeme	0,143	0,057	0,049	0,267
Dolaylı Etki 3: Cin. İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ S.İ. $\rightarrow$ Duygusal Yeme	0,016	0,008	0,003	0,035
Doğrudan Etki: Cin. İ. $\rightarrow$ Duygusal Yeme	0,402	0,198	0,137	0,791

(Cin. İ. = Cinsel İstismar; Z = Zihinselleştirme; S.İ. = Sosyal İzolasyon; S.H. = Standart Hata; A.D.G.D. = Alt Düzey Güven Değeri; Ü.D.G.D. = Üst Düzey Güven Değeri)

Cinsel istismar değerlerinin duygusal yeme değerleri üzerindeki doğrudan etkisi ($B = 0,402$, %95 GA [ADGA = 0,137, ÜDGA = 0,791]) istatistiksel olarak anlamlıdır. Bu seri çoklu aracılık modeli 3 farklı dolaylı etki içerir. Birinci dolaylı etkide cinsel istismarın zihinselleştirme aracılığıyla duygusal yeme üzerinde anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,061$, %95 GA [ADGA = 0,008, ÜDGA = 0,136]), ikinci dolaylı etkide cinsel istismarın sosyal izolasyon aracılığıyla duygusal yeme üzerinde anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,143$, %95 GA [ADGA = 0,049, ÜDGA = 0,267]) ve üçüncü dolaylı etkide ise cinsel istismarın zihinselleştirme ve sosyal izolasyon aracılığıyla duygusal yeme üzerinde anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,016$, %95 GA [ADGA = 0,003, ÜDGA = 0,035]), belirlenmiştir (bkz. Tablo 43). Dolayısıyla, cinsel istismar değerleriyle duygusal yeme değerleri arasında zihinselleştirme ve sosyal izolasyon değerlerinin kısmi aracı rol oynadığı söylenebilir. Bu sonuca göre cinsel istismara maruz kalanlarda zihinselleştirme değerleri azalmakta, zihinselleştirme değerlerindeki azalış sosyal izolasyon değerlerinin arttırmakta ve sosyal izolasyon değerlerindeki artış duygusal yeme değerlerini arttırmaktadır.

* p< 0,05; ** p<0,01; *** p<0,001

Şekil 24. Fiziksel İhmal, Zihinselleştirme, Sosyal İzolasyon ve Duygusal Yeme Arasındaki Seri Aracı Model.

Fiziksel ihmal ile duygusal yeme arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve sosyal izolasyon seri aracı rollerini incelemek amacıyla yapılan analiz sonucunda Şekil 24'te fiziksel ihmalin her bir aracıya ve duygusal yemeye bağlayan yolların etkileri gösterilmektedir.

Tablo 44. Fiziksel İhmal ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.

Seri Aracı Model 19: Fiziksel İhmal, Ara Değişkenler, Duygusal Yeme												
	M ₁ (Zihinselleştirme)				M ₂ (Sosyal İzolasyon)				Y (Duygusal Yeme)			
	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p
X (F.İ.)	-0,887	-0,219	0,163	0,000	0,623	0,280	0,088	0,000	-0,219	-0,044	0,216	0,311
M₁ (Z)	-	-	-	-	-0,092	-0,166	0,022	0,000	-0,156	-0,125	0,052	0,003
M₂ (S.İ.)	-	-	-	-	-	-	-	-	0,401	0,178	0,097	0,000
Sabit	100,418	-	1,249	0,000	23,502	-	2,290	0,000	41,720	-	5,845	0,000
	R ² = 0,048				R ² = 0,126				R ² = 0,052			
	F _(3,584) = 29,498, p < 0,001				F _(2,583) = 42,141, p < 0,001				F _(3,582) = 10,609, p < 0,001			

(B = Katsayı; β = Standart Katsayı; S.H. = Standart Hata; F. İ. = Fiziksel İhmal; Z = Zihinselleştirme; S.İ. = Sosyal İzolasyon)

Katılımcıların fiziksel ihmal alt boyutu toplam puanın duygusal yeme ile arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve sosyal izolasyonun aracı rolü incelendiğinde, fiziksel ihmalin zihinselleştirme üzerinde negatif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu (B= -0,887, β = -0,219, SH= 0,163, p < 0,001) ve sosyal izolasyon üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi (B = 0,623, β = 0,280, SH = 0,088, p < 0,001) olduğu gözlenmiştir. Bu bulguların yanı sıra zihinselleştirme ve sosyal izolasyon arasındaki ilişki (B = -

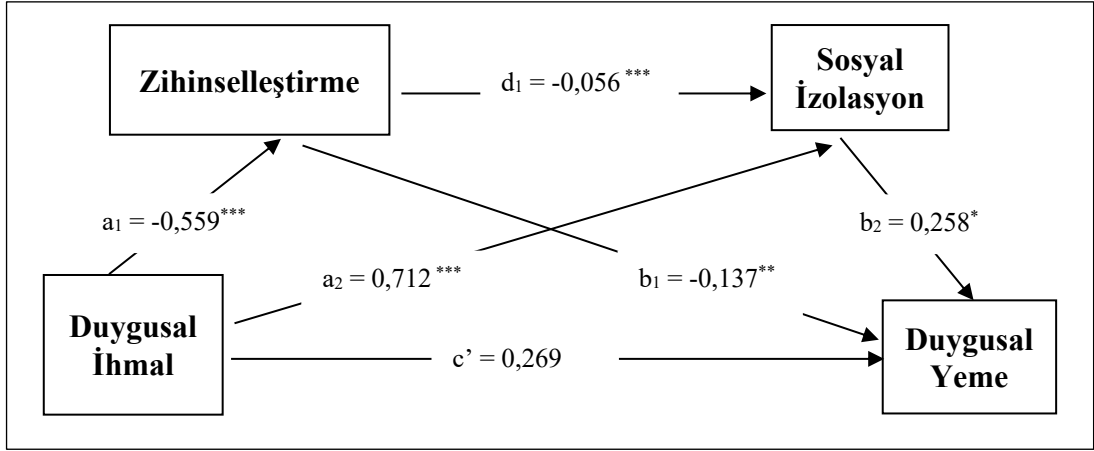
0,092, $\beta = -0,166$, SH = 0,022, $p < 0,001$) istatistiksel açıdan anlamlıdır. Fiziksel ihmalin duygusal yeme üzerindeki doğrudan etkisinin anlamlı olmadığı ($B = -0,219$, $\beta = -0,044$, SH = 0,216, $p > 0,05$), zihinselleştirmenin duygusal yeme üzerinde negatif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu ($B = -0,156$, $\beta = -0,125$, SH = 0,052, $p < 0,01$) ve sosyal izolasyonun duygusal yeme üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,401$, $\beta = 0,178$, SH = 0,097, $p < 0,001$) gözlenmiştir. Modelin istatistiksel olarak anlamlı ($F(3,582) = 10,609$, $p < 0,001$) ve belirlilik kat sayısının 0,052 olduğu gözlenmiştir (bkz. Tablo 44).

Tablo 45. Fiziksel İhmal ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.

Dolaylı Etki	Etki	S.H.	A.D.G.A.	Ü.D.G.A.
Dolaylı Etki 1: Fiz. İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ Duygusal Yeme	0,137	0,068	0,030	0,297
Dolaylı Etki 2: Fiz. İ. $\rightarrow$ S.İ. $\rightarrow$ Duygusal Yeme	0,249	0,079	0,105	0,414
Dolaylı Etki 3: Fiz. İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ S.İ. $\rightarrow$ Duygusal Yeme	0,032	0,014	0,011	0,065
Doğrudan Etki: Fiz. İ. $\rightarrow$ Duygusal Yeme	-0,219	0,216	-0,644	0,205

(Fiz. İ. = Fiziksel İhmal; Z = Zihinselleştirme; S.İ. = Sosyal İzolasyon; S.H. = Standart Hata; A.D.G.D. = Alt Düzey Güven Değeri; Ü.D.G.D. = Üst Düzey Güven Değeri)

Fiziksel ihmallerinin duygusal yeme değerleri üzerindeki doğrudan etkisi ($B = -0,219$, %95 GA [ADGA = -0,644, ÜDGA = 0,205]) istatistiksel olarak anlamlı değildir. Bu seri çoklu aracılık modeli 3 farklı dolaylı etki içerir. Birinci dolaylı etkide fiziksel ihmallerin zihinselleştirme aracılığıyla duygusal yeme üzerinde anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,137$, %95 GA [ADGA = 0,030, ÜDGA = 0,297]), ikinci dolaylı etkide fiziksel ihmallerin sosyal izolasyon aracılığıyla duygusal yeme üzerinde anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,249$, %95 GA [ADGA = 0,105, ÜDGA = 0,414]) ve üçüncü dolaylı etkide ise fiziksel ihmallerin zihinselleştirme ve sosyal izolasyon aracılığıyla duygusal yeme üzerinde anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,032$, %95 GA [ADGA = 0,011, ÜDGA = 0,065]), belirlenmiştir (bkz. Tablo 45). Dolayısıyla, fiziksel ihmalleriyle duygusal yeme değerleri arasında zihinselleştirme ve sosyal izolasyon değerlerinin tam aracı rol oynadığı söylenebilir. Bu sonuca göre fiziksel ihmalle maruz kalanlarda zihinselleştirme değerleri azalmakta, zihinselleştirme değerlerindeki azalış sosyal izolasyon değerlerinin arttırmakta ve sosyal izolasyon değerlerindeki artış duygusal yeme değerlerini arttırmaktadır.

* p< 0,05; ** p<0,01; *** p<0,001

Şekil 25. Duygusal İhmal, Zihinselleştirme, Sosyal İzolasyon ve Duygusal Yeme Arasındaki Seri Aracı Model.

Duygusal ihmal ile duygusal yeme arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve sosyal izolasyon seri aracı rollerini incelemek amacıyla yapılan analiz sonucunda Şekil 25'te duygusal ihmalin her bir aracıya ve duygusal yemeye bağlayan yolların etkileri gösterilmektedir.

Tablo 46. Duygusal İhmal ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.

Seri Aracı Model 20: Duygusal İhmal, Ara Değişkenler, Duygusal Yeme												
	M ₁ (Zihinselleştirme)				M ₂ (Sosyal İzolasyon)				Y (Duygusal Yeme)			
	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p
X (D.İ.)	-0,559	-0,226	0,100	0,000	0,712	0,525	0,048	0,000	0,269	0,087	0,150	0,074
M₁ (Z)	-	-	-	-	-0,056	-0,103	0,019	0,004	-0,137	-0,110	0,052	0,009
M₂ (S.İ.)	-	-	-	-	-	-	-	-	0,258	0,113	0,111	0,021
Sabit	100,268	-	1,199	0,000	16,712	-	2,020	0,000	38,526	-	5,708	0,000
	R ² = 0,051				R ² = 0,311				R ² = 0,053			
	F _(1,581) = 31,234, p < 0,001				F _(2,580) = 130,777, p < 0,001				F _(3,579) = 10,834, p < 0,001			

(B = Katsayı; β = Standart Katsayı; S.H. = Standart Hata; D.İ. = Duygusal İhmal; Z = Zihinselleştirme; S.İ. = Sosyal İzolasyon)

Katılımcıların duygusal ihmal alt boyutu toplam puanı ile duygusal yeme arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve sosyal izolasyonun aracı rolü incelendiğinde, duygusal ihmalin zihinselleştirme üzerinde negatif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu (B = -0,559, β = -0,226, SH = 0,100, p < 0,001) ve sosyal izolasyon üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi (B = 0,712, β = 0,525, SH = 0,048, p < 0,001) olduğu gözlenmiştir. Bu bulguların yanı sıra zihinselleştirme ve sosyal izolasyon arasındaki ilişki (B = -0,056, β = -0,103, SH = 0,019, p < 0,01) istatistiksel açıdan anlamlıdır. Duygusal

ihmalin duygusal yeme üzerindeki doğrudan etkisinin anlamlı olmadığı ($B = 0,269$, $\beta = 0,087$, $SH = 0,150$, $p > 0,05$), zihinselleştirmenin duygusal yeme üzerinde negatif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu ($B = -0,137$, $\beta = -0,110$, $SH = 0,052$, $p < 0,01$) ve sosyal izolasyonun duygusal yeme üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,258$, $\beta = 0,113$, $SH = 0,111$, $p < 0,05$) gözlenmiştir. Modelin istatistiksel olarak anlamlı ($F(5,579) = 10,584$, $p < 0,001$) ve belirlilik kat sayısının $0,053$ olduğu gözlenmiştir (bkz. Tablo 46).

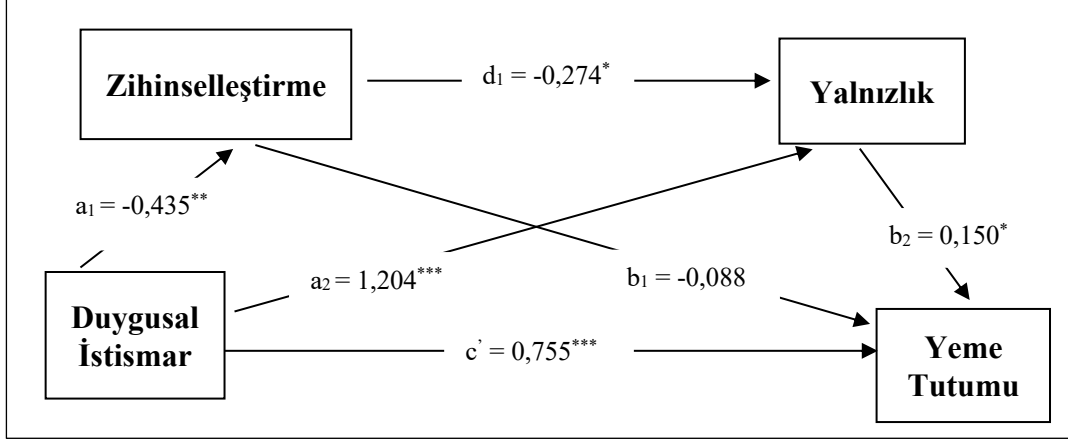
Tablo 47. Duygusal İhmal ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.

Dolaylı Etki	Etki	S.H.	A.D.G.A.	Ü.D.G.A.
Dolaylı Etki 1: Duy. İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ Duygusal Yeme	0,077	0,036	0,015	0,155
Dolaylı Etki 2: Duy. İ. $\rightarrow$ S.İ. $\rightarrow$ Duygusal Yeme	0,183	0,086	0,015	0,350
Dolaylı Etki 3: Duy. İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ S.İ. $\rightarrow$ Duygusal Yeme	0,008	0,005	0,001	0,018
Doğrudan Etki: Duy. İ. $\rightarrow$ Duygusal Yeme	0,269	0,150	-0,027	0,564

(Duy. İ. = Duygusal İhmal; Z = Zihinselleştirme; S.İ. = Sosyal İzolasyon; S.H. = Standart Hata; A.D.G.D. = Alt Düzey Güven Değeri; Ü.D.G.D. = Üst Düzey Güven Değeri)

Duygusal ihmal değerlerinin duygusal yeme değerleri üzerindeki doğrudan etkisi ($B = 0,269$, %95 GA [ADGA = -0,027, ÜDGA = 0,564]) istatistiksel olarak anlamlı değildir. Bu seri çoklu aracılık modeli 3 farklı dolaylı etki içerir. Birinci dolaylı etkide duygusal ihmalin zihinselleştirme aracılığıyla duygusal yeme üzerinde anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,077$, %95 GA [ADGA = 0,015, ÜDGA = 0,155]), ikinci dolaylı etkide duygusal ihmalin sosyal izolasyon aracılığıyla duygusal yeme üzerinde anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,183$, %95 GA [ADGA = 0,015, ÜDGA = 0,350]) ve üçüncü dolaylı etkide ise duygusal ihmalin zihinselleştirme ve sosyal izolasyon aracılığıyla duygusal yeme üzerinde anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,008$, %95 GA [ADGA = 0,001, ÜDGA = 0,018]), belirlenmiştir (bkz. Tablo 47). Dolayısıyla, duygusal ihmal değerleriyle duygusal yeme değerleri arasında zihinselleştirme ve sosyal izolasyon değerlerinin tam aracı rol oynadığı söylenebilir. Bu sonuca göre duygusal ihmale maruz kalanlarda zihinselleştirme değerleri azalmakta, zihinselleştirme değerlerindeki azalış sosyal izolasyon değerlerinin arttırmakta ve sosyal izolasyon değerlerindeki artış duygusal yeme değerlerini arttırmaktadır.

2.5.3. Fizyolojik Hastalığı Olmayan Grup için Seri Aracılık Model Sonuçları

* p< 0,05; ** p<0,01; *** p<0,001

Şekil 26. Duygusal İstismar, Zihinselleştirme, Yalnızlık ve Yeme Tutumu Arasındaki Seri Aracı Model.

Duygusal istismar ile yeme tutumu arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve yalnızlığın seri aracı rollerini incelemek amacıyla yapılan analiz sonucunda Şekil 26'da duygusal istismarın her bir aracıya ve yeme tutumuna bağlayan yolların etkileri gösterilmektedir.

Tablo 48. Duygusal İstismar ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.

Seri Aracı Model 21: Duygusal İstismar, Ara Değişkenler, Yeme Tutumu												
	M ₁ (Zihinselleştirme)				M ₂ (Yalnızlık)				Y (Yeme Tutumu)			
	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p
X (D.İ.)	-0,435	-0,138	0,156	0,005	1,204	0,394	0,133	0,000	0,755	0,210	0,189	0,000
M₁ (Z)	-	-	-	-	-0,274	-0,269	0,042	0,000	-0,088	-0,077	0,057	0,124
M₂ (Y)	-	-	-	-	-	-	-	-	0,150	0,127	0,065	0,022
Sabit	97,428	-	1,367	0,000	52,845	-	4,368	0,000	12,896	-	6,516	0,048
	R ² = 0,019				R ² = 0,262				R ² = 0,101			
	F _(1,401) = 7,816, p < 0,01				F _(2,400) = 70,952, p < 0,001				F _(3,399) = 14,878, p < 0,001			

(B = Katsayı; β = Standart Katsayı; S.H. = Standart Hata; D.T. = Duygusal İstismar; Z = Zihinselleştirme; Y = Yalnızlık)

Katılımcıların duygusal istismar alt boyutu toplam puanının yeme tutumu ile arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve yalnızlığın aracı rolü incelendiğinde, duygusal tacizin zihinselleştirme üzerinde negatif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu (B = -0,435, β = -0,138, SH= 0,156, p < 0,01) ve yalnızlık üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi (B = 1,204, β = 0,394, SH = 0,133, p < 0,001) olduğu gözlenmiştir. Bu bulguların yanı sıra zihinselleştirme ve yalnızlık arasındaki ilişki (B = -0,274, β = -0,269, SH = 0,042,

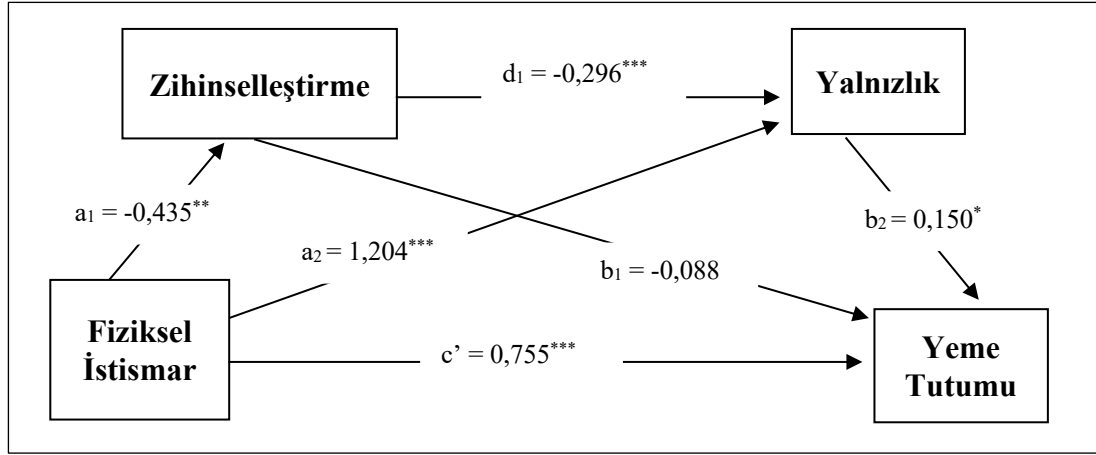
$p < 0,001$) istatistiksel açıdan anlamlıdır. Duygusal istismarın yeme tutumu üzerindeki doğrudan etkisinin pozitif yönlü anlamlı olduğu ($B = 0,755$, $\beta = 0,210$, $SH = 0,189$, $p < 0,001$), zihinselleştirmenin yeme tutumu üzerinde negatif yönlü anlamlı bir etkisi olmadığı ($B = -0,088$, $\beta = -0,077$, $SH = 0,057$, $p < 0,05$) ve yalnızlığın yeme tutumu üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,150$, $\beta = 0,127$, $SH = 0,065$, $p < 0,05$) gözlenmiştir. Modelin istatistiksel olarak anlamlı ($F_{(3,299)} = 14,878$, $p < 0,001$) ve belirlilik kat sayısının 0,101 olduğu gözlenmiştir (bkz. Tablo 48).

Tablo 49. Duygusal İstismar ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.

Dolaylı Etki	Etki	S.H.	A.D.G.A.	Ü.D.G.A.
Dolaylı Etki 1: Duy. İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,038	0,036	-0,018	0,122
Dolaylı Etki 2: Duy. İ. $\rightarrow$ Y $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,180	0,086	0,027	0,364
Dolaylı Etki 3: Duy.İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ Y $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,017	0,010	0,000	0,040
Doğrudan Etki: Duy. İ. $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,755	0,189	0,383	1,127

(Duy. İ. = Duygusal İstismar; Z = Zihinselleştirme; Y = Yalnızlık; S.H. = Standart Hata; A.D.G.A. = Alt Düzey Güven Aralığı; Ü.D.G.A. = Üst Düzey Güven Aralığı)

Duygusal istismar değerlerinin yeme tutumu değerleri üzerindeki doğrudan etkisi ($B = 0,755$, %95 GA [ADGA = 0,383, ÜDGA = 1,127]) istatistiksel olarak anlamlıdır. Birinci dolaylı etkide duygusal istismarın zihinselleştirme aracılığıyla yeme tutumu üzerinde anlamlı etkisinin olmadığı ($B = 0,038$, %95 GA [ADGA = -0,018, ÜDGA = 0,122]), ikinci dolaylı etkide duygusal istismarın yalnızlık aracılığıyla yeme tutumu üzerinde anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,180$, %95 GA [ADGA = 0,027, ÜDGA = 0,364]), ve üçüncü dolaylı etkide ise duygusal istismarın zihinselleştirme ve yalnızlık aracılığıyla yeme tutumu üzerinde anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,017$, %95 GA [ADGA = 0,383, ÜDGA = 1,127]), belirlenmiştir (bkz. Tablo 49). Dolayısıyla, duygusal istismar değerleriyle yeme tutumu değerleri arasında zihinselleştirme ve yalnızlık değerlerinin kısmi aracı rol oynadığı söylenebilir. Bu sonuca göre duygusal istismara maruz kalanlarda zihinselleştirme değerleri azalmakta, zihinselleştirme değerlerindeki azalış yalnızlık değerlerinin arttırmakta ve yalnızlık değerlerindeki artış yeme tutum değerlerini arttırmaktadır.

* $p < 0,05$; ** $p < 0,01$; *** $p < 0,001$

Şekil 27. Fiziksel İstismar, Zihinselleştirme, Yalnızlık ve Yeme Tutumu Arasındaki Seri Aracı Model.

Fiziksel istismar ile yeme tutumu arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve yalnızlığın seri aracı rollerini incelemek amacıyla yapılan analiz sonucunda Şekil 27'de fiziksel istismarın her bir aracıya ve yeme tutumuna bağlayan yolların etkileri gösterilmektedir.

Tablo 50. Fiziksel İstismar ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.

Seri Aracı Model 22: Fiziksel İstismar, Ara Değişkenler, Yeme Tutumu												
	M ₁ (Zihinselleştirme)				M ₂ (Yalnızlık)				Y (Yeme Tutumu)			
	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p
X (F.İ.)	-0,435	-0,138	0,156	0,005	1,204	0,394	0,133	0,000	0,755	0,210	0,189	0,000
M₁ (Z)	-	-	-	-	-0,296	-0,277	0,042	0,000	-0,088	-0,077	0,057	0,124
M₂ (Y)	-	-	-	-	-	-	-	-	0,194	0,150	0,127	0,023
Sabit	97,428	-	1,367	0,000	57,973	-	3,943	0,000	12,896	-	6,516	0,048
	$R^2 = 0,191$				$R^2 = 0,292$				$R^2 = 0,101$			
	$F_{(1,401)} = 7,816, p < 0,01$				$F_{(2,400)} = 70,952, p < 0,001$				$F_{(3,399)} = 14,878, p < 0,001$			

(B = Katsayı; β = Standart Katsayı; S.H. = Standart Hata; F.İ. = Fiziksel İstismar; Z = Zihinselleştirme; Y = Yalnızlık)

Katılımcıların fiziksel istismar alt boyutu toplam puanı ile yeme tutumu arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve yalnızlığın aracı rolü incelendiğinde, fiziksel istismarın zihinselleştirme üzerinde negatif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu ($B = -0,435$, $\beta = -0,138$, $SH = 0,156$, $p < 0,01$) ve yalnızlık üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi ($B = 1,204$, $\beta = 0,394$, $SH = 0,133$, $p < 0,001$) olduğu gözlenmiştir. Bu bulguların yanı sıra zihinselleştirme ve yalnızlık arasındaki ilişki ($B = -0,296$, $\beta = -0,277$, $SH = 0,042$, $p < 0,001$) istatistiksel açıdan anlamlıdır. Fiziksel istismarın yeme tutumu üzerindeki

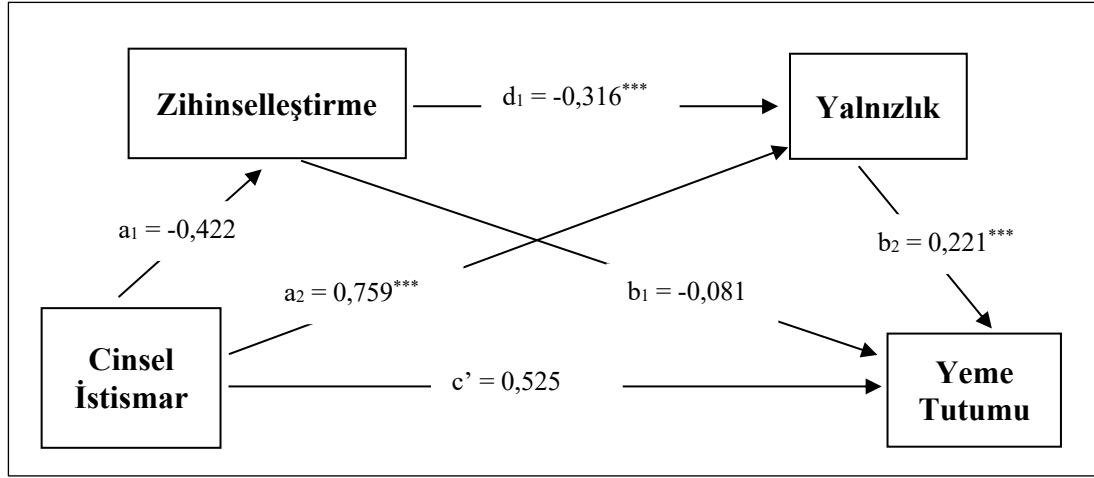
doğrudan etkisinin pozitif yönlü anlamlı olduğu ($B = 0,755$, $\beta = 0,210$, $SH = 0,189$, $p < 0,001$), zihinselleştirmenin yeme tutumu üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı ($B = -0,088$, $\beta = -0,077$, $SH = 0,057$, $p > 0,05$) ve yalnızlığın yeme tutumu üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,194$, $\beta = 0,150$, $SH = 0,127$, $p < 0,05$) gözlenmiştir. Modelin istatistiksel olarak anlamlı ($F_{(3,399)} = 14,870$, $p < 0,001$) ve belirlilik kat sayısının $0,101$ olduğu gözlenmiştir (bkz. Tablo 50).

Tablo 51. Fiziksel İstismar ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.

Dolaylı Etki	Etki	S.H.	A.D.G.A.	Ü.D.G.A.
Dolaylı Etki 1: Fiz. İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,038	0,036	-0,018	0,122
Dolaylı Etki 2: Fiz. İ. $\rightarrow$ Y $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,180	0,086	0,027	0,364
Dolaylı Etki 3: Fiz.İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ Y $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,017	0,010	0,027	0,041
Doğrudan Etki: Fiz. İ. $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,755	0,189	0,383	1,127

(Fiz. İ. = Fiziksel İstismar; Z = Zihinselleştirme; Y = Yalnızlık; S.H. = Standart Hata; A.D.G.A. = Alt Düzey Güven Aralığı; Ü.D.G.A. = Üst Düzey Güven Aralığı)

Fiziksel istismarın değerlerinin yeme tutumu değerleri üzerindeki doğrudan etkisi ($B = 0,755$, %95 GA [ADGA = 0,383, ÜDGA = 1,127]) istatistiksel olarak anlamlıdır. Bu seri çoklu aracılık modeli 3 farklı dolaylı etki içerir. Birinci dolaylı etkide fiziksel istismarın zihinselleştirme aracılığıyla yeme tutumu üzerinde anlamlı etkisinin olmadığı ($B = 0,038$, %95 GA [ADGA = -0,018, ÜDGA = 0,122]), ikinci dolaylı etkide fiziksel istismarın yalnızlık aracılığıyla yeme tutumu üzerinde anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,180$, %95 GA [ADGA = 0,027, ÜDGA = 0,364]), ve üçüncü dolaylı etkide ise fiziksel istismarın zihinselleştirme ve yalnızlık aracılığıyla yeme tutumu üzerinde anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,017$, %95 GA [ADGA = 0,027, ÜDGA = 0,041]), belirlenmiştir (bkz. Tablo 51). Dolayısıyla, fiziksel istismar değerleriyle yeme tutumu değerleri arasında zihinselleştirme ve yalnızlık değerlerinin kısmi aracılı rol oynadığı söylenebilir. Bu sonuca göre fiziksel istismara maruz kalanlarda zihinselleştirme değerleri azalmakta, zihinselleştirme değerlerindeki azalış yalnızlık değerlerinin arttırmakta ve yalnızlık değerlerindeki artış yeme tutum değerlerini arttırmaktadır.

* p< 0,05; ** p<0,01; *** p<0,001

Şekil 28. Cinsel İstismar, Zihinselleştirme, Yalnızlık ve Yeme Tutumu Arasındaki Seri Aracı Model.

Cinsel istismar ile yeme tutumu arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve yalnızlığın seri aracı rollerini incelemek amacıyla yapılan analiz sonucunda Şekil 28'de fiziksel istismarın her bir aracıya ve yeme tutumuna bağlayan yolların etkileri gösterilmektedir.

Tablo 52. Cinsel İstismar ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar

Seri Aracı Model 23: Cinsel İstismar, Ara Değişkenler, Yeme Tutumu												
	M ₁ (Zihinselleştirme)				M ₂ (Yalnızlık)				Y (Yeme Tutumu)			
	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p
X (C.İ.)	-0,422	-0,085	0,248	0,089	0,759	0,160	0,221	0,000	0,525	0,093	0,278	0,060
M ₁ (Z)	-	-	-	-	-0,316	-0,330	0,045	0,000	-0,089	-0,079	0,059	1,272
M ₂ (Y)	-	-	-	-	-	-	-	-	0,221	0,187	0,062	0,000
Sabit	96,451	-	1,560	0,000	62,288	-	4,523	0,000	13,186	-	6,803	0,053
	R ² = 0,007				R ² = 0,144				R ² = 0,068			
	F _(1,397) = 2,901, p > 0,05				F _(2,396) = 33,248, p < 0,001				F _(3,395) = 9,590, p < 0,001			

(B = Katsayı; β = Standart Katsayı; S.H. = Standart Hata; C.İ. = Cinsel İstismar; Z = Zihinselleştirme; Y = Yalnızlık)

Katılımcıların cinsel istismar alt boyutu toplam puanı ile yeme tutumu arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve yalnızlığın aracı rolü incelendiğinde, cinsel istismarın zihinselleştirme üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı (B= -0,422, β = -0,085, SH= 0,248, p > 0,05) ve yalnızlık üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi (B = 0,759, β = 0,160, SH = 0,221, p < 0,001) olduğu gözlenmiştir. Bu bulguların yanı sıra zihinselleştirme ve yalnızlık arasındaki ilişki (B = -0,316, β = -0,330, SH = 0,045, p < 0,001) istatistiksel açıdan anlamlıdır. Cinsel istismarın yeme tutumu üzerindeki

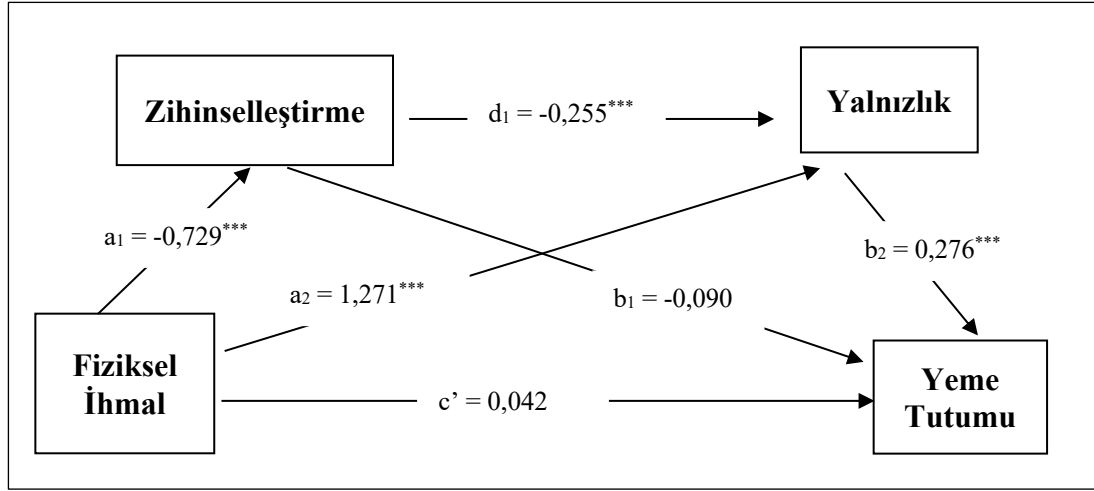
doğrudan etkisinin anlamlı olmadığı ($B = 0,525$, $\beta = 0,093$, $SH = 0,278$, $p > 0,05$), zihinselleştirmenin yeme tutumu üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı ($B = -0,089$, $\beta = -0,079$, $SH = 0,059$, $p > 0,05$) ve yalnızlığın yeme tutumu üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,221$, $\beta = 0,187$, $SH = 0,062$, $p < 0,001$) gözlenmiştir. Modelin istatistiksel olarak anlamlı ($F_{(3,395)} = 9,590$, $p < 0,001$) ve belirlilik kat sayısının 0,068 olduğu gözlenmiştir (bkz. Tablo 52).

Tablo 53. Cinsel İstismar ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.

Dolaylı Etki	Etki	S.H.	A.D.G.A.	Ü.D.G.A.
Dolaylı Etki 1: Cin. İ. $\rightarrow Z \rightarrow$ Yeme Tutumu	0,038	0,041	-0,024	0,136
Dolaylı Etki 2: Cin. İ. $\rightarrow Y \rightarrow$ Yeme Tutumu	0,168	0,083	0,035	0,256
Dolaylı Etki 3: Cin.İ. $\rightarrow Z \rightarrow Y \rightarrow$ Yeme Tutumu	0,029	0,021	-0,007	0,076
Doğrudan Etki: Cin. İ. $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,525	0,278	-0,217	1,071

(Cin. İ. = Cinsel İstismar; Z = Zihinselleştirme; Y = Yalnızlık; S.H. = Standart Hata; A.D.G.A. = Alt Düzey Güven Aralığı; Ü.D.G.A. = Üst Düzey Güven Aralığı)

Cinsel istismar değerlerinin yeme tutumu değerleri üzerindeki doğrudan etkisi ($B = 0,525$, %95 GA [ADGA = -0,127, ÜDGA = 1,071]) istatistiksel olarak anlamlı değildir. Bu seri çoklu aracılık modeli 3 farklı dolaylı etki içerir. Birinci dolaylı etkide cinsel istismarın zihinselleştirme aracılığıyla yeme tutumu üzerinde anlamlı etkisinin olmadığı ($B = 0,038$, %95 GA [ADGA = -0,024, ÜDGA = 0,136]), ikinci dolaylı etkide cinsel istismarın yalnızlık aracılığıyla yeme tutumu üzerinde anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,168$, %95 GA [ADGA = 0,035, ÜDGA = 0,256]), ve üçüncü dolaylı etkide ise cinsel istismarın zihinselleştirme ve yalnızlık aracılığıyla yeme tutumu üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı ($B = 0,029$, %95 GA [ADGA = -0,007, ÜDGA = 0,076]), belirlenmiştir (bkz. Tablo 53). Dolayısıyla, cinsel istismar değerleriyle yeme tutum değerleri arasında yalnızlığın aracı rol oynadığı söylenebilir. Bu sonuca göre cinsel istismara maruz kalanların yalnızlık değerleri artmakta, yalnızlık değerlerindeki azalış yeme tutum değerlerini arttırmaktadır. Aynı zamanda duygusal istismar ve yeme tutumu arasında zihinselleştirme ve yalnızlığın seri aracı rol oynamadığı gözlenmiştir.

* p< 0,05; ** p<0,01; *** p<0,001

Şekil 29. Fiziksel İhmal, Zihinselleştirme, Yalnızlık ve Yeme Tutumu Arasındaki Seri Aracı Model.

Fiziksel ihmal ile yeme tutumu arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve yalnızlığın seri aracı rollerini incelemek amacıyla yapılan analiz sonucunda Şekil 29'da fiziksel ihmalin her bir aracıya ve yeme tutumuna bağlayan yolların etkileri gösterilmektedir.

Tablo 54. Fiziksel İhmal ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.

Seri Aracı Model 24: Fiziksel İhmal, Ara Değişkenler, Yeme Tutumu												
	M ₁ (Zihinselleştirme)				M ₂ (Yalnızlık)				Y (Yeme Tutumu)			
	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p
X (F.İ.)	-0,729	-0,182	0,198	0,000	1,271	0,325	0,178	0,000	-0,144	0,031	0,242	0,552
M ₁ (Z)	-	-	-	-	-0,255	-0,262	0,044	0,000	-0,090	-0,078	0,059	0,128
M ₂ (Y)	-	-	-	-	-	-	-	-	0,276	0,234	0,064	0,000
Sabit	98,948	-	1,505	0,000	52,268	-	4,583	0,000	15,395	-	6,761	0,024
	R ² = 0,033				R ² = 0,206				R ² = 0,067			
	F _(1,397) = 13,540, p < 0,001				F _(2,396) = 51,242, p < 0,001				F _(3,395) = 9,534, p < 0,001			

(B = Katsayı; β = Standart Katsayı; S.H. = Standart Hata; F. İ. = Fiziksel İhmal; Z = Zihinselleştirme; Y = Yalnızlık)

Katılımcıların fiziksel ihmal alt boyutu toplam puanın yeme tutumu ile arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve yalnızlığın aracı rolü incelendiğinde, fiziksel ihmalin zihinselleştirme üzerinde negatif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu (B= -0,729, β = -0,182, SH= 0,198, p < 0,001) ve yalnızlık üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi (B = 1,271, β = 0,325, SH = 0,178, p < 0,001) olduğu gözlenmiştir. Bu bulguların yanı sıra zihinselleştirme ve yalnızlık arasındaki ilişki (B = -0,255, β = -0,262, SH = 0,044, p < 0,001) istatistiksel açıdan anlamlıdır. Fiziksel ihmalin yeme tutumu üzerindeki

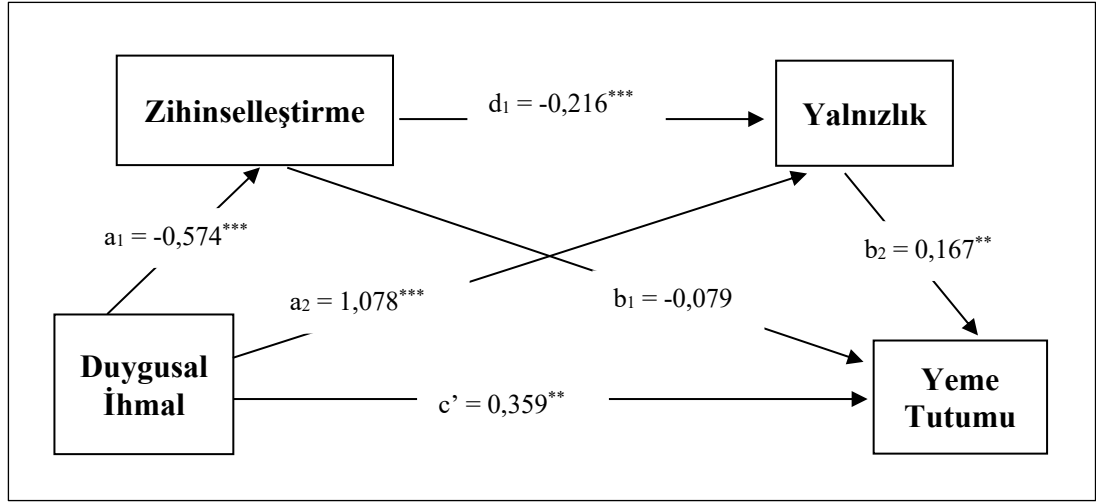
doğrudan etkisinin anlamlı olmadığı ($B = -0,144$, $\beta = 0,031$, $SH = 0,242$, $p > 0,05$), zihinselleştirmenin yeme tutumu üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı ($B = -0,086$, $\beta = -0,090$, $SH = 0,078$, $p > 0,05$) ve yalnızlığın yeme tutumu üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,276$, $\beta = 0,234$, $SH = 0,051$, $p < 0,001$) gözlenmiştir. Modelin istatistiksel olarak anlamlı ($F_{(3,395)} = 9,534$, $p < 0,001$) ve belirlilik kat sayısının $0,067$ olduğu gözlenmiştir (bkz. Tablo 54).

Tablo 55. Fiziksel İhmal ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.

Dolaylı Etki	Etki	S.H.	A.D.G.A.	Ü.D.G.A.
Dolaylı Etki 1: Fiz. İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,066	0,058	-0,028	0,205
Dolaylı Etki 2: Fiz. İ. $\rightarrow$ Y $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,531	0,130	0,129	0,634
Dolaylı Etki 3: Fiz. İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ Y $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,051	0,026	0,012	0,113
Doğrudan Etki: Fiz. İ. $\rightarrow$ Yeme Tutumu	-0,144	0,242	-0,620	0,332

(Fiz. İ.= Fiziksel İhmal; Z = Zihinselleştirme; Y = Yalnızlık; S.H. = Standart Hata; A.D.G.A. = Alt Düzey Güven Aralığı; Ü.D.G.A. = Üst Düzey Güven Aralığı)

Fiziksel ihmalin değerlerinin yeme tutumu değerleri üzerindeki doğrudan etkisi ($B = -0,144$, %95 GA [ADGA = -0,620, ÜDGA = 0,332]) istatistiksel olarak anlamlı değildir. Bu seri çoklu aracılık modeli 3 farklı dolaylı etki içerir. Birinci dolaylı etkide fiziksel ihmalin zihinselleştirme aracılığıyla yeme tutumu üzerinde anlamlı etkisinin olmadığı ($B = 0,066$, %95 GA [ADGA = -0,028, ÜDGA = 0,205]), ikinci dolaylı etkide fiziksel ihmalin yalnızlık aracılığıyla yeme tutumu üzerinde anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,531$, %95 GA [ADGA = 0,129, ÜDGA = 0,634]), ve üçüncü dolaylı etkide ise fiziksel ihmalin zihinselleştirme ve yalnızlık aracılığıyla yeme tutumu üzerinde anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,051$, %95 GA [ADGA = 0,012, ÜDGA = 0,113]), belirlenmiştir (bkz. Tablo 55). Dolayısıyla, fiziksel ihmal değerleriyle yeme tutumu değerleri arasında zihinselleştirme ve yalnızlık değerlerinin tam aracı rol oynadığı söylenebilir. Bu sonuca göre fiziksel ihmal maruz kalanlarda zihinselleştirme değerleri azalmakta, zihinselleştirme değerlerindeki azalış yalnızlık değerlerinin arttırmakta ve yalnızlık değerlerindeki artış yeme tutum değerlerini arttırmaktadır.

* $p < 0,05$; ** $p < 0,01$; *** $p < 0,001$

Şekil 30. Duygusal İhmal, Zihinselleştirme, Yalnızlık ve Yeme Tutumu Arasındaki Seri Aracı Model.

Duygusal ihmal ile yeme tutumu arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve yalnızlığın seri aracı rollerini incelemek amacıyla yapılan analiz sonucunda Şekil 30'da duygusal ihmalin her bir aracıya ve yeme tutumuna bağlayan yolların etkileri gösterilmektedir.

Tablo 56. Duygusal İhmal ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.

Seri Aracı Model 25: Duygusal İhmal, Ara Değişkenler, Yeme Tutumu												
	M ₁ (Zihinselleştirme)				M ₂ (Yalnızlık)				Y (Yeme Tutumu)			
	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p
X (D.İ.)	-0,480	-0,182	0,130	0,000	1,139	0,446	0,109	0,000	0,300	0,100	0,167	0,073
M ₁ (Z)	-	-	-	-	-0,238	-0,245	0,041	0,000	-0,083	-0,073	0,058	0,155
M ₂ (Y)	-	-	-	-	-	-	-	-	0,205	0,174	0,068	0,003
Sabit	99,044	-	1,496	0,000	-	3,870	0,000	13,069	-	6,642	0,003	
	R ² = 0,033				R ² = 0,299				R ² = 0,074			
	F _(1,397) = 13,685, p < 0,001				F _(2,396) = 84,505, p < 0,001				F _(3,395) = 10,472, p < 0,001			

(B = Katsayı; β = Standart Katsayı; S.H. = Standart Hata; D. İ. = Duygusal İhmal; Z = Zihinselleştirme; Y = Yalnızlık)

Katılımcıların duygusal ihmal alt boyutu toplam puanının yeme tutumu ile arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve yalnızlığın aracı rolü incelendiğinde, duygusal ihmalin zihinselleştirme üzerinde negatif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu (B= -0,480, β = -0,182, SH= 0,130, p < 0,001) ve yalnızlık üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi (B = 1,139, β = 0,446, SH = 0,109, p < 0,001) olduğu gözlenmiştir. Bu bulguların yanı sıra zihinselleştirme ve yalnızlık arasındaki ilişki (B = -0,238, β = -0,245, SH = 0,041,

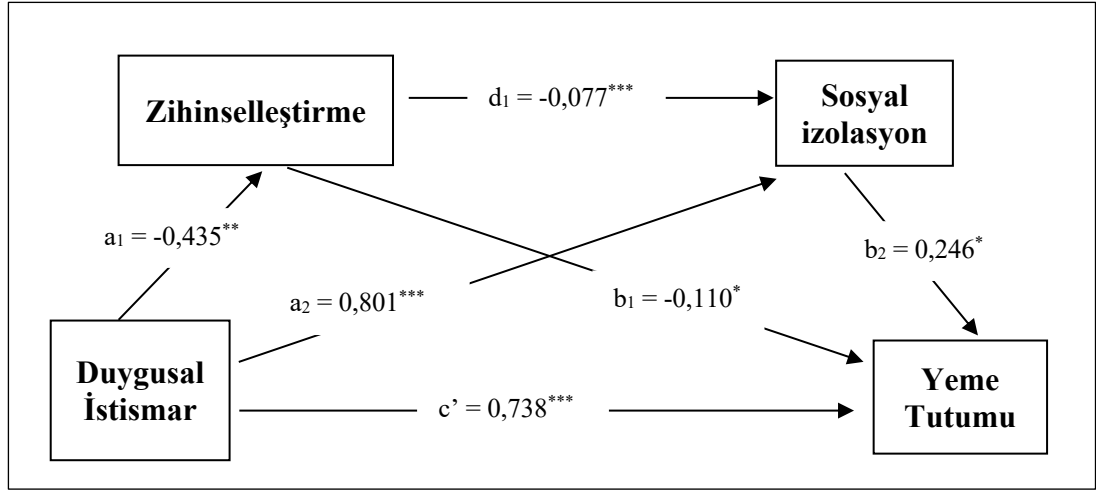
$p < 0,001$) istatistiksel açıdan anlamlıdır. Duygusal ihmalin yeme tutumu üzerindeki doğrudan etkisinin anlamlı olmadığı ($B = 0,300$, $\beta = 0,100$, $SH = 0,167$, $p > 0,05$), zihinselleştirmenin yeme tutumu üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı ($B = -0,083$, $\beta = -0,073$, $SH = 0,058$, $p > 0,05$) ve yalnızlığın yeme tutumu üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,205$, $\beta = 0,174$, $SH = 0,068$, $p < 0,01$) gözlenmiştir. Modelin istatistiksel olarak anlamlı ($F_{(3,395)} = 10,472$, $p < 0,001$) ve belirlilik kat sayısının 0,074 olduğu gözlenmiştir (bkz. Tablo 56).

Tablo 57. Duygusal İhmal ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.

Dolaylı Etki	Etki	S.H.	A.D.G.A.	Ü.D.G.A.
Dolaylı Etki 1: Duy. İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,045	0,035	-0,021	0,122
Dolaylı Etki 2: Duy. İ. $\rightarrow$ Y $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,233	0,106	0,036	0,455
Dolaylı Etki 3: Duy. İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ Y $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,023	0,013	0,003	0,054
Doğrudan Etki: Duy. İ. $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,300	0,167	-0,104	0,613

(Duy. İ. = Duygusal İhmal; Z = Zihinselleştirme; Y = Yalnızlık; S.H. = Standart Hata; A.D.G.A. = Alt Düzey Güven Aralığı; Ü.D.G.A. = Üst Düzey Güven Aralığı)

Duygusal ihmalin değerlerinin yeme tutumu değerleri üzerindeki doğrudan etkisi ($B = 0,359$, %95 GA [ADGA = 0,104, ÜDGA = 0,613]) istatistiksel olarak anlamlı değildir. Bu seri çoklu aracılık modeli 3 farklı dolaylı etki içerir. Birinci dolaylı etkide duygusal ihmalin zihinselleştirme aracılığıyla yeme tutumu üzerinde anlamlı etkisinin olmadığı ($B = 0,045$, %95 GA [ADGA = -0,021, ÜDGA = 0,122]), ikinci dolaylı etkide duygusal ihmalin yalnızlık aracılığıyla yeme tutumu üzerinde anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,233$, %95 GA [ADGA = 0,036, ÜDGA = 0,455]), ve üçüncü dolaylı etkide ise duygusal ihmalin zihinselleştirme ve yalnızlık aracılığıyla yeme tutumu üzerinde anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,023$, %95 GA [ADGA = 0,003, ÜDGA = 0,054]), belirlenmiştir (bkz. Tablo 57). Dolayısıyla, duygusal ihmal değerleriyle yeme tutumu değerleri arasında zihinselleştirme ve yalnızlık değerlerinin kısmi aracı rol oynadığı söylenebilir. Bu sonuca göre duygusal ihmale maruz kalanlarda zihinselleştirme değerleri azalmakta, zihinselleştirme değerlerindeki azalış yalnızlık değerlerinin arttırmakta ve yalnızlık değerlerindeki artış yeme tutum değerlerini arttırmaktadır.

* p< 0,05; ** p<0,01; *** p<0,001

Şekil 31. Duygusal İstismar, Zihinselleştirme, Sosyal İzolasyon ve Yeme Tutumu Arasındaki Seri Aracı Model.

Duygusal istismar ile yeme tutumu arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve sosyal izolasyonun seri aracı rollerini incelemek amacıyla yapılan analiz sonucunda Şekil 31'de duygusal istismarın her bir aracıya ve yeme tutumuna bağlayan yolların etkileri gösterilmektedir.

Tablo 58. Duygusal İstismar ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.

Seri Aracı Model 26: Duygusal İstismar, Ara Değişkenler, Yeme Tutumu												
	M ₁ (Zihinselleştirme)				M ₂ (Sosyal İzolasyon)				Y (Yeme Tutumu)			
	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p
X (D.İ.)	-0,435	-0,138	0,156	0,005	0,801	0,485	0,071	0,000	0,738	0,205	0,198	0,000
M ₁ (Z)	-	-	-	-	-0,077	-0,146	0,022	0,000	-0,110	-0,096	0,056	0,049
M ₂ (S.İ.)	-	-	-	-	-	-	-	-	0,246	0,113	0,122	0,043
Sabit	97,428	-	1,367	0,000	19,619	-	2,282	0,000	15,973	-	6,040	0,008
	R ² = 0,019				R ² = 0,276				R ² = 0,098			
	F _(1,401) = 7,816, p < 0,01				F _(2,400) = 76,240 p < 0,001				F _(3,399) = 14,434, p < 0,001			

(B = Katsayı; β = Standart Katsayı; S.H. = Standart Hata; D. İ. = Duygusal İstismar; Z = Zihinselleştirme; S.İ. = Sosyal İzolasyon)

Katılımcıların duygusal istismar alt boyutu toplam puanı ile yeme tutumu arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve sosyal izolasyonun aracı rolü incelendiğinde, duygusal istismarın zihinselleştirme üzerinde negatif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu (B= -0,435, β = -0,138, SH= 0,156, p < 0,01) ve sosyal izolasyon üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi (B = 0,801, β = 0,485, SH = 0,071, p < 0,001) olduğu gözlenmiştir. Bu bulguların yanı sıra zihinselleştirme ve sosyal izolasyon arasındaki ilişki (B = -0,077, β = -0,146, SH = 0,022, p < 0,001) istatistiksel açıdan anlamlıdır.

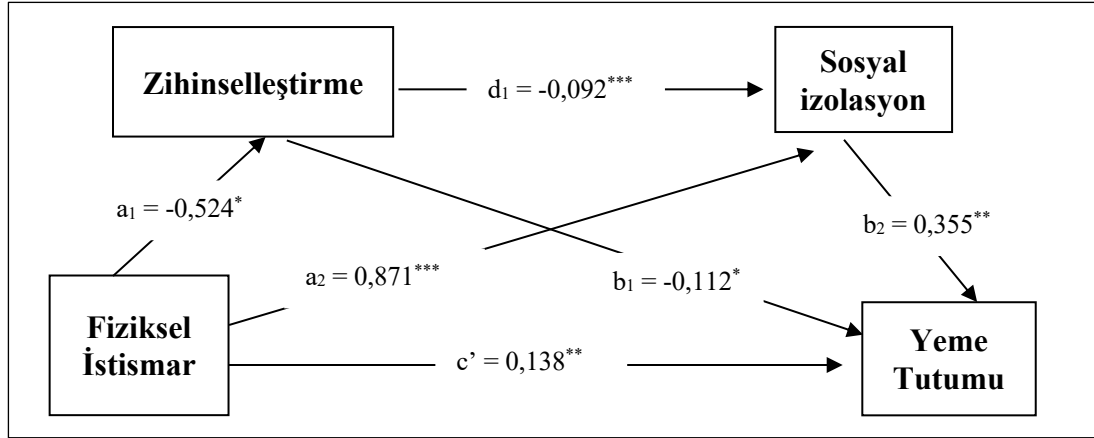
Duygusal istismarın yeme tutumu üzerindeki doğrudan etkisinin pozitif yönlü anlamlı olduğu ($B = 0,738$, $\beta = 0,205$, $SH = 0,198$, $p < 0,001$), zihinselleştirmenin yeme tutumu üzerinde negatif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu ($B = -0,110$, $\beta = -0,096$, $SH = 0,056$, $p < 0,05$) ve sosyal izolasyonun yeme tutumu üzerinde negatif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,246$, $\beta = 0,113$, $SH = 0,122$, $p < 0,05$) gözlenmiştir. Modelin istatistiksel olarak anlamlı ($F_{(3,399)} = 14,434$, $p < 0,001$) ve belirlilik kat sayısının $0,098$ olduğu gözlenmiştir (bkz. Tablo 58).

Tablo 59. Duygusal İstismar ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.

Dolaylı Etki	Etki	S.H.	A.D.G.A.	Ü.D.G.A.
Dolaylı Etki 1: Duy. İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,048	0,036	-0,009	0,130
Dolaylı Etki 2: Duy. İ. $\rightarrow$ S.İ. $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,197	0,116	-0,013	0,450
Dolaylı Etki 3: Duy. İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ S.İ. $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,008	0,007	-0,001	0,024
Doğrudan Etki : Duy. İ. $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,738	0,198	0,348	1,127

(Duy. İ. = Duygusal İstismar; Z = Zihinselleştirme; S.İ. = Sosyal İzolasyon; S.H. = Standart Hata; A.D.G.D. = Alt Düzey Güven Değeri; Ü.D.G.D. = Üst Düzey Güven Değeri)

Duygusal istismar değerlerinin yeme tutumu değerleri üzerindeki doğrudan etkisi ($B = 0,908$, %95 GA [ADGA = 0,516, ÜDGA = 1,301]) istatistiksel olarak anlamlıdır. Ayrıca duygusal istismar ve yeme tutumu arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve sosyal izolasyonun ayrı ayrı ve seri aracılık etkilerinin anlamlı olmadığı belirlenmiştir (bkz. Tablo 59).

* p< 0,05; ** p<0,01; *** p<0,001

Şekil 32. Fiziksel İstismar, Zihinselleştirme, Sosyal İzolasyon ve Yeme Tutumu Arasındaki Seri Aracı Model.

Fiziksel istismar ile yeme tutumu arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve sosyal izolasyonun seri aracı rollerini incelemek amacıyla yapılan analiz sonucunda Şekil 32'de fiziksel istismarın her bir aracıya ve yeme tutumuna bağlayan yolların etkileri gösterilmektedir.

Tablo 60. Fiziksel İstismar ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.

Seri Aracı Model 27: Fiziksel İstismar, Ara Değişkenler, Yeme Tutumu												
	M ₁ (Zihinselleştirme)				M ₂ (Sosyal izolasyon)				Y (Yeme Tutumu)			
	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p
X (F.İ.)	-0,524	-0,116	0,224	0,020	0,871	0,366	0,108	0,000	0,710	0,138	0,268	0,008
M1 (Z)	-	-	-	-	-0,092	-0,174	0,024	0,000	-0,112	-0,098	0,056	0,047
M2 (S.İ.)	-	-	-	-	-	-	-	-	0,355	0,164	0,115	0,002
Sabit	97,139	-	1,451	0,000	22,282	-	2,438	0,000	15,739	-	6,153	0,010
	R ² = 0,013				R ² = 0,179				R ² = 0,083			
	F _(1,401) = 5,486, p < 0,05				F _(2,400) = 43,717, p < 0,001				F _(3,399) = 12,035, p < 0,001			

(B = Katsayı; β = Standart Katsayı; S.H. = Standart Hata; F. İ. = Fiziksel İstismar; Z = Zihinselleştirme; S.İ. = Sosyal İzolasyon)

Katılımcıların fiziksel istismar alt boyutu toplam puanının yeme tutumu ile arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve sosyal izolasyonun aracı rolü incelendiğinde, fiziksel istismarın zihinselleştirme üzerinde negatif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu (B= -0,524, β = -0,116, SH= 0,224, p < 0,05) ve sosyal izolasyon üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi (B = 0,871, β = 0,266, SH = 0,108, p < 0,001) olduğu gözlenmiştir. Bu bulguların yanı sıra zihinselleştirme ve sosyal izolasyon arasındaki ilişki (B = -0,092, β = -0,174, SH = 0,024, p < 0,001) istatistiksel açıdan anlamlıdır. Fiziksel

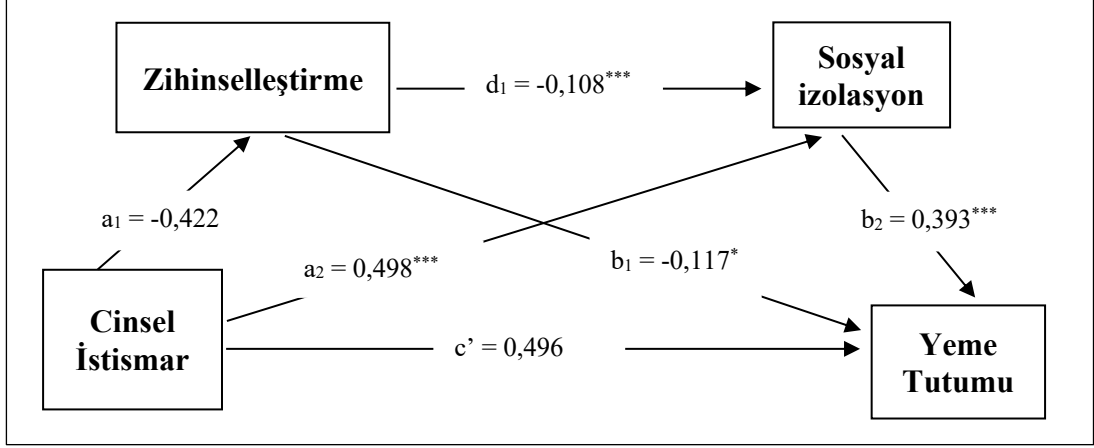
istismarın yeme tutumu üzerindeki doğrudan etkisinin pozitif yönlü anlamlı olduğu ($B = 0,710$, $\beta = 0,138$, $SH = 0,268$, $p < 0,01$), zihinselleştirmenin yeme tutumu üzerinde negatif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu ($B = -0,112$, $\beta = -0,098$, $SH = 0,056$, $p < 0,05$) ve sosyal izolasyonun yeme tutumu üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,355$, $\beta = 0,164$, $SH = 0,115$, $p < 0,05$) gözlenmiştir. Modelin istatistiksel olarak anlamlı ($F(3,399) = 12,035$, $p < 0,001$) ve belirlilik kat sayısının $0,083$ olduğu gözlenmiştir (bkz. Tablo 60).

Tablo 61. Fiziksel İstismar ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.

Dolaylı Etki	Etki	S.H.	A.D.G.A.	Ü.D.G.A.
Dolaylı Etki 1: Fiz. İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,114	0,009	-0,003	0,031
Dolaylı Etki 2: Fiz. İ. $\rightarrow$ S.İ. $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,060	0,027	0,011	0,119
Dolaylı Etki 3: Fiz. İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ S.İ. $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,003	0,003	-0,000	0,010
Doğrudan Etki: Fiz. İ. $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,710	0,268	0,183	1,238

(Fiz. İ. = Fiziksel İstismar; Z = Zihinselleştirme; S.İ. = Sosyal İzolasyon; S.H. = Standart Hata; A.D.G.A. = Alt Düzey Güven Aralığı; Ü.D.G.A. = Üst Düzey Güven Aralığı)

Fiziksel istismar değerlerinin yeme tutumu değerleri üzerindeki doğrudan etkisi ($B = 0,710$, %95 GA [ADGA = 0,183, ÜDGA = 1,238]) istatistiksel olarak anlamlıdır. Bu seri çoklu aracılık modeli 3 farklı dolaylı etki içerir. Birinci dolaylı etkide fiziksel istismarın zihinselleştirme aracılığıyla yeme tutumu üzerinde anlamlı etkisinin olmadığı ($B = 0,114$, %95 GA [ADGA = -0,003, ÜDGA = 0,031]), ikinci dolaylı etkide fiziksel istismarın sosyal izolasyon aracılığıyla yeme tutumu üzerinde anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,060$, %95 GA [ADGA = 0,011, ÜDGA = 0,119]), ve üçüncü dolaylı etkide ise fiziksel istismarın zihinselleştirme ve sosyal izolasyon aracılığıyla yeme tutumu üzerinde anlamlı etkisinin olmadığı ($B = 0,003$, %95 GA [ADGA = -0,000, ÜDGA = 0,010]), belirlenmiştir (bkz. Tablo 61). Dolayısıyla, fiziksel istismar değerleriyle yeme tutum değerleri arasında sosyal izolasyonun aracı rol oynadığı söylenebilir. Bu sonuca göre fiziksel istismara maruz kalanların sosyal izoalsyon değerleri artmakta, sosyal izolasyon değerlerindeki artış yeme tutum değerlerini arttırmaktadır. Aynı zamanda fiziksel istismar ve yeme tutumu arasında zihinselleştirme ve sosyal izolasyonun seri aracı rol oynamadığı gözlenmiştir.

* $p < 0,05$; ** $p < 0,01$; *** $p < 0,001$

Şekil 33. Cinsel İstismar, Zihinselleştirme, Sosyal izolasyon ve Yeme Tutumu Arasındaki Seri Aracı Model.

Cinsel istismar ile yeme tutumu arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve sosyal izolasyonun seri aracı rollerini incelemek amacıyla yapılan analiz sonucunda Şekil 33'te cinsel istismarın her bir aracıya ve yeme tutumuna bağlayan yolların etkileri gösterilmektedir.

Tablo 62. Cinsel İstismar ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.

Seri Aracı Model 28: Cinsel İstismar, Ara Değişkenler, Yeme Tutumu												
	M ₁ (Zihinselleştirme)				M ₂ (Sosyal İzolasyon)				Y (Yeme Tutumu)			
	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p
X (C.İ.)	-0,422	-0,085	0,248	0,089	0,498	0,191	0,126	0,000	0,496	0,088	0,279	0,076
M ₁ (Z)	-	-	-	-	-0,108	-0,206	0,025	0,000	-0,117	-0,103	0,056	0,039
M ₂ (S.İ.)	-	-	-	-	-	-	-	-	0,393	0,182	0,109	0,000
Sabit	96,451	-	1,560	0,000	26,041	-	2,566	0,000	16,729	-	6,278	0,008
	$R^2 = 0,007$				$R^2 = 0,086$				$R^2 = 0,068$			
	$F_{(1,397)} = 2,901, p > 0,05$				$F_{(2,396)} = 18,533, p < 0,001$				$F_{(3,395)} = 9,663, p < 0,001$			

(B = Katsayı; β = Standart Katsayı; S.H. = Standart Hata; C. İ. = Cinsel İstismar; Z = Zihinselleştirme; S.İ. = Sosyal İzolasyon)

Katılımcıların cinsel istismar alt boyutu toplam puanı ile yeme tutumu arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve sosyal izolasyonun aracı rolü incelendiğinde, cinsel istismarın zihinselleştirme üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı ($B = -0,422$, $\beta = -0,085$, $SH = 0,248$, $p > 0,05$) ve sosyal izolasyon üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi ($B = 0,498$, $\beta = 0,191$, $SH = 0,126$, $p < 0,001$) olduğu gözlenmiştir. Bu bulguların

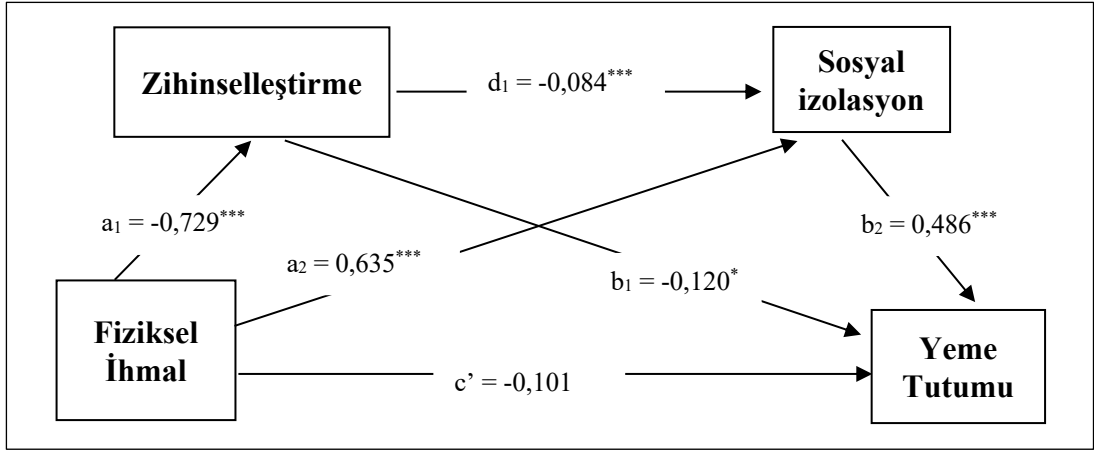
yanı sıra zihinselleştirme ve sosyal izolasyon arasındaki ilişki ($B = -0,108$, $\beta = -0,191$, $SH = 0,126$, $p < 0,001$) istatistiksel açıdan anlamlıdır. Cinsel istismarın yeme tutumu üzerindeki doğrudan etkisinin anlamlı olmadığı ($B = 0,496$, $\beta = 0,088$, $SH = 0,279$, $p > 0,05$), zihinselleştirmenin yeme tutumu üzerinde negatif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu ($B = -0,117$, $\beta = -0,103$, $SH = 0,056$, $p < 0,05$) ve sosyal izolasyonun yeme tutumu üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,393$, $\beta = 0,182$, $SH = 0,109$, $p < 0,01$) gözlenmiştir. Modelin istatistiksel olarak anlamlı ($F(3,395) = 9,663$, $p < 0,01$) ve belirlilik kat sayısının $0,068$ olduğu gözlenmiştir (bkz. Tablo 62).

Tablo 63. Cinsel İstismar ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.

Dolaylı Etki	Etki	S.H.	A.D.G.A.	Ü.D.G.A.
Dolaylı Etki 1: Cin. İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,050	0,044	-0,016	0,158
Dolaylı Etki 2: Cin. İ. $\rightarrow$ S.İ. $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,196	0,107	0,402	0,455
Dolaylı Etki 3: Cin. İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ S.İ. $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,018	0,014	-0,003	0,050
Doğrudan Etki: Cin. İ. $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,496	0,279	-0,052	1,045

(Cin. İ. = Cinsel İstismar; Z = Zihinselleştirme; S.İ. = Sosyal İzolasyon; S.H. = Standart Hata; A.D.G.A. = Alt Düzey Güven Aralığı; Ü.D.G.A. = Üst Düzey Güven Aralığı)

Cinsel istismar değerlerinin yeme tutumu değerleri üzerindeki doğrudan etkisi ($B = 0,496$, %95 GA [ADGA = -0,052, ÜDGA = 1,045]) istatistiksel olarak anlamlı değildir. Bu seri çoklu aracılık modeli 3 farklı dolaylı etki içerir. Birinci dolaylı etkide cinsel istismarın zihinselleştirme aracılığıyla yeme tutumu üzerinde anlamlı etkisinin olmadığı ($B = 0,050$, %95 GA [ADGA = -0,016, ÜDGA = 0,158]), ikinci dolaylı etkide cinsel istismarın sosyal izolasyon aracılığıyla yeme tutumu üzerinde anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,196$, %95 GA [ADGA = 0,402, ÜDGA = 0,455]), ve üçüncü dolaylı etkide ise cinsel istismarın zihinselleştirme ve sosyal izolasyon aracılığıyla yeme tutumu üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı ($B = 0,018$, %95 GA [ADGA = -0,052, ÜDGA = 1,045]), belirlenmiştir (bkz. Tablo 63). Dolayısıyla, cinsel istismar değerleriyle yeme tutum değerleri arasında sosyal izolasyonun aracı rol oynadığı söylenebilir. Bu sonuca göre cinsel istismara maruz kalanların sosyal izolasyon değerleri artmakta, sosyal izolasyon değerlerindeki artış yeme tutum değerlerini arttırmaktadır. Aynı zamanda cinsel istismar ve yeme tutumu arasında zihinselleştirme ve sosyal izolasyonun seri aracı rol oynamadığı gözlenmiştir.

* p< 0,05; ** p<0,01; *** p<0,001

Şekil 34. Fiziksel İhmal, Zihinselleştirme, Sosyal izolasyon ve Yeme Tutumu Arasındaki Seri Aracı Model.

Fiziksel ihmal ile yeme tutumu arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve sosyal izolasyonun seri aracı rollerini incelemek amacıyla yapılan analiz sonucunda Şekil 34'te fiziksel ihmalin her bir aracıya ve yeme tutumuna bağlayan yolların etkileri gösterilmektedir.

Tablo 64. Fiziksel İhmal ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.

Seri Aracı Model 29: Fiziksel İhmal, Ara Değişkenler, Yeme Tutumu												
	M ₁ (Zihinselleştirme)				M ₂ (Sosyal İzolasyon)				Y (Yeme Tutumu)			
	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p
X (F.İ.)	-0,729	-0,182	0,198	0,000	0,635	0,298	0,101	0,000	-0,101	-0,022	0,239	0,672
M ₁ (Z)	-	-	-	-	-0,084	-0,158	0,025	0,000	-0,120	-0,105	0,057	0,037
M ₂ (S.İ.)	-	-	-	-	-	-	-	-	0,486	0,224	0,113	0,000
Sabit	98,975	-	1,505	0,000	22,280	-	2,611	0,000	18,931	-	6,382	0,003
	R ² = 0,033				R ² = 0,131				R ² = 0,068			
	F _(1,397) = 13,540, p < 0,001				F _(2,396) = 29,865, p < 0,001				F _(3,395) = 9,548, p < 0,001			

(B = Katsayı; β = Standart Katsayı; S.H. = Standart Hata; F. İ. = Fiziksel İhmal; Z = Zihinselleştirme; S.İ. = Sosyal İzolasyon)

Katılımcıların fiziksel ihmal alt boyutu toplam puanı ile yeme tutumu arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve sosyal izolasyonun aracı rolü incelendiğinde, fiziksel ihmalin zihinselleştirme üzerinde negatif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu (B = -0,729, β = -0,182, SH = 0,198, p < 0,001) ve sosyal izolasyon üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi (B = 0,635, β = 0,298, SH = 0,101, p < 0,001) olduğu gözlenmiştir. Bu bulguların yanı sıra zihinselleştirme ve sosyal izolasyon arasındaki ilişki (B = -0,084, β = -0,158, SH = 0,025, p < 0,001) istatistiksel açıdan anlamlıdır. Fiziksel

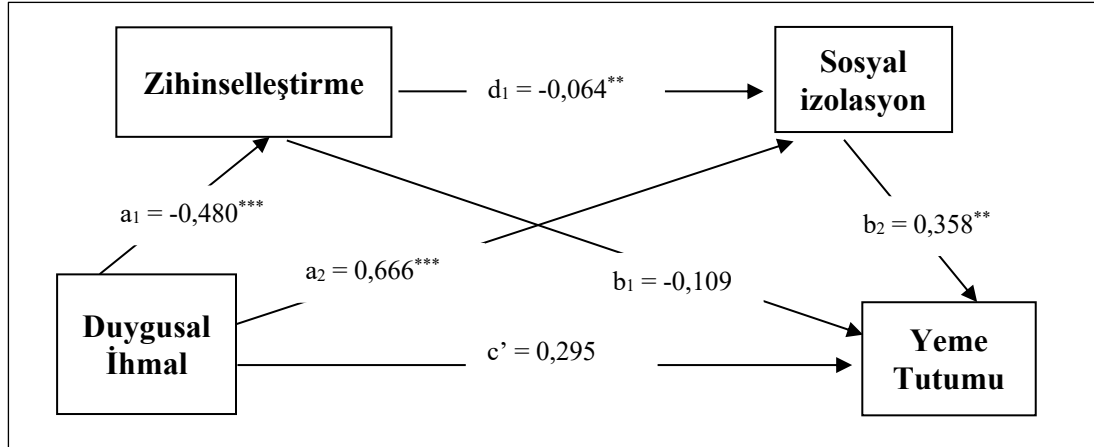
ihmalin yeme tutumu üzerindeki doğrudan etkisinin anlamlı olmadığı ($B = -0,101$, $\beta = -0,022$, $SH = 0,239$, $p > 0,05$), zihinselleştirmenin yeme tutumu üzerinde negatif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu ($B = -0,120$, $\beta = -0,105$, $SH = 0,057$, $p < 0,05$) ve sosyal izolasyonun yeme tutumu üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,486$, $\beta = 0,224$, $SH = 0,113$, $p < 0,001$) gözlenmiştir. Modelin istatistiksel olarak anlamlı ($F_{(3,395)} = 9,578$, $p < 0,001$) ve belirlilik kat sayısının 0,068 olduğu gözlenmiştir (bkz. Tablo 64).

Tablo 65. Fiziksel İhmal ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.

Dolaylı Etki	Etki	S.H.	A.D.G.A.	Ü.D.G.A.
Dolaylı Etki 1: Fiz. İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,087	0,060	-0,005	0,228
Dolaylı Etki 2: Fiz. İ. $\rightarrow$ S.İ. $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,308	0,128	0,099	0,601
Dolaylı Etki 3: Fiz. İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ S.İ. $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,030	0,019	0,051	0,079
Doğrudan Etki: Fiz. İ. $\rightarrow$ Yeme Tutumu	-0,101	0,239	-0,571	0,368

(Fiz. İ. = Fiziksel İhmal; Z = Zihinselleştirme; S.İ. = Sosyal İzolasyon; S.H. = Standart Hata; A.D.G.A. = Alt Düzey Güven Aralığı; Ü.D.G.A. = Üst Düzey Güven Aralığı)

Fiziksel ihmal değerlerinin yeme tutumu değerleri üzerindeki doğrudan etkisi ($B = 0,101$, %95 GA [ADGA = -0,571, ÜDGA = 0,368]) istatistiksel olarak anlamlı değildir. Bu seri çoklu aracılık modeli 3 farklı dolaylı etki içerir. Birinci dolaylı etkide fiziksel ihmalin zihinselleştirme aracılığıyla yeme tutumu üzerinde anlamlı etkisinin olmadığı ($B = 0,087$, %95 GA [ADGA = -0,005, ÜDGA = 0,228]), ikinci dolaylı etkide fiziksel ihmalin sosyal izolasyon aracılığıyla yeme tutumu üzerinde anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,308$, %95 GA [ADGA = 0,099, ÜDGA = 0,601]), ve üçüncü dolaylı etkide ise fiziksel ihmalin zihinselleştirme ve sosyal izolasyon aracılığıyla yeme tutumu üzerinde anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,030$, %95 GA [ADGA = 0,051, ÜDGA = 0,079]), belirlenmiştir (bkz. Tablo 65). Dolayısıyla, fiziksel ihmal değerleriyle yeme tutumu değerleri arasında zihinselleştirme ve sosyal izolasyon değerlerinin tam aracı rol oynadığı söylenebilir. Bu sonuca göre fiziksel ihmale maruz kalanlarda zihinselleştirme değerleri azalmakta, zihinselleştirme değerlerindeki azalış sosyal izolasyon değerlerini arttırmakta ve sosyal izolasyon değerlerindeki artış yeme tutum değerlerini arttırmaktadır.

* $p < 0,05$; ** $p < 0,01$; *** $p < 0,001$

Şekil 35. Duygusal İhmal, Zihinselleştirme, Sosyal izolasyon ve Yeme Tutumu Arasındaki Seri Aracı Model.

Duygusal ihmal ile yeme tutumu arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve sosyal izolasyonun seri aracı rollerini incelemek amacıyla yapılan analiz sonucunda Şekil 35'te duygusal ihmalin her bir aracıya ve yeme tutumuna bağlayan yolların etkileri gösterilmektedir.

Tablo 66. Duyusal İhmal ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.

Seri Aracı Model 30: Duygusal İhmal, Ara Değişkenler, Yeme Tutumu												
	M ₁ (Zihinselleştirme)				M ₂ (Sosyal İzolasyon)				Y (Yeme Tutumu)			
	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p
X (D.İ.)	-0,480	-0,182	0,130	0,000	0,666	0,485	0,060	0,000	0,295	0,098	0,169	0,083
M₁ (Z)	-	-	-	-	-0,064	-0,122	0,023	0,005	-0,109	-0,096	0,057	0,055
M₂ (S.İ.)	-	-	-	-	-	-	-	-	0,358	0,164	0,124	0,004
Sabit	99,044	-	1,496	0,000	17,733	-	2,355	0,000	16,391	-	6,218	0,008
	$R^2 = 0,033$				$R^2 = 0,271$				$R^2 = 0,072$			
	$F_{(1,397)} = 13,685, p < 0,001$				$F_{(2,396)} = 73,766, p < 0,001$				$F_{(3,395)} = 10,223, p < 0,001$			

(B = Katsayı; β = Standart Katsayı; S.H. = Standart Hata; D. İ. = Duygusal İhmal; Z = Zihinselleştirme; S.İ. = Sosyal İzolasyon)

Katılımcıların duygusal ihmal alt boyutu toplam puanı ile yeme tutumu arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve sosyal izolasyonun aracı rolü incelendiğinde, duygusal ihmalin zihinselleştirme üzerinde negatif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu (B = -0,480, β = -0,182, SH = 0,130, $p < 0,001$) ve sosyal izolasyon üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi (B = 0,66, β = 0,485, SH = 0,060, $p < 0,001$) olduğu gözlenmiştir. Bu bulguların yanı sıra zihinselleştirme ve sosyal izolasyon arasındaki ilişki (B = -0,064, β = -0,122, SH = 0,023, $p < 0,01$) istatistiksel açıdan anlamlıdır. Duygusal

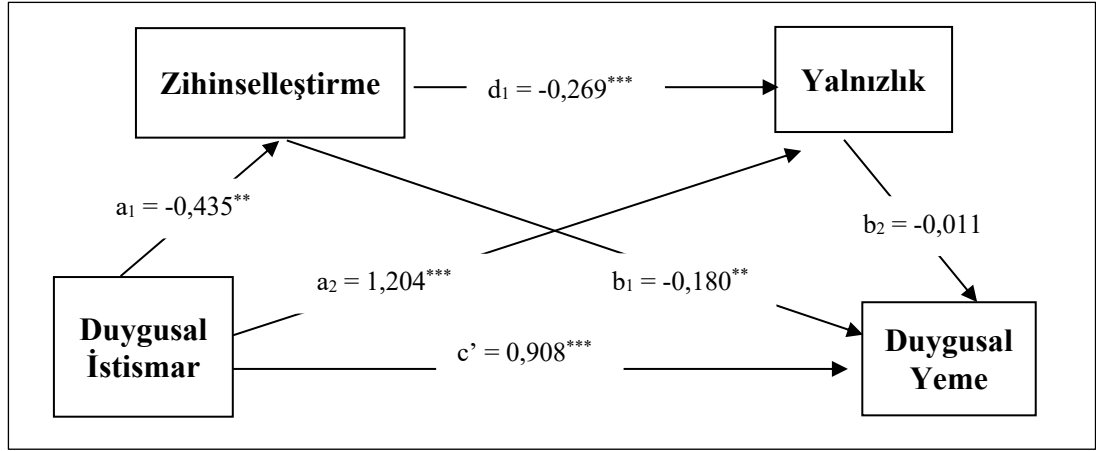
ihmalin yeme tutumu üzerindeki doğrudan etkisinin anlamlı olmadığı ($B = 0,295$, $\beta = 0,098$, $SH = 0,169$, $p > 0,05$), zihinselleştirmenin yeme tutumu üzerinde negatif yönlü anlamlı bir etkisi olmadığı ($B = -0,109$, $\beta = -0,096$, $SH = 0,057$, $p > 0,05$) ve sosyal izolasyonun yeme tutumu üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,358$, $\beta = 0,164$, $SH = 0,124$, $p < 0,01$) gözlenmiştir. Modelin istatistiksel olarak anlamlı ($F(3,395) = 10,223$, $p < 0,001$) ve belirlilik kat sayısının $0,072$ olduğu gözlenmiştir (bkz. Tablo 66).

Tablo 67. Duygusal İhmal ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.

Dolaylı Etki	Etki	S.H.	A.D.G.A.	Ü.D.G.A.
Dolaylı Etki 1: Duy. İ. → Z → Yeme Tutumu	0,052	0,036	-0,005	0,135
Dolaylı Etki 2: Duy. İ. → S.İ. → Yeme Tutumu	0,239	0,128	0,019	0,517
Dolaylı Etki 3: Duy. İ. → Z → S.İ. → Yeme Tutumu	0,010	0,008	0,000	0,040
Doğrudan Etki: Duy. İ. → Yeme Tutumu	0,295	0,169	-0,039	0,628

(Duy. İ. = Duygusal İhmal; Z = Zihinselleştirme; S.İ. = Sosyal İzolasyon; S.H. = Standart Hata; A.D.G.A. = Alt Düzey Güven Aralığı; Ü.D.G.A. = Üst Düzey Güven Aralığı)

Duygusal ihmal değerlerinin yeme tutumu değerleri üzerindeki doğrudan etkisi ($B = 0,295$, %95 GA [ADGA = -0,039, ÜDGA = 0,628]) istatistiksel olarak anlamlı değildir. Bu seri çoklu aracılık modeli 3 farklı dolaylı etki içerir. Birinci dolaylı etkide duygusal ihmalin zihinselleştirme aracılığıyla yeme tutumu üzerinde anlamlı etkisinin olmadığı ($B = 0,052$, %95 GA [ADGA = -0,005, ÜDGA = 0,135]), ikinci dolaylı etkide duygusal ihmalin sosyal izolasyon aracılığıyla yeme tutumu üzerinde anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,239$, %95 GA [ADGA = 0,019, ÜDGA = 0,517]), ve üçüncü dolaylı etkide ise duygusal ihmalin zihinselleştirme ve sosyal izolasyon aracılığıyla yeme tutumu üzerinde anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,010$, %95 GA [ADGA = 0,000, ÜDGA = 0,040]), belirlenmiştir (bkz. Tablo 67). Dolayısıyla, duygusal ihmal değerleriyle yeme tutumu değerleri arasında zihinselleştirme ve sosyal izolasyon değerlerinin tam aracı rol oynadığı söylenebilir. Bu sonuca göre duygusal ihmale maruz kalanlarda zihinselleştirme değerleri azalmakta, zihinselleştirme değerlerindeki azalış sosyal izolasyon değerlerinin arttırmakta ve sosyal izolasyon değerlerindeki artış yeme tutum değerlerini arttırmaktadır.

* p< 0,05; ** p<0,01; *** p<0,001

Şekil 36. Duygusal İstismar, Zihinselleştirme, Yalnızlık ve Duygusal Yeme Arasındaki Seri Aracı Model.

Duygusal istismar ile duygusal yeme arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve yalnızlığın seri aracı rollerini incelemek amacıyla yapılan analiz sonucunda Şekil 36'da duygusal istismar her bir aracıya ve duygusal yemeye bağlayan yolların etkileri gösterilmektedir.

Tablo 68. Duygusal İstismar ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.

	Seri Aracı Model 31: Duygusal İstismar, Ara Değişkenler, Duygusal Yeme											
	M ₁ (Zihinselleştirme)				M ₂ (Yalnızlık)				Y (Duygusal Yeme)			
	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p
X (D.İ.)	-0,435	-0,138	0,156	0,005	1,204	0,394	0,133	0,000	0,908	0,240	0,200	0,000
M₁ (Z)	-	-	-	-	-0,269	-0,277	0,042	0,000	-0,180	-0,150	0,061	0,003
M₂ (Y)	-	-	-	-	-	-	-	-	0,011	0,009	0,068	0,869
Sabit	97,428	-	1,367	0,000	54,845	-	4,268	0,000	41,594	-	6,880	0,000
	R ² = 0,019				R ² = 0,262				R ² = 0,093			
	F _(1,401) = 7,816, p < 0,01				F _(2,400) = 70,952, p < 0,001				F _(3,399) = 13,650, p < 0,001			

(B = Katsayı; β = Standart Katsayı; S.H. = Standart Hata; D.İ. = Duygusal İstismar; Z = Zihinselleştirme; Y = Yalnızlık)

Katılımcıların duygusal istismar alt boyutu toplam puanının duygusal yeme ile arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve yalnızlığın aracı rolü incelendiğinde, duygusal istismarın zihinselleştirme üzerinde negatif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu (B = -0,435, β = -0,138, SH = 0,156, p < 0,01) ve yalnızlık üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi (B = 1,204, β = 0,394, SH = 0,133, p < 0,001) olduğu gözlenmiştir. Bu bulguların yanı sıra zihinselleştirme ve yalnızlık arasındaki ilişki (B = -0,269, β = -0,277, SH = 0,042, p < 0,001) istatistiksel açıdan anlamlıdır. Duygusal istismarın yeme

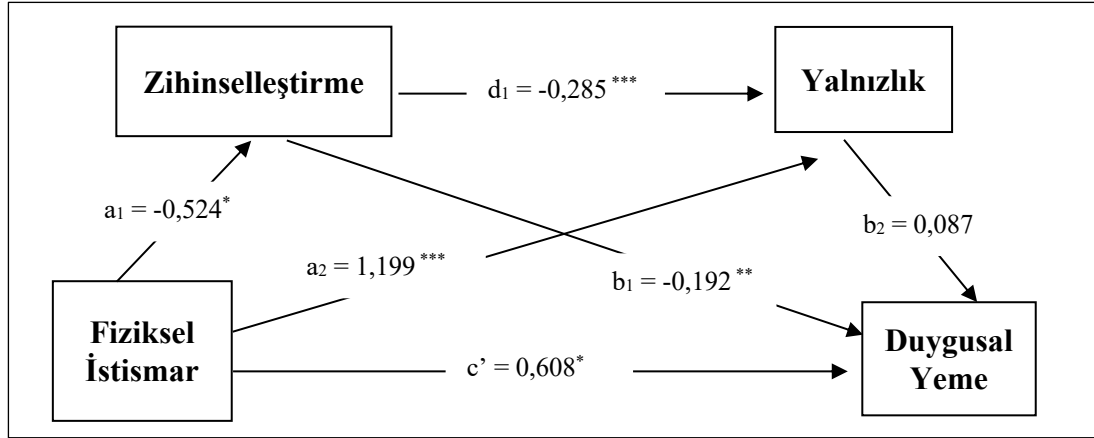
tutumu üzerindeki doğrudan etkisinin pozitif yönlü anlamlı olduğu ($B = 0,908$, $\beta = 0,240$, $SH = 0,200$, $p < 0,001$), zihinselleştirmenin yeme tutumu üzerinde negatif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu ($B = -0,180$, $\beta = -0,150$, $SH = 0,061$, $p < 0,01$) ve yalnızlığın yeme tutumu üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı ($B = 0,011$, $\beta = 0,009$, $SH = 0,068$, $p > 0,05$) gözlenmiştir. Modelin istatistiksel olarak anlamlı ($F_{(3,399)} = 13,650$, $p < 0,001$) ve belirlilik kat sayısının $0,093$ olduğu gözlenmiştir (bkz. Tablo 68).

Tablo 69. Duygusal İstismar ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.

Dolaylı Etki	Etki	S.H.	A.D.G.A.	Ü.D.G.A.
Dolaylı Etki 1: Duy. İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ Duygusal Yeme	0,078	0,049	0,006	0,197
Dolaylı Etki 2: Duy. İ. $\rightarrow$ Y $\rightarrow$ Duygusal Yeme	0,014	0,096	-0,187	0,191
Dolaylı Etki 3: Duy. İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ Y $\rightarrow$ Duygusal Yeme	0,001	0,010	-0,020	0,022
Doğrudan Etki: Duy. İ. $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,908	0,200	0,518	1,301

(Duy. İ. = Duygusal İstismar; Z = Zihinselleştirme; Y = Yalnızlık; S.H. = Standart Hata; A.D.G.A. = Alt Düzey Güven Aralığı; Ü.D.G.A. = Üst Düzey Güven Aralığı)

Duygusal istismarın değerlerinin duygusal yeme değerleri üzerindeki doğrudan etkisi ($B = 0,908$, %95 GA [ADGA = 0,518, ÜDGA = 1,301]) istatistiksel olarak anlamlıdır. Bu seri çoklu aracılık modeli 3 farklı dolaylı etki içerir. Birinci dolaylı etkide duygusal istismarın zihinselleştirme aracılığıyla duygusal yeme üzerinde anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,078$, %95 GA [ADGA = 0,006, ÜDGA = 0,197]), ikinci dolaylı etkide duygusal istismarın yalnızlık aracılığıyla duygusal yeme üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı ($B = -0,014$, %95 GA [ADGA = -0,187, ÜDGA = 0,191]), ve üçüncü dolaylı etkide ise duygusal istismarın zihinselleştirme ve yalnızlık aracılığıyla duygusal yeme üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı ($B = 0,001$, %95 GA [ADGA = -0,020, ÜDGA = 0,022]), belirlenmiştir (bkz. Tablo 69). Dolayısıyla, duygusal istismar değerleriyle duygusal yeme değerleri arasında zihinselleştirmenin aracı rol oynadığı söylenebilir. Bu sonuca göre duygusal istismara maruz kalanların zihinselleştirme değerleri azalmakta, zihinselleştirme değerlerindeki azalış duygusal yeme değerlerini arttırmaktadır. Aynı zamanda duygusal istismar ve duygusal yeme arasında zihinselleştirme ve yalnızlığın seri aracı rol oynamadığı gözlenmiştir.

* p< 0,05; ** p<0,01; *** p<0,001

Şekil 37. Fiziksel İstismar, Zihinselleştirme, Yalnızlık ve Duygusal Yeme Arasındaki Seri Aracı Model.

Fiziksel istismar ile duygusal yeme arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve yalnızlığın seri aracı rollerini incelemek yapılan analiz sonucunda Şekil 37’de fiziksel istismarın her bir aracıya ve duygusal yemeye bağlayan yolların etkileri gösterilmektedir.

Tablo 70. Fiziksel İstismar ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.

	Seri Aracı Model 32: Fiziksel İstismar, Ara Değişkenler, Duygusal Yeme											
	M ₁ (Zihinselleştirme)				M ₂ (Yalnızlık)				Y (Duygusal Yeme)			
	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p
X (F.İ.)	-0,524	-0,116	0,224	0,020	1,199	0,275	0,199	0,000	0,608	0,112	0,276	0,028
M₁ (Z)	-	-	-	-	-0,285	-0,294	0,044	0,000	-0,192	-0,160	0,062	0,002
M₂ (Y)	-	-	-	-	-	-	-	-	0,108	0,087	0,066	0,105
Sabit	97,140	-	1,451	0,000	56,627	-	4,471	0,000	43,121	-	7,042	0,000
	R ² = 0,013				R ² = 0,181				R ² = 0,065			
	F _(1,401) = 5,486, p < 0,05				F _(2,400) = 44,096, p < 0,001				F _(3,399) = 9,227, p < 0,001			

(B = Katsayı; β = Standart Katsayı; S.H. = Standart Hata; F.İ. = Fiziksel İstismar; Z = Zihinselleştirme; Y = Yalnızlık)

Katılımcıların fiziksel istismar alt boyutu toplam puanının duygusal yeme ile arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve yalnızlığın aracı rolü incelendiğinde, fiziksel istismarın zihinselleştirme üzerinde negatif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu (B = -0,524, β = -0,116, SH = 0,224, p < 0,05) ve yalnızlık üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi (B = 1,199, β = 0,275, SH = 0,199, p < 0,001) olduğu gözlenmiştir. Bu bulguların yanı sıra zihinselleştirme ve yalnızlık arasındaki ilişki (B = -0,285, β = -0,294, SH = 0,044, p < 0,001) istatistiksel açıdan anlamlıdır. Fiziksel istismarın

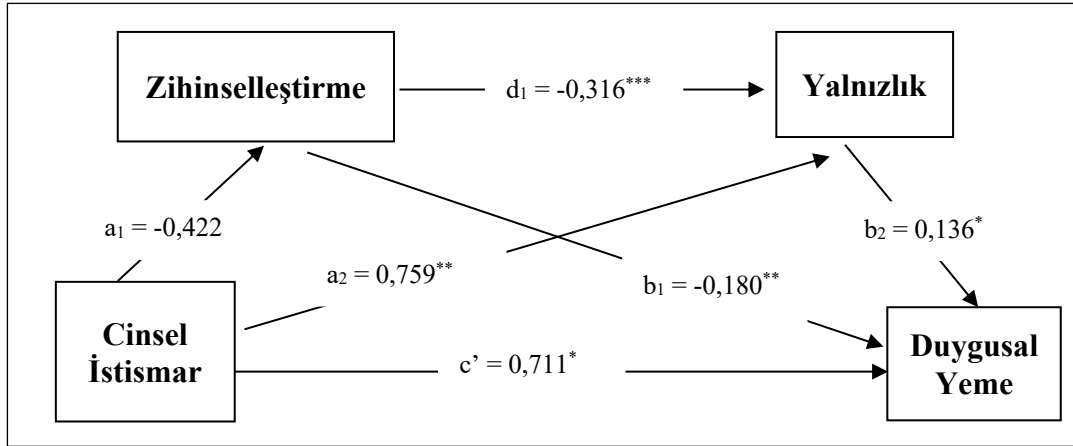
duygusal yeme üzerindeki doğrudan etkisinin pozitif yönlü anlamlı olduğu ($B = 0,608$, $\beta = 0,112$, $SH = 0,276$, $p < 0,05$), zihinselleştirmenin duygusal yeme üzerinde negatif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu ($B = -0,192$, $\beta = -0,160$, $SH = 0,062$, $p < 0,01$) ve yalnızlığın duygusal yeme üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı ($B = 0,108$, $\beta = 0,087$, $SH = 0,066$, $p > 0,05$) gözlenmiştir. Modelin istatistiksel olarak anlamlı ($F_{(3,399)} = 9,227$, $p < 0,001$) ve belirlilik kat sayısının $0,064$ olduğu gözlenmiştir (bkz. Tablo 70).

Tablo 71. Fiziksel İstismar ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.

Dolaylı Etki	Etki	S.H.	A.D.G.A.	Ü.D.G.A.
Dolaylı Etki 1: Fiz. İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ Duygusal Yeme	0,101	0,073	-0,005	0,273
Dolaylı Etki 2: Fiz. İ. $\rightarrow$ Y $\rightarrow$ Duygusal Yeme	0,130	0,090	-0,042	0,318
Dolaylı Etki 3: Fiz. İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ Y $\rightarrow$ Duygusal Yeme	0,016	0,016	-0,006	0,055
Doğrudan Etki: Fiz. İ. $\rightarrow$ Duygusal Yeme	0,608	0,276	0,064	1,151

(Fiz. İ. = Fiziksel İstismar; Z = Zihinselleştirme; Y = Yalnızlık; S.H. = Standart Hata; A.D.G.A. = Alt Düzey Güven Aralığı; Ü.D.G.A. = Üst Düzey Güven Aralığı)

Fiziksel istismarın değerlerinin duygusal yeme değerleri üzerindeki doğrudan etkisi ($B = 0,608$, %95 GA [ADGA = $0,064$, ÜDGA = $1,151$]) istatistiksel olarak anlamlıdır. Ayrıca fiziksel istismar ve duygusal yeme arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve yalnızlığın ayrı ayrı ve seri aracılık etkilerinin anlamlı olmadığı belirlenmiştir (bkz. Tablo 71).

* p< 0,05; ** p<0,01; *** p<0,001

Şekil 38. Cinsel İstismar, Zihinselleştirme, Yalnızlık ve Duygusal Yeme Arasındaki Seri Aracı Model.

Cinsel istismar ile duygusal yeme arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve yalnızlığın seri aracı rollerini incelemek amacıyla yapılan analiz sonucunda Şekil 38’de cinsel istismarın her bir aracıya ve duygusal yemeye bağlayan yolların etkileri gösterilmektedir.

Tablo 72. Cinsel İstismar ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.

Seri Aracı Model 33: Cinsel İstismar, Ara Değişkenler, Duygusal Yeme												
	M ₁ (Zihinselleştirme)				M ₂ (Yalnızlık)				Y (Duygusal Yeme)			
	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p
X (C.İ.)	-0,422	-0,085	0,248	0,089	0,759	0,160	0,221	0,001	0,711	0,120	0,294	0,016
M₁ (Z)	-	-	-	-	-0,316	-0,330	0,045	0,000	-0,180	-0,150	0,062	0,004
M₂ (Y)	-	-	-	-	-	-	-	-	0,136	0,109	0,066	0,039
Sabit	96,451	-	1,560	0,000	62,288	-	4,523	0,000	40,308	-	7,198	0,000
	R ² = 0,007				R ² = 0,144				R ² = 0,068			
	F _(1,397) = 2,901, p > 0,05				F _(2,396) = 33,248, p < 0,001				F _(3,395) = 9,578, p < 0,001			

(B = Katsayı; β = Standart Katsayı; S.H. = Standart Hata; C.İ. = Cinsel İstismar; Z = Zihinselleştirme; Y = Yalnızlık)

Katılımcıların cinsel istismar alt boyutu toplam puanı ile duygusal yeme arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve yalnızlığın aracı rolü incelendiğinde, cinsel istismarın zihinselleştirme üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı (B = -0,422, β = -0,085, SH = 0,248, p > 0,05) ve yalnızlık üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi (B = 0,759, β = 0,160, SH = 0,221, p < 0,01) olduğu gözlenmiştir. Bu bulguların yanı sıra zihinselleştirme ve yalnızlık arasındaki ilişki (B = -0,316, β = -0,330, SH = 0,045, p < 0,001) istatistiksel açıdan anlamlıdır. Cinsel istismarın duygusal yeme üzerindeki doğrudan etkisinin pozitif yönlü anlamlı olduğu (B = 0,711, β = 0,120, SH = 0,294, p

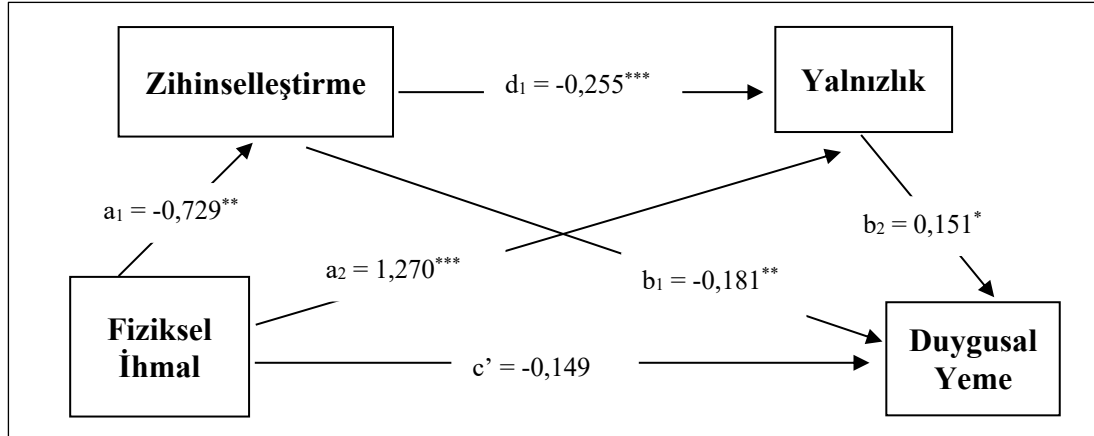
< 0,05), zihinselleştirme'nin duygusal yeme üzerinde negatif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu ($B = -0,180$, $\beta = -0,150$, $SH = 0,062$, $p < 0,01$) ve yalnızlığın duygusal yeme üzerinde negatif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,136$, $\beta = 0,109$, $SH = 0,066$, $p < 0,05$) gözlenmiştir. Modelin istatistiksel olarak anlamlı ($F_{(3,395)} = 9,578$, $p < 0,001$) ve belirlilik kat sayısının 0,068 olduğu gözlenmiştir (bkz. Tablo 71).

Tablo 73. Cinsel İstismar ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.

Dolaylı Etki	Etki	S.H.	A.D.G.A.	Ü.D.G.A.
Dolaylı Etki 1:				
Cin. İ. $\rightarrow Z \rightarrow$ Duygusal Yeme	0,076	0,059	-0,016	0,217
Dolaylı Etki 2:				
Cin. İ. $\rightarrow Y \rightarrow$ Duygusal Yeme	0,103	0,069	-0,006	0,254
Dolaylı Etki 3:				
Cin. İ. $\rightarrow Z \rightarrow Y \rightarrow$ Duygusal Yeme	0,018	0,015	-0,006	0,053
Doğrudan Etki: Cin. İ. $\rightarrow$ Duygusal Yeme	0,711	0,294	0,133	1,289

(Cin. İ. = Cinsel İstismar; Z = Zihinselleştirme; Y = Yalnızlık; S.H. = Standart Hata; A.D.G.A. = Alt Düzey Güven Aralığı; Ü.D.G.A. = Üst Düzey Güven Aralığı)

Cinsel istismarın değerlerinin duygusal yeme değerleri üzerindeki doğrudan etkisi ($B = 0,711$, %95 GA [ADGA = 0,133, ÜDGA = 1,289]) istatistiksel olarak anlamlıdır. Ayrıca fiziksel istismar ve duygusal yeme arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve yalnızlığın ayrı ayrı ve seri aracılık etkilerinin anlamlı olmadığı belirlenmiştir (bkz. Tablo 73).

* $p < 0,05$; ** $p < 0,01$; *** $p < 0,001$

Şekil 39. Fiziksel İhmal, Zihinselleştirme, Yalnızlık ve Duygusal Yeme Arasındaki Seri Aracı Model.

Fiziksel ihmal ile duygusal yeme arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve yalnızlığın seri aracı rollerini incelemek amacıyla yapılan analiz sonucunda Şekil 39'da fiziksel ihmalin her bir aracıya ve duygusal yemeye bağlayan yolların etkileri gösterilmektedir.

Tablo 74. Fiziksel İhmal ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.

Seri Aracı Model 34: Fiziksel İhmal, Ara Değişkenler, Duygusal Yeme												
	M ₁ (Zihinselleştirme)				M ₂ (Yalnızlık)				Y (Duygusal Yeme)			
	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p
X (F.İ.)	-0,729	-0,182	0,198	0,000	1,270	0,325	0,178	0,000	-0,149	-0,031	0,256	0,561
M₁ (Z)	-	-	-	-	-0,255	-0,262	0,044	0,000	-0,181	-0,151	0,062	0,004
M₂ (Y)	-	-	-	-	-	-	-	-	0,151	0,123	0,068	0,027
Sabit	98,948	-	1,505	0,000	52,268	-	4,583	0,000	44,869	-	7,146	0,000
	$R^2 = 0,033$				$R^2 = 0,206$				$R^2 = 0,046$			
	$F_{(1,297)} = 13,540, p < 0,001$				$F_{(2,396)} = 51,241, p < 0,001$				$F_{(3,395)} = 6,381, p < 0,001$			

(B = Katsayı; β = Standart Katsayı; S.H. = Standart Hata; F.İ. = Fiziksel İhmal; Z = Zihinselleştirme; Y = Yalnızlık)

Katılımcıların fiziksel ihmal alt boyutu toplam puanı ile duygusal yeme arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve yalnızlığın aracı rolü incelendiğinde, fiziksel ihmalin zihinselleştirme üzerinde negatif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu ($B = -0,729$, $\beta = -0,182$, $SH = 0,198$, $p < 0,001$) ve yalnızlık üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi ($B = 1,270$, $\beta = 0,325$, $SH = 0,178$, $p < 0,001$) olduğu gözlenmiştir. Bu bulguların yanı sıra zihinselleştirme ve yalnızlık arasındaki ilişki ($B = -0,255$, $\beta = -0,262$, $SH = 0,044$, $p < 0,001$) istatistiksel açıdan anlamlıdır. Fiziksel ihmalin duygusal yeme üzerindeki doğrudan etkisinin anlamlı olmadığı ($B = -0,149$, $\beta = -0,031$, $SH = 0,256$, $p > 0,05$),

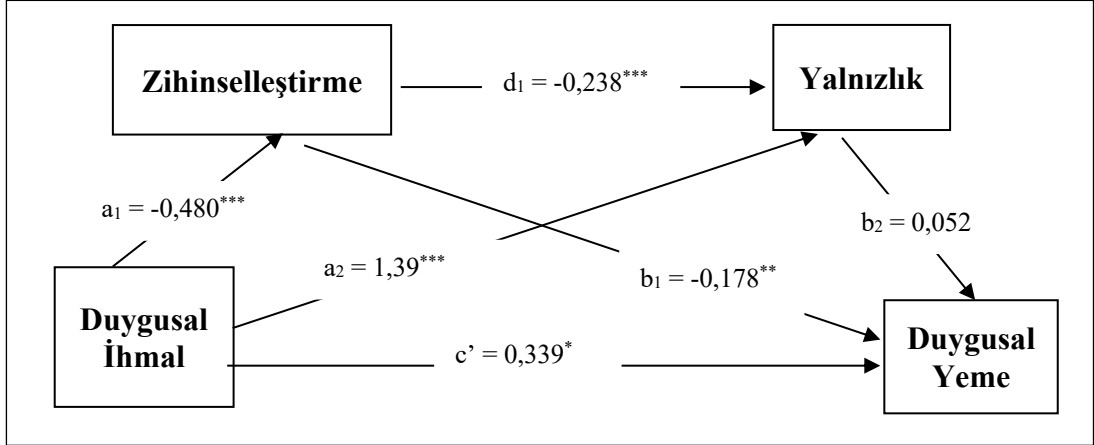
zihinselleştirme'nin duygusal yeme üzerinde negatif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu ($B = -0,181$, $\beta = -0,151$, $SH = 0,062$, $p < 0,01$) ve yalnızlığın duygusal yeme üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,151$, $\beta = 0,123$, $SH = 0,068$, $p < 0,05$) gözlenmiştir. Modelin istatistiksel olarak anlamlı ($F_{(3,395)} = 6,381$, $p < 0,001$) ve belirlilik kat sayısının $0,046$ olduğu gözlenmiştir (bkz. Tablo 74).

Tablo 75. Fiziksel İhmal ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.

Dolaylı Etki	Etki	S.H.	A.D.G.A.	Ü.D.G.A.
Dolaylı Etki 1: Fiz. İ. $\rightarrow Z \rightarrow$ Duygusal Yeme	0,132	0,078	0,020	0,319
Dolaylı Etki 2: Fiz. İ. $\rightarrow Y \rightarrow$ Duygusal Yeme	0,192	0,111	-0,009	0,435
Dolaylı Etki 3: Fiz. İ. $\rightarrow Z \rightarrow Y \rightarrow$ Duygusal Yeme	0,028	0,020	-0,001	0,075
Doğrudan Etki: Fiz. İ. $\rightarrow$ Duygusal Yeme	-0,149	0,256	-0,651	0,354

(Fiz. İ. = Fiziksel İhmal; Z = Zihinselleştirme; Y = Yalnızlık; S.H. = Standart Hata; A.D.G.A. = Alt Düzey Güven Aralığı; Ü.D.G.A. = Üst Düzey Güven Aralığı)

Fiziksel ihmal değerlerinin duygusal yeme değerleri üzerindeki doğrudan etkisi ($B = -0,149$, %95 GA [ADGA = -0,651, ÜDGA = 0,354]) istatistiksel olarak anlamlı değildir. Bu seri çoklu aracılık modeli 3 farklı dolaylı etki içerir. Birinci dolaylı etkide fiziksel ihmalin zihinselleştirme aracılığıyla duygusal yeme üzerinde anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,132$, %95 GA [ADGA = 0,020, ÜDGA = 0,319]), ikinci dolaylı etkide fiziksel ihmalin yalnızlık aracılığıyla duygusal yeme üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı ($B = 0,192$, %95 GA [ADGA = -0,009, ÜDGA = 0,435]), ve üçüncü dolaylı etkide ise fiziksel ihmalin zihinselleştirme ve yalnızlık aracılığıyla duygusal yeme üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı ($B = 0,028$, %95 GA [ADGA = -0,001, ÜDGA = 0,075]), belirlenmiştir (bkz. Tablo 75). Dolayısıyla, fiziksel ihmal değerleriyle duygusal yeme değerleri arasında zihinselleştirme'nin aracı rol oynadığı oynadığı söylenebilir. Bu sonuca göre fiziksel ihmale maruz kalanların zihinselleştirme değerleri azalmakta, zihinselleştirme değerlerindeki azalış duygusal yeme değerlerini arttırmaktadır. Aynı zamanda fiziksel ihmal ve duygusal yeme arasında zihinselleştirme ve yalnızlığın seri aracı rol oynamadığı gözlenmiştir.

* $p < 0,05$; ** $p < 0,01$; *** $p < 0,001$

Şekil 40. Duygusal İhmal, Zihinselleştirme, Yalnızlık ve Duygusal Yeme Arasındaki Seri Aracı Model.

Duygusal ihmal ile duygusal yeme arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve yalnızlığın seri aracı rollerini incelemek amacıyla yapılan analiz sonucunda Şekil 40'ta duygusal ihmalin her bir aracıya ve duygusal yemeye bağlayan yolların etkileri gösterilmektedir.

Tablo 76. Duygusal İhmal ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.

Seri Aracı Model 35: Duygusal İhmal, Ara Değişkenler, Duygusal Yeme												
	M ₁ (Zihinselleştirme)				M ₂ (Yalnızlık)				Y (Duygusal Yeme)			
	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p
X (D.İ.)	-0,480	-0,182	0,130	0,000	1,139	0,446	0,109	0,000	0,449	0,142	0,177	0,011
M₁ (Z)	-	-	-	-	-0,238	-0,245	0,041	0,000	-0,178	-0,148	0,062	0,004
M₂ (Y)	-	-	-	-	-	-	-	-	0,052	0,042	0,072	0,474
Sabit	99,044	-	1,496	0,000	47,308	-	4,293	0,000	42,607	-	7,035	0,000
	$R^2 = 0,033$				$R^2 = 0,299$				$R^2 = 0,061$			
	$F_{(1,397)} = 13,685, p < 0,001$				$F_{(2,396)} = 84,505, p < 0,001$				$F_{(3,395)} = 8,624, p < 0,001$			

(B = Katsayı; β = Standart Katsayı; S.H. = Standart Hata; D.İ. = Duygusal İhmal; Z = Zihinselleştirme; Y = Yalnızlık)

Katılımcıların duygusal ihmal alt boyutu toplam puanının duygusal yeme ile arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve yalnızlığın aracı rolü incelendiğinde, duygusal ihmalin zihinselleştirme üzerinde negatif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu (B = -0,480, β = -0,182, SH = 0,130, $p < 0,001$) ve yalnızlık üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi (B = 1,139, β = 0,446, SH = 0,109, $p < 0,001$) olduğu gözlenmiştir. Bu bulguların yanı sıra zihinselleştirme ve yalnızlık arasındaki ilişki (B = -0,238, β = -0,245, SH = 0,041, $p < 0,001$) istatistiksel açıdan anlamlıdır. Duygusal ihmalin duygusal yeme üzerindeki doğrudan etkisinin pozitif yönlü anlamlı olduğu (B = 0,449, β = 0,142, SH = 0,177, p

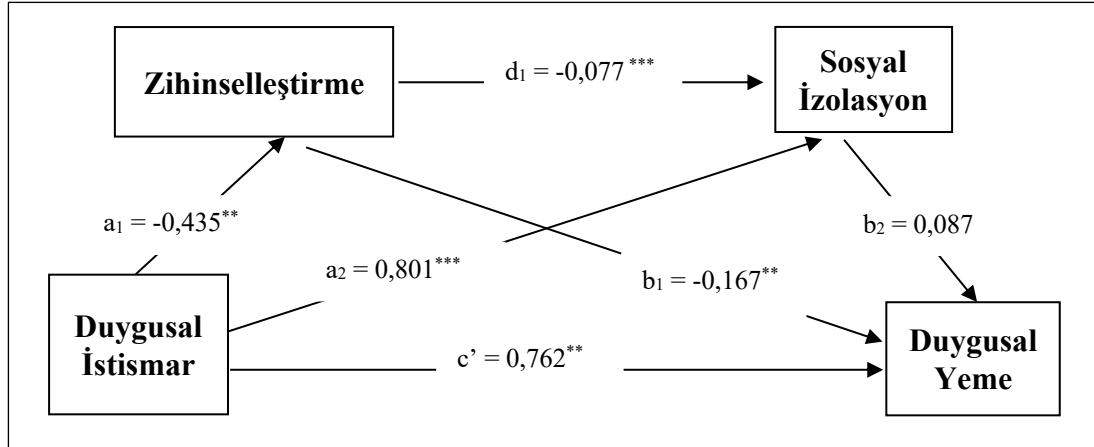
< 0,05), zihinselleştirmenin duygusal yeme üzerinde negatif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu ($B = -0,178$, $\beta = -0,148$, $SH = 0,062$, $p < 0,01$) ve yalnızlığın duygusal yeme üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı ($B = 0,052$, $\beta = 0,042$, $SH = 0,072$, $p > 0,05$) gözlenmiştir. Modelin istatistiksel olarak anlamlı ($F_{(3,395)} = 8,624$, $p < 0,001$) ve belirlilik kat sayısının 0,061 olduğu gözlenmiştir (bkz. Tablo 76).

Tablo 77. Duygusal İhmal ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.

Dolaylı Etki	Etki	S.H.	A.D.G.A.	Ü.D.G.A.
Dolaylı Etki 1:				
Duy. İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ Duygusal Yeme	0,085	0,044	0,014	0,186
Dolaylı Etki 2:				
Duy. İ. $\rightarrow$ Y $\rightarrow$ Duygusal Yeme	0,059	0,094	-0,133	0,245
Dolaylı Etki 3:				
Duy. İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ Y $\rightarrow$ Duygusal Yeme	0,006	0,010	-0,013	0,028
Doğrudan Etki: Duy. İ. $\rightarrow$ Duygusal Yeme	0,449	0,177	0,101	0,796

(Duy. İ. = Duygusal İhmal; Z = Zihinselleştirme; Y = Yalnızlık; S.H. = Standart Hata; A.D.G.A. = Alt Düzey Güven Aralığı; Ü.D.G.A. = Üst Düzey Güven Aralığı)

Duygusal ihmal değerlerinin duygusal yeme değerleri üzerindeki doğrudan etkisi ($B = 0,449$, %95 GA [ADGA = 0,101, ÜDGA = 0,796]) istatistiksel olarak anlamlıdır. Bu seri çoklu aracılık modeli 3 farklı dolaylı etki içerir. Birinci dolaylı etkide duygusal ihmalin zihinselleştirme aracılığıyla duygusal yeme üzerinde anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,085$, %95 GA [ADGA = 0,014, ÜDGA = 0,186]), ikinci dolaylı etkide duygusal ihmalin yalnızlık aracılığıyla duygusal yeme üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı ($B = 0,059$, %95 GA [ADGA = -0,133, ÜDGA = 0,245]), ve üçüncü dolaylı etkide ise duygusal ihmalin zihinselleştirme ve yalnızlık aracılığıyla duygusal yeme üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı ($B = 0,006$, %95 GA [ADGA = -0,013, ÜDGA = 0,028]), belirlenmiştir (bkz. Tablo 77). Dolayısıyla, duygusal ihmal değerleriyle duygusal yeme değerleri arasında zihinselleştirmenin aracı rol oynadığı oynadığı söylenebilir. Bu sonuca göre duygusal ihmale maruz kalanların zihinselleştirme değerleri azalmakta, zihinselleştirme değerlerindeki azalış duygusal yeme değerlerini arttırmaktadır. Aynı zamanda duygusal ihmal ve duygusal yeme arasında zihinselleştirme ve yalnızlığın seri aracı rol oynamadığı gözlenmiştir.

* p< 0,05; ** p<0,01; *** p<0,001

Şekil 41. Duygusal İstismar, Zihinselleştirme, Sosyal İzolasyon ve Duygusal Yeme Arasındaki Seri Aracı Model.

Duygusal istismar ile duygusal yeme arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve sosyal izolasyon seri aracı rollerini incelemek amacıyla yapılan analiz sonucunda Şekil 41'de duygusal istismarın her bir aracıya ve duygusal yemeye bağlayan yolların etkileri gösterilmektedir.

Tablo 78. Duygusal İstismar ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.

	M ₁ (Zihinselleştirme)				M ₂ (Sosyal İzolasyon)				Y (Duygusal Yeme)			
	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p
X (D.İ.)	-0,435	-0,138	0,156	0,005	0,801	0,485	0,071	0,000	0,762	0,202	0,208	0,000
M₁ (Z)	-	-	-	-	-0,077	-0,146	0,022	0,001	-0,167	-0,139	0,058	0,004
M₂ (S.İ.)	-	-	-	-	-	-	-	-	0,199	0,087	0,128	0,119
Sabit	97,428	-	1,367	0,000	19,619	-	2,282	0,000	38,277	-	6,348	0,000
	R ² = 0,019				R ² = 0,276				R ² = 0,098			
	F _(1,401) = 7,816, p < 0,01				F _(2,400) = 76,264, p < 0,001				F _(3,399) = 14,536, p < 0,001			

(B = Katsayı; β = Standart Katsayı; S.H. = Standart Hata; D. İ. = Duygusal İstismar; Z = Zihinselleştirme; S.İ. = Sosyal İzolasyon)

Katılımcıların duygusal istismar alt boyutu toplam puanının duygusal yeme ile arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve sosyal izolasyonun aracı rolü incelendiğinde, duygusal istismarın zihinselleştirme üzerinde negatif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu (B= -0,435, β = -0,138, SH= 0,156, p < 0,01) ve sosyal izolasyon üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi (B = 0,801, β = 0,485, SH = 0,071, p < 0,001) olduğu gözlenmiştir. Bu bulguların yanı sıra zihinselleştirme ve sosyal izolasyon arasındaki ilişki (B = -0,077, β = -0,146, SH = 0,022, p < 0,001) istatistiksel açıdan anlamlıdır. Duygusal istismarın duygusal yeme üzerindeki doğrudan etkisinin pozitif yönlü

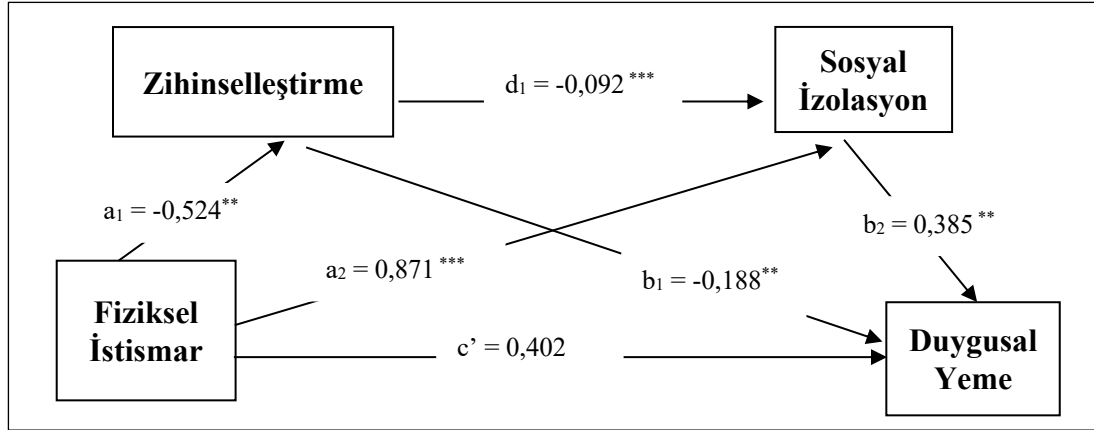
anlamli olduğu (B = 0,762, β = 0,202, SH = 0,208, p < 0,001), zihinselleştirmenin duygusal yeme üzerinde negatif yönlü anlamli bir etkisi olduğu (B = -0,167, β = -0,139, SH = 0,058, p < 0,01) ve sosyal izolasyonun duygusal yeme üzerinde anlamli bir etkisi olmadığı (B = 0,199, β = 0,087, SH = 0,128, p > 0,05) gözlenmiştir. Modelin istatistiksel olarak anlamli (F(3,399) = 14,536, p < 0,001) ve belirlilik kat sayısının 0,098 olduğu gözlenmiştir (bkz. Tablo 78).

Tablo 79. Duygusal İstismar ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.

Dolaylı Etki	Etki	S.H.	A.D.G.A.	Ü.D.G.A.
Dolaylı Etki 1: Duy. İ. → Z → Duygusal Yeme	0,073	0,047	0,006	0,184
Dolaylı Etki 2: Duy. İ. → S.İ. → Duygusal Yeme	0,160	0,115	-0,074	0,385
Dolaylı Etki 3: Duy. İ. → Z → S.İ. → Duygusal Yeme	0,007	0,006	-0,003	0,020
Doğrudan Etki: Duy. İ. → Duygusal Yeme	0,762	0,208	0,353	1,172

(Duy. İ. = Duygusal İstismar; Z = Zihinselleştirme; S.İ. = Sosyal İzolasyon; S.H. = Standart Hata; A.D.G.D. = Alt Düzey Güven Değeri; Ü.D.G.D. = Üst Düzey Güven Değeri)

Duygusal istismar değerlerinin duygusal yeme değerleri üzerindeki doğrudan etkisi (B = 0,762, %95 GA [ADGA = 0,353, ÜDGA = 1,172]) istatistiksel olarak anlamlidir. Bu seri çoklu aracılık modeli 3 farklı dolaylı etki içerir. Birinci dolaylı etkide duygusal istismarın zihinselleştirme aracılığıyla duygusal yeme üzerinde anlamli bir etkisi olduğu (B = 0,073, %95 GA [ADGA = 0,006, ÜDGA = 0,184]), ikinci dolaylı etkide duygusal istismarın sosyal izolasyon aracılığıyla duygusal yeme üzerinde anlamli bir etkisinin olmadığı (B = 0,160, %95 GA [ADGA = -0,074, ÜDGA = 0,385) ve üçüncü dolaylı etkide ise duygusal istismarın zihinselleştirme ve sosyal izolasyon aracılığıyla duygusal yeme üzerinde anlamli bir etkisi olmadığı (B = 0,007, %95 GA [ADGA = -0,003, ÜDGA = 0,020]), belirlenmiştir (bkz. Tablo 79). Dolayısıyla, duygusal istismar değerleriyle duygusal yeme değerleri arasında zihinselleştirmenin aracı rol oynadığı oynadığı söylenebilir. Bu sonuca göre duygusal istismara maruz kalanların zihinselleştirme değerleri azalmakta, zihinselleştirme değerlerindeki azalış duygusal yeme değerlerini arttırmaktadır. Aynı zamanda duygusal istismar ve duygusal yeme arasında zihinselleştirme ve sosyal izolasyonun seri aracı rol oynamadığı gözlenmiştir.

* p< 0,05; ** p<0,01; *** p<0,001

Şekil 42. Fiziksel İstismar, Zihinselleştirme, Sosyal İzolasyon ve Duygusal Yeme Arasındaki Seri Aracı Model.

Fiziksel istismar ile duygusal yeme arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve sosyal izolasyon seri aracı rollerini incelemek amacıyla yapılan analiz sonucunda Şekil 42'de fiziksel istismarın her bir aracıya ve duygusal yemeye bağlayan yolların etkileri gösterilmektedir.

Tablo 80. Fiziksel İstismar ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.

Seri Aracı Model 37: Fiziksel İstismar, Ara Değişkenler, Duygusal Yeme												
	M ₁ (Zihinselleştirme)				M ₂ (Sosyal İzolasyon)				Y (Duygusal Yeme)			
	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p
X (F.İ.)	-0,524	-0,116	0,224	0,020	0,871	0,366	0,108	0,000	0,402	0,074	0,283	0,155
M₁ (Z)	-	-	-	-	-0,092	-0,174	0,024	0,000	-0,188	-0,156	0,051	0,002
M₂ (S.İ.)	-	-	-	-	-	-	-	-	0,385	0,168	0,121	0,002
Sabit	97,139	-	1,451	0,000	22,282	-	2,438	0,000	40,672	-	6,481	0,000
	R ² = 0,013				R ² = 0,179				R ² = 0,082			
	F _(1,401) = 5,486, p < 0,05				F _(2,400) = 22,282, p < 0,001				F _(3,399) = 11,877, p < 0,001			

(B = Katsayı; β = Standart Katsayı; S.H. = Standart Hata; F. İ. = Fiziksel İstismar; Z = Zihinselleştirme; S.İ. = Sosyal İzolasyon)

Katılımcıların fiziksel istismar alt boyutu toplam puanının duygusal yeme ile arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve sosyal izolasyonun aracı rolü incelendiğinde, fiziksel istismarın zihinselleştirme üzerinde negatif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu (B= -0,524, β = -0,116, SH= 0,224, p < 0,05) ve sosyal izolasyon üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi (B = 0,871, β = 0,366, SH = 0,108, p < 0,001) olduğu gözlenmiştir. Bu bulguların yanı sıra zihinselleştirme ve sosyal izolasyon arasındaki ilişki (B = -0,092, β = -0,174, SH = 0,024, p < 0,001) istatistiksel açıdan anlamlıdır. Fiziksel istismarın duygusal yeme üzerindeki doğrudan etkisinin anlamlı olmadığı (B = 0,402,

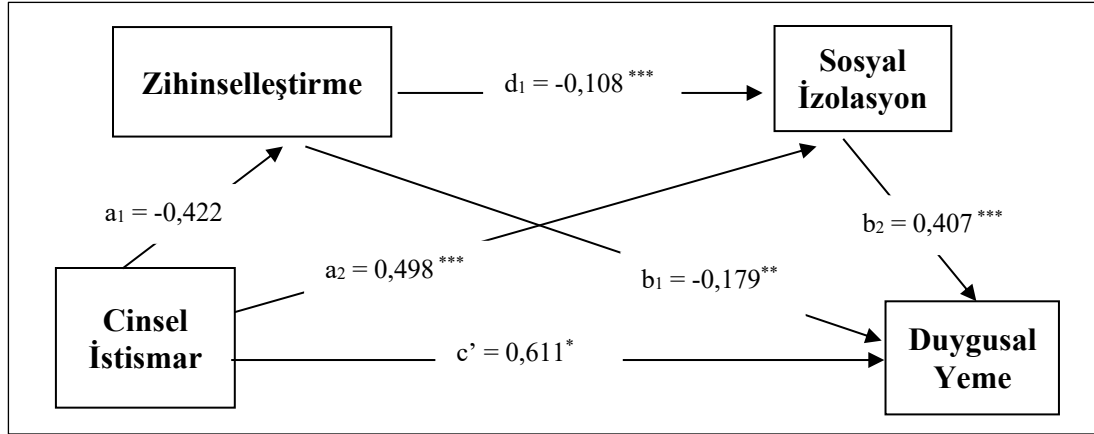
$\beta = 0,074$, $SH = 0,283$, $p > 0,05$), zihinselleştirmenin duygusal yeme üzerinde negatif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu ($B = -0,188$, $\beta = -0,156$, $SH = 0,051$, $p < 0,01$) ve sosyal izolasyonun duygusal yeme üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,385$, $\beta = 0,168$, $SH = 0,121$, $p < 0,01$) gözlenmiştir. Modelin istatistiksel olarak anlamlı ($F_{(3,399)} = 11,877$, $p < 0,001$) ve belirlilik kat sayısının $0,082$ olduğu gözlenmiştir (bkz. Tablo 80).

Tablo 81. Fiziksel İstismar ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.

Dolaylı Etki	Etki	S.H.	A.D.G.A.	Ü.D.G.A.
Dolaylı Etki 1: Fiz. İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ Duygusal Yeme	0,098	0,072	-0,007	0,273
Dolaylı Etki 2: Fiz. İ. $\rightarrow$ S.İ. $\rightarrow$ Duygusal Yeme	0,335	0,134	0,094	0,615
Dolaylı Etki 3: Fiz. İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ S.İ. $\rightarrow$ Duygusal Yeme	0,018	0,013	-0,001	0,050
Doğrudan Etki: Fiz. İ. $\rightarrow$ Duygusal Yeme	0,402	0,283	-0,153	0,958

(Fiz. İ. = Fiziksel İstismar; Z = Zihinselleştirme; S.İ. = Sosyal İzolasyon; S.H. = Standart Hata; A.D.G.D. = Alt Düzey Güven Değeri; Ü.D.G.D. = Üst Düzey Güven Değeri)

Fiziksel istismar değerlerinin duygusal yeme değerleri üzerindeki doğrudan etkisi ($B = 0,402$, %95 GA [ADGA = -0,153, ÜDGA = 0,958]) istatistiksel olarak anlamlı değildir. Bu seri çoklu aracılık modeli 3 farklı dolaylı etki içerir. Birinci dolaylı etkide fiziksel istismarın zihinselleştirme aracılığıyla duygusal yeme üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı ($B = 0,098$, %95 GA [ADGA = -0,007, ÜDGA = 0,273]), ikinci dolaylı etkide fiziksel istismarın sosyal izolasyon aracılığıyla duygusal yeme üzerinde anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,335$, %95 GA [ADGA = 0,094, ÜDGA = 0,615]) ve üçüncü dolaylı etkide ise fiziksel istismarın zihinselleştirme ve sosyal izolasyon aracılığıyla duygusal yeme üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı ($B = 0,018$, %95 GA [ADGA = -0,001, ÜDGA = 0,050]), belirlenmiştir (bkz. Tablo 81). Dolayısıyla, fiziksel istismar değerleriyle duygusal yeme değerleri arasında sosyal izolasyonun aracı rol oynadığı oynadığı söylenebilir. Bu sonuca göre fiziksel istismara maruz kalanların sosyal izolasyon değerleri artmakta, sosyal izolasyon değerlerindeki azalış duygusal yeme değerlerini arttırmaktadır. Aynı zamanda fiziksel istismar ve duygusal yeme arasında zihinselleştirme ve sosyal izolasyonun seri aracı rol oynamadığı gözlenmiştir.

* $p < 0,05$; ** $p < 0,01$; *** $p < 0,001$

Şekil 43. Cinsel İstismar, Zihinselleştirme, Sosyal İzolasyon ve Duygusal Yeme Arasındaki Seri Aracı Model.

Cinsel istismar ile duygusal yeme arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve sosyal izolasyon seri aracı rollerini incelemek amacıyla yapılan analiz sonucunda Şekil 43'te cinsel istismarın her bir aracıya ve duygusal yemeye bağlayan yolların etkileri gösterilmektedir.

Tablo 82. Cinsel İstismar ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.

Seri Aracı Model 38: Cinsel İstismar, Ara Değişkenler, Duygusal Yeme												
	M ₁ (Zihinselleştirme)				M ₂ (Sosyal İzolasyon)				Y (Duygusal Yeme)			
	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p
X (C.İ.)	-0,422	-0,085	0,248	0,089	0,498	0,191	0,126	0,000	0,611	0,103	0,292	0,037
M₁ (Z)	-	-	-	-	-0,108	-0,206	0,025	0,000	-0,179	-0,150	0,059	0,003
M₂ (S.İ.)	-	-	-	-	-	-	-	-	0,407	0,178	0,115	0,000
Sabit	96,451	-	1,560	0,000	26,041	-	2,566	0,000	38,191	-	6,577	0,000
	$R^2 = 0,07$				$R^2 = 0,086$				$R^2 = 0,087$			
	$F(1,397) = 2,901, p > 0,05$				$F(2,396) = 26,041, p < 0,001$				$F(3,395) = 12,509, p < 0,001$			

(B = Katsayı; β = Standart Katsayı; S.H. = Standart Hata; C. İ. = Cinsel İstismar; Z = Zihinselleştirme; S.İ. = Sosyal İzolasyon)

Katılımcıların cinsel istismar alt boyutu toplam puanının duygusal yeme ile arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve sosyal izolasyonun aracı rolü incelendiğinde, cinsel istismarın zihinselleştirme üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı ($B = -0,422$, $\beta = -0,085$, $SH = 0,248$, $p > 0,05$) ve sosyal izolasyon üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi ($B = 0,498$, $\beta = 0,191$, $SH = 0,126$, $p < 0,001$) olduğu gözlenmiştir. Bu bulguların yanı sıra zihinselleştirme ve sosyal izolasyon arasındaki ilişki ($B = -0,108$, $\beta = -0,206$, $SH = 0,025$, $p < 0,001$) istatistiksel açıdan anlamlıdır. Cinsel istismarın duygusal yeme üzerindeki doğrudan etkisinin pozitif yönlü anlamlı olduğu ($B = 0,611$, $\beta = 0,103$, $SH = 0,292$, $p < 0,037$) olduğu görülmüştür.

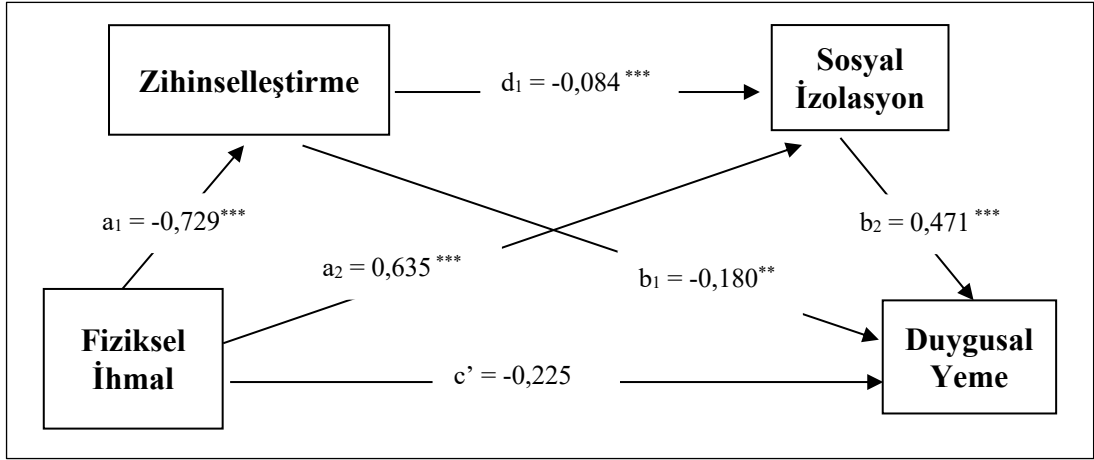
= 0,292, $p < 0,05$), zihinselleştirmenin duygusal yeme üzerinde negatif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu ($B = -0,179$, $\beta = -0,150$, $SH = 0,059$, $p < 0,01$) ve sosyal izolasyonun duygusal yeme üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,407$, $\beta = 0,178$, $SH = 0,115$, $p < 0,001$) gözlenmiştir. Modelin istatistiksel olarak anlamlı ($F_{(3,395)} = 12,509$, $p < 0,001$) ve belirlilik kat sayısının 0,087 olduğu gözlenmiştir (bkz. Tablo 82).

Tablo 83. Cinsel İstismar ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.

Dolaylı Etki	Etki	S.H.	A.D.G.A.	Ü.D.G.A.
Dolaylı Etki 1: Cin. İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ Duygusal Yeme	0,076	0,056	-0,018	0,196
Dolaylı Etki 2: Cin. İ. $\rightarrow$ S.İ. $\rightarrow$ Duygusal Yeme	0,203	0,096	0,050	0,422
Dolaylı Etki 3: Cin. İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ S.İ. $\rightarrow$ Duygusal Yeme	0,018	0,013	-0,005	0,047
Doğrudan Etki: Cin. İ. $\rightarrow$ Duygusal Yeme	0,611	0,292	0,036	1,186

(Cin. İ. = Cinsel İstismar; Z = Zihinselleştirme; S.İ. = Sosyal İzolasyon; S.H. = Standart Hata; A.D.G.D. = Alt Düzey Güven Değeri; Ü.D.G.D. = Üst Düzey Güven Değeri)

Cinsel istismar değerlerinin duygusal yeme değerleri üzerindeki doğrudan etkisi ($B = 0,611$, %95 GA [ADGA = 0,036, ÜDGA = 1,186]) istatistiksel olarak anlamlıdır. Bu seri çoklu aracılık modeli 3 farklı dolaylı etki içerir. Birinci dolaylı etkide cinsel istismarın zihinselleştirme aracılığıyla duygusal yeme üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı ($B = 0,076$, %95 GA [ADGA = -0,018, ÜDGA = 0,196]), ikinci dolaylı etkide cinsel istismarın sosyal izolasyon aracılığıyla duygusal yeme üzerinde anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,203$, %95 GA [ADGA = 0,050, ÜDGA = 0,422]) ve üçüncü dolaylı etkide ise cinsel istismarın zihinselleştirme ve sosyal izolasyon aracılığıyla duygusal yeme üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı ($B = 0,018$, %95 GA [ADGA = -0,036, ÜDGA = 1,186]), belirlenmiştir (bkz. Tablo 83). Dolayısıyla, cinsel istismar değerleriyle duygusal yeme değerleri arasında sosyal izolasyonun aracı rol oynadığı söylenebilir. Bu sonuca göre cinsel istismara maruz kalanların sosyal izolasyon değerleri artmakta, sosyal izolasyon değerlerindeki artış duygusal yeme değerlerini arttırmaktadır. Aynı zamanda cinsel istismar ve duygusal yeme arasında zihinselleştirme ve sosyal izolasyonun seri aracı rol oynamadığı gözlenmiştir.

* p<0,05; ** p<0,01; *** p<0,001

Şekil 44. Fiziksel İhmal, Zihinselleştirme, Sosyal İzolasyon ve Duygusal Yeme Arasındaki Seri Aracı Model.

Fiziksel ihmal ile duygusal yeme arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve sosyal izolasyon seri aracı rollerini incelemek amacıyla yapılan analiz sonucunda Şekil 44'te fiziksel ihmalin her bir aracıya ve duygusal yemeye bağlayan yolların etkileri gösterilmektedir.

Tablo 84. Fiziksel İhmal ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.

Seri Aracı Model 39: Fiziksel İhmal, Ara Değişkenler, Duygusal Yeme												
	M ₁ (Zihinselleştirme)				M ₂ (Sosyal İzolasyon)				Y (Duygusal Yeme)			
	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p
X (F.İ.)	-0,729	-0,182	0,198	0,000	0,635	0,298	0,101	0,000	-0,255	-0,053	0,249	0,306
M₁ (Z)	-	-	-	-	-0,084	-0,158	0,025	0,001	-0,180	-0,150	0,060	0,003
M₂ (S.İ.)	-	-	-	-	-	-	-	-	0,471	0,208	0,118	0,000
Sabit	98,948	-	1,505	0,000	22,280	-	2,611	0,000	42,285	-	6,654	0,000
	R ² = 0,033				R ² = 0,131				R ² = 0,072			
	F _(1,397) = 13,540, p < 0,001				F _(2,397) = 29,865, p < 0,001				F _(3,398) = 10,192, p < 0,001			

(B = Katsayı; β = Standart Katsayı; S.H. = Standart Hata; F. İ. = Fiziksel İhmal; Z = Zihinselleştirme; S.İ. = Sosyal İzolasyon)

Katılımcıların fiziksel ihmal alt boyutu toplam puanın duygusal yeme ile arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve sosyal izolasyonun aracı rolü incelendiğinde, fiziksel ihmalin zihinselleştirme üzerinde negatif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu (B= -0,729, β = -0,182, SH= 0,198, p < 0,001) ve sosyal izolasyon üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi (B = 0,635, β = 0,298, SH = 0,101, p < 0,001) olduğu gözlenmiştir. Bu bulguların yanı sıra zihinselleştirme ve sosyal izolasyon arasındaki ilişki (B = -0,084, β = -0,158, SH = 0,025, p < 0,001) istatistiksel açıdan anlamlıdır. Fiziksel

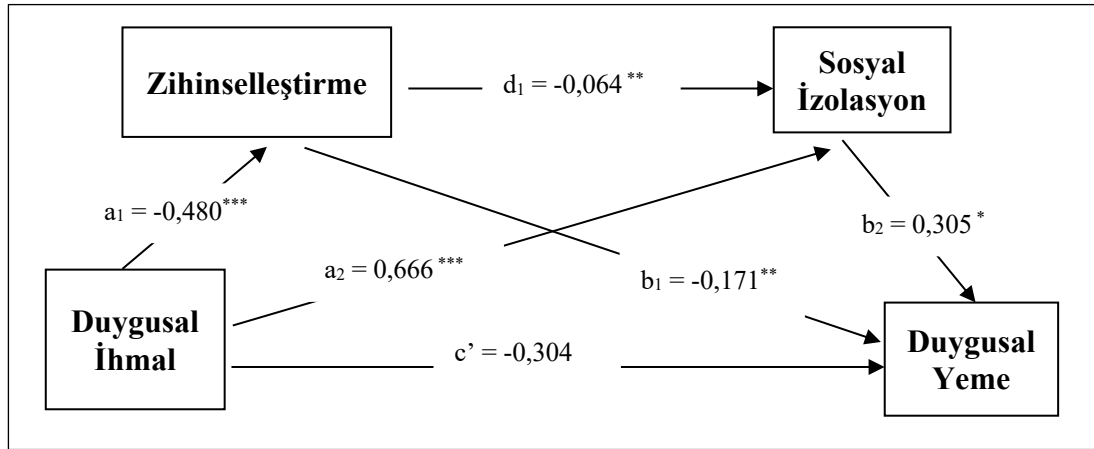
ihmalin duygusal yeme üzerindeki doğrudan etkisinin anlamlı olmadığı ($B = -0,255$, $\beta = -0,053$, $SH = 0,249$, $p > 0,05$), zihinselleştirmenin duygusal yeme üzerinde negatif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu ($B = -0,180$, $\beta = -0,150$, $SH = 0,060$, $p < 0,01$) ve sosyal izolasyonun duygusal yeme üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,471$, $\beta = 0,208$, $SH = 0,118$, $p < 0,001$) gözlenmiştir. Modelin istatistiksel olarak anlamlı ($F(3,395) = 10,192$, $p < 0,001$) ve belirlilik kat sayısının $0,072$ olduğu gözlenmiştir (bkz. Tablo 84).

Tablo 85. Fiziksel İhmal ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.

Dolaylı Etki	Etki	S.H.	A.D.G.A.	Ü.D.G.A.
Dolaylı Etki 1: Fiz. İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ Duygusal Yeme	0,132	0,077	0,023	0,316
Dolaylı Etki 2: Fiz. İ. $\rightarrow$ S.İ. $\rightarrow$ Duygusal Yeme	0,299	0,111	0,110	0,539
Dolaylı Etki 3: Fiz. İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ S.İ. $\rightarrow$ Duygusal Yeme	0,029	0,015	0,006	0,066
Doğrudan Etki: Fiz. İ. $\rightarrow$ Duygusal Yeme	-0,255	0,249	-0,745	0,234

(Fiz. İ. = Fiziksel İhmal; Z = Zihinselleştirme; S.İ. = Sosyal İzolasyon; S.H. = Standart Hata; A.D.G.D. = Alt Düzey Güven Değeri; Ü.D.G.D. = Üst Düzey Güven Değeri)

Fiziksel ihmal değerlerinin duygusal yeme değerleri üzerindeki doğrudan etkisi ($B = -0,255$, %95 GA [ADGA = -0,745, ÜDGA = 0,234]) istatistiksel olarak anlamlı değildir. Bu seri çoklu aracılık modeli 3 farklı dolaylı etki içerir. Birinci dolaylı etkide fiziksel ihmalin zihinselleştirme aracılığıyla duygusal yeme üzerinde anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,132$, %95 GA [ADGA = 0,023, ÜDGA = 0,316]), ikinci dolaylı etkide fiziksel ihmalin sosyal izolasyon aracılığıyla duygusal yeme üzerinde anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,299$, %95 GA [ADGA = 0,110, ÜDGA = 0,539]) ve üçüncü dolaylı etkide ise fiziksel ihmalin zihinselleştirme ve sosyal izolasyon aracılığıyla duygusal yeme üzerinde anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,029$, %95 GA [ADGA = 0,006, ÜDGA = 0,066]), belirlenmiştir (bkz. Tablo 85). Dolayısıyla, fiziksel ihmal değerleriyle duygusal yeme değerleri arasında zihinselleştirme ve sosyal izolasyon değerlerinin tam aracı rol oynadığı söylenebilir. Bu sonuca göre fiziksel ihmale maruz kalanlarda zihinselleştirme değerleri azalmakta, zihinselleştirme değerlerindeki azalış sosyal izolasyon değerlerini arttırmakta ve sosyal izolasyon değerlerindeki artış duygusal yeme değerlerini arttırmaktadır.

* $p < 0,05$; ** $p < 0,01$; *** $p < 0,001$

Şekil 45. Duygusal İhmal, Zihinselleştirme, Sosyal İzolasyon ve Duygusal Yeme Arasındaki Seri Aracı Model.

Duygusal ihmali ile duygusal yeme arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve sosyal izolasyon seri aracı rollerini incelemek amacıyla yapılan analiz sonucunda Şekil 45'te duygusal ihmalin her bir aracıya ve duygusal yemeye bağlayan yolların etkileri gösterilmektedir.

Tablo 86. Duygusal İhmal ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.

Seri Aracı Model 40: Duygusal İhmal, Ara Değişkenler, Duygusal Yeme												
	M ₁ (Zihinselleştirme)				M ₂ (Sosyal İzolasyon)				Y (Duygusal Yeme)			
	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p
X (D.İ.)	-0,480	-0,182	0,130	0,000	0,666	0,485	0,023	0,000	0,304	0,096	0,178	0,089
M₁ (Z)	-	-	-	-	-0,064	-0,122	0,023	0,005	-0,171	-0,142	0,060	0,004
M₂ (S.İ.)	-	-	-	-	-	-	-	-	0,305	0,133	0,130	0,020
Sabit	99,044	-	1,496	0,000	17,733	-	2,355	0,000	36,262	-	5,809	0,000
	$R^2 = 0,033$				$R^2 = 0,271$				$R^2 = 0,073$			
	$F_{(1,397)} = 13,685, p < 0,001$				$F_{(2,396)} = 73,766, p < 0,001$				$F_{(3,395)} = 10,384, p < 0,001$			

(B = Katsayı; β = Standart Katsayı; S.H. = Standart Hata; D. İ. = Duygusal İhmal; Z = Zihinselleştirme; S.İ. = Sosyal İzolasyon)

Katılımcıların duygusal ihmali alt boyutu toplam puanın duygusal yeme ile arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve sosyal izolasyonun aracı rolü incelendiğinde, duygusal ihmalin zihinselleştirme üzerinde negatif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu ($B = -0,480, \beta = -0,182, SH = 0,130, p < 0,001$) ve sosyal izolasyon üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi ($B = 0,666, \beta = 0,485, SH = 0,023, p < 0,001$) olduğu gözlenmiştir. Bu bulguların yanı sıra zihinselleştirme ve sosyal izolasyon arasındaki ilişki ($B = -0,064, \beta = -0,122, SH = 0,023, p < 0,01$) istatistiksel açıdan anlamlıdır. Duygusal

ihmalin duygusal yeme üzerindeki doğrudan etkisinin anlamlı olmadığı ($B = 0,304$, $\beta = 0,096$, $SH = 0,178$, $p > 0,05$), zihinselleştirmenin duygusal yeme üzerinde negatif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu ($B = -0,171$, $\beta = -0,142$, $SH = 0,060$, $p < 0,01$) ve sosyal izolasyonun duygusal yeme üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,305$, $\beta = 0,133$, $SH = 0,130$, $p < 0,05$) gözlenmiştir. Modelin istatistiksel olarak anlamlı ($F(3,295) = 10,384$, $p < 0,001$) ve belirlilik kat sayısının $0,073$ olduğu gözlenmiştir (bkz. Tablo 86).

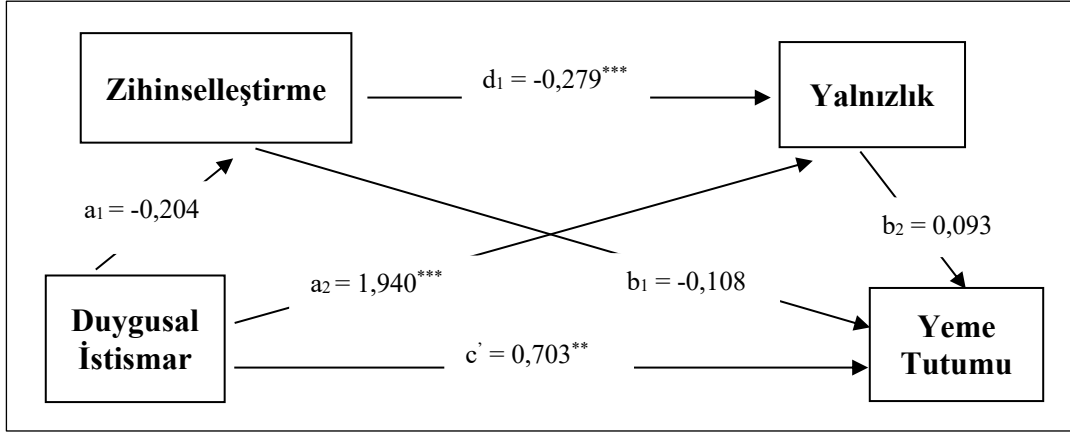
Tablo 87. Duygusal İhmal ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.

Dolaylı Etki	Etki	S.H.	A.D.G.A.	Ü.D.G.A.
Dolaylı Etki 1: Duy. İ. → Z → Duygusal Yeme	0,082	0,044	0,014	0,183
Dolaylı Etki 2: Duy. İ. → S.İ. → Duygusal Yeme	0,203	0,099	0,008	0,402
Dolaylı Etki 3: Duy. İ. → Z → S.İ. → Duygusal Yeme	0,009	0,006	0,000	0,023
Doğrudan Etki: Duy. İ. → Duygusal Yeme	0,304	0,178	-0,046	0,655

(Duy. İ. = Duygusal İhmal; Z = Zihinselleştirme; S.İ. = Sosyal İzolasyon; S.H. = Standart Hata; A.D.G.D. = Alt Düzey Güven Değeri; Ü.D.G.D. = Üst Düzey Güven Değeri)

Duygusal ihmal değerlerinin duygusal yeme değerleri üzerindeki doğrudan etkisi ($B = 0,304$, %95 GA [ADGA = -0,046, ÜDGA = 0,655]) istatistiksel olarak anlamlı değildir. Bu seri çoklu aracılık modeli 3 farklı dolaylı etki içerir. Birinci dolaylı etkide duygusal ihmalin zihinselleştirme aracılığıyla duygusal yeme üzerinde anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,082$, %95 GA [ADGA = 0,014, ÜDGA = 0,183]), ikinci dolaylı etkide duygusal ihmalin sosyal izolasyon aracılığıyla duygusal yeme üzerinde anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,203$, %95 GA [ADGA = 0,008, ÜDGA = 0,402]) ve üçüncü dolaylı etkide ise duygusal ihmalin zihinselleştirme ve sosyal izolasyon aracılığıyla duygusal yeme üzerinde anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,009$, %95 GA [ADGA = 0,000, ÜDGA = 0,023]), belirlenmiştir (bkz. Tablo 87). Dolayısıyla, duygusal ihmal değerleriyle duygusal yeme değerleri arasında zihinselleştirme ve sosyal izolasyon değerlerinin tam aracı rol oynadığı söylenebilir. Bu sonuca göre duygusal ihmal maruz kalanlarda zihinselleştirme değerleri azalmakta, zihinselleştirme değerlerindeki azalış sosyal izolasyon değerlerinin arttırmakta ve sosyal izolasyon değerlerindeki artış duygusal yeme değerlerini arttırmaktadır.

2.5.4. Fizyolojik Hastalığı Olan Grup için Seri Aracılık Model Sonuçları

* p< 0,05; ** p<0,01; *** p<0,001

Şekil 46. Duygusal İstismar, Zihinselleştirme, Yalnızlık ve Yeme Tutumu Arasındaki Seri Aracı Model.

Duygusal istismar ile yeme tutumu arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve yalnızlığın seri aracı rollerini incelemek amacıyla yapılan analiz sonucunda Şekil 46'da duygusal istismarın her bir aracıya ve yeme tutumuna bağlayan yolların etkileri gösterilmektedir.

Tablo 88. Duygusal İstismar ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.

Seri Aracı Model 41: Duygusal İstismar, Ara Değişkenler, Yeme Tutumu												
	M ₁ (Zihinselleştirme)				M ₂ (Yalnızlık)				Y (Yeme Tutumu)			
	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p
X (D.İ.)	-0,204	-0,082	0,184	0,270	1,940	0,379	0,161	0,000	0,703	0,258	0,208	0,001
M₁ (Z)	-	-	-	-	-0,279	-0,269	0,064	0,000	-0,108	-0,099	0,804	0,179
M₂ (Y)	-	-	-	-	-	-	-	-	0,093	0,085	0,088	0,291
Sabit	96,699	-	1,940	0,000	55,266	-	6,442	0,000	18,855	-	9,083	0,039
	R ² = 0,006				R ² = 0,240				R ² = 0,111			
	F _(1,183) = 1,226, p > 0,05				F _(2,182) = 28,773, p < 0,001				F _(3,181) = 7,534, p < 0,001			

(B = Katsayı; β = Standart Katsayı; S.H. = Standart Hata; D.T. = Duygusal İstismar; Z = Zihinselleştirme; Y = Yalnızlık)

Katılımcıların duygusal istismar alt boyutu toplam puanının yeme tutumu ile arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve yalnızlığın aracı rolü incelendiğinde, duygusal tacizin zihinselleştirme üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı (B= -0,204, β = -0082, SH= 0,184, p > 0,05) ve yalnızlık üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi (B = 1,940, β = 0,379, SH = 0,161, p < 0,001) olduğu gözlenmiştir. Bu bulguların yanı sıra zihinselleştirme ve yalnızlık arasındaki ilişki (B = -0,279, β = -0,269, SH = 0,064, p < 0,001) istatistiksel açıdan anlamlıdır. Duygusal istismarın yeme tutumu üzerindeki

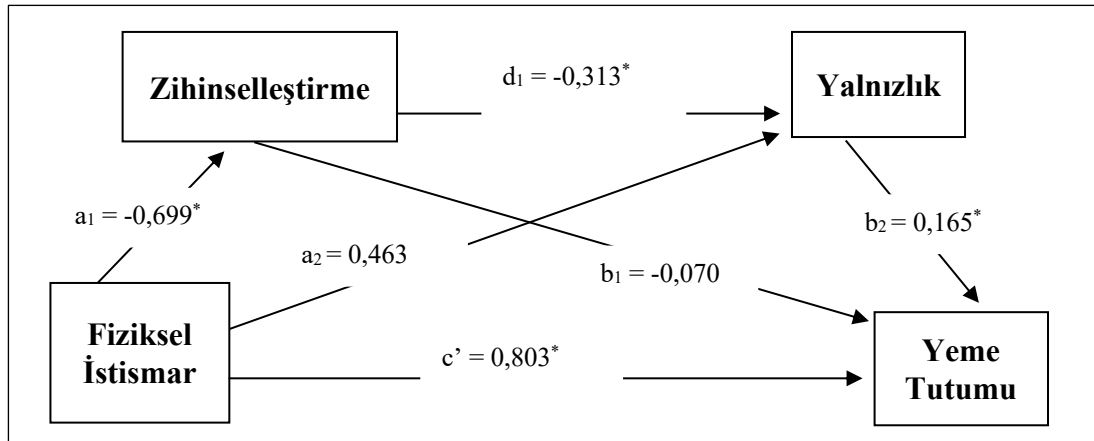
doğrudan etkisinin pozitif yönlü anlamlı olduğu ($B = 0,703$, $\beta = 0,258$, $SH = 0,208$, $p < 0,001$), zihinselleştirmenin yeme tutumu üzerinde negatif yönlü anlamlı bir etkisi olmadığı ($B = -0,108$, $\beta = -0,099$, $SH = 0,804$, $p < 0,05$) ve yalnızlığın yeme tutumu üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı ($B = 0,093$, $\beta = 0,085$, $SH = 0,088$, $p < 0,05$) gözlenmiştir. Modelin istatistiksel olarak anlamlı ($F_{(3,181)} = 7,534$, $p < 0,001$) ve belirlilik kat sayısının 0,111 olduğu gözlenmiştir (bkz. Tablo 88).

Tablo 89. Duygusal İstismar ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.

Dolaylı Etki	Etki	S.H.	A.D.G.A.	Ü.D.G.A.
Dolaylı Etki 1: Duy. İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,022	0,035	-0,303	0,109
Dolaylı Etki 2: Duy. İ. $\rightarrow$ Y $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,088	0,093	-0,082	0,286
Dolaylı Etki 3: Duy.İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ Y $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,005	0,009	-0,006	0,300
Doğrudan Etki: Duy. İ. $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,703	0,208	0,291	1,114

(Duy. İ. = Duygusal İstismar; Z = Zihinselleştirme; Y = Yalnızlık; S.H. = Standart Hata; A.D.G.A. = Alt Düzey Güven Aralığı; Ü.D.G.A. = Üst Düzey Güven Aralığı)

Duygusal istismar değerlerinin yeme tutumu değerleri üzerindeki doğrudan etkisi ($B = 0,703$, %95 GA [ADGA = 0,291, ÜDGA = 1,114]) istatistiksel olarak anlamlıdır. Ayrıca duygusal istismar ve yeme tutumu arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve yalnızlığın ayrı ayrı ve seri aracılık etkilerinin anlamlı olmadığı belirlenmiştir (bkz. Tablo 89).

* p< 0,05; ** p<0,01; *** p<0,001

Şekil 47. Fiziksel İstismar, Zihinselleştirme, Yalnızlık ve Yeme Tutumu Arasındaki Seri Aracı Model.

Fiziksel istismar ile yeme tutumu arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve yalnızlığın seri aracı rollerini incelemek amacıyla yapılan analiz sonucunda Şekil 47’de fiziksel istismarın her bir aracıya ve yeme tutumuna bağlayan yolların etkileri gösterilmektedir.

Tablo 90. Fiziksel İstismar ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.

Seri Aracı Model 42: Fiziksel İstismar, Ara Değişkenler, Yeme Tutumu												
	M ₁ (Zihinselleştirme)				M ₂ (Yalnızlık)				Y (Yeme Tutumu)			
	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p
X (F.İ.)	-0,699	-0,158	0,318	0,029	0,463	0,106	0,303	0,128	0,803	0,170	0,339	0,018
M₁ (Z)	-	-	-	-	-0,313	-0,316	0,069	0,000	-0,070	-0,065	0,080	0,386
M₂ (Y)	-	-	-	-	-	-	-	-	0,165	0,152	0,081	0,044
Sabit	99,058	-	2,125	0,000	64,589	-	7,088	0,000	14,324	-	9,462	0,132
	R ² = 0,025				R ² = 0,122				R ² = 0,075			
	F _(1,188) = 4,830, p < 0,05				F _(2,187) = 12,964, p < 0,001				F _(3,188) = 5,010, p < 0,01			

(B = Katsayı; β = Standart Katsayı; S.H. = Standart Hata; F.İ. = Fiziksel İstismar; Z = Zihinselleştirme; Y = Yalnızlık)

Katılımcıların fiziksel istismar alt boyutu toplam puanı ile yeme tutumu arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve yalnızlığın aracı rolü incelendiğinde, fiziksel istismarın zihinselleştirme üzerinde negatif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu (B= -0,699, β = -0,138, SH= 0,156, p < 0,01) ve yalnızlık üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı (B = 0,463, β = 0,106, SH = 0,303, p > 0,05) olduğu gözlenmiştir. Bu bulguların yanı sıra zihinselleştirme ve yalnızlık arasındaki ilişki (B = -0,313, β = -0,316, SH = 0,069, p < 0,001) istatistiksel açıdan anlamlıdır. Fiziksel istismarın yeme tutumu üzerindeki

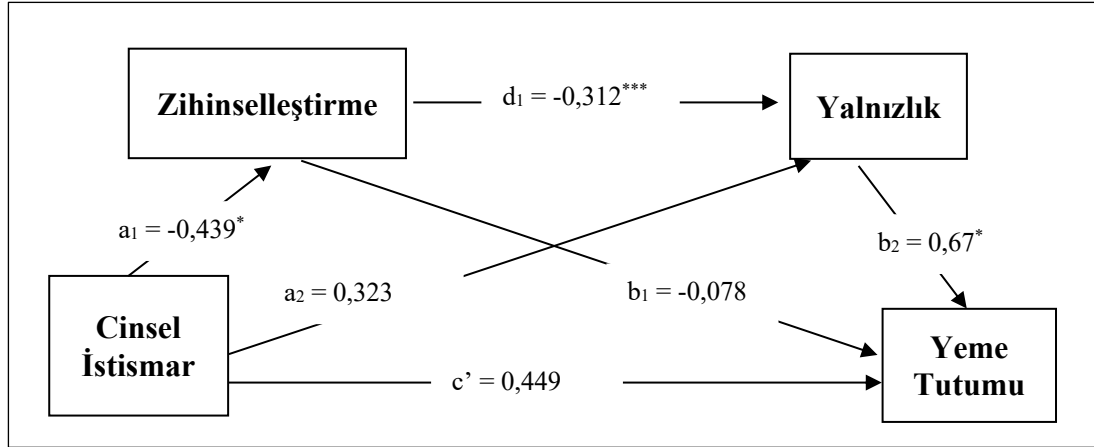
doğrudan etkisinin pozitif yönlü anlamlı olduğu ($B = 0,803$, $\beta = 0,170$, $SH = 0,339$, $p < 0,05$), zihinselleştirmenin yeme tutumu üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı ($B = -0,070$, $\beta = -0,065$, $SH = 0,080$, $p > 0,05$) ve yalnızlığın yeme tutumu üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,165$, $\beta = 0,152$, $SH = 0,081$, $p < 0,05$) gözlenmiştir. Modelin istatistiksel olarak anlamlı ($F_{(3,188)} = 5,010$, $p < 0,01$) ve belirlilik kat sayısının $0,075$ olduğu gözlenmiştir (bkz. Tablo 90).

Tablo 91. Fiziksel İstismar ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.

Dolaylı Etki	Etki	S.H.	A.D.G.A.	Ü.D.G.A.
Dolaylı Etki 1: Fiz. İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,049	0,083	-0,098	0,238
Dolaylı Etki 2: Fiz. İ. $\rightarrow$ Y $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,076	0,073	-0,041	0,243
Dolaylı Etki 3: Fiz.İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ Y $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,036	0,073	-0,003	0,112
Doğrudan Etki: Fiz. İ. $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,803	0,339	0,134	1,472

(Fiz. İ. = Fiziksel İstismar; Z = Zihinselleştirme; Y = Yalnızlık; S.H. = Standart Hata; A.D.G.A. = Alt Düzey Güven Aralığı; Ü.D.G.A. = Üst Düzey Güven Aralığı)

Fiziksel istismarın değerlerinin yeme tutumu değerleri üzerindeki doğrudan etkisi ($B = 0,803$, %95 GA [ADGA = 0,134, ÜDGA = 1,472]) istatistiksel olarak anlamlıdır. Ayrıca fiziksel istismar ve yeme tutumu arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve yalnızlığın ayrı ayrı ve seri aracılık etkilerinin anlamlı olmadığı belirlenmiştir (bkz. Tablo 91).

* p< 0,05; ** p<0,01; *** p<0,001

Şekil 48. Cinsel İstismar, Zihinselleştirme, Yalnızlık ve Yeme Tutumu Arasındaki Seri Aracı Model.

Cinsel istismar ile yeme tutumu arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve yalnızlığın seri aracı rollerini incelemek amacıyla yapılan analiz sonucunda Şekil 48’de cinsel istismarın her bir aracıya ve yeme tutumuna bağlayan yolların etkileri gösterilmektedir.

Tablo 92. Cinsel İstismar ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar

Seri Aracı Model 43: Cinsel İstismar, Ara Değişkenler, Yeme Tutumu												
	M ₁ (Zihinselleştirme)				M ₂ (Yalnızlık)				Y (Yeme Tutumu)			
	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p
X (C.İ.)	-0,439	-0,147	0,216	0,044	0,323	0,110	0,206	0,117	0,449	0,141	0,231	0,053
M ₁ (Z)	-	-	-	-	-0,312	0,315	0,069	0,000	-0,078	-0,073	0,081	0,337
M ₂ (Y)	-	-	-	-	-	-	-	-	0,167	0,154	0,082	0,044
Sabit	97,785	-	1,737	0,44	65,095	-	6,936	0,000	13,186	-	6,803	0,053
	R ² = 0,022				R ² = 0,122				R ² = 0,066			
	F _(1,186) = 4,116, p < 0,05				F _(2,185) = 12,816, p < 0,001				F _(3,186) = 4,359, p < 0,01			

(B = Katsayı; β = Standart Katsayı; S.H. = Standart Hata; C.İ. = Cinsel İstismar; Z = Zihinselleştirme; Y = Yalnızlık)

Katılımcıların cinsel istismar alt boyutu toplam puanı ile yeme tutumu arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve yalnızlığın aracı rolü incelendiğinde, cinsel istismarın zihinselleştirme üzerinde negatif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu (B= -0,439, β = -0,147, SH= 0,216, p < 0,05) ve yalnızlık üzerinde anlamlı bir etkisi (B = 0,323, β = 0,110, SH = 0,206, p > 0,05) olmadığı gözlenmiştir. Bu bulguların yanı sıra zihinselleştirme ve yalnızlık arasındaki ilişki (B = -0,312, β = -0,315, SH = 0,069, p < 0,001) istatistiksel açıdan anlamlıdır. Cinsel istismarın yeme tutumu üzerindeki doğrudan etkisinin anlamlı olmadığı (B = 0,449, β = 0,141, SH = 0,231, p > 0,05),

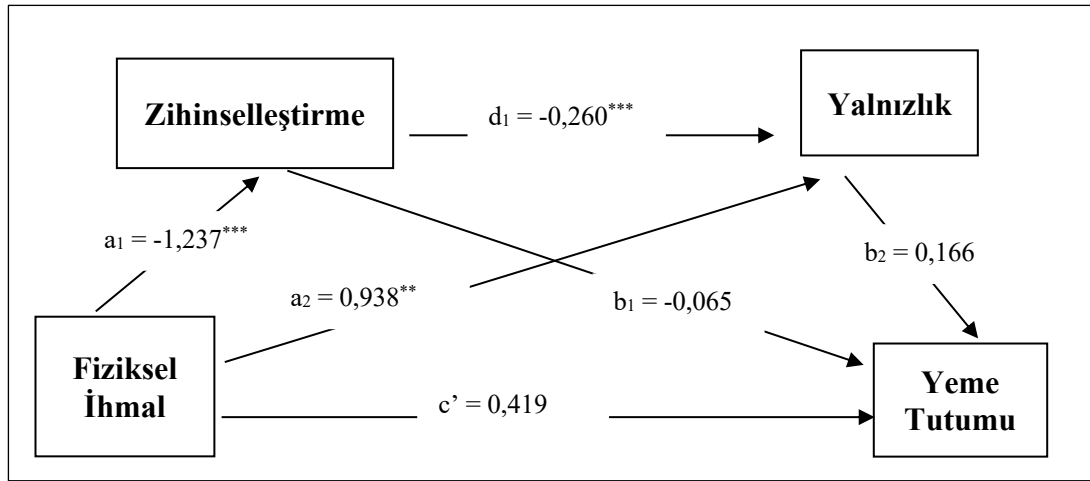
zihinselleştirme'nin yeme tutumu üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı ($B = -0,078$, $\beta = -0,073$, $SH = 0,081$, $p > 0,05$) ve yalnızlığın yeme tutumu üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,167$, $\beta = 0,154$, $SH = 0,082$, $p < 0,05$) gözlenmiştir. Modelin istatistiksel olarak anlamlı ($F_{(3,186)} = 4,359$, $p < 0,01$) ve belirlilik kat sayısının 0,066 olduğu gözlenmiştir (bkz. Tablo 92).

Tablo 93. Cinsel İstismar ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.

Dolaylı Etki	Etki	S.H.	A.D.G.A.	Ü.D.G.A.
Dolaylı Etki 1:				
Cin. İ. $\rightarrow Z \rightarrow$ Yeme Tutumu	0,034	0,055	-0,074	0,149
Dolaylı Etki 2:				
Cin. İ. $\rightarrow Y \rightarrow$ Yeme Tutumu	0,054	0,046	-0,009	0,166
Dolaylı Etki 3:				
Cin.İ. $\rightarrow Z \rightarrow Y \rightarrow$ Yeme Tutumu	0,023	0,019	-0,001	0,071
Doğrudan Etki: Cin. İ. $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,449	0,231	-0,007	0,906

(Cin. İ. = Cinsel İstismar; Z = Zihinselleştirme; Y = Yalnızlık; S.H. = Standart Hata; A.D.G.A. = Alt Düzey Güven Aralığı; Ü.D.G.A. = Üst Düzey Güven Aralığı)

Cinsel istismar değerlerinin yeme tutumu değerleri üzerindeki doğrudan etkisi ($B = 0,449$, %95 GA [ADGA = -0,007, ÜDGA = 0,906]) istatistiksel olarak anlamlı değildir. Ayrıca cinsel istismar ve yeme tutumu arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve yalnızlığın ayrı ayrı ve seri aracılık etkilerinin anlamlı olmadığı belirlenmiştir (bkz. Tablo 93).

* p< 0,05; ** p<0,01; *** p<0,001

Şekil 49. Fiziksel İhmal, Zihinselleştirme, Yalnızlık ve Yeme Tutumu Arasındaki Seri Aracı Model.

Fiziksel ihmal ile yeme tutumu arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve yalnızlığın seri aracı rollerini incelemek amacıyla yapılan analiz sonucunda Şekil 49'da fiziksel ihmalin her bir aracıya ve yeme tutumuna bağlayan yolların etkileri gösterilmektedir.

Tablo 94. Fiziksel İhmal ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.

Seri Aracı Model 44: Fiziksel İhmal, Ara Değişkenler, Yeme Tutumu												
	M ₁ (Zihinselleştirme)				M ₂ (Yalnızlık)				Y (Yeme Tutumu)			
	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p
X (F.İ.)	-1,237	-0,302	0,287	0,000	0,938	0,230	0,289	0,001	0,419	0,096	0,339	0,218
M ₁ (Z)	-	-	-	-	-0,260	-0,262	0,070	0,000	-0,065	-0,061	0,083	0,438
M ₂ (Y)	-	-	-	-	-	-	-	-	0,166	0,154	0,084	0,050
Sabit	103,716	-	1,505	0,000	55,692	-	7,621	0,000	15,532	-	9,883	0,118
	R ² = 0,091				R ² = 0,158				R ² = 0,055			
	F _(1,185) = 18,535, p < 0,001				F _(2,184) = 17,250, p < 0,001				F _(3,183) = 3,586, p < 0,05			

(B = Katsayı; β = Standart Katsayı; S.H. = Standart Hata; F. İ. = Fiziksel İhmal; Z = Zihinselleştirme; Y = Yalnızlık)

Katılımcıların fiziksel ihmal alt boyutu toplam puanın yeme tutumu ile arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve yalnızlığın aracı rolü incelendiğinde, fiziksel ihmalin zihinselleştirme üzerinde negatif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu (B= -1,237, β = -0,302, SH= 0,287, p < 0,001) ve yalnızlık üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi (B = 0,938, β = 0,230, SH = 0,289, p < 0,01) olduğu gözlenmiştir. Bu bulguların yanı sıra zihinselleştirme ve yalnızlık arasındaki ilişki (B = -0,260, β = -0,262, SH = 0,070, p < 0,001) istatistiksel açıdan anlamlıdır. Fiziksel ihmalin yeme tutumu üzerindeki

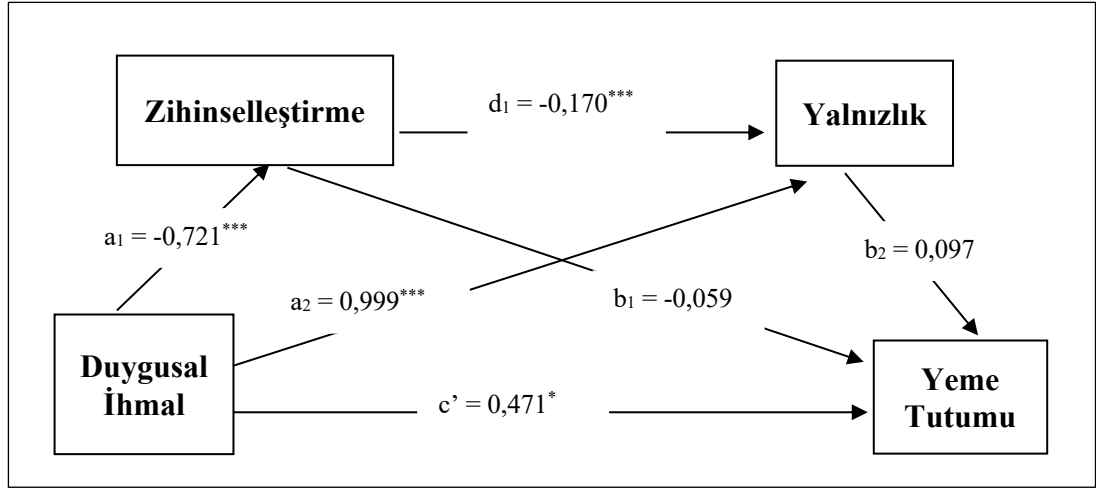
doğrudan etkisinin anlamlı olmadığı ($B = -0,419$, $\beta = 0,096$, $SH = 0,339$, $p > 0,05$), zihinselleştirmenin yeme tutumu üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı ($B = -0,065$, $\beta = -0,061$, $SH = 0,083$, $p > 0,05$) ve yalnızlığın yeme tutumu üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı ($B = 0,166$, $\beta = 0,154$, $SH = 0,084$, $p > 0,05$) gözlenmiştir. Modelin istatistiksel olarak anlamlı ($F_{(3,183)} = 3,586$, $p < 0,001$) ve belirlilik kat sayısının 0,055 olduğu gözlenmiştir (bkz. Tablo 94).

Tablo 95. Fiziksel İhmal ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.

Dolaylı Etki	Etki	S.H.	A.D.G.A.	Ü.D.G.A.
Dolaylı Etki 1: Fiz. İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,080	0,158	-0,230	0,416
Dolaylı Etki 2: Fiz. İ. $\rightarrow$ Y $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,156	0,115	-0,013	0,426
Dolaylı Etki 3: Fiz. İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ Y $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,053	0,042	-0,004	0,161
Doğrudan Etki: Fiz. İ. $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,419	0,339	-0,251	1,089

(Fiz. İ.= Fiziksel İhmal; Z = Zihinselleştirme; Y = Yalnızlık; S.H. = Standart Hata; A.D.G.A. = Alt Düzey Güven Aralığı; Ü.D.G.A. = Üst Düzey Güven Aralığı)

Fiziksel ihmalin değerlerinin yeme tutumu değerleri üzerindeki doğrudan etkisi ($B = 0,419$, %95 GA [ADGA = -0,251, ÜDGA = 1,089]) istatistiksel olarak anlamlı değildir. Ayrıca fiziksel ihmal ve yeme tutumu arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve yalnızlığın ayrı ayrı ve seri aracılık etkilerinin anlamlı olmadığı belirlenmiştir (bkz. Tablo 95).

* p< 0,05; ** p<0,01; *** p<0,001

Şekil 50. Duygusal İhmal, Zihinselleştirme, Yalnızlık ve Yeme Tutumu Arasındaki Seri Aracı Model.

Duygusal ihmal ile yeme tutumu arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve yalnızlığın seri aracı rollerini incelemek amacıyla yapılan analiz sonucunda Şekil 50'de duygusal ihmalin her bir aracıya ve yeme tutumuna bağlayan yolların etkileri gösterilmektedir.

Tablo 96. Duygusal İhmal ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.

Seri Aracı Model 45: Duygusal İhmal, Ara Değişkenler, Yeme Tutumu												
	M ₁ (Zihinselleştirme)				M ₂ (Yalnızlık)				Y (Yeme Tutumu)			
	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p
X (D.İ.)	-0,721	-0,320	0,158	0,000	0,999	0,443	0,151	0,000	0,471	0,191	0,208	0,025
M ₁ (Z)	-	-	-	-	-0,170	-0,170	0,067	0,000	-0,059	-0,054	0,084	0,480
M ₂ (Y)	-	-	-	-	-	-	-	-	0,097	0,089	0,092	0,293
Sabit	103,040	-	2,053	0,000	42,072	-	7,128	0,000	15,238	-	9,640	0,116
	R ² = 0,102				R ² = 0,274				R ² = 0,074			
	F _(1,182) = 20,707, p < 0,001				F _(2,183) = 34,136, p < 0,001				F _(3,182) = 4,788, p < 0,01			

(B = Katsayı; β = Standart Katsayı; S.H. = Standart Hata; D. İ. = Duygusal İhmal; Z = Zihinselleştirme; Y = Yalnızlık)

Katılımcıların duygusal ihmal alt boyutu toplam puanının yeme tutumu ile arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve yalnızlığın aracı rolü incelendiğinde, duygusal ihmalin zihinselleştirme üzerinde negatif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu (B= -0,721, β = -0,320, SH= 0,158, p < 0,001) ve yalnızlık üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi (B = 0,999, β = 0,443, SH = 0,151, p < 0,001) olduğu gözlenmiştir. Bu bulguların yanı sıra zihinselleştirme ve yalnızlık arasındaki ilişki (B = -0,170, β = -0,067, SH = 0,151, p < 0,001) istatistiksel açıdan anlamlıdır. Duygusal ihmalin yeme tutumu üzerindeki

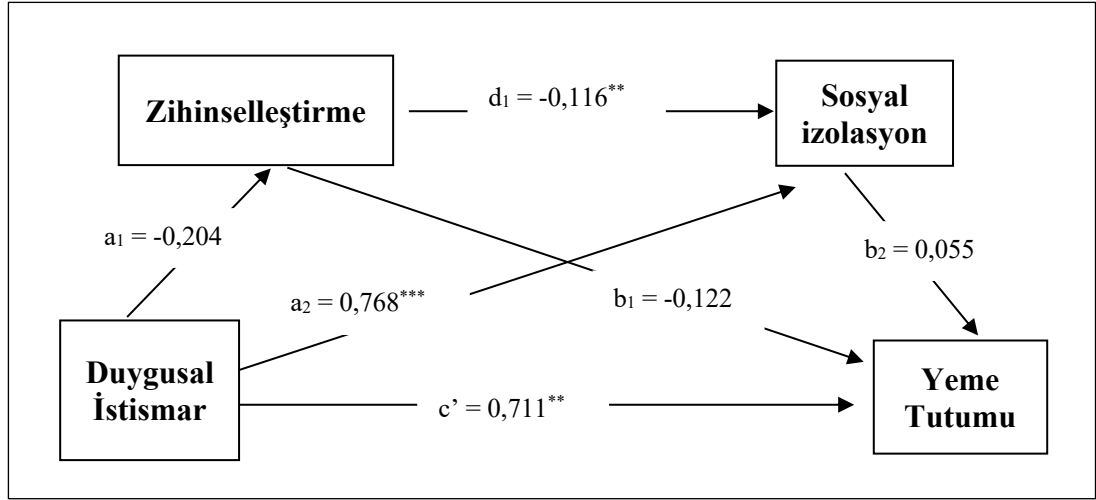
doğrudan etkisinin pozitif yönlü anlamlı olduğu ($B = 0,471$, $\beta = 0,191$, $SH = 0,208$, $p < 0,05$), zihinselleştirmenin yeme tutumu üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı ($B = -0,059$, $\beta = -0,054$, $SH = 0,084$, $p > 0,05$) ve yalnızlığın yeme tutumu üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı ($B = 0,097$, $\beta = 0,089$, $SH = 0,092$, $p > 0,05$) gözlenmiştir. Modelin istatistiksel olarak anlamlı ($F_{(3,182)} = 4,788$, $p < 0,01$) ve belirlilik kat sayısının $0,074$ olduğu gözlenmiştir (bkz. Tablo 96).

Tablo 97. Duygusal İhmal ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.

Dolaylı Etki	Etki	S.H.	A.D.G.A.	Ü.D.G.A.
Dolaylı Etki 1: Duy. İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,043	0,089	-0,134	0,224
Dolaylı Etki 2: Duy. İ. $\rightarrow$ Y $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,097	0,109	-0,091	0,330
Dolaylı Etki 3: Duy. İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ Y $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,012	0,014	-0,013	0,044
Doğrudan Etki: Duy. İ. $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,471	0,208	0,060	0,881

(Duy. İ. = Duygusal İhmal; Z = Zihinselleştirme; Y = Yalnızlık; S.H. = Standart Hata; A.D.G.A. = Alt Düzey Güven Aralığı; Ü.D.G.A. = Üst Düzey Güven Aralığı)

Duygusal ihmalin değerlerinin yeme tutumu değerleri üzerindeki doğrudan etkisi ($B = 0,471$, %95 GA [ADGA = 0,060, ÜDGA = 0,881]) istatistiksel olarak anlamlıdır. Ayrıca duygusal ihmal ve yeme tutumu arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve yalnızlığın ayrı ayrı ve seri aracılık etkilerinin anlamlı olmadığı belirlenmiştir (bkz. Tablo 97).

* $p < 0,05$; ** $p < 0,01$; *** $p < 0,001$

Şekil 51. Duygusal İstismar, Zihinselleştirme, Sosyal İzolasyon ve Yeme Tutumu Arasındaki Seri Aracı Model.

Duygusal istismar ile yeme tutumu arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve sosyal izolasyonun seri aracı rollerini incelemek amacıyla yapılan analiz sonucunda Şekil 51'de duygusal istismarın her bir aracıya ve yeme tutumuna bağlayan yolların etkileri gösterilmektedir.

Tablo 98. Duygusal İstismar ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.

Seri Aracı Model 46: Duygusal İstismar, Ara Değişkenler, Yeme Tutumu												
	M ₁ (Zihinselleştirme)				M ₂ (Sosyal İzolasyon)				Y (Yeme Tutumu)			
	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p
X (D.İ.)	-0,204	-0,082	0,184	0,270	0,768	0,526	0,089	0,000	0,711	0,261	0,228	0,002
M ₁ (Z)	-	-	-	-	-0,116	-0,199	0,035	0,001	-0,122	-0,112	0,079	0,123
M ₂ (S.İ.)	-	-	-	-	-	-	-	-	0,103	0,055	0,160	0,520
Sabit	96,700	-	1,940	0,000	23,915	-	3,538	0,000	21,541	-	8,584	0,013
	$R^2 = 0,007$				$R^2 = 0,334$				$R^2 = 0,108$			
	$F_{(1,183)} = 1,226, p > 0,05$				$F_{(2,182)} = 45,678, p < 0,001$				$F_{(3,181)} = 7,272, p < 0,001$			

(B = Katsayı; β = Standart Katsayı; S.H. = Standart Hata; D. İ. = Duygusal İstismar; Z = Zihinselleştirme; S.İ. = Sosyal İzolasyon)

Katılımcıların duygusal istismar alt boyutu toplam puanı ile yeme tutumu arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve sosyal izolasyonun aracı rolü incelendiğinde, duygusal istismarın zihinselleştirme üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı ($B = -0,204$, $\beta = -0,082$, $SH = 0,84$, $p > 0,05$) ve sosyal izolasyon üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi ($B = 0,768$, $\beta = 0,526$, $SH = 0,089$, $p < 0,001$) olduğu gözlenmiştir. Bu bulguların yanı sıra zihinselleştirme ve sosyal izolasyon arasındaki ilişki ($B = -0,116$, $\beta = -0,199$,

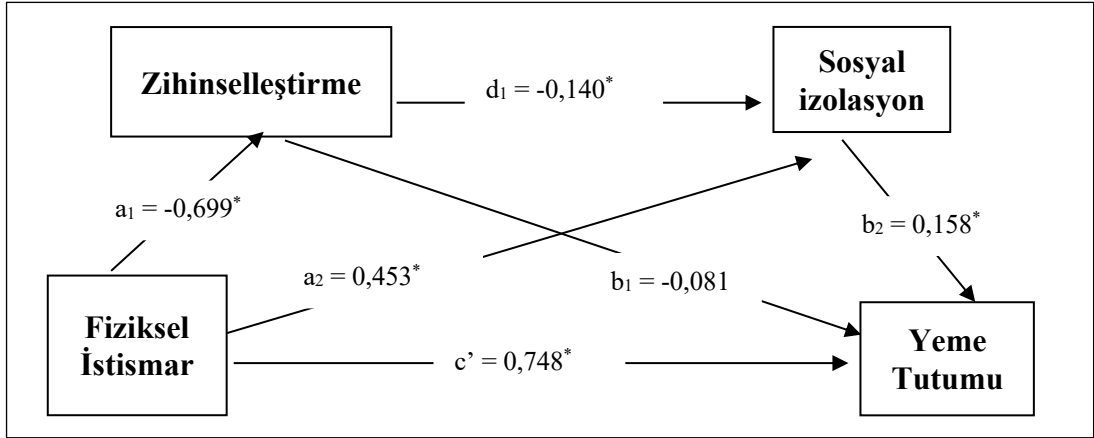
SH = 0,035, $p < 0,01$) istatistiksel açıdan anlamlıdır. Duygusal istismarın yeme tutumu üzerindeki doğrudan etkisinin pozitif yönlü anlamlı olduğu ($B = 0,711$, $\beta = 0,261$, SH = 0,228, $p < 0,01$), zihinselleştirmenin yeme tutumu üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı ($B = -0,122$, $\beta = -0,112$, SH = 0,079, $p > 0,05$) ve sosyal izolasyonun yeme tutumu üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı ($B = 0,103$, $\beta = 0,055$, SH = 0,160, $p > 0,05$) gözlenmiştir. Modelin istatistiksel olarak anlamlı ($F_{(3,181)} = 7,272$, $p < 0,01$) ve belirlilik kat sayısının 0,108 olduğu gözlenmiştir (bkz. Tablo 98).

Tablo 99. Duygusal İstismar ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.

Dolaylı Etki	Etki	S.H.	A.D.G.A.	Ü.D.G.A.
Dolaylı Etki 1: Duy. İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,025	0,036	-0,031	0,113
Dolaylı Etki 2: Duy. İ. $\rightarrow$ S.İ. $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,079	0,138	-0,162	0,384
Dolaylı Etki 3: Duy. İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ S.İ. $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,002	0,006	-0,007	0,017
Doğrudan Etki : Duy. İ. $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,711	0,228	0,261	1,160

(Duy. İ. = Duygusal İstismar; Z = Zihinselleştirme; S.İ. = Sosyal İzolasyon; S.H. = Standart Hata; A.D.G.D. = Alt Düzey Güven Değeri; Ü.D.G.D. = Üst Düzey Güven Değeri)

Duygusal istismar değerlerinin yeme tutumu değerleri üzerindeki doğrudan etkisi ($B = 0,711$, %95 GA [ADGA = 0,261, ÜDGA = 1,160]) istatistiksel olarak anlamlıdır. Ayrıca duygusal istismar ve yeme tutumu arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve sosyal izolasyonun ayrı ayrı ve seri aracılık etkilerinin anlamlı olmadığı belirlenmiştir (bkz. Tablo 99).

* p<0,05; ** p<0,01; *** p<0,001

Şekil 52. Fiziksel İstismar, Zihinselleştirme, Sosyal İzolasyon ve Yeme Tutumu Arasındaki Seri Aracı Model.

Fiziksel istismar ile yeme tutumu arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve sosyal izolasyonun seri aracı rollerini incelemek amacıyla yapılan analiz sonucunda Şekil 52'de fiziksel istismarın her bir aracıya ve yeme tutumuna bağlayan yolların etkileri gösterilmektedir.

Tablo 100. Fiziksel İstismar ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.

Seri Aracı Model 47: Fiziksel İstismar, Ara Değişkenler, Yeme Tutumu												
	M ₁ (Zihinselleştirme)				M ₂ (Sosyal izolasyon)				Y (Yeme Tutumu)			
	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p
X (F.İ.)	-0,699	-0,158	0,318	0,029	0,453	0,177	0,180	0,013	0,748	0,159	0,342	0,030
M1 (Z)	-	-	-	-	-0,140	-0,241	0,041	0,001	-0,081	-0,076	0,079	0,305
M2 (S.İ.)	-	-	-	-	-	-	-	-	0,290	0,158	0,137	0,035
Sabit	99,058	-	2,125	0,000	30,616	-	4,201	0,000	16,068	-	8,915	0,073
	R ² = 0,025				R ² = 0,103				R ² = 0,077			
	F _(1,188) = 4,830, p < 0,05				F _(2,187) = 10,690, p < 0,001				F _(3,186) = 5,147, p < 0,01			

(B = Katsayı; β = Standart Katsayı; S.H. = Standart Hata; F. İ. = Fiziksel İstismar; Z = Zihinselleştirme; S.İ. = Sosyal İzolasyon)

Katılımcıların fiziksel istismar alt boyutu toplam puanının yeme tutumu ile arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve sosyal izolasyonun aracı rolü incelendiğinde, fiziksel istismarın zihinselleştirme üzerinde negatif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu (B= -0,699, β = -0,158, SH= 0,318, p < 0,05) ve sosyal izolasyon üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi (B = 0,453, β = 0,177, SH = 0,180, p < 0,05) olduğu gözlenmiştir. Bu bulguların yanı sıra zihinselleştirme ve sosyal izolasyon arasındaki ilişki (B = -0,140, β = -0,241, SH = 0,041, p < 0,01) istatistiksel açıdan anlamlıdır. Fiziksel istismarın yeme tutumu üzerindeki doğrudan etkisinin pozitif yönlü anlamlı

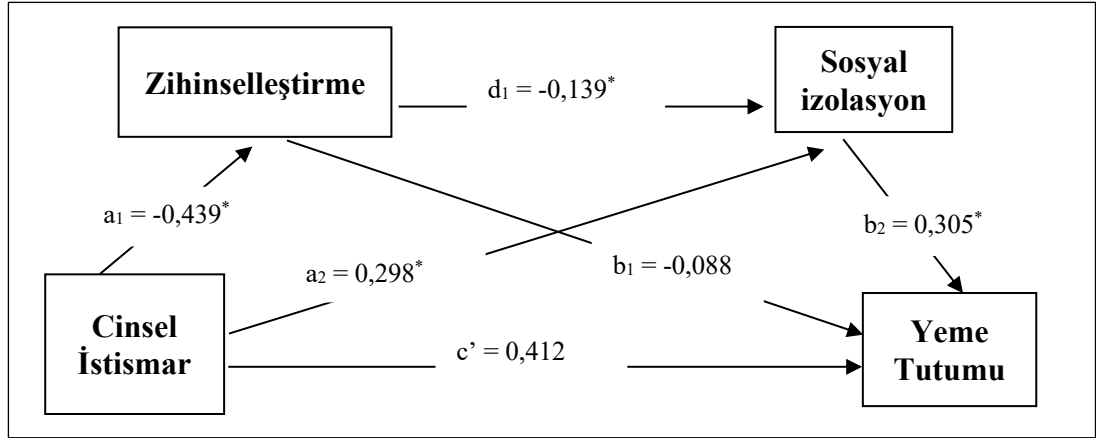
olduğu ($B = 0,748$, $\beta = 0,159$, $SH = 0,342$, $p < 0,05$), zihinselleştirmenin yeme tutumu üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı ($B = -0,081$, $\beta = -0,076$, $SH = 0,079$, $p > 0,05$) ve sosyal izolasyonun yeme tutumu üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,290$, $\beta = 0,158$, $SH = 0,137$, $p < 0,05$) gözlenmiştir. Modelin istatistiksel olarak anlamlı ($F_{(3,186)} = 5,147$, $p < 0,001$) ve belirlilik kat sayısının $0,077$ olduğu gözlenmiştir (bkz. Tablo 100).

Tablo 101. Fiziksel İstismar ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.

Dolaylı Etki	Etki	S.H.	A.D.G.A.	Ü.D.G.A.
Dolaylı Etki 1: Fiz. İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,056	0,089	-0,106	0,253
Dolaylı Etki 2: Fiz. İ. $\rightarrow$ S.İ. $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,131	0,113	-0,039	0,401
Dolaylı Etki 3: Fiz. İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ S.İ. $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,028	0,025	-0,003	0,091
Doğrudan Etki: Fiz. İ. $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,748	0,342	0,073	1,423

(Fiz. İ. = Fiziksel İstismar; Z = Zihinselleştirme; S.İ. = Sosyal İzolasyon; S.H. = Standart Hata; A.D.G.A. = Alt Düzey Güven Aralığı; Ü.D.G.A. = Üst Düzey Güven Aralığı)

Fiziksel istismar değerlerinin yeme tutumu değerleri üzerindeki doğrudan etkisi ($B = 0,748$, %95 GA [ADGA = 0,073, ÜDGA = 1,423]) istatistiksel olarak anlamlıdır. Ayrıca fiziksel istismar ve yeme tutumu arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve sosyal izolasyonun ayrı ayrı ve seri aracılık etkilerinin anlamlı olmadığı belirlenmiştir (bkz. Tablo 100).

p < 0,05; ** p < 0,01; *** p < 0,001

Şekil 53. Cinsel İstismar, Zihinselleştirme, Sosyal izolasyon ve Yeme Tutumu Arasındaki Seri Aracı Model.

Cinsel istismar ile yeme tutumu arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve sosyal izolasyonun seri aracı rollerini incelemek amacıyla yapılan analiz sonucunda Şekil 53'te cinsel istismarın her bir aracıya ve yeme tutumuna bağlayan yolların etkileri gösterilmektedir.

Tablo 102. Cinsel İstismar ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.

Seri Aracı Model 48: Cinsel İstismar, Ara Değişkenler, Yeme Tutumu												
	M ₁ (Zihinselleştirme)				M ₂ (Sosyal İzolasyon)				Y (Yeme Tutumu)			
	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p
X (C.İ.)	-0,439	-0,147	0,216	0,044	0,298	0,171	0,122	0,015	0,412	0,129	0,233	0,078
M ₁ (Z)	-	-	-	-	-0,139	-0,240	0,041	0,001	-0,088	-0,082	0,079	0,269
M ₂ (S.İ.)	-	-	-	-	-	-	-	-	0,305	0,166	0,138	0,028
Sabit	97,785	-	1,737	0,000	31,297	-	4,117	0,000	18,066	-	8,861	0,043
	R ² = 0,022				R ² = 0,099				R ² = 0,070			
	F _(1,186) = 4,116, p < 0,05				F _(2,185) = 10,216, p < 0,001				F _(3,184) = 4,624, p < 0,01			

(B = Katsayı; β = Standart Katsayı; S.H. = Standart Hata; C. İ. = Cinsel İstismar; Z = Zihinselleştirme; S.İ. = Sosyal İzolasyon)

Katılımcıların cinsel istismar alt boyutu toplam puanı ile yeme tutumu arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve sosyal izolasyonun aracı rolü incelendiğinde, cinsel istismarın zihinselleştirme üzerinde negatif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu (B = -0,439, β = -0,147, SH= 0,216, p < 0,05) ve sosyal izolasyon üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi (B = 0,298, β = 0,171, SH = 0,1222, p < 0,05) olduğu gözlenmiştir. Bu bulguların yanı sıra zihinselleştirme ve sosyal izolasyon arasındaki ilişki (B = -0,139, β = -0,240, SH = 0,041, p < 0,01) istatistiksel açıdan anlamlıdır. Cinsel

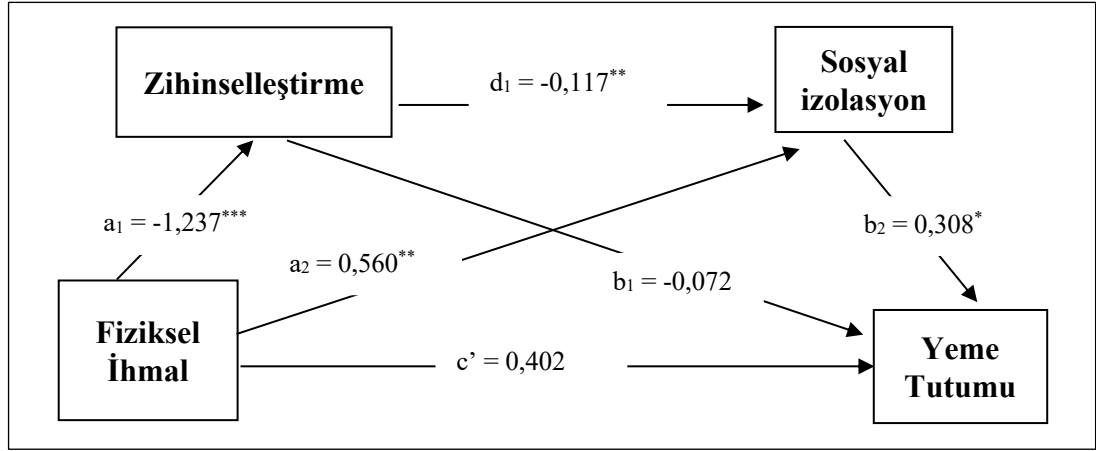
istismarın yeme tutumu üzerindeki doğrudan etkisinin anlamlı olmadığı ($B = 0,412$, $\beta = 0,129$, $SH = 0,233$, $p > 0,05$), zihinselleştirmenin yeme tutumu üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı ($B = -0,088$, $\beta = -0,082$, $SH = 0,079$, $p > 0,05$) ve sosyal izolasyonun yeme tutumu üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,305$, $\beta = 0,166$, $SH = 0,138$, $p < 0,05$) gözlenmiştir. Modelin istatistiksel olarak anlamlı ($F_{(3,184)} = 4,624$, $p < 0,01$) ve belirlilik kat sayısının $0,070$ olduğu gözlenmiştir (bkz. Tablo 102).

Tablo 103. Cinsel İstismar ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.

Dolaylı Etki	Etki	S.H.	A.D.G.A.	Ü.D.G.A.
Dolaylı Etki 1: Cin. İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,038	0,057	-0,072	0,162
Dolaylı Etki 2: Cin. İ. $\rightarrow$ S.İ. $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,091	0,065	-0,005	0,245
Dolaylı Etki 3: Cin. İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ S.İ. $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,019	0,015	-0,001	0,055
Doğrudan Etki: Cin. İ. $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,412	0,233	-0,047	0,872

(Cin. İ. = Cinsel İstismar; Z = Zihinselleştirme; S.İ. = Sosyal İzolasyon; S.H. = Standart Hata; A.D.G.A. = Alt Düzey Güven Aralığı; Ü.D.G.A. = Üst Düzey Güven Aralığı)

Cinsel istismar değerlerinin yeme tutumu değerleri üzerindeki doğrudan etkisi ($B = 0,412$, %95 GA [ADGA = -0,057, ÜDGA = 0,872]) istatistiksel olarak anlamlı değildir. Ayrıca cinsel istismar ve yeme tutumu arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve sosyal izolasyonun ayrı ayrı ve seri aracılık etkilerinin anlamlı olmadığı belirlenmiştir (bkz. Tablo 103).

* p< 0,05; ** p<0,01; *** p<0,001

Şekil 54. Fiziksel İhmal, Zihinselleştirme, Sosyal izolasyon ve Yeme Tutumu Arasındaki Seri Aracı Model.

Fiziksel ihmal ile yeme tutumu arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve sosyal izolasyonun seri aracı rollerini incelemek amacıyla yapılan analiz sonucunda Şekil 54'te fiziksel ihmalin her bir aracıya ve yeme tutumuna bağlayan yolların etkileri gösterilmektedir.

Tablo 104. Fiziksel İhmal ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.

Seri Aracı Model 49: Fiziksel İhmal, Ara Değişkenler, Yeme Tutumu												
	M ₁ (Zihinselleştirme)				M ₂ (Sosyal İzolasyon)				Y (Yeme Tutumu)			
	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p
X (F.İ.)	-1,237	-0,302	0,287	0,000	0,560	0,233	0,173	0,001	0,402	0,092	0,338	0,236
M ₁ (Z)	-	-	-	-	-0,117	-0,200	0,042	0,006	-0,072	-0,067	0,082	0,381
M ₂ (S.İ.)	-	-	-	-	-	-	-	-	0,308	0,168	0,140	0,029
Sabit	103,716	-	2,230	0,000	27,222	-	4,573	0,000	16,384	-	9,477	0,085
	R ² = 0,091				R ² = 0,123				R ² = 0,060			
	F _(1,185) = 18,535, p < 0,001				F _(2,184) = 12,887, p < 0,001				F _(3,183) = 3,919, p < 0,05			

(B = Katsayı; β = Standart Katsayı; S.H. = Standart Hata; F. İ. = Fiziksel İhmal; Z = Zihinselleştirme; S.İ. = Sosyal İzolasyon)

Katılımcıların fiziksel ihmal alt boyutu toplam puanı ile yeme tutumu arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve sosyal izolasyonun aracı rolü incelendiğinde, fiziksel ihmalin zihinselleştirme üzerinde negatif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu (B = -1,237, β = -0,302, SH = 0,287, p < 0,001) ve sosyal izolasyon üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi (B = 0,560, β = 0,233, SH = 0,173, p < 0,01) olduğu gözlenmiştir. Bu bulguların yanı sıra zihinselleştirme ve sosyal izolasyon arasındaki ilişki (B = -0,117, β = -0,200, SH = 0,042, p < 0,01) istatistiksel açıdan anlamlıdır. Fiziksel ihmalin

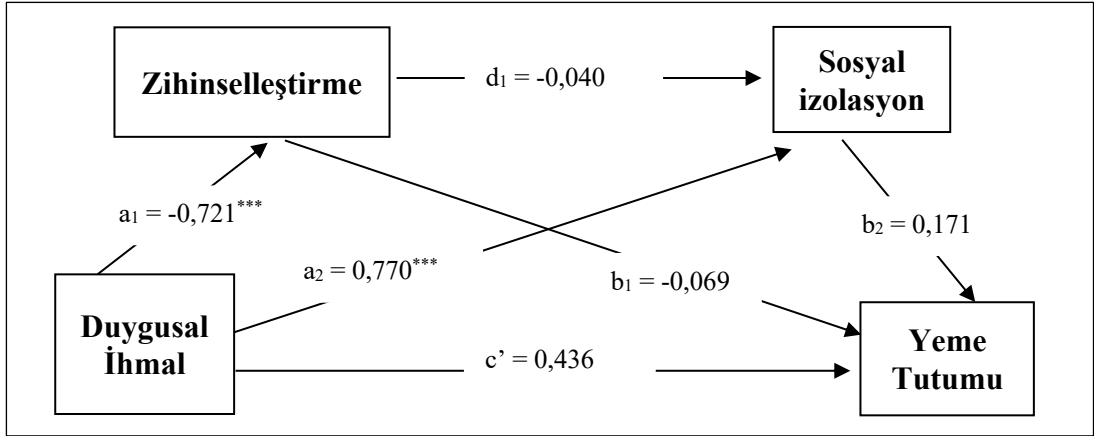
yeme tutumu üzerindeki doğrudan etkisinin anlamlı olmadığı ($B = 0,402$, $\beta = 0,092$, $SH = 0,338$, $p > 0,05$), zihinselleştirmenin yeme tutumu üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı ($B = -0,072$, $\beta = -0,067$, $SH = 0,082$, $p > 0,05$) ve sosyal izolasyonun yeme tutumu üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu ($B = 0,308$, $\beta = 0,168$, $SH = 0,140$, $p < 0,05$) gözlenmiştir. Modelin istatistiksel olarak anlamlı olduğu ($F(3,183) = 3,919$, $p < 0,05$) ve belirlilik kat sayısının $0,060$ olduğu gözlenmiştir (bkz. Tablo 104).

Tablo 105. Fiziksel İhmal ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.

Dolaylı Etki	Etki	S.H.	A.D.G.A.	Ü.D.G.A.
Dolaylı Etki 1: Fiz. İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,089	0,165	-0,209	0,462
Dolaylı Etki 2: Fiz. İ. $\rightarrow$ S.İ. $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,172	0,113	-0,006	0,433
Dolaylı Etki 3: Fiz. İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ S.İ. $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,045	0,032	-0,001	0,122
Doğrudan Etki: Fiz. İ. $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,402	0,338	-0,265	1,070

(Fiz. İ. = Fiziksel İhmal; Z = Zihinselleştirme; S.İ. = Sosyal İzolasyon; S.H. = Standart Hata; A.D.G.A. = Alt Düzey Güven Aralığı; Ü.D.G.A. = Üst Düzey Güven Aralığı)

Fiziksel ihmal değerlerinin yeme tutumu değerleri üzerindeki doğrudan etkisi ($B = 0,402$, %95 GA [ADGA = -0,265, ÜDGA = 1,070]) istatistiksel olarak anlamlı değildir. Ayrıca fiziksel ihmal ve yeme tutumu arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve sosyal izolasyonun ayrı ayrı ve seri aracılık etkilerinin anlamlı olmadığı belirlenmiştir (bkz. Tablo 105).

* $p < 0,05$; ** $p < 0,01$; *** $p < 0,001$

Şekil 55. Duygusal İhmal, Zihinselleştirme, Sosyal izolasyon ve Yeme Tutumu Arasındaki Seri Aracı Model.

Duygusal ihmal ile yeme tutumu arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve sosyal izolasyonun seri aracı rollerini incelemek amacıyla yapılan analiz sonucunda Şekil 55'te duygusal ihmalin her bir aracıya ve yeme tutumuna bağlayan yolların etkileri gösterilmektedir.

Tablo 106. Duygusal İhmal ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.

Seri Aracı Model 50: Duygusal İhmal, Ara Değişkenler, Yeme Tutumu												
	M ₁ (Zihinselleştirme)				M ₂ (Sosyal İzolasyon)				Y (Yeme Tutumu)			
	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p
X (D.İ.)	-0,721	-0,320	0,158	0,000	0,770	0,580	0,083	0,000	0,436	0,177	0,227	0,056
M ₁ (Z)	-	-	-	-	-0,040	-0,067	0,037	0,282	-0,069	-0,063	0,083	0,405
M ₂ (S.İ.)	-	-	-	-	-	-	-	-	0,171	0,092	0,167	0,307
Sabit	103,040	-	2,053	0,000	14,813	-	3,928	0,000	16,782	-	9,170	0,069
	$R^2 = 0,102$				$R^2 = 0,366$				$R^2 = 0,074$			
	$F_{(1,182)} = 20,707, p < 0,001$				$F_{(2,181)} = 52,176, p < 0,001$				$F_{(3,180)} = 4,767, p < 0,01$			

(B = Katsayı; β = Standart Katsayı; S.H. = Standart Hata; D. İ. = Duygusal İhmal; Z = Zihinselleştirme; S.İ. = Sosyal İzolasyon)

Katılımcıların duygusal ihmal alt boyutu toplam puanı ile yeme tutumu arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve sosyal izolasyonun aracı rolü incelendiğinde, duygusal ihmalin zihinselleştirme üzerinde negatif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu (B = -0,721, β = -0,320, SH = 0,158, $p < 0,001$) ve sosyal izolasyon üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi (B = 0,770, β = 0,580, SH = 0,060, $p < 0,001$) olduğu gözlenmiştir. Bu bulguların yanı sıra zihinselleştirme ve sosyal izolasyon arasındaki ilişki (B = -0,40, β = -0,067, SH = 0,037, $p > 0,05$) istatistiksel açıdan anlamlı değildir. Duygusal

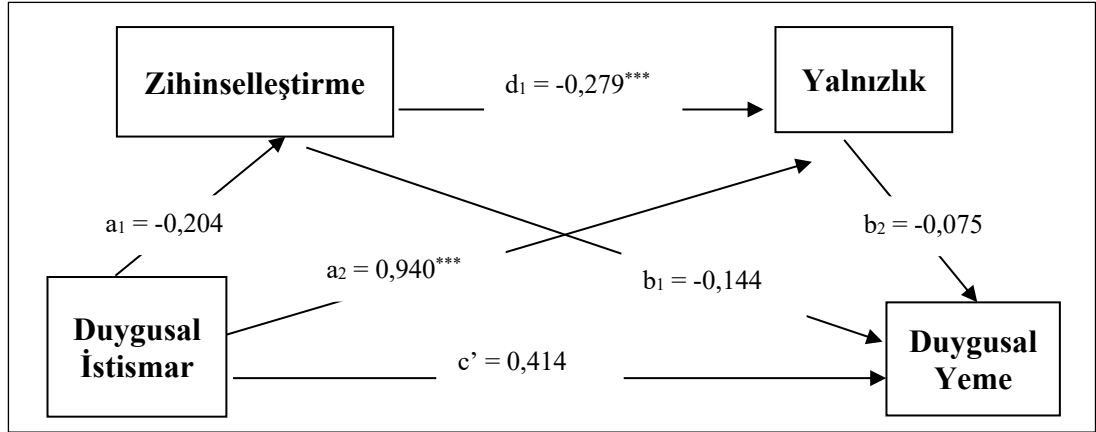
ihmalin yeme tutumu üzerindeki doğrudan etkisinin anlamlı olmadığı ($B = 0,436$, $\beta = 0,177$, $SH = 0,227$, $p > 0,05$), zihinselleştirmenin yeme tutumu üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı ($B = -0,969$, $\beta = -0,063$, $SH = 0,083$, $p > 0,05$) ve sosyal izolasyonun yeme tutumu üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı ($B = 0,171$, $\beta = 0,092$, $SH = 0,167$, $p > 0,05$) gözlenmiştir. Modelin istatistiksel olarak anlamlı ($F_{(3,180)} = 4,767$, $p < 0,01$) ve belirlilik kat sayısının $0,074$ olduğu gözlenmiştir (bkz. Tablo 106).

Tablo 107. Duygusal İhmal ile Yeme Tutumu Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.

Dolaylı Etki	Etki	S.H.	A.D.G.A.	Ü.D.G.A.
Dolaylı Etki 1: Duy. İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,050	0,092	-0,124	0,240
Dolaylı Etki 2: Duy. İ. $\rightarrow$ S.İ. $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,132	0,149	-0,140	0,447
Dolaylı Etki 3: Duy. İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ S.İ. $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,005	0,008	-0,011	0,021
Doğrudan Etki: Duy. İ. $\rightarrow$ Yeme Tutumu	0,436	0,227	-0,011	0,883

(Duy. İ. = Duygusal İhmal; Z = Zihinselleştirme; S.İ. = Sosyal İzolasyon; S.H. = Standart Hata; A.D.G.A. = Alt Düzey Güven Aralığı; Ü.D.G.A. = Üst Düzey Güven Aralığı)

Duygusal ihmal değerlerinin yeme tutumu değerleri üzerindeki doğrudan etkisi ($B = 0,436$, %95 GA [ADGA = -0,011, ÜDGA = 0,883]) istatistiksel olarak anlamlı değildir. Ayrıca duygusal ihmal ve yeme tutumu arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve sosyal izolasyonun ayrı ayrı ve seri aracılık etkilerinin anlamlı olmadığı belirlenmiştir (bkz. Tablo 107).

* p< 0,05; ** p<0,01; *** p<0,001

Şekil 56. Duygusal İstismar, Zihinselleştirme, Yalnızlık ve Duygusal Yeme Arasındaki Seri Aracı Model.

Duygusal istismar ile duygusal yeme arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve yalnızlığın seri aracı rollerini incelemek amacıyla yapılan analiz sonucunda Şekil 56'da duygusal istismarın her bir aracıya ve duygusal yemeye bağlayan yolların etkileri gösterilmektedir.

Tablo 108. Duygusal İstismar ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.

Seri Aracı Model 51: Duygusal İstismar, Ara Değişkenler, Duygusal Yeme												
	M ₁ (Zihinselleştirme)				M ₂ (Yalnızlık)				Y (Duygusal Yeme)			
	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p
X (D.İ.)	-0,204	-0,082	0,184	0,270	0,940	0,379	0,161	0,000	0,414	0,125	0,266	0,122
M₁ (Z)	-	-	-	-	-0,279	-0,281	0,064	0,000	-0,144	-0,109	0,103	0,162
M₂ (Y)	-	-	-	-	-	-	-	-	-0,075	-0,056	0,113	0,503
Sabit	96,699	-	1,940	0,000	55,266	-	6,442	0,000	47,768	-	11,595	0,000
	R ² = 0,082				R ² = 0,240				R ² = 0,023			
	F _(1,183) = 1,226, p > 0,05				F _(2,182) = 28,773, p < 0,001				F _(3,181) = 1,442, p > 0,05			

(B = Katsayı; β = Standart Katsayı; S.H. = Standart Hata; D.İ. = Duygusal İstismar; Z = Zihinselleştirme; Y = Yalnızlık)

Katılımcıların duygusal istismar alt boyutu toplam puanı ile duygusal yeme arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve yalnızlığın aracı rolü incelendiğinde, duygusal istismarın zihinselleştirme üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı (B = -0,204, β = -0,082, SH = 0,184, p > 0,05) ve yalnızlık üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi (B = 0,940, β = 0,379, SH = 0,161, p < 0,001) olduğu gözlenmiştir. Bu bulguların yanı sıra zihinselleştirme ve yalnızlık arasındaki ilişki (B = -0,279, β = -0,281, SH = 0,064, p < 0,001) istatistiksel açıdan anlamlıdır. Duygusal istismarın duygusal yeme üzerindeki

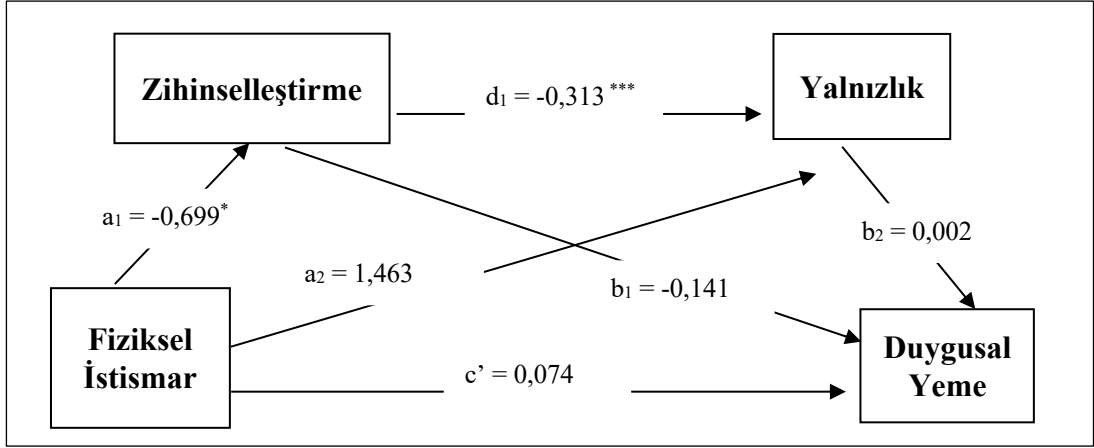
doğrudan etkisinin anlamlı olmadığı ($B = 0,414$, $\beta = 0,125$, $SH = 0,266$, $p > 0,05$), zihinselleştirmenin duygusal yeme üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı ($B = -0,144$, $\beta = -0,109$, $SH = 0,103$, $p > 0,05$) ve yalnızlığın duygusal yeme üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı ($B = -0,075$, $\beta = 0,056$, $SH = 0,113$, $p > 0,05$) gözlenmiştir. Modelin istatistiksel olarak anlamlı olmadığı ($F_{(3,181)} = 1,442$, $p < 0,001$) ve belirlilik kat sayısının 0,023 olduğu gözlenmiştir (bkz. Tablo 108).

Tablo 109. Duygusal İstismar ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.

Dolaylı Etki	Etki	S.H.	A.D.G.A.	Ü.D.G.A.
Dolaylı Etki 1: Duy. İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ Duygusal Yeme	0,029	0,037	-0,032	0,120
Dolaylı Etki 2: Duy. İ. $\rightarrow$ Y $\rightarrow$ Duygusal Yeme	-0,071	0,114	-0,320	0,140
Dolaylı Etki 3: Duy. İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ Y $\rightarrow$ Duygusal Yeme	-0,043	0,010	-0,032	0,010
Doğrudan Etki: Duy. İ. $\rightarrow$ Duygusal Yeme	0,414	0,266	-0,111	0,940

(Duy. İ. = Duygusal İstismar; Z = Zihinselleştirme; Y = Yalnızlık; S.H. = Standart Hata; A.D.G.A. = Alt Düzey Güven Aralığı; Ü.D.G.A. = Üst Düzey Güven Aralığı)

Duygusal istismarın değerlerinin duygusal yeme değerleri üzerindeki doğrudan etkisi ($B = 0,414$, %95 GA [ADGA = -0,111, ÜDGA = 0,940]) istatistiksel olarak anlamlı değildir. Ayrıca duygusal istismar ve duygusal yeme arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve yalnızlığın ayrı ayrı ve seri aracılık etkilerinin anlamlı olmadığı belirlenmiştir (bkz. Tablo 109).

* p< 0,05; ** p<0,01; *** p<0,001

Şekil 57. Fiziksel İstismar, Zihinselleştirme, Yalnızlık ve Duygusal Yeme Arasındaki Seri Aracı Model.

Fiziksel istismar ile duygusal yeme arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve yalnızlığın seri aracı rollerini incelemek amacıyla yapılan analiz sonucunda Şekil 57'de fiziksel istismarın her bir aracıya ve duygusal yemeye bağlayan yolların etkileri gösterilmektedir.

Tablo 110. Fiziksel İstismar ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.

Seri Aracı Model 52: Fiziksel İstismar, Ara Değişkenler, Duygusal Yeme												
	M ₁ (Zihinselleştirme)				M ₂ (Yalnızlık)				Y (Duygusal Yeme)			
	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p
X (F.İ.)	-0,699	-0,158	0,318	0,029	1,463	0,106	0,303	0,128	0,428	0,074	0,425	0,315
M₁ (Z)	-	-	-	-	-0,313	-0,316	0,069	0,000	-0,141	-0,108	0,101	0,164
M₂ (Y)	-	-	-	-	-	-	-	-	0,002	0,002	0,102	0,983
Sabit	99,058	-	2,123	0,000	64,589	-	7,088	0,000	45,969	-	11,856	0,000
	R ² = 0,025				R ² = 0,122				R ² = 0,020			
	F _(1,188) = 4,830, p < 0,05				F _(2,187) = 12,964, p < 0,001				F _(3,186) = 1,245, p > 0,05			

(B = Katsayı; β = Standart Katsayı; S.H. = Standart Hata; F.İ. = Fiziksel İstismar; Z = Zihinselleştirme; Y = Yalnızlık)

Katılımcıların fiziksel istismar alt boyutu toplam puanının duygusal yeme ile arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve yalnızlığın aracı rolü incelendiğinde, fiziksel istismarın zihinselleştirme üzerinde negatif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu (B = -0,699, β = -0,158, SH = 0,318, p < 0,05) ve yalnızlık üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı (B = 1,463, β = 0,106, SH = 0,303, p > 0,05) olduğu gözlenmiştir. Bu bulguların yanı sıra zihinselleştirme ve yalnızlık arasındaki ilişki (B = -0,313, β = -0,316, SH = 0,069, p < 0,001) istatistiksel açıdan anlamlıdır. Fiziksel istismarın

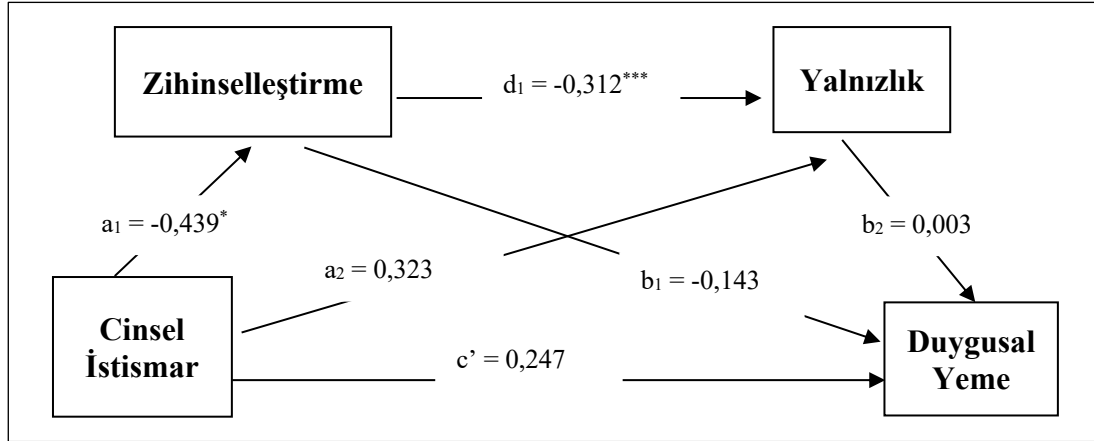
duygusal yeme üzerindeki doğrudan etkisinin anlamlı olmadığı ($B = 0,428$, $\beta = 0,074$, $SH = 0,425$, $p > 0,05$), zihinselleştirmenin duygusal yeme üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı ($B = -0,141$, $\beta = -0,108$, $SH = 0,101$, $p > 0,05$) ve yalnızlığın duygusal yeme üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı ($B = 0,002$, $\beta = 0,002$, $SH = 0,102$, $p > 0,05$) gözlenmiştir. Modelin istatistiksel olarak anlamlı olmadığı ($F_{(3,186)} = 1,265$, $p > 0,05$) gözlenmiştir (bkz. Tablo 110).

Tablo 111. Fiziksel İstismar ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.

Dolaylı Etki	Etki	S.H.	A.D.G.A.	Ü.D.G.A.
Dolaylı Etki 1: Fiz. İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ Duygusal Yeme	0,098	0,090	-0,064	0,295
Dolaylı Etki 2: Fiz. İ. $\rightarrow$ Y $\rightarrow$ Duygusal Yeme	0,001	0,063	-0,113	0,155
Dolaylı Etki 3: Fiz. İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ Y $\rightarrow$ Duygusal Yeme	0,000	0,028	-0,056	0,060
Doğrudan Etki: Fiz. İ. $\rightarrow$ Duygusal Yeme	0,428	0,425	-0,410	1,265

(Fiz. İ. = Fiziksel İstismar; Z = Zihinselleştirme; Y = Yalnızlık; S.H. = Standart Hata; A.D.G.A. = Alt Düzey Güven Aralığı; Ü.D.G.A. = Üst Düzey Güven Aralığı)

Fiziksel istismarın değerlerinin duygusal yeme değerleri üzerindeki doğrudan etkisi ($B = 0,428$, %95 GA [ADGA = -0,410, ÜDGA = 1,265]) istatistiksel olarak anlamlı değildir. Ayrıca fiziksel istismar ve duygusal yeme arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve yalnızlığın ayrı ayrı ve seri aracılık etkilerinin anlamlı olmadığı belirlenmiştir (bkz. Tablo 111).

* p<0,05; ** p<0,01; *** p<0,001

Şekil 58. Cinsel İstismar, Zihinselleştirme, Yalnızlık ve Duygusal Yeme Arasındaki Seri Aracı Model.

Cinsel istismar ile duygusal yeme arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve yalnızlığın seri aracı rollerini incelemek amacıyla yapılan analiz sonucunda Şekil 58'de cinsel istismarın her bir aracıya ve duygusal yemeye bağlayan yolların etkileri gösterilmektedir.

Tablo 112. Cinsel İstismar ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.

Seri Aracı Model 53: Cinsel İstismar, Ara Değişkenler, Duygusal Yeme												
	M ₁ (Zihinselleştirme)				M ₂ (Yalnızlık)				Y (Duygusal Yeme)			
	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p
X (C.İ.)	-0,439	-0,147	0,216	0,044	0,323	0,110	0,206	0,117	0,247	0,063	0,289	0,394
M₁ (Z)	-	-	-	-	-0,312	-0,315	0,069	0,000	-0,143	-0,110	0,101	0,161
M₂ (Y)	-	-	-	-	-	-	-	-	0,003	0,003	0,103	0,973
Sabit	97,785	-	1,737	0,000	65,095	-	6,936	0,000	47,019	-	11,760	0,000
	R ² = 0,022				R ² = 0,121				R ² = 0,018			
	F _(1,186) = 4,116, p < 0,05				F _(2,185) = 12,816, p < 0,001				F _(3,184) = 1,147, p > 0,05			

(B = Katsayı; β = Standart Katsayı; S.H. = Standart Hata; C.İ. = Cinsel İstismar; Z = Zihinselleştirme; Y = Yalnızlık)

Katılımcıların cinsel istismar alt boyutu toplam puanı ile duygusal yeme arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve yalnızlığın aracı rolü incelendiğinde, cinsel istismarın zihinselleştirme üzerinde negatif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu (B = -0,439, β = -0,147, SH = 0,216, p < 0,05) ve yalnızlık üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi (B = 0,323, β = 0,110, SH = 0,206, p > 0,05) olmadığı gözlenmiştir. Bu bulguların yanı sıra zihinselleştirme ve yalnızlık arasındaki ilişki (B = -0,312, β = -0,315, SH = 0,069, p < 0,001) istatistiksel açıdan anlamlıdır. Cinsel istismarın duygusal yeme üzerindeki doğrudan etkisinin anlamlı olmadığı (B = 0,247, β = 0,063,

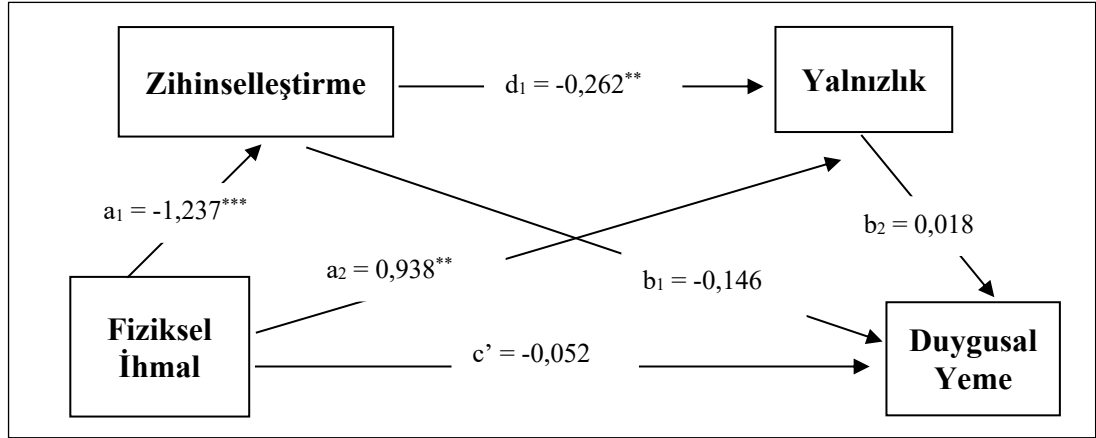
SH = 0,289, $p > 0,05$), zihinselleştirme'nin duygusal yeme üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı ($B = -0,143$, $\beta = -0,110$, SH = 0,101, $p > 0,05$) ve yalnızlığın duygusal yeme üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı ($B = 0,003$, $\beta = 0,003$, SH = 0,103, $p > 0,05$) gözlenmiştir. Modelin istatistiksel olarak anlamlı olmadığı ($F_{(3,184)} = 1,147$, $p > 0,05$) gözlenmiştir (bkz. Tablo 112).

Tablo 113. Cinsel İstismar ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.

Dolaylı Etki	Etki	S.H.	A.D.G.A.	Ü.D.G.A.
Dolaylı Etki 1:				
Cin. İ. $\rightarrow Z \rightarrow$ Duygusal Yeme	0,063	0,056	-0,033	0,187
Dolaylı Etki 2:				
Cin. İ. $\rightarrow Y \rightarrow$ Duygusal Yeme	0,001	0,042	-0,082	0,096
Dolaylı Etki 3:				
Cin. İ. $\rightarrow Z \rightarrow Y \rightarrow$ Duygusal Yeme	0,000	0,017	-0,035	0,038
Doğrudan Etki: Cin. İ. $\rightarrow$ Duygusal Yeme	0,247	0,289	-0,323	0,816

(Cin. İ. = Cinsel İstismar; Z = Zihinselleştirme; Y = Yalnızlık; S.H. = Standart Hata; A.D.G.A. = Alt Düzey Güven Aralığı; Ü.D.G.A. = Üst Düzey Güven Aralığı)

Cinsel istismarın değerlerinin duygusal yeme değerleri üzerindeki doğrudan etkisi ($B = 0,247$, %95 GA [ADGA = -0,323, ÜDGA = 0,816]) istatistiksel olarak anlamlı değildir. Ayrıca cinsel istismar ve duygusal yeme arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve sosyal izolasyonun ayrı ayrı ve seri aracılık etkilerinin anlamlı olmadığı belirlenmiştir (bkz. Tablo 112).

* $p < 0,05$; ** $p < 0,01$; *** $p < 0,001$

Şekil 59. Fiziksel İhmal, Zihinselleştirme, Yalnızlık ve Duygusal Yeme Arasındaki Seri Aracı Model.

Fiziksel ihmal ile duygusal yeme arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve yalnızlığın seri aracı rollerini incelemek amacıyla yapılan analiz sonucunda Şekil 59'da fiziksel ihmalin her bir aracıya ve duygusal yemeye bağlayan yolların etkileri gösterilmektedir.

Tablo 114. Fiziksel İhmal ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.

	Seri Aracı Model 54: Fiziksel İhmal, Ara Değişkenler, Duygusal Yeme											
	M ₁ (Zihinselleştirme)				M ₂ (Yalnızlık)				Y (Duygusal Yeme)			
	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p
X (F.İ.)	-1,237	-0,302	0,287	0,000	0,938	0,230	0,289	0,001	-0,052	-0,010	0,424	0,903
M₁ (Z)	-	-	-	-	-0,262	-0,262	0,070	0,003	-0,146	-0,112	0,104	0,163
M₂ (Y)	-	-	-	-	-	-	-	-	0,018	0,014	0,105	0,862
Sabit	100,716	-	2,230	0,000	52,692	-	7,621	0,000	48,799	-	12,350	0,000
	$R^2 = 0,091$				$R^2 = 0,158$				$R^2 = 0,013$			
	$F_{(1,185)} = 18,535, p < 0,001$				$F_{(2,184)} = 17,250, p < 0,001$				$F_{(3,183)} = 0,810, p > 0,05$			

(B = Katsayı; β = Standart Katsayı; S.H. = Standart Hata; F.İ. = Fiziksel İhmal; Z = Zihinselleştirme; Y = Yalnızlık)

Katılımcıların fiziksel ihmal alt boyutu toplam puanı ile duygusal yeme arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve yalnızlığın aracı rolü incelendiğinde, fiziksel ihmalin zihinselleştirme üzerinde negatif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu ($B = -1,237$, $\beta = -0,302$, $SH = 0,287$, $p < 0,001$) ve yalnızlık üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi ($B = 0,938$, $\beta = 0,230$, $SH = 0,289$, $p < 0,01$) olduğu gözlenmiştir. Bu bulguların yanı sıra zihinselleştirme ve yalnızlık arasındaki ilişki ($B = -0,262$, $\beta = -0,262$, $SH = 0,070$, $p < 0,01$) istatistiksel açıdan anlamlıdır. Fiziksel ihmalin duygusal yeme üzerindeki doğrudan etkisinin anlamlı olmadığı ($B = -0,052$, $\beta = -0,010$, $SH = 0,424$, $p > 0,05$),

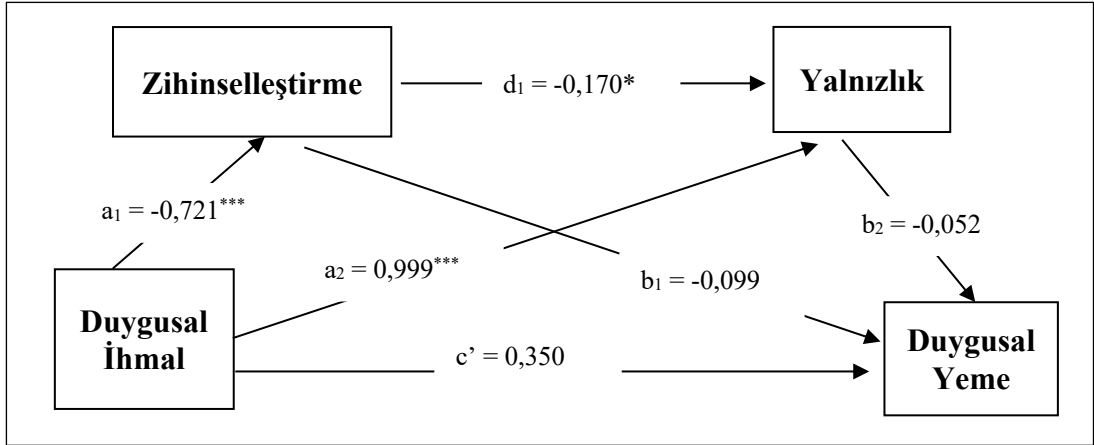
zihinselleştirme'nin duygusal yeme üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı ($B = -0,146$, $\beta = -0,112$, $SH = 0,104$, $p > 0,05$) ve yalnızlığın duygusal yeme üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı ($B = 0,018$, $\beta = 0,014$, $SH = 0,105$, $p > 0,05$) gözlenmiştir. Modelin istatistiksel olarak anlamlı olmadığı ($F_{(3,183)} = 0,810$, $p > 0,05$) gözlenmiştir (bkz. Tablo 114).

Tablo 115. Fiziksel İhmal ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.

Dolaylı Etki	Etki	S.H.	A.D.G.A.	Ü.D.G.A.
Dolaylı Etki 1: Fiz. İ. $\rightarrow Z \rightarrow$ Duygusal Yeme	0,181	0,155	-0,111	0,514
Dolaylı Etki 2: Fiz. İ. $\rightarrow Y \rightarrow$ Duygusal Yeme	0,017	0,110	-0,199	0,255
Dolaylı Etki 3: Fiz. İ. $\rightarrow Z \rightarrow Y \rightarrow$ Duygusal Yeme	0,006	0,039	-0,068	0,093
Doğrudan Etki: Fiz. İ. $\rightarrow$ Duygusal Yeme	-0,052	0,424	-0,889	0,785

(Fiz. İ. = Fiziksel İhmal; Z = Zihinselleştirme; Y = Yalnızlık; S.H. = Standart Hata; A.D.G.A. = Alt Düzey Güven Aralığı; Ü.D.G.A. = Üst Düzey Güven Aralığı)

Fiziksel ihmal değerlerinin duygusal yeme değerleri üzerindeki doğrudan etkisi ($B = -0,052$, %95 GA [ADGA = -0,889, ÜDGA = 0,785]) istatistiksel olarak anlamlı değildir. Ayrıca fiziksel ihmal ve duygusal yeme arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve yalnızlığın ayrı ayrı ve seri aracılık etkilerinin anlamlı olmadığı belirlenmiştir (bkz. Tablo 114).

* p< 0,05; ** p<0,01; *** p<0,001

Şekil 60. Duygusal İhmal, Zihinselleştirme, Yalnızlık ve Duygusal Yeme Arasındaki Seri Aracı Model.

Duygusal ihmal ile duygusal yeme arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve yalnızlığın seri aracı rollerini incelemek amacıyla yapılan analiz sonucunda Şekil 60'ta duygusal ihmalin her bir aracıya ve duygusal yemeye bağlayan yolların etkileri gösterilmektedir.

Tablo 116. Duygusal İhmal ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.

Seri Aracı Model 55: Duygusal İhmal, Ara Değişkenler, Duygusal Yeme												
	M ₁ (Zihinselleştirme)				M ₂ (Yalnızlık)				Y (Duygusal Yeme)			
	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p
X (D.İ.)	-0,721	-0,320	0,158	0,000	0,999	0,443	0,151	0,000	0,350	0,117	0,259	0,178
M₁ (Z)	-	-	-	-	-0,170	-0,170	0,067	0,012	-0,099	-0,074	0,105	0,348
M₂ (Y)	-	-	-	-	-	-	-	-	-0,052	-0,039	0,115	0,649
Sabit	103,040	-	2,053	0,000	42,072	-	7,128	0,000	42,780	-	11,998	0,000
	R ² = 0,102				R ² = 0,274				R ² = 0,020			
	F _(1,182) = 20,707, p < 0,001				F _(2,181) = 34,136, p < 0,001				F _(3,180) = 1,227, p > 0,05			

(B = Katsayı; β = Standart Katsayı; S.H. = Standart Hata; D.İ. = Duygusal İhmal; Z = Zihinselleştirme; Y = Yalnızlık)

Katılımcıların duygusal ihmal alt boyutu toplam puanının duygusal yeme ile arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve yalnızlığın aracı rolü incelendiğinde, duygusal ihmalin zihinselleştirme üzerinde negatif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu (B = -0,721, β = -0,320, SH = 0,158, p < 0,001) ve yalnızlık üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi (B = 0,999, β = 0,443, SH = 0,151, p < 0,001) olduğu gözlenmiştir. Bu bulguların yanı sıra zihinselleştirme ve yalnızlık arasındaki ilişki (B = -0,170, β = -0,170, SH = 0,0067, p < 0,05) istatistiksel açıdan anlamlıdır. Duygusal ihmalin duygusal yeme üzerindeki doğrudan etkisinin anlamlı olmadığı (B = 0,350, β = 0,117, SH = 0,259, p > 0,05),

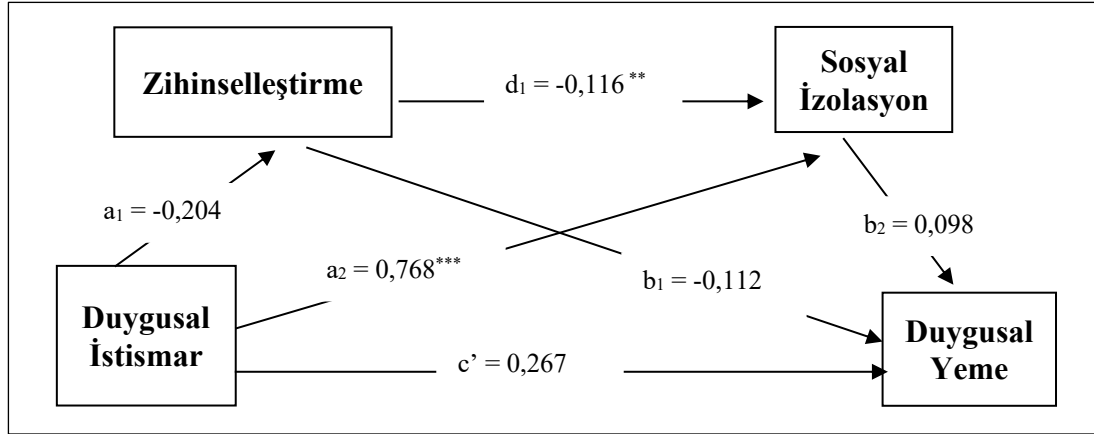
zihinselleştirme'nin duygusal yeme üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı ($B = -0,099$, $\beta = -0,074$, $SH = 0,105$, $p > 0,05$) ve yalnızlığın duygusal yeme üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı ($B = -0,052$, $\beta = -0,039$, $SH = 0,115$, $p > 0,05$) gözlenmiştir. Modelin istatistiksel olarak anlamlı olmadığı ($F_{(3,180)} = 1,227$, $p > 0,05$) gözlenmiştir (bkz. Tablo 116).

Tablo 117. Duygusal İhmal ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.

Dolaylı Etki	Etki	S.H.	A.D.G.A.	Ü.D.G.A.
Dolaylı Etki 1:				
Duy. İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ Duygusal Yeme	0,071	0,084	-0,101	0,242
Dolaylı Etki 2:				
Duy. İ. $\rightarrow$ Y $\rightarrow$ Duygusal Yeme	-0,052	0,121	-0,291	0,190
Dolaylı Etki 3:				
Duy. İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ Y $\rightarrow$ Duygusal Yeme	-0,006	0,016	-0,042	0,024
Doğrudan Etki: Duy. İ. $\rightarrow$ Duygusal Yeme	0,350	0,259	-0,161	0,861

(Duy. İ. = Duygusal İhmal; Z = Zihinselleştirme; Y = Yalnızlık; S.H. = Standart Hata; A.D.G.A. = Alt Düzey Güven Aralığı; Ü.D.G.A. = Üst Düzey Güven Aralığı)

Duygusal ihmal değerlerinin duygusal yeme değerleri üzerindeki doğrudan etkisi ($B = 0,350$, %95 GA [ADGA = -0,161, ÜDGA = 0,861]) istatistiksel olarak anlamlı değildir. Ayrıca duygusal ihmal ve duygusal yeme arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve yalnızlığın ayrı ayrı ve seri aracılık etkilerinin anlamlı olmadığı belirlenmiştir (bkz. Tablo 117).

* p< 0,05; ** p<0,01; *** p<0,001

Şekil 61. Duygusal İstismar, Zihinselleştirme, Sosyal İzolasyon ve Duygusal Yeme Arasındaki Seri Aracı Model.

Duygusal istismar ile duygusal yeme arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve sosyal izolasyon seri aracı rollerini incelemek amacıyla yapılan analiz sonucunda Şekil 61'de duygusal istismarın her bir aracıya ve duygusal yemeye bağlayan yolların etkileri gösterilmektedir.

Tablo 118. Duygusal İstismar ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.

Seri Aracı Model 56: Duygusal İstismar, Ara Değişkenler, Duygusal Yeme												
	M ₁ (Zihinselleştirme)				M ₂ (Sosyal İzolasyon)				Y (Duygusal Yeme)			
	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p
X (D.İ.)	-0,204	-0,082	0,184	0,270	0,768	0,526	0,089	0,000	0,267	0,081	0,290	0,358
M₁ (Z)	-	-	-	-	-0,116	-0,199	0,035	0,001	-0,112	-0,084	0,101	0,268
M₂ (S.İ.)	-	-	-	-	-	-	-	-	0,098	0,043	0,204	0,632
Sabit	96,699	-	1,940	0,000	23,915	-	3,548	0,000	41,244	-	10,944	0,000
	R ² = 0,007				R ² = 0,334				R ² = 0,022			
	F _(1,183) = 1,226, p > 0,05				F _(2,182) = 45,678, p < 0,001				F _(3,181) = 1,367, p > 0,05			

(B = Katsayı; β = Standart Katsayı; S.H. = Standart Hata; D. İ. = Duygusal İstismar; Z = Zihinselleştirme; S.İ. = Sosyal İzolasyon)

Katılımcıların duygusal istismar alt boyutu toplam puanı ile duygusal yeme arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve sosyal izolasyonun aracı rolü incelendiğinde, duygusal istismarın zihinselleştirme üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı (B= -0,204, β = -0,082, SH= 0,184, p > 0,05) ve sosyal izolasyon üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi (B = 0,768, β = 0,526, SH = 0,089, p < 0,001) olduğu gözlenmiştir. Bu bulguların yanı sıra zihinselleştirme ve sosyal izolasyon arasındaki ilişki (B = -0,116, β = -0,199, SH = 0,089, p < 0,01) istatistiksel açıdan anlamlıdır. Duygusal istismarın duygusal yeme üzerindeki doğrudan etkisinin anlamlı olmadığı (B = 0,267, β = 0,081,

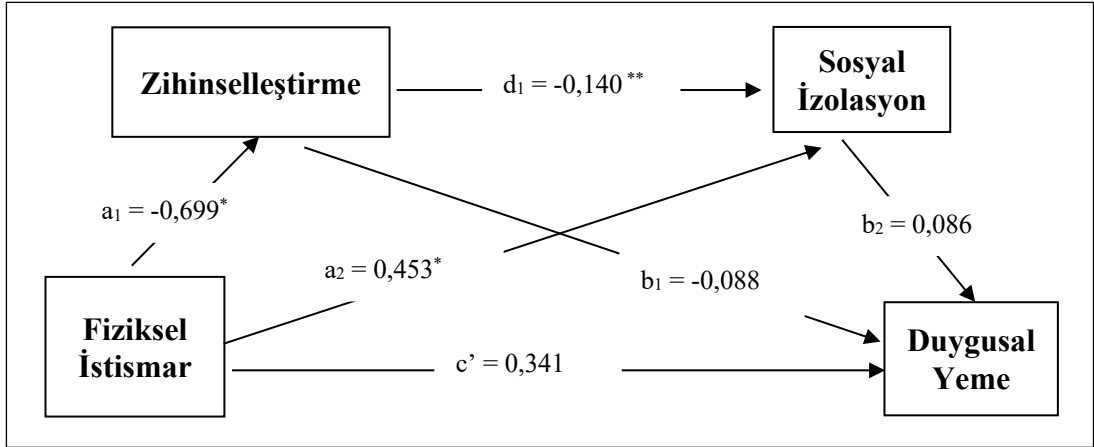
SH = 0,290, $p > 0,05$), zihinselleştirme'nin duygusal yeme üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı ($B = -0,112$, $\beta = -0,084$, SH = 0,101, $p > 0,05$) ve sosyal izolasyonun duygusal yeme üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı ($B = 0,098$, $\beta = 0,043$, SH = 0,204, $p > 0,05$) gözlenmiştir. Modelin istatistiksel olarak anlamlı olmadığı ($F_{(5,181)} = 1,367$, $p > 0,05$) gözlenmiştir (bkz. Tablo 118).

Tablo 119. Duygusal İstismar ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.

Dolaylı Etki	Etki	S.H.	A.D.G.A.	Ü.D.G.A.
Dolaylı Etki 1:				
Duy. İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ Duygusal Yeme	0,023	0,033	-0,037	0,097
Dolaylı Etki 2:				
Duy. İ. $\rightarrow$ S.İ. $\rightarrow$ Duygusal Yeme	0,075	0,156	-0,218	0,405
Dolaylı Etki 3:				
Duy. İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ S.İ. $\rightarrow$ Duygusal Yeme	0,002	0,007	-0,010	0,018
Doğrudan Etki: Duy. İ. $\rightarrow$ Duygusal Yeme	0,267	0,290	-0,306	0,841

(Duy. İ. = Duygusal İstismar; Z = Zihinselleştirme; S.İ. = Sosyal İzolasyon; S.H. = Standart Hata; A.D.G.D. = Alt Düzey Güven Değeri; Ü.D.G.D. = Üst Düzey Güven Değeri)

Duygusal istismar değerlerinin duygusal yeme değerleri üzerindeki doğrudan etkisi ($B = 0,267$, %95 GA [ADGA = -0,306, ÜDGA = 0,841]) istatistiksel olarak anlamlı değildir. Ayrıca duygusal istismar ve duygusal yeme arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve sosyal izolasyonun ayrı ayrı ve seri aracılık etkilerinin anlamlı olmadığı belirlenmiştir (bkz. Tablo 1189).

* p< 0,05; ** p<0,01; *** p<0,001

Şekil 62. Fiziksel İstismar, Zihinselleştirme, Sosyal İzolasyon ve Duygusal Yeme Arasındaki Seri Aracı Model.

Fiziksel istismar ile duygusal yeme arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve sosyal izolasyon seri aracı rollerini incelemek amacıyla yapılan analiz sonucunda Şekil 62'de fiziksel istismarın her bir aracıya ve duygusal yemeye bağlayan yolların etkileri gösterilmektedir.

Tablo 120. Fiziksel İstismar ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.

Seri Aracı Model 57: Fiziksel İstismar, Ara Değişkenler, Duygusal Yeme												
	M ₁ (Zihinselleştirme)				M ₂ (Sosyal İzolasyon)				Y (Duygusal Yeme)			
	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p
X (F.İ)	-0,699	-0,158	0,318	0,029	0,453	0,177	0,180	0,013	0,341	0,059	0,428	0,426
M₁ (Z)	-	-	-	-	-0,140	-0,241	0,041	0,001	-0,115	-0,088	0,098	0,245
M₂ (S.İ.)	-	-	-	-	-	-	-	-	0,193	0,086	0,171	0,262
Sabit	99,058	-	2,124	0,000	30,616	-	4,201	0,000	40,212	-	11,142	0,000
	R ² = 0,025				R ² = 0,103				R ² = 0,027			
	F _(1,188) = 4,830, p < 0,05				F _(2,187) = 10,690, p < 0,001				F _(3,186) = 1,695, p > 0,05			

(B = Katsayı; β = Standart Katsayı; S.H. = Standart Hata; F. İ. = Fiziksel İstismar; Z = Zihinselleştirme; S.İ. = Sosyal İzolasyon)

Katılımcıların fiziksel istismar alt boyutu toplam puanı ile duygusal yeme arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve sosyal izolasyonun aracı rolü incelendiğinde, fiziksel istismarın zihinselleştirme üzerinde negatif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu (B= -0,699, β = -0,158, SH= 0,318, p < 0,05) ve sosyal izolasyon üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi (B = 0,453, β = 0,177, SH = 0,180, p < 0,05) olduğu gözlenmiştir. Bu bulguların yanı sıra zihinselleştirme ve sosyal izolasyon arasındaki ilişki (B = -0,140, β = -0,241, SH = 0,041, p < 0,01) istatistiksel açıdan anlamlıdır. Fiziksel istismarın duygusal yeme üzerindeki doğrudan etkisinin anlamlı olmadığı (B = 0,341,

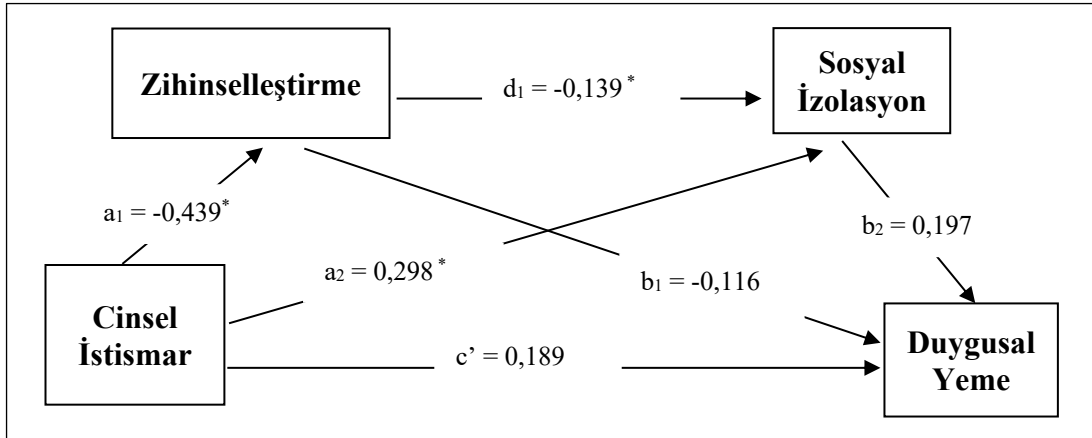
$\beta = 0,059$, $SH = 0,428$, $p > 0,05$), zihinselleştirme'nin duygusal yeme üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı ($B = -0,115$, $\beta = -0,088$, $SH = 0,098$, $p > 0,05$) ve sosyal izolasyonun duygusal yeme üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı ($B = 0,193$, $\beta = 0,086$, $SH = 0,171$, $p > 0,05$) gözlenmiştir. Modelin istatistiksel olarak anlamlı olmadığı ($F_{(1,186)} = 1,965$, $p > 0,05$) gözlenmiştir (bkz. Tablo 120).

Tablo 121. Fiziksel İstismar ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.

Dolaylı Etki	Etki	S.H.	A.D.G.A.	Ü.D.G.A.
Dolaylı Etki 1:				
Fiz. İ. → Z → Duygusal Yeme	0,080	0,085	-0,078	0,261
Dolaylı Etki 2:				
Fiz. İ. → S.İ. → Duygusal Yeme	0,087	0,107	-0,063	0,350
Dolaylı Etki 3:				
Fiz. İ. → Z → S.İ. → Duygusal Yeme	0,019	0,022	-0,015	0,076
Doğrudan Etki: Fiz. İ. → Duygusal Yeme	0,341	0,428	-0,502	1,185

(Fiz. İ. = Fiziksel İstismar; Z = Zihinselleştirme; S.İ. = Sosyal İzolasyon; S.H. = Standart Hata; A.D.G.D. = Alt Düzey Güven Değeri; Ü.D.G.D. = Üst Düzey Güven Değeri)

Fiziksel istismar değerlerinin duygusal yeme değerleri üzerindeki doğrudan etkisi ($B = 0,341$, %95 GA [ADGA = -0,502, ÜDGA = 1,185]) istatistiksel olarak anlamlı değildir. Ayrıca fiziksel istismar ve duygusal yeme arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve sosyal izolasyonun ayrı ayrı ve seri aracılık etkilerinin anlamlı olmadığı belirlenmiştir (bkz. Tablo 121).

* p<0,05; ** p<0,01; *** p<0,001

Şekil 63. Cinsel İstismar, Zihinselleştirme, Sosyal İzolasyon ve Duygusal Yeme Arasındaki Seri Aracı Model.

Cinsel istismar ile duygusal yeme arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve sosyal izolasyon seri aracı rollerini incelemek amacıyla yapılan analiz sonucunda Şekil 63'te cinsel istismarın her bir aracıya ve duygusal yemeye bağlayan yolların etkileri gösterilmektedir.

Tablo 122. Cinsel İstismar ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.

Seri Aracı Model 58: Cinsel İstismar, Ara Değişkenler, Duygusal Yeme												
	M ₁ (Zihinselleştirme)				M ₂ (Sosyal İzolasyon)				Y (Duygusal Yeme)			
	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p
X (C.İ.)	-0,439	-0,147	0,216	0,044	0,298	0,172	0,122	0,015	0,189	0,049	0,290	0,516
M₁ (Z)	-	-	-	-	-0,139	-0,240	0,041	0,001	-0,116	-0,089	0,099	0,240
M₂ (S.İ.)	-	-	-	-	-	-	-	-	0,197	0,088	0,172	0,254
Sabit	97,785	-	1,737	0,000	31,297	-	4,117	0,000	41,078	-	11,049	0,000
	R ² = 0,022				R ² = 0,099				R ² = 0,025			
	F _(1,186) = 4,116, p < 0,05				F _(2,185) = 10,216, p < 0,001				F _(3,184) = 1,591, p > 0,05			

(B = Katsayı; β = Standart Katsayı; S.H. = Standart Hata; C. İ. = Cinsel İstismar; Z = Zihinselleştirme; S.İ. = Sosyal İzolasyon)

Katılımcıların cinsel istismar alt boyutu toplam puanı ile duygusal yeme arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve sosyal izolasyonun aracı rolü incelendiğinde, cinsel istismarın zihinselleştirme üzerinde negatif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu (B = -0,439, β = -0,147, SH = 0,216, p < 0,05) ve sosyal izolasyon üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi (B = 0,298, β = 0,172, SH = 0,122, p < 0,05) olduğu gözlenmiştir. Bu bulguların yanı sıra zihinselleştirme ve sosyal izolasyon arasındaki ilişki (B = -0,139, β = -0,240, SH = 0,041, p < 0,05) istatistiksel açıdan anlamlıdır. Cinsel istismarın duygusal yeme üzerindeki doğrudan etkisinin anlamlı olmadığı (B = 0,189, β = 0,049, SH = 0,290, p > 0,05), zihinselleştirmenin duygusal yeme üzerinde anlamlı

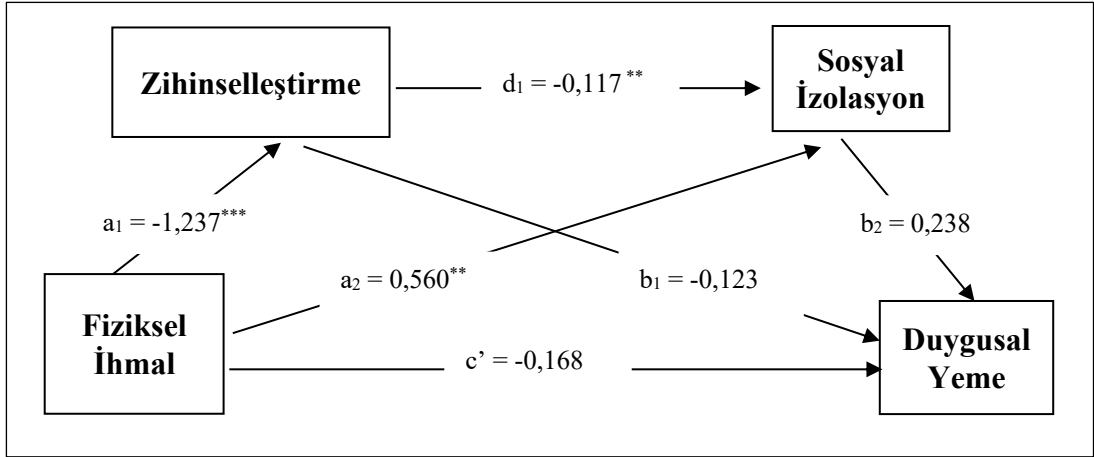
bir etkisi olmadığı ($B = -0,116$, $\beta = -0,089$, $SH = 0,099$, $p > 0,05$) ve sosyal izolasyonun duygusal yeme üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı ($B = 0,197$, $\beta = 0,088$, $SH = 0,172$, $p > 0,05$) gözlenmiştir. Modelin istatistiksel olarak anlamlı olmadığı ($F_{(3,184)} = 1,591$, $p > 0,05$) gözlenmiştir (bkz. Tablo 122).

Tablo 123. Cinsel İstismar ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.

Dolaylı Etki	Etki	S.H.	A.D.G.A.	Ü.D.G.A.
Dolaylı Etki 1: Cin. İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ Duygusal Yeme	0,051	0,053	-0,047	0,167
Dolaylı Etki 2: Cin. İ. $\rightarrow$ S.İ. $\rightarrow$ Duygusal Yeme	0,059	0,066	-0,049	0,218
Dolaylı Etki 3: Cin. İ. $\rightarrow$ Z $\rightarrow$ S.İ. $\rightarrow$ Duygusal Yeme	0,012	0,015	-0,010	0,051
Doğrudan Etki: Cin. İ. $\rightarrow$ Duygusal Yeme	0,189	0,290	-0,384	0,762

(Cin. İ. = Cinsel İstismar; Z = Zihinselleştirme; S.İ. = Sosyal İzolasyon; S.H. = Standart Hata; A.D.G.D. = Alt Düzey Güven Değeri; Ü.D.G.D. = Üst Düzey Güven Değeri)

Cinsel istismar değerlerinin duygusal yeme değerleri üzerindeki doğrudan etkisi ($B = 0,189$, %95 GA [ADGA = -0,384, ÜDGA = 0,762]) istatistiksel olarak anlamlı değildir. Ayrıca cinsel istismar ve duygusal yeme arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve sosyal izolasyonun ayrı ayrı ve seri aracılık etkilerinin anlamlı olmadığı belirlenmiştir (bkz. Tablo 123).

* $p < 0,05$; ** $p < 0,01$; *** $p < 0,001$

Şekil 64. Fiziksel İhmal, Zihinselleştirme, Sosyal İzolasyon ve Duygusal Yeme Arasındaki Seri Aracı Model.

Fiziksel ihmal ile duygusal yeme arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve sosyal izolasyon seri aracı rollerini incelemek amacıyla yapılan analiz sonucunda Şekil 64'te fiziksel ihmalin her bir aracıya ve duygusal yemeye bağlayan yolların etkileri gösterilmektedir.

Tablo 124. Fiziksel İhmal ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.

Seri Aracı Model 59: Fiziksel İhmal, Ara Değişkenler, Duygusal Yeme												
	M ₁ (Zihinselleştirme)				M ₂ (Sosyal İzolasyon)				Y (Duygusal Yeme)			
	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p
X (F.İ.)	-1,237	-0,302	0,287	0,000	0,560	0,233	0,173	0,001	-0,168	-0,031	0,422	0,692
M₁ (Z)	-	-	-	-	-0,117	-0,200	0,042	0,006	-0,123	-0,094	0,102	0,230
M₂ (S.İ.)	-	-	-	-	-	-	-	-	0,238	0,106	0,174	0,174
Sabit	103,716	-	2,230	0,000	27,222	-	4,573	0,000	43,341	-	11,815	0,000
	$R^2 = 0,091$				$R^2 = 0,123$				$R^2 = 0,023$			
	$F_{(1,185)} = 18,535, p < 0,001$				$F_{(2,184)} = 12,887, p < 0,001$				$F_{(3,183)} = 1,428, p > 0,05$			

(B = Katsayı; β = Standart Katsayı; S.H. = Standart Hata; F. İ. = Fiziksel İhmal; Z = Zihinselleştirme; S.İ. = Sosyal İzolasyon)

Katılımcıların fiziksel ihmal alt boyutu toplam puanın duygusal yeme ile arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve sosyal izolasyonun aracı rolü incelendiğinde, fiziksel ihmalin zihinselleştirme üzerinde negatif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu (B = -1,237, β = -0,302, SH = 0,287, $p < 0,001$) ve sosyal izolasyon üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi (B = 0,560, β = 0,233, SH = 0,173, $p < 0,01$) olduğu gözlenmiştir. Bu bulguların yanı sıra zihinselleştirme ve sosyal izolasyon arasındaki ilişki (B = -0,117, β = -0,200, SH = 0,042, $p < 0,01$) istatistiksel açıdan anlamlıdır. Fiziksel ihmalin duygusal yeme üzerindeki doğrudan etkisinin anlamlı olmadığı (B = -0,168, β = -

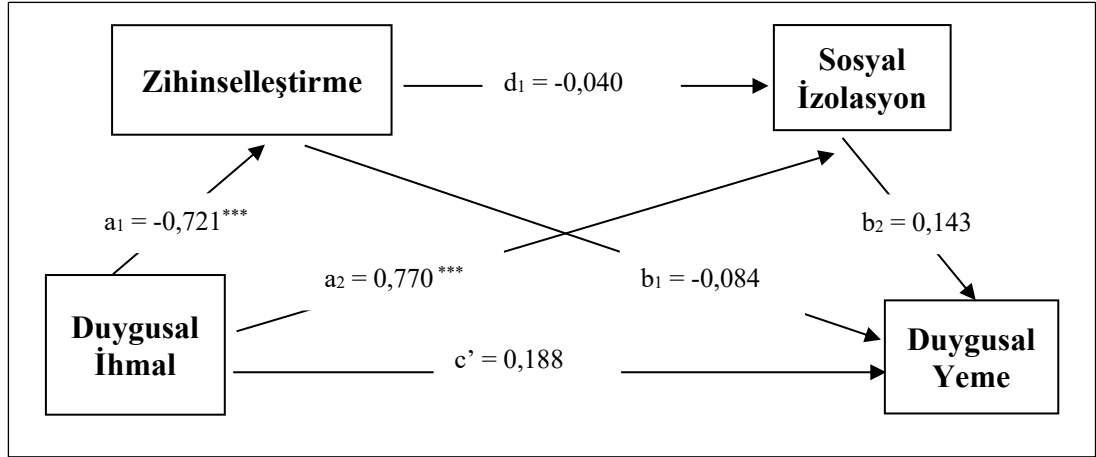
0,031, SH = 0,422, $p > 0,05$), zihinselleştirme'nin duygusal yeme üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı ($B = -0,123$, $\beta = -0,094$, SH = 0,102, $p > 0,05$) ve sosyal izolasyonun duygusal yeme üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı ($B = 0,238$, $\beta = 0,106$, SH = 0,174, $p > 0,05$) gözlenmiştir. Modelin istatistiksel olarak anlamlı olmadığı ($F_{(3,183)} = 1,428$, $p > 0,05$) gözlenmiştir (bkz. Tablo 124).

Tablo 125. Fiziksel İhmal ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.

Dolaylı Etki	Etki	S.H.	A.D.G.A.	Ü.D.G.A.
Dolaylı Etki 1:				
Fiz. İ. → Z → Duygusal Yeme	0,152	0,150	-0,125	0,473
Dolaylı Etki 2:				
Fiz. İ. → S.İ. → Duygusal Yeme	0,133	0,114	-0,071	0,385
Dolaylı Etki 3:				
Fiz. İ. → Z → S.İ. → Duygusal Yeme	0,034	0,033	-0,018	0,113
Doğrudan Etki: Fiz. İ. → Duygusal Yeme	-0,168	0,422	-1,000	0,665

(Fiz. İ. = Fiziksel İhmal; Z = Zihinselleştirme; S.İ. = Sosyal İzolasyon; S.H. = Standart Hata; A.D.G.A. = Alt Düzey Güven Değeri; Ü.D.G.A. = Üst Düzey Güven Değeri)

Fiziksel ihmal değerlerinin duygusal yeme değerleri üzerindeki doğrudan etkisi ($B = -0,168$, %95 GA [ADGA = -1,000, ÜDGA = 0,665]) istatistiksel olarak anlamlı değildir. Ayrıca fiziksel ihmal ve duygusal yeme arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve sosyal izolasyonun ayrı ayrı ve seri aracılık etkilerinin anlamlı olmadığı belirlenmiştir (bkz. Tablo 125).

* p<0,05; ** p<0,01; *** p<0,001

Şekil 65. Duygusal İhmal, Zihinselleştirme, Sosyal İzolasyon ve Duygusal Yeme Arasındaki Seri Aracı Model.

Duygusal ihmal ile duygusal yeme arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve sosyal izolasyon seri aracı rollerini incelemek amacıyla yapılan analiz sonucunda Şekil 65'te duygusal ihmalin her bir aracıya ve duygusal yemeye bağlayan yolların etkileri gösterilmektedir.

Tablo 126. Duygusal İhmal ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Katsayılar.

Seri Aracı Model 60: Duygusal İhmal, Ara Değişkenler, Duygusal Yeme												
	M ₁ (Zihinselleştirme)				M ₂ (Sosyal İzolasyon)				Y (Duygusal Yeme)			
	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p	B	β	S.H.	p
X (D.İ.)	-0,721	-0,320	0,158	0,000	0,770	0,580	0,083	0,000	0,188	0,063	0,282	0,506
M₁ (Z)	-	-	-	-	-0,040	-0,067	0,037	0,282	-0,084	-0,063	0,103	0,417
M₂ (S.İ.)	-	-	-	-	-	-	-	-	0,143	0,064	0,108	0,492
Sabit	103,040	-	2,053	0,000	14,814	-	3,928	0,000	38,466	-	11,402	0,001
	R ² = 0,102				R ² = 0,366				R ² = 0,021			
	F _(1,182) = 20,707, p < 0,001				F _(2,181) = 52,176, p < 0,001				F _(3,180) = 1,319, p > 0,05			

(B = Katsayı; β = Standart Katsayı; S.H. = Standart Hata; D.İ. = Duygusal İhmal; Z = Zihinselleştirme; S.İ. = Sosyal İzolasyon)

Katılımcıların duygusal ihmal alt boyutu toplam puanı ile duygusal yeme arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve sosyal izolasyonun aracı rolü incelendiğinde, duygusal ihmalin zihinselleştirme üzerinde negatif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu (B= -0,721, β = -0,320, SH= 0,158, p < 0,001) ve sosyal izolasyon üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi (B = 0,770, β = 0,580, SH = 0,083, p < 0,001) olduğu gözlenmiştir. Bu bulguların yanı sıra zihinselleştirme ve sosyal izolasyon arasındaki ilişki (B = -0,040, β = -0,067, SH = 0,037, p > 0,05) istatistiksel açıdan anlamlı değildir. Duygusal ihmalin duygusal yeme üzerindeki doğrudan etkisinin anlamlı olmadığı (B = 0,188, β

= 0,063, SH = 0,282, $p > 0,05$), zihinselleştirmenin duygusal yeme üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı ($B = -0,084$, $\beta = -0,063$, SH = 0,103, $p > 0,05$) ve sosyal izolasyonun duygusal yeme üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı ($B = 0,143$, $\beta = 0,064$, SH = 0,108, $p > 0,05$) gözlenmiştir. Modelin istatistiksel olarak anlamlı olmadığı ($F_{(3,180)} = 1,318$, $p > 0,05$) gözlenmiştir (bkz. Tablo 126).

Tablo 127. Duygusal İhmal ile Duygusal Yeme Arasındaki İlişki İçin Seri Aracı Modeldeki Dolaylı Etkiler.

Dolaylı Etki	Etki	S.H.	A.D.G.A.	Ü.D.G.A.
Dolaylı Etki 1:				
Duy. İ. → Z → Duygusal Yeme	0,060	0,082	-0,103	0,225
Dolaylı Etki 2:				
Duy. İ. → S.İ. → Duygusal Yeme	0,110	0,165	-0,222	0,430
Dolaylı Etki 3:				
Duy. İ. → Z → S.İ. → Duygusal Yeme	0,004	0,009	-0,013	0,024
Doğrudan Etki: Duy. İ. → Duygusal Yeme	0,188	0,282	-0,368	0,744

(Duy. İ. = Duygusal İhmal; Z = Zihinselleştirme; S.İ. = Sosyal İzolasyon; S.H. = Standart Hata; A.D.G.D. = Alt Düzey Güven Değeri; Ü.D.G.D. = Üst Düzey Güven Değeri)

Duygusal ihmal değerlerinin duygusal yeme değerleri üzerindeki doğrudan etkisi ($B = 0,188$, %95 GA [ADGA = -0,368, ÜDGA = 0,744]) istatistiksel olarak anlamlı değildir. Ayrıca duygusal ihmal ve duygusal yeme arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve sosyal izolasyonun ayrı ayrı ve seri aracılık etkilerinin anlamlı olmadığı belirlenmiştir (bkz. Tablo 127).

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

3. TARTIŞMA

Stresli yaşanan olaylarının olumsuz duygulara ve bu olumsuz duyguların da sağlıklı yeme davranışlarına neden olabileceği ayrıca kişilerin stresli veya olumsuz duyguları düzenlemek için sağlıklı yiyecekleri kullanabilecekleri yapılan çalışmalarla desteklenmektedir (Costarelli ve Patsai, 2012; Devenport ve ark., 2017; Wallis ve Hetherington, 2009). Stres dışında, yeme tutumlarındaki farklılaşma nedenleri olarak depresif ruh hali, yalnızlık ve/veya can sıkıntısı (Ljubic'ic ve ark., 2023), aile ortamı (Sacglioni ve ark., 2008; Papa ve ark., 2023), çocukluk çağında karşılaşılan kötü muamale (Brewerton ve ark., 2020; Wolf ve Elklit, 2020) gibi nedenler de gösterilmektedir.

Çocukluk çağındaki travmatik yaşantıların, çocuğun bakım verenleri ve ilerleyen dönemlerde diğer yetişkinlerle geliştireceği bağlanma ilişkilerinde problemlere yol açabileceği, bu kişilerin bağlanmadan kaçınma veya bu konuyla ilgili kaygı yaşama gibi sorunlarla karşı karşı kalabileceği belirtilmektedir (Oshri ve ark., 2015; Widom ve ark., 2018). Çocuklardaki bağlanma sorunlarının kişinin hem kendisinin hem de başkalarının eylemlerini zihinsel durumlar açısından anlama kapasitesini ifade eden (Jewell ve ark., 2023) zihinselleştirme becerilerini olumsuz yönde etkilediği (Luyten ve ark., 2020) belirtilmektedir. Zihinselleştirme becerilerindeki olumlu gelişimin algılanan yalnızlık düzeyini azalttığı (Ciccarelli ve ark., 2022) ayrıca sosyal dışlanma veya reddedilme olarak da ifade edilen sosyal izolasyon (Poscia ve ark., 2018) algısı üzerinde de olumlu etkisi olduğu ifade edilmektedir (Sahi ve Eisenberger, 2021).

Literatürde yer alan bilgilerden yola çıkarak bu çalışmada çocukluk çağında yaşanan stresli yaşam olaylarının ilerleyen yaşam dönemlerinde yeme tutumlarında oluşabilecek sorunlara yol açabileceği düşünülmüş ve çocukluk çağı travma

yaşantıları, zihinselleştirme ile yeme tutumları ve duygusal yeme arasındaki ilişkide yalnızlık ve sosyal izolasyonun ayrı ayrı serici aracı modelleri araştırılmıştır.

3.1. ÖN ANALİZ BULGULARININ DEĞERLENDİRİLMESİ

3.1.1. İç Tutarlılık Katsayılarının Değerlendirilmesi

Mevcut çalışmada kullanılan ölçek ve alt boyut güvenilirliğini belirlemek için iç tutarlılık katsayıları hesaplanmıştır (Tablo 4). İç tutarlılık katsayıları değerlendirilirken Güriş ve Astar'ın (2019) belirttiği sınıflandırmadan yararlanılmıştır. Bu sınıflandırmaya göre elde edilen iç tutarlılık katsayıları 0,90 ve üzeri ise çok yüksek iç tutarlılık, 0,70 ve 0,90 arası ise yüksek iç tutarlılık, 0,60 ve 0,70 arası ise makul iç tutarlılık, 0,50 ve 0,60 arası ise düşük iç tutarlılık olarak belirlenmiştir. Bu sınıflandırmadan yola çıkarak çalışmada kullanılan ölçek ve alt boyut toplam puanlarının çom yüksek ve yüksek düzeyde iç tutarlılığa sahip olduğu söylenebilir (Tablo 4).

3.1.2. Değişkenler Arasındaki İlişkilerin Değerlendirilmesi

Bu çalışmada çalışma değişkenleri arasındaki ilişkilerin ortaya konması hedeflenmiş ve bu doğrultuda Pearson Korelasyon analizleri gerçekleştirilmiştir. Öncelikle çalışmanın bağımsız ve bağımlı değişkenleri olan çocukluk çağı travmatik yaşantıları, yeme tutumu ve duygusal yeme arasındaki ilişkilere daha sonra aracı değişkenler olan zihinselleştirme, yalnızlık ve sosyal izolasyon arasındaki ilişkilere yer verilmiştir.

Katılımcıların duygusal istismar değerleri ile yeme tutumu ve duygusal yeme değerleri arasında anlamlı ve olumlu bir ilişki gözlenmiştir (Tablo 7). Diğer travma biçimleri düşünüldüğünde duygusal istismarın tüm kötü muamele türlerini içeren temel bir bileşene sahip olduğu ve tüm çocukluk çağı kötü muamele biçimlerini birleştirdiği (Hart ve Brassard, 1987) ve diğer istismar ve ihmal türleri ile eşdeğer gelişimsel sonuçlara sebep olduğu (Vachon ve ark., 2015) belirtilmektedir. Duyguların geçersiz kılındığı bir ortamda büyüyen ve duygusal travmalara maruz kalan çocukların duygusal deneyimleri bakım verenler tarafından göz ardı edildiğinde ve/veya yaşanan duygu ile uyumsuz olacak şekilde yanıtladığında çocuk olaylara verdiği tepkilere güvenmemeye başlayabilir. Kişi yaşadığı duygularla nasıl baş edeceğini

bilemediğinde bu duygulardan uzaklaşma, aşırı davranışlar veya kaçınmacı davranışlar sergileme yolunu seçebilir (Waller ve ark., 2007). Duyguları düzenlemede yaşanan zorluğun bozulmuş yeme davranışlarının oluşumdaki rolü (Monell ve ark., 2018) göz önüne alındığında, duygusal istismar ile sağlıklı yeme davranışları arasındaki ilişkinin önemi daha açık bir şekilde görülmektedir. Çocukluktaki zorlayıcı yaşam olaylarının, kişinin kendini eleştirel bir yaklaşımla değerlendirmesine ve kendilerini cezalandırmak için düzensiz yeme davranışları sergileyebilecekleri belirtilmiştir (Aktaş ve ark., 2023).

Kaza sonucu olmayan çocuğa zara verme eylemleri olarak ifade edilen fiziksel istismar değerleri ile yeme tutumu ve duygusal yeme değerleri arasında anlamlı ve olumlu bir ilişki gözlenmiştir (Tablo 7). Çocukluk çağında fiziksel istismara maruz kalma ergenlik ve yetişkinlik döneminde duygu düzenleme ile ilgili zorluk yaşama ihtimalini arttırmaktadır (Kim ve ark., 2021). Bakım verenler tarafından fiziksel saldırıya uğrayan çocukların yaşadığı çaresizlik ve bu saldırgan davranışları tolere etme çabası sonucunda yeme tutumlarındaki bozulma ile kişi kendi bedenine zarar verici eylemlerde bulunabilir (Treuer ve ark., 2005). Ayrıca bu dönemde fiziksel şiddetle ilgili yaşantıların düşük duygusal farkındalıkla ilişkili olduğu (Weissman ve ark., 2020), bozulmuş yeme tutumlarına sahip kişilerin işlevsiz duygu düzenleme yöntemlerine başvurduğu ve yemek yemeyi duygu düzenleme aracı olarak kullandıkları belirtilmektedir (Arslan ve ark., 2022; Kent ve ark., 1999).

Literatürde yer alan sonuçlarla uyumlu olarak, katılımcıların cinsel istismar değerleri ile yeme tutum ve duygusal yeme değerleri arasında anlamlı ve olumlu bir ilişki gözlenmiştir (Tablo 7). Cinsel istismarın depresyon ve zayıf benlik algısı ile ilişkili olduğu ayrıca kişinin bedeni üzerindeki kontrol hissini tekrar kazanmak için kendini aç bırakma gibi sağlıklı yeme davranışlarında bulunabileceği ifade edilmektedir (Smolak ve Murnen, 2002). Cinsel istismar, kişinin bedenine yönelik eylemleri içerdiğinden dolayı bu travmatik yaşantılar beden üzerindeki kontrol kaybının oluşması, kişinin bedenine yabancıymış gibi hissetmesi ve utanç duygusu ile ilişkilendirilmektedir (Talmon ve Ginzburg, 2018). Yiyecek ve egzersizler sayesinde bu duyguları bastırmak ve geçici bir kontrol duygusu elde etmek daha tercih edilen baş etme yolları arasında gösterilmektedir (Petersson ve ark., 2021). Bununla birlikte cinsel istismarın yeme patolojisini bulimik davranışlar ve beden algısında bozulma

yönünde etkileyebileceği, diğer sağlıksız yeme tutumlarının oluşumunda cinsel istismarın başlı başına bir nedenden ziyade diğer faktörlerle birlikte etkili olabileceği düşünülmektedir (Van Gerko ve ark., 2005).

Katılımcıların temel ihtiyaçlarının karşılanmaması durumlarını ifade eden fiziksel ihmal değerleri ve yeme tutum değerleri arasında anlamlı ve olumlu bir ilişki gözlenmiştir. Ancak duygusal yeme değerleri ile arasında anlamlı bir ilişki gözlenmemiştir (Tablo 7). İhmal ve duygusal yeme arasında ilişki bulunmaması yapılan diğer çalışmalarla örtüşmediği (Martin ve Strodl, 2023; Pignatelli ve ark., 2016) gibi aynı zamanda bu konuyla ilgili yeterli çalışma bulunmadığı düşünüldüğünde (Christ ve ark., 2019; Convertino ve ark., 2020; Rehan ve ark., 2019) bu bulguyla ilgili daha fazla çalışma yapılmasının önemli olduğu düşünülmektedir. Çocukluk çağına yaşanan ihmal ve istismar deneyimleri ergenlik ve yetişkinlik döneminde oluşabilecek psikopatolojik belirtilerle ilişkili görülmektedir (Dubrey ve ark., 2017; VanMeter ve ark., 2021). Olumsuz ruh haline ve daha kolay bir şekilde riskli davranışlarda bulunmaya neden olan ihmal deneyimlerinin kişinin bağlanma ilişkilerine ve benlik kavramına olumsuz etkilediği (Cicchetti ve Rogosch, 2002) ve bu kişilerin bu durum sebebiyle çocukluk ve ergenlik dönemi boyunca içselleştirme sorunlarıyla karşı karşıya kalma risklerinin daha yüksek olduğu ifade edilmektedir (Dgan ve ark., 2021; Sümer ve Sakman, 2018). Yapılan çalışmalarda içselleştirme sorunları ve düzensiz yeme alışkanlıkları arasındaki güçlü bir ilişki olduğu (Chardon ve ark., 2016; Thomas ve ark., 2020; Mitchell ve ark., 2014) düşünüldüğünde bu ilişkiye fiziksel ihmalin katkısının anlaşılmasına yönelik çalışmaların yapılmasının önemli olduğu düşünülmektedir.

Çocukluk çağı travmaları kapsamında değerlendirilen duygusal ihmal ile yeme tutum değerleri ve duygusal yeme değerleri arasında anlamlı ve olumlu bir ilişki gözlenmiştir (Tablo 7). Tüm ihmal ve istismar yaşantıları arasında çocukların duygusal olarak zorlandığı deneyimlerin yetişkin yıllarında oluşabilecek psikopatolojik sorunlar açısından en riskli deneyimler olduğu söylenmektedir (Emery ve ark., 2021). Yeme tutumlarında bozulma olan kişilerin daha yüksek düzeyde duyu düzenleme güçlüğü ve işlevsel olmayan duyu düzenleme stratejileri kullandıkları düşünüldüğünde (Monell ve ark., 2008) duyu düzenlemede yaşanan zorluğun oluşumdaki nedenlerden biri olarak görülen duygusal ihmalin (Kravac ve Jansson, 2021) anlaşılması daha da

önemli hale gelmektedir. Bu sonucun, sorunlu yeme davranışları ile çocuklukta yaşanan duygusal istismar ve ihmal arasındaki ilişkilerin daha detaylı bir şekilde incelenmesi için gelecekteki araştırmalara duyulan ihtiyacın altını çizdiği söylenebilir.

Katılımcıların zihinselleştirme değerleri ile çocukluk çağı travma alt boyut, yeme tutum ve duygusal yeme değerleri arasında anlamlı ve olumsuz bir ilişki gözlenmiştir (Tablo 7). Olumsuz çocukluk deneyimlerinin zihinselleştirme becerilerinin gelişimini engelleyebileceği (Wagner-Skacel ve ark., 2022; Yang ve Huang, 2024) ayrıca bakım verenlerin kötü muamalesine maruz kalan çocuğun güvenli bağlanma geliştirememesiyle de bu sonucun oluşabileceği belirtilmektedir (Huang ve ark., 2020; Jansen ve ark., 2023). Ebeveynleri ile ilişkileri kötü fakat zihinselleştirme becerileri yüksek olan kişilerin düzensiz yeme davranışı gösterme eğilimlerinin azaldığı dolayısıyla zihinselleştirmenin bu semptomların oluşmaması için koruyucu bir faktör olabileceği belirtilmektedir (Rothschild-Yakar ve ark., 2010). Dolayısıyla çocukluk döneminde travmatik deneyimleri olan kişilerin zihinselleştirme becerilerinin gelişimini desteklemenin, ilerleyen yaşam dönemlerinde oluşabilecek semptomların oluşmasını önleyebileceği düşünülmektedir. Ayrıca zihinselleştirme değerleri ile yalnızlık ve sosyal izolasyon değerleri arasında anlamlı ve olumsuz bir ilişki gözlenmiştir (Tablo 6). Bakım verenlerin bebeğin yaşadığı içsel durumu doğru bir şekilde yansıtması ve kendi içsel durumları ile bebeğinki arasında bir ayrım yapabilme becerisinin olması sayesinde çocuklar kendi içsel deneyimleri üzerinde farkındalık sahibi oldukları gibi başkalarının içsel durumlarını da anlayabilirler (Kim ve ark., 2014). Bu beceriye sahip olmayan bakım verenlerin çocukla güvenli bağlanma geliştiremediği (Tanzilli ve ark., 2021) ve bu durumun ilerleyen yaşam dönemlerindeki ilişkilere yönelik beklentileri etkilemesiyle daha yüksek düzeyde yalnızlık hissinin oluşabileceği ifade edilmektedir (Bernardon ve ark., 2011; Nottage ve ark., 2022). Güvenli bağlanma stiline sahip kişilerin kendilerini daha az yalnız hissettikleri ve daha geniş sosyal desteğe sahip oldukları literatürde yer almaktadır (Shorter ve ark., 2022; Şahin-Bayraktar ve Seven, 2020). Bağlanma, zihinselleştirme ve yalnızlık arasındaki bu bağlantı göz önüne alındığında, kişinin yalnız ve izole hissetmesi durumunda zihinselleştirmenin koruyucu bir faktör olabileceği ayrıca bu ilişkiye yönelik farklı çalışmalara ihtiyaç duyulduğu düşünülmektedir.

Algılanan sosyal izolasyon olarak da ifade edilen yalnızlık (Cacioppo ve Hawkley, 2009; Spreng ve ark., 2020) değerleri ile çocukluk çağı travma değerleri arasında anlamlı ve olumlu bir ilişki gözlenmiştir (Tablo 7). Çocuklukta kötü muameleyle maruz kalan çocukların bakım verenleriyle ilişkileri çoğunlukla güvensiz ve düzensiz olarak değerlendirilmekte (Cicchetti ve Doyle, 2016; Shabab ve ark., 2021), bu kişilerin uygun duygu düzenleme stratejilerini kullanmada başarısız oldukları veya daha fazla zorlandıkları (Cassidy, 1994; Liu ve Ma, 2019; Miniksar ve Kılıç, 2023) belirtilmektedir. Çocukluk çağında maruz kalınan travmatik yaşantılar sonucunda bakım verenleriyle güvenli bağlanma geliştiremeyen çocukların daha yüksek düzeyde olumsuz duygu yaşadıkları (Lavi ve ark., 2019), bu durumun ilerleyen yaşam dönemlerindeki ilişkilere yönelik beklentileri etkilemesiyle daha yüksek düzeyde yalnızlık hissinin oluşabileceği ifade edilmektedir (Bernardon ve ark., 2011). Özellikle çocuklukta duygusal ihmal ve istismar yaşantıları olan kişilerin yalnızlık hissine karşı daha savunmasız oldukları belirlenmiştir (De Heer ve ark., 2024). Bir sonraki aşamada, kötü muamele geçmişi olan bireylerin yalnızlık yaşama risklerinin neden yükseldiğini açıklayabilecek çalışmalarının derinleştirilmesinin ve yalnızlığa dair çalışmaların da tedavi planlamalarına dahil edilmesinin önemli olduğu düşünülmektedir. Ayrıca katılımcıların yalnızlık değerleri ile yeme tutum ve duygusal yeme değerleri arasında da anlamlı ve olumlu bir ilişki gözlenmiştir (Tablo 6). Duygusal anlamda zorluk yaşayan ve duygu düzenleme becerileri düşük olan kişilerin kendilerini daha sıklıkla yalnız hissettikleri ve bu durumla başa çıkmada beslenme tutumlarındaki değişikliklerden faydalandıkları (Richard ve ark., 2017; Southward ve ark., 2013) düşünüldüğünde bu sonuç literatürle uyumlu görülmektedir.

Katılımcıların sosyal izolasyon değerleri ile çocukluk çağı travma, yeme tutum ve duygusal yeme değerleri arasında anlamlı ve olumlu bir ilişki gözlenmiştir (Tablo 7). Kişinin sosyal ilişkilerinin yetersiz ve başkalarıyla etkileşimin az olması olarak ifade edilen sosyal izolasyon (Gorji ve ark., 2019) çok sayıda fiziksel ve psikolojik sağlık sorunları ile ilişkilendirilmektedir (Lovino ve ark., 2023; Nguyen ve rak., 2020). Çocuklukta yaşanan istismar ve ihmal gibi olumsuz yaşam olaylarının yetişkinlikteki sosyal izolasyon düzeyinin daha yüksek olmasıyla ilişkili olduğu (Van Der Feltz-Cornelis ve ark., 2023) ve duygusal desteğin olmamasının bu ilişkiyi daha da belirginleştirdiği ifade edilmiştir (Mocher, 1995). Sosyal olarak izole olan

bireylerde, özellikle tatlı yiyeceklere verilen aşırı tepki, ödül olarak gelen yeme dürtüsü ve/veya yiyeceklere gösterilen bağımlılık semptomlarını da içeren uyumsuz yeme davranışlarının daha yüksek düzeyde olduğu belirlenmiştir (Zang ve ark. 2024). Yalnızlık ve sosyal izolasyonun yeme tutumları ile ilişkisine yönelik yapılan çalışmada bu iki değişkenin genellikle sağlığa zararlı yiyecekleri tercih etme ve yeme kalitesindeki düşme ile yakından ilişkili olduğu düşünüldüğünde (Hanna ve ark., 2023) yeme tutumu ile sosyal izolasyon arasındaki ilişki dinamiğinin anlaşılması için daha fazla araştırmaya ihtiyaç duyulduğu düşünülmektedir. Ayrıca öznel sosyal izolasyon (yalnızlık) değerleri ile nesnel sosyal izolasyon değerleri arasında anlamlı ve pozitif bir ilişki gözlenmiştir (Tablo 7). Hem nesnel hem de öznel sosyal izolasyon değişkenlerinin aynı anda analize dahil edilmesi durumunda nesnel sosyal izolasyon ile kişinin davranışsal belirtileri arasındaki ilişki düzeyinin azaldığı ve öznel sosyal izolasyon ile kişinin davranışsal belirtileri arasındaki ilişki düzeyinin ise aynı güçlü seviyede kaldığı, bu nedenle nesnel sosyal izolasyon ile davranışsal belirtiler arasındaki ilişkilerin çoğunlukla öznel sosyal izolasyon aracılığıyla açıklanabileceği ifade edilmektedir (Cho ve ark., 2019). Bu açıdan davranışsal semptomların anlaşılmasına yönelik çalışmalarda yalnızlık ve sosyal izolasyon değişkenlerinin bir arada ve ayrı ayrı olarak ele alınmasının ve her iki durumda oluşan değişimin saptanmasının bu değişkenlerin semptom oluşumuna katkılarının anlaşılması açısından yararlı olacağı düşünülmektedir.

3.2. SERİ ARACILIK ANALİZ SONUÇLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ

3.2.1. Tüm Örneklem için Seri Aracılık Model Sonuçlarının Değerlendirilmesi

3.2.1.1. Zihinselleştirme ve Yalnızlığın Aracı Rolü

Çocukluk çağı travma kapsamında değerlendirilen duygusal istismar, fiziksel istismar, cinsel istismar, duygusal ihmal ve fiziksel ihmal ile yeme tutumu ve duygusal yeme arasındaki ilişkide zihinselleştirme ile yalnızlığın seri aracılık etkileri için Hayes Process Macro V4.1'deki Model 6, 5000 tekrarlı örneklem yöntemiyle %95 güven aralığında kullanılmıştır. Bu bölümde bahsedilen değişkenlere yönelik seri aracı sonuçlarına yer verilmiştir.

Öncelikli olarak çocukluk çağı travma alt boyutları ile yeme tutumu arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve yalnızlığın seri aracılık etkileri araştırılmış ve her bir çocukluk çağı travma alt boyutu için seri aracılık etkisi anlamlı bulunmuştur. Çocukluk çağı travma alt boyutları ile duygusal yeme arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve yalnızlığın seri aracılık etkisi anlamlı bulunmamıştır. Bu sonuçlardan yola çıkarak çalışmada çocukluk çağı travma değerleri ve yeme tutum değerleri arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve yalnızlık değerleri seri aracı rol oynamaktadır şeklinde oluşturulan üçüncü hipotez desteklenmekle birlikte çocukluk çağı travma değerleri ve duygusal yeme değerleri arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve yalnızlık değerleri seri aracı rol oynamaktadır şeklinde oluşturulan altıncı hipotez desteklenmemiştir. Elde edilen sonuçlar göz önüne alındığında yeme tutumları ve duygusal yemeye dair seri aracılık sonuçlarının birbirleriyle örtüşen ve farklılaşan nitelikte olduğu görülmektedir. Aynı ayrı dolaylı etkilere bakıldığında zihinselleştirmenin duygusal istismar, fiziksel istismar, cinsel istismar, duygusal ihmal ve fiziksel ihmal ile yeme tutumu arasındaki ilişkide anlamlı bir aracılık sağlamadığı (birinci hipotez), yalnızlığın ise anlamlı bir aracı etkisi olduğu (ikinci hipotez) belirlenmiştir. Diğer taraftan her bir çocukluk çağı travma alt boyutu ile duygusal yeme arasındaki ilişkide zihinselleştirmenin anlamlı bir aracılık sağladığı görülürken (dördüncü hipotez), yalnızlığın ise bu ilişkide anlamlı bir aracılık sağlamadığı (beşinci hipotez) sonucuna ulaşılmıştır. Bu sonuçlardan yola çıkarak yeme tutumu ve duygusal yemenin birbirini tamamlayan yönleri olduğu söylenebilir. Duygusal yemenin bozulmuş yeme tutumlarına olası katkıları (De Lauzon-Guillain ve ark. 2006; Reichenberger ve ark., 2021; Serin ve Şanlıer, 2018) ve bu davranışların anlaşılmasında önemli görülmesi (Sevincer ve Konuk, 2013) göz önüne alındığında duygusal yemenin tüm bileşenlerinin anlaşılmasının ve klinik uygulamalarda yer almasının yeme tutumlarına olası etkilerinin daha ayrıntılı anlaşılmasına yardımcı olacağı gibi iki değişkenin ayrı ayrı ele alınması ve farklı örneklem gruplarıyla çalışma yapılmasının da önemli olduğu düşünülmektedir.

Ayrıca fiziksel ihmal dışındaki her bir çocukluk çağı travma alt boyutunun hem yeme tutumlarını hem de duygusal yemeyi doğrudan etkilediği belirlenmiştir. Bu sonuç daha önce yapılan çalışmalarla da desteklenmektedir (Brewerton ve ark., 2020; Öрге ve Volkan, 2023; Wolf ve Elklit, 2020). Fiziksel ihmal ile yeme tutumları ve duygusal yeme arasında doğrudan bir ilişki olmaması fakat duygusal ihmal ile

doğrudan bir ilişki olmasına yönelik elde edilen sonuç bağlamında bu iki kavramın ihmal kapsamında genel olarak değerlendirilmesinden ziyade her birinin ayrıca ele alınmasının önemli olduğu söylenebilir. Duygusal ihmal ve duygusal istismarın sağlıksız yeme tutumlarının oluşumunda yüksek risk taşıdığı belirlenmiş (Amianto ve ark., 2028; Emery ve ark., 2021) olmasına rağmen çoğu çalışmada ihmal ve istismarın ilerleyen yaşam dönemlerinde oluşabilecek zihinsel ve ruhsal sağlık problemlerine olası katkıları birlikte ele alınmaktadır (Armour ve ark., 2015; Baldwin ve ark., 2023). Bu açıdan farklı kötü muamale türlerinin zihinsel ve/veya ruhsal sağlık problemleri ile ilişkisinin ayrı olarak ele alınmasının ve olası etkilerin nasıl önlenilebileceği ve tedavi edilebileceğinin araştırılmasının önemli olduğu düşünülmektedir.

Araştırmanın birinci hipotezi olarak çocukluk çağında travmatik deneyimleri olan kişilerin zihinselleştirme becerilerinin yeteri kadar gelişmediği ve buna bağlı olarak yeme davranışlarında bozulma meydana geleceği düşünülmüştür. Elde edilen bulgular çerçevesinde bu hipotez desteklenmemiştir. Zihinselleştirmenin her bir travma türü ve yeme tutumu ile ayrı ayrı negatif ilişkili olduğu belirlenmesine rağmen, travma ve yeme tutumu arasında anlamlı bir aracı etkisi olmadığı belirlenmiştir. Duygusal yeme açısından ise çocukluk çağında travma geçmişine sahip kişilerin zihinselleştirme becerilerinin daha düşük seviyede olacağı ve bu durumda duygusal yeme açısından riskli olacağı düşünülmüştür. Bu kapsamda oluşturulan dördüncü hipotez elde edilen sonuçlara göre desteklenmiş ve zihinselleştirmenin travmatik yaşantılar ve duygusal yeme arasındaki ilişkide aracı yol oynadığı belirlenmiştir. Zihinselleştirmenin çeşitli değişkenlere yönelik yapılan çalışmalarda travma ile depresyon ve anksiyete (Martin-Gagnon ve ark., 2023), post travmatik stres bozukluğu (Huang ve ark., 2020), disosiyatif yaşantılar (Katzman ve Papouchis, 2022), yeme bozuklukları (Adenzata ve ark., 2012; Aloï ve ark., 2017) ve kişilik bozuklukları (Cooper ve ark., 2021; Fonagy ve Luyten, 2009) gibi ilişkilere yer verildiği görülmektedir. Yeme tutumları ve zihinselleştirme ilişkisinde (Simonsen ve ark., 2010; Sacchetti ve ark., 2019; Bateman ve ark., 2023) yeme tutumlarında bozulma görülen kişilerin bu becerilerine yönelik eksikliklerine vurgu yapılmaktadır (Sharma ve Ayyup, 2022). Bu açıdan Zihinselleştirme Temelli Terapi (MBT-Mentalisation Based Therapy) ve Yeme Bozuklukları için Zihinselleştirme Temelli Terapi (MBT-ED-Mentalization-Based Treatment for Eating Disorders) yaklaşımı, bozulmuş yeme

semptomlarını azaltmak ve uygulayıcı kişilerin hasta hakkındaki düşünce ve duygularının yanı sıra hastanın da kendisi ve başkaları hakkında ne düşündüğünü ve hissettiğini de içeren bir yaklaşımı benimsemektedir (Bateman ve Fonagy, 2019-370, Robinson ve ark., 2019-6). Literatürde yer alan bilgilere dayanarak travma ve yeme tutumları arasındaki ilişkide zihinselleştirmenin aracı rolüne dair daha fazla sayıda çalışma yapılmasının, zihinselleştirmenin toplam puan ve alt boyutları ile birlikte değerlendirilerek ortaya konulan teorik çerçevenin klinik olarak da desteklenmesinin önemli olduğu düşünülmektedir.

Araştırmanın ikinci hipotezi olarak çocukluk çağında travmatik deneyimleri olan kişilerin daha yalnızlık hissettikleri ve buna bağlı olarak yeme davranışlarında bozulma meydana geleceği düşünülmüştür. Elde edilen bulgular çerçevesinde bu hipotez desteklenmiştir. Yalnızlık, travma ve yeme tutumu arasında anlamlı bir aracı değişken olarak yer almıştır. Diğer çalışmalarda da benzer sonuçlara ulaşılmıştır (Ljubičić ve ark., 2023; Luo, 2021;). Duygusal yeme açısından ise çocukluk çağında travma geçmişine sahip kişilerin, yalnızlık düzeylerinin daha yüksek ve duygusal yeme açısından risk altında olacağı düşünülmüştür. Bu kapsamda oluşturulan beşinci hipotez elde edilen sonuçlara göre desteklenmemiş, yalnızlığın travma ve duygusal yeme ile ayrı ayrı pozitif ilişkili olduğu belirlenmesine rağmen, travma ve duygusal yeme arasında anlamlı bir aracı etkisi olmadığı belirlenmiştir. Duygusal yeme stres ve olumsuz duygulardan etkilenen bir yeme davranışı olarak görülmekle birlikte bu ilişkiye dair dah fazla çalışmaya ihtiyaç olduğu ifade edilmektedir (Dkanalis ve ark., 2023). Travma ve duygusal yeme ilişkisinde benlik saygısı ve duygu düzenleme gibi değişkenlerin yer aldığı çalışmada, duygusal yemenin karmaşık bir yapı olduğundan ve çocukluk çağı travmaları gibi yetişkinlikte yaşanan olumsuz yaşam olayları ve kişilerin bağlanma stilleri gibi değişkenler açısından da incelenmesinin önemine vurgu yapılmaktadır (Koçak ve Çağatay, 2024). Alanyazında travma ve yalnızlık (Luo, 2021, yalnızlık ve yeme tutumları (Henriksen ve ark., 2014; Jiang ve ark., 2022) açısından çalışmalar bulunsa da yalnızlığın bu iki değişken için aracı rol üstlendiği çalışmaların bu ilişkinin yapısını anlamaya daha fazla yardımcı olacağı düşünülmektedir.

3.2.1.2. Zihinselleştirme ve Sosyal İzolasyonun Aracı Rolü

Bu bölümde çocukluk çağı travma kapsamında değerlendirilen duygusal istismar, fiziksel istismar, cinsel istismar, duygusal ihmal ve fiziksel ihmal ile yeme tutumu ve duygusal yeme arasındaki ilişkide zihinselleştirme ile sosyal izolasyonun seri aracı sonuçlarına yer verilmiştir.

Öncelikli olarak çocukluk çağı travma alt boyutları ile yeme tutumu ve duygusal yeme arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve sosyal izolasyonun seri aracılık etkileri araştırılmış ve duygusal istismar dışında her bir çocukluk çağı travma alt boyutu için seri aracılık etkisi anlamlı bulunmuştur. Bu sonuçlardan yola çıkarak çalışmada çocukluk çağı travma değerleri ile yeme tutum ve duygusal yeme değerleri arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve sosyal izolasyon değerleri seri aracı rol oynamaktadır şeklinde oluşturulan sekizinci ve onuncu hipotez duygusal istismar alt boyutu dışında desteklenmektedir. Aynı ayrı dolaylı etkilere bakıldığında zihinselleştirmenin duygusal istismar, fiziksel istismar, cinsel istismar, duygusal ihmal ve fiziksel ihmal ile yeme tutumu arasındaki ilişkide anlamlı bir aracılık sağlamadığı, sosyal izolasyonun ise duygusal istismar alt boyutu dışında anlamlı bir aracı etkisi olduğu (yedinci hipotez) belirlenmiştir. Diğer taraftan her bir çocukluk çağı travma alt boyutu ile duygusal yeme arasındaki ilişkide zihinselleştirmenin anlamlı bir aracılık sağladığı görülürken, sosyal izolasyonun duygusal istismar alt boyutu dışında bu ilişkide anlamlı bir aracılık sağladığı (dokuzuncu hipotez) sonucuna ulaşılmıştır.

Zihinselleştirme ve sosyal izolasyonun seri aracı rol aldığı ilişkide, çocukluk çağında travmatik deneyimleri olan kişilerin zihinselleştirme becerilerinin yeteri kadar gelişmediği ve buna bağlı olarak yeme davranışlarında bozulma meydana geleceği düşünülmüştür ve elde edilen sonuçlar bu görüşü desteklemiştir. Duygusal yeme açısından ise çocukluk çağında travma geçmişine sahip kişilerin zihinselleştirme becerilerinin daha düşük seviyede olacağı ve bu durumda duygusal yeme açısından risk altında olacakları düşünülmüş ve elde edilen sonuçlarda zihinselleştirmenin travmatik yaşantılar ve duygusal yeme arasındaki ilişkide aracı yol oynadığı belirlenmiştir. Sosyal izolasyonun kişilerin yiyecek tercihlerini ve yeme tutumlarını etkileme nedenlerinin yalnızlıkla aynı olabileceği gibi farklı olma olasılığının altı çizilmekte, yalnızlık ve sosyal izolasyonun yeme davranışları ile ilişkisinin karmaşık ve çok yönlü olabileceği de ifade edilmektedir (Hanna ve ark., 2023). Travma ve

duygusal yeme arasındaki ilişkide yalnızlık ve sosyal izolasyonun ayrı ayrı aracı etkileri incelendiğinde yalnızlığın anlamlı olarak bu ilişkide yer almadığı fakat sosyal izolasyonun anlamlı etkisi düşünüldüğünde sağlıklı yeme davranışlarıyla ilgili çalışmalarda iki kavrama birlikte yer verilmesinin önemli olduğu düşünülmektedir. Aynı zamanda olumsuz yaşam olayları sonucunda oluşan stres ve olumsuz duygularla baş etmek için duygusal yemenin araç olarak kullanıldığı ve bu nedenle duygusal yemenin bozulmuş yeme davranışlarına yol açabileceği de literatürde yer almaktadır (Türkmen ve Kuzgun, 2023). Sosyal izolasyonun yeme tutumu ve duygusal yeme ile travma arasında anlamlı aracılık etkisi göz önüne alındığında, sosyal izolasyon ile ilgili çalışmaların sağlıklı yeme davranışlarının anlaşılmasına ve sonrasında önleyici müdahale programların oluşturulmasına yardımcı olabileceği düşünülmektedir.

3.2.2. Fizyolojik Hastalığı Olan ve Olmayan Grup için Seri Aracılık Model Sonuçlarının Değerlendirilmesi

3.2.2.1. Zihinselleştirme ve Yalnızlığın Aracı Rolü

Bu bölümde yeme tutumlarını etkileyebilecek fizyolojik hastalığı olan ve olmayan grubun ayrı ayrı duygusal istismar, fiziksel istismar, cinsel istismar, duygusal ihmal ve fiziksel ihmal ile yeme tutumu ve duygusal yeme arasındaki ilişkisinde zihinselleştirme ile sosyal yalnızlığın seri aracı sonuçlarına yer verilmiştir.

Fizyolojik hastalığı olmayan grup için yapılan seri aracı analiz sonuçlarına göre, zihinselleştirme ve yalnızlığın seri aracı etkisinin yeme tutumu için çoğu travma alt boyutunda anlamlı (fiziksel ve cinsel istismar hariç), duygusal yeme için tüm travma alt boyutunda anlamsız olduğu belirlenmiştir. Tüm örneklem için yapılan seri aracı analiz sonuçlarıyla büyük oranda tutarlı sonuçlar elde edilmiştir. Yeme tutumlarını belirlemede duygusal istismarın temel belirleyici olarak görülmesinden (Kent ve ark., 1999) ve duygusal istismar ve duygusal ihmalin bozulmuş yeme davranışlarıyla yakından ilişkili olduğundan (Emery ve ark., 2021) yola çıkarak bu sonucun literatürle ilişkili olduğu söylenebilir. Fizyolojik hastalığı olmayan grup için zihinselleştirme ve yalnızlığın, travma ile yeme tutumu ve duygusal yeme arasındaki seri aracılık etkilerinin hiçbirinin anlamlı olmadığı belirlenmiştir. Yeme tutumlarını etkileyen fizyolojik hastalıklar arasında olan besin alerjisine sahip kişilerin, düzensiz yeme davranışları geliştirme açısından risk grubunda yer aldıkları ve bu kişilerin

sağlıksız davranış geliştirme durumlarının izlenmesi gerektiği belirtilmektedir (Jafri ve ark., 2021). Kişilerin tercih ettikleri veya tercih etmek zorunda oldukları yiyeceklerle ilgili yaşadıkları endişe, başkalarının onları nasıl algıladığıyla ilgili endişeleri içermektedir. Yedikleri veya yiyemedikleri şeylerden dolayı reddedileceklerine dair yaşadıkları endişe yalnızlığa sebep olabilir (Woolley ve ark., 2020). Kişilerin fizyolojik rahatsızlıklarından ve uygulanan tedavilerden dolayı ortaya çıkabilen yeme tutumlarındaki değişimlerin bu bakış açısıyla da ele alınmasının önemli olduğu görülmektedir. Fizyolojik hastalığı olmayan grupta yalnızlığın yeme tutumu ve travma arasındaki aracı etkisinin anlamlı olduğu belirlenmiştir. Fakat besin alerjisi olan kişilerin yeme tutumlarındaki düzenlemeler sonucunda yalnız hissetme durumlarının ortaya çıkabileceği göz önüne alındığında, yeme tutumları ile ilgili çalışmalarda yeme davranışlarını etkileyebilecek fizyolojik hastalıkların belirlenmesinin ve bu ilişkinin farklı yönlerden ele alınmasının önemli olduğu düşünülmektedir.

3.2.2.2. Zihinselleştirme ve Sosyal İzolasyonun Aracı Rolü

Çocukluk çağı travma alt boyutları ile yeme tutumu ve duygusal yeme arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve sosyal izolasyonun seri aracılık etkileri fizyolojik hastalığı olan ve olmayan grubun her biri için ayrı ayrı araştırılmıştır.

Fizyolojik hastalığı olmayan grup için yapılan seri aracı analiz sonuçlarına göre, zihinselleştirme ve sosyal izolasyonun seri aracı etkisinin hem yeme tutumu hem de duygusal yeme için fiziksel ve duygusal ihmal alt boyutlarında anlamlı olduğu belirlenmiştir. Tüm örneklem için yapılan seri aracı analiz sonuçlarıyla büyük oranda tutarlı sonuçlar elde edilmiştir. Özellikle travma ve duygusal yeme için zihinselleştirmenin güçlü bir aracı rol alması tüm grup ve fizyolojik hastalığı olmayan grup için yapılan analizler sonucunda elde edilen bulgular arasındadır. Çocukluk çağında olumsuz yaşam olayları sebebiyle zihinselleştirme becerilerin yeteri kadar gelişmediği (Berthelot ve ark., 2021) ve bunun sonucu olarak duygu düzenlemede yaşanan zorlukların (Sharma ve Ayyup, 2022) yaşamın ilerleyen dönemlerinde ortaya çıkabilecek psikolojik ve/veya fizyolojik hastalıklarlarla bağlantılı olduğu belirtilmiştir (Lovino ve ark., 2023; Nguyen ve rak., 2020). Bu ilişkiden yola çıkarak zihinselleştirme becerilerinin duygusal yeme davranışlarını anlama açısından önemli

bir bileşen olduğu düşünülmektedir. Sosyal ilişkilerin yetersiz olarak algılanması, çocukluktaki olumsuz yaşam olayları ile ilişkili görülmekte (Van Der Feltz-Cornelis ve ark., 2023) ve bu durumun sağlıklı yeme davranışlarının görülme düzeyi ile ilişkili olduğu ifade edilmektedir (Hanna ve ark., 2023; Zang ve ark. 2024). Stresli yaşam olaylarında sağlıklı yiyecekler daha fazla tercih edilebilir (Dos Santos Quaresma ve ark., 2021) ve kişilerin izole olma istekleri yaşanan olumsuz deneyimler sonucu oluşabilir ve bu durum sağlıklı yeme davranışlarına sebep olabilir (Mason ve ark., 2016). Mevcut çalışmada sosyal izolasyonun hem tüm grup hem de hastalığı olmayan grup için travma (duygusal istismar hariç) ile yeme tutumu ve duygusal yeme arasında anlamlı aracı rol aldığı görülmektedir. Bu açıdan sosyal izolasyonun yeme tutumlarına etkisinin farklı değişkenler ve farklı örneklem gruplarında araştırılmasının önemli olduğu literatürde yer alan bilgilerle de desteklenmektedir.

Fizyolojik hastalığı olan grup için zihinselleştirme ve sosyal izolasyonun, travma ile yeme tutumu ve duygusal yeme arasındaki seri aracılık etkilerinin hiçbirinin anlamlı olmadığı belirlenmiştir. Özellikle sindirimle ilgili yaşanan sorunların bağırsak mikrobiyotasını bozduğu ve bunun sonucunda kişilerin yeme davranışlarında değişiklik olabileceği ifade edilmektedir (Evrensel ve Ceylan, 2015). Bağırsak ve beyin etkileşimi ile ilgili olan hastalıklara yönelik yapılan diyet ve ilaç uygulamaların kişilerin yeme davranışlarında değişikliklere sebep olabileceği ve daha sonrasında yeme bozukluklarının oluşma riskini arttırabileceğine yönelik endişere de yer verilmektedir (Tuck ve ark., 2022). Ayrıca fizyolojik hastalığı olduğunu bildiren katılımcılarda da olduğu görülen polikistik over sendromu daha yüksek düzeyde bozulmuş yeme davranışı ile ilişkilendirilen hastalıklar arasındadır (Uludağ ve Cebirbay, 2022).

3.3. KLİNİK DOĞURGULAR

Yeme bozuklukları ciddi sonuçlara yol açabilen ve yüksek oranda ölüm ile sonuçlanan psikiyatrik bozukluklar arasında görülmektedir (Van Hoekan ve Hoek, 2022; Treasure ve ark., 2020). Yeme bozuklukları için belirli psikolojik tedavilerin etkinliği kanıtlanmış olsa da (Bateman ve ark., 2023; Joshua ve ark., 2023; Kelton-Locke, 2016; Öst ve ark., 2023) daha iyi ve alternatif tedavilere ihtiyaç olduğu dile getirilmektedir (Grilo, 2024). Yeme tutumlarındaki bozulmaların ilerleyen

dönemlerde yeme bozukluklarına yol açtığı düşünüldüğünde (Çelik ve Kaya, 2018; Napolitano ve ark., 2019) sağlıksız yeme davranışlarının nedenlerinin anlaşılmasının ve önleyici tedavi uygulamalarının yapılmasının önemli olduğu düşünülmektedir.

Bu çalışma, çocukluk döneminde yaşanan olumsuz yaşam olaylarının yetişkinlik dönemine geçiş sürecindeki kişilerin yeme tutumlarını olumsuz etkilediğini göstermiştir. Genç yetişkinlerin travmatik yaşam deneyimlerinin yeme tutumlarını belirleyici olması, ilerleyen dönemlerde ortaya çıkabilecek fiziksel ve ruhsal sorunların işareti olabilir. Bu açıdan kişinin yaşam öyküsüyle ilgili değerlendirilme yapılırken kapsamlı bir görüşme yapılmasının ve şimdiki yaşamına olası etkilerinin konuşulması önemli görülmektedir.

Zihinselleştirme becerilerinin olumsuz yaşam olaylarından etkilendiği, travma ve duygusal yeme arasındaki ilişkide ise önemli bir rolü olduğu belirlenmiştir. Yeme bozukluklarının tedavisindeki zorluklar arasında hastaların değişim konusunda yaşadıkları kararsızlıklar, kendine zarar verme davranışları, yeme ve kilo ile ilgili düşüncelerde aşırı meşguliyet ifade edilmektedir (Zeek ve ark., 2021). Zihinselleştirme kapasitelerindeki iyileşmenin olumlu benlik algısı ve duygu düzenleme becerilerini geliştireceği ve kişilerarası zorlukları azaltacağı da öne sürülmektedir (Bateman ve Fonagy, 2019). Bu sonuçtan yola çıkarak, zihinselleştirme odaklı psikoterapi yaklaşımlarının kişilerin sağlıksız yeme davranışlarıyla ilgili zorlandığı ve anlamlandırmadığı koşulları fark ederek bu durumlarla ilgili adım atmasının kolaylaşabileceği varsayılabilir.

Bu çalışma yalnızlık ve sosyal izolasyonun sağlıksız yeme davranışlarıyla ilişkili olabileceğini göstermiştir. Yalnızlık ve sosyal izolasyonun duygu düzenlemede yaşanan zorluklardan kaynaklanabileceği (Sirois ve Biskas, 2023; Southward ve ark., 2013) göz önüne alındığında, yaşanan duygunun farkına varma ve bu duyguları düzenleme becerilerinin öneminin daha netlik kazandığı düşünülmektedir. Yeme tutumlarındaki bozulmanın ortaya çıkan bir semptom olarak düşünülmesi ve mevcut soruna yönelik terapötik yaklaşımların çeşitliliğine literatürde yer verilmektedir (Joshua, 2023; Pisetsky ve ark., 2019; Rienecke, 2017). Mevcut çalışmada elde edilen bulgulardan yola çıkarak, sağlıksız davranışların oluşumuna zemin hazırlayan değişkenlerin belirlenmesinin ve bu değişkenlere yönelik çalışmaların yapılmasının da önemli olabileceği görülmektedir.

Elde edilen bulgular fizyolojik hastalığı olan ve olmayan grup açısından ele alındığında, fizyolojik hastalığa sahip grup için herhangi bir anlamlı seri aracılık elde edilmediği belirlenmiştir. Bu bulgu, yeme tutumlarında bozulma olan kişilerin öncelikli olarak sağlık kontrollerinin yapılması ve bu duruma yol açabilecek herhangi bir rahatsızlıklarının olup olmadığının belirlenmesinin önemli olabileceğine işaret etmektedir. Terapi görüşmelerinde, kişilerin kilo verememekten veya aşırı yeme isteklerinden bahsetmelerine rağmen daha önce tıbbi bir kontrolden geçmemiş olabileceklerinin göz ardı edilmemesinin ve öncelikli olarak bu desteği almalarının önerilmesinin önemli olduğu düşünülmektedir.

3.4. KISITLILIKLAR VE ÖNERİLER

Bu araştırmada çeşitli kısıtlılıklar bulunmaktadır. Öncelikle çalışmaya farklı üniversite ve farklı bölümlerden öğrenciler dahil olmuş olsa da sonuçların genç yetişkin üniversite öğrencilerine genellenebilir olması kısıtlıdır. Araştırmada iradi örnekleme yöntemlerinin kullanılması her ne kadar katılımcılara ulaşma konusunda kolaylık sağlasa da evreni temsil etme gücü veya hata sınırlarının tahmin edilememesi gibi durumlar açısından sakıncalı görülmektedir (Gürüş ve Astar, 2019). Sonraki çalışmalarda seçkisiz örnekleme yöntemlerinin kullanılmasının, farklı yaş gruplarının ve üniversite öğrencisi olmayan genç yetişkinlerin çalışmaya dahil edilmesinin edilen sonuçların genellebilirliği açısından önemli olduğu düşünülmektedir. Cinsiyet grupları açısından farklılık olup olmadığı bu araştırmanın amaçlarından değildir. Gelecek çalışmalarda travmatik yaşantıların ve sonrasında oluşabilecek problemlerin algılanmasında cinsiyet açısından bir farklılık oluşturup oluşturulmadığının incelenmesi ayrıca çeşitli demografik özelliklerin de dahil edilmesi bu sürecin daha net anlaşılmasına katkı sağlayabilir.

Seri aracılık etkisini incelemek için araştırmada kullanılan ölçeklerden oluşturulan anketlerin uzunluğu, katılımcıların cevaplama süresini uzatmıştır. Ayrıca travma yaşantıları için kullanılan ölçek maddelerinden bazılarının katılımcıları olumsuz etkilediği ve çalışmaya devam etmek istemedikleri de gözlenmiştir. Süre ve madde içerikleri göz önüne alındığında, katılımcıların bir süre sonra devam etmeye isteksiz olabilecekleri ve rastgele cevap verme olasılıklarının artacağı düşünülmektedir. Çocuklukta kötü muamele yaşantıları, geriye dönük öz bildirim

yoluyla değerlendirilmiş ve bu da hatırlama yanlılığına neden olmuş olabilir. Ayrıca travma ölçeğinin yaşanan ihmal ve istismar yaşantılarının yalnızca sıklığını değerlendirildiği fakat yaşamın ilerleyen dönemlerindeki etkisinde travmatik yaşantıların kim tarafından yapıldığının, şiddetinin ve ne kadar süre devam ettiğinin de önemli olduğu belirtilmektedir (Capretto, 2017). Bu nedenden dolayı sonraki çalışmalarda travmatik yaşantılarla ilgili daha kapsamlı bilgi alınmasının daha genellenebilir sonuçlara ulaşılması açısından önemli olduğu düşünülmektedir.

Bu çalışmada elde edilen sonuçlar arasında zihinselleştirme becerilerinin olumsuz yaşam olaylarından etkilendiği yer almakla birlikte katılımcılar sadece kendi zihinselleştirme becerilerini değerlendirmiştir. Ebeveynlerin zihinselleştirme becerilerinin çocuğun bu becerileri geliştirmesi açısından önemli olduğu ve düşük zihinselleştirme becerilerine sahip ebeveynlerin çocuğun ihtiyaçlarını anlama noktasında zorlandığı belirtilmektedir (Goshen ve ark., 2023; Pedersen ve ark., 2012). Bu açıdan katılımcıların ebeveynlerinin zihinselleştirme becerilerinin de dahil edildiği araştırmaların bu becerinin sonraki nesle aktarımının anlaşılmasına katkı sunacağı düşünülmektedir.

3.4.1. Doldurma Tarzının Etkilerinin Değerlendirilmesi

Bu araştırmada katılımcılardan veri toplamak için tercih edilen iki yöntem basılı form ve online form ile doldurma şeklindedir. Katılımcıların araştırmaya dahil olma tarzının ölçek alt boyut ve toplam puanları arasında farklılık oluşturup oluşturmadığını incelenmek için Bağımsız Örnek t Testi yapılmıştır. Yapılan analiz sonucunda bazı alt boyut ve toplam puanlar için farklılık olduğu fakat bu farklılığın etki düzeylerinin zayıf olduğu belirlenmiştir (Tablo 5). Bu sonucun sadece anket doldurma tarzından kaynaklanıp kaynaklanmadığının belirlenmesi için, katılımcıların benzer demografik özelliklere göre gruplandırılması daha net sonuçlara ulaşmak açısından faydalı olabilir.

SONUÇ

Düzensiz yeme davranışlarının değerlendirilmesinde çocukluk çağı travma deneyimlerinin incelenmesinin önemli olduğu düşünülmüş ve bu ilişkide zihinselleştirme, yalnızlık ve sosyal izolasyonun aracı rolleri incelenmiştir. Bu analizler tüm katılımcılar ve fizyolojik rahatsızlığı olan ve olmayan gruplar için yinelenmiştir. Tüm grup için yapılan analiz sonuçlarına göre, travma ve yeme tutumu ile duygusal yeme arasındaki ilişkide zihinselleştirme, yalnızlık ve sosyal izolasyon aracı rollerine yönelik oluşturulan modellerin çoğu anlamlı çıkmıştır. Yeme tutumu için yalnızlığın ve duygusal yeme için zihinselleştirme ve sosyal izolasyonun dolaylı etkilerinin anlamlı olduğu gözlenmiştir. Fizyolojik hastalığı olmayan grubun analiz sonuçlarının, tüm grup için yapılan seri aracı analiz sonuçlarıyla büyük oranda tutarlı olduğu ortaya çıkmıştır. Fizyolojik hastalığı olan grup için, travma ve yeme tutumu ile duygusal yeme arasındaki ilişkide zihinselleştirme, yalnızlık ve sosyal izolasyonun seri aracı rollerine ilişkin oluşturulan modellerin hiçbirinin anlamlı olmadığı gözlenmiştir.

Önceki çalışmalarda travma ve yeme tutumu ile ilgili çeşitli değişkenlerin incelendiği sonuçlara yer verilse de (Ljubičić ve ark., 2023; Makri ve ark., 2022; Mason ve ark., 2016; Mohorić ve ark., 2022; Robinson ve ark., 2018) bu çalışma zihinselleştirme, yalnızlık ve sosyal izolasyonun seri aracılık etkilerini bir arada incelemesi ve bulgularında hem fizyolojik hastalığı olan hem de fizyolojik hastalığı olmayan grupların sonuçlarına yer verilmesi açısından kendisinden önceki çalışmalardan ayrılmaktadır.

Son olarak çalışmada elde edilen sonuçlardan yola çıkarak, çocukluk çağı travmatik yaşantılarının yaşamın ilerleyen dönemlerinde oluşabilecek sağlıksız yeme davranışları için zemin oluşturabileceği, kişilerin yaşanan deneyimleri anlamlandırması ve sağlıklı tepkiler verebilmesi açısından zihinselleştirme becerilerinin önemli olduğu söylenebilir. Yalnızlık ve sosyal izolasyonun sosyal iletişimdeki algının farklı iki yönünü temsil eden kavramlar olduğu ve yaşanan

duygusal durumla başa çıkma becerilerindeki yetersizlik sonucu oluřtuđu dűőnűldűđűnde, zihinselleřtirme becerilerinin bu duyguları dűzenlemede de etkili olabileceđi dűőnűlebilir.

KAYNAKÇA

- Adenzato, M., Todisco, P., & Ardito, R. B.** (2012). Social cognition in anorexia nervosa: evidence of preserved Theory of Mind and impaired emotional functioning. *PLoS ONE*, 7(8), e44414. <https://doi:10.1371/journal.pone.0044>
- Affi, T. O., Sareen, J., Fortier, J., Taillieu, T., Turner, S., Cheung, K., Henriksen, C.** (2017). Child maltreatment and eating disorders among men and women in adulthood: results from a nationally representative United States sample. *International Journal Eating Disorders*, 50(11), 1281-96. <https://doi.org/10.1002/eat.22783>
- Ajzen, I., & Fishbein, M.** (1977). Attitude-behavior relations: A theoretical analysis and review of empirical research. *Psychological Bulletin*, 84(5), 888-918. <https://doi:10.1037/0033-2909.84.5.888>
- Ajzen, I., & Fishbein, M.** (2005). *The influence of attitudes on behavior*. (In D Alberrein, BT Johnson, MP Zanna (Eds), *The Handbook of Attitudes*. (pp. 173-221). Mahwah, Lawrence Erlbaum Associates.
- Akbaş, E. , Taşdemir Yiğitoğlu, G. & Çunkuş, N.** (2020). Yaşlılıkta sosyal izolasyon ve yalnızlık . *OPUS International Journal of Society Researches*, 15(26) , 4540-4562. <https://doi:10.26466/opus.648658>
- Aktaş, G. A., Alpay, E. H., & Arzu Aydın, A.** (2023). Understanding the link between childhood emotional abuse and eating behaviors: The mediating role of self-criticism. *Journal of Aggression, Maltreatment & Trauma*, 32(11), 2-18. <https://doi.org/10.1080/10926771.2022.2164533>
- Alcaraz, K. I., Eddens, K. S., Blase, J. L., Diver, W. R., Patel, A. V., Teras, L. R., Stevens, V. L., Jacobs, E. J., & Gapstur, S. M.** (2018). Social isolation and mortality in US black and white Men and women.

- American Journal of Epidemiology*, 188(1), 102-109.
<https://doi:10.1093/aje/kwy231>
- Allen, J. G., Fonagy, P., & Bateman, A. W.** (2008). *Mentalizing in Clinical Practice*. Washington, DC, American Psychiatric Publication.
- Almeida, I. L. L., Rego, J. F., Teixeira, A. C. G., & Moreira, M. R.** (2022). Social isolation and its impact on child and adolescent development: A systematic review. *Revista Paulista de Pediatria*, 40, 1-9.
<https://doi.org/10.1590/1984-0462/2022/40/2020385>
- Aloi, M., Rania, M., Caroleo, M., De Fazio, P., & Segura-García, C.** (2017). Social cognition and emotional functioning in patients with binge eating disorder. *European Eating Disorders Review*, 25(3), 172-178.
<https://doi:10.1002/erv.2504>
- Alpaslan, A. H.** (2014). Çocukluk döneminde cinsel istismar. *Kocatepe Tıp Dergisi*, 15(2), 194-201.
- Altıntaş, M., & Özgen, U.** (2017). Kişilik yapısının yeme biçimleri üzerindeki etkisi. *International Journal Of Social Sciences And Education Research*, 3(5), 1797-1810. <https://doi.org/10.24289/ijsser.335318>
- Alvarenga, M. dos S., Scagliusi, F. B., & Philippi, S. T.** (2012). Comparison of eating attitudes among university students from the five Brazilian regions. *Ciência & Saúde Coletiva*, 17(2), 435-444.
<https://doi:10.1590/s1413-81232012000200016>
- American Psikiyatri Birliği.** (2014). *Psikiyatride Hastalıkların Tanımlanması ve Sınıflandırılması El Kitabı, yeniden gözden geçirilmiş dördüncü baskı (DSM-IV-TR)*. (E. Köroğlu, çev.). Ankara, Hekimler Yayın Birliği.
- Amerikan Psikiyatri Birliği.** (2014). *Ruhsal Bozuklukların Tanısal ve Sayımsal El kitabı*. Beşinci Baskı (DSM-5), Tanı ölçütleri başvuru el kitabı'ndan, (E. Köroğlu, çev.). Ankara, Hekimler Yayın Birliği.
- Amianto, F., Spalatro, A. V., Rainis, M., Andriulli, C., Lavagnino, L., Abbate-Daga, G., & Fassino, S.** (2018). Childhood emotional abuse and neglect in obese patients with and without binge eating disorder: personality and psychopathology correlates in adulthood. *Psychiatry Research*, 269, 692-699. <https://doi:10.1016/j.psychres.2018.08.089>

- Archibald, F. S., Bartholomew, K., & Marx, R.** (1995). Loneliness in early adolescence: a test of the cognitive discrepancy model of loneliness. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 21(3), 296-301. <https://doi:10.1177/0146167295213010>
- Armour, C., Müllerová, J., Fletcher, S., Lagdon, S., Burns, C. R., Robinson, M., & Robinson, J.** (2015). Assessing childhood maltreatment and mental health correlates of disordered eating profiles in a nationally representative sample of English females. *Social Psychiatry and Psychiatric Epidemiology*, 51(3), 383-393. <https://doi:10.1007/s00127-015-1154-7>
- Arroyo, A., & Segrin, C.** (2013). Family interactions and disordered eating attitudes: The mediating roles of social competence and psychological distress. *Communication Monographs*, 80(4), 399-424. <https://doi:10.1080/03637751.2013.82815>
- Arslan, M., Ayhan, N. Y., Çevik, E., Sarıyer, E. T., Çolak, H.** (2022). Effect of emotion regulation difficulty on eating attitudes and body mass index in university students: a cross-sectional study. *Journal of Men's Health*, 18(10), 1-9. <https://doi:10.31083/j.jomh1810199>
- Arslan, S. A., Daşkapan, A., Çakır, B.** (2016). Üniversite öğrencilerinin beslenme ve fiziksel aktivite alışkanlıklarının belirlenmesi. *TAF Preventive Medicine Bulletin*, 15(3), 171-180. <https://doi:10.5455/pmb.1-1436432564>
- Ayan, A.** (2017). Yalnızlık ve utangaçlık düzeyinin özyeterlik ve öfke kontrolü üzerine etkisi. *Anadolu Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 17 (1), 87-108. <https://doi:10.18037/ausbd.415657>
- Baldwin, J. R., Wang, B., Karwatowska, L., Schoeler, T., Tsaligopoulou, A., Munafò, M. R., & Pingault, J. B.** (2023). Childhood maltreatment and mental health problems: A systematic review and meta-analysis of quasi-experimental studies. *The American Journal of Psychiatry*, 180(2), 117-126. <https://doi.org/10.1176/appi.ajp.20220174>

- Bateman, A. W., & Fonagy, P.** (2016). *Mentalization-based treatment for personality disorders: A practical guide*. Oxford University Press. <https://doi.org/10.1093/med:psych/9780199680375.001.0001>
- Bateman, A. W., & Fonagy, P.** (ed.). (2019). *Handbook of mentalizing in mental health practice* (2. baskı). Washington, DC, American Psychiatric Publication.
- Bateman, A., & Fonagy, P.** (2010). Mentalization based treatment for borderline personality disorder. *World Psychiatry*, 9(1), 11-15. <https://doi:10.1002/j.2051-5545.2010.tb00255.x>
- Bateman, A., & Fonagy, P.** (2013). Mentalization-Based Treatment. *Psychoanalytic Inquiry*, 33(6), 595-613. <https://doi:10.1080/07351690.2013.83517>
- Bateman, A., Fonagy, P., Campbell, C., Luyten, P., & Debbané, M.** (2023). *Cambridge Guide to Mentalization-Based Treatment (MBT)*. Cambridge University Press.
- Bauch, J., Hefti, S., Oeltjen, L. Pérez, T., Swenson, C. C., Fürstenau, U., Rhiner, B., & Schimd, M.** (2022). Multisystemic therapy for child abuse and neglect: Parental stress and parental mental health as predictors of change in child neglect. *Child Abuse & Neglect*, 126, 105489. <https://doi.org/10.1016/j.chiabu.2022.105489>
- Baumrind, D.** (1991). The influence of parenting style on adolescent competence and substance use. *The Journal of Early Adolescence*, 11(1), 56-95. doi:10.1177/02724316911111004
- Benedan, L., Powell, M. B., Zajac, R., Lum, J. A. G., & Snow, P.** (2018). Suggestibility in neglected children: The influence of intelligence, language, and social skills. *Child Abuse & Neglect*, 79, 51-60. <https://doi.org/10.1016/j.chiabu.2018.01.005>
- Bernardon, S., Babb, K. A., Hakim-Larson, J., & Gragg, M.** (2011). Loneliness, attachment, and the perception and use of social support in university students. *Canadian Journal of Behavioural Science*, 43(1), 40-51. <https://doi:10.1037/a0021199>

- Bernstein, E. M., & Putnam, F. W.** (1986). Development, reliability, and validity of a Dissociation Scale. *The Journal of Nervous and Mental Disease*, 174(12), 727-735. <https://doi:10.1097/00005053-198612000-00004>
- Berthelot, N., Savard, C., Lemieux, R., Garon-Bissonnette, J., Ensink, K., & Godbout, N.** (2021). Development and validation of a self-report measure assessing failures in the mentalization of trauma and adverse relationships. *Child Abuse & Neglect*, 128, 1-13. <https://doi:10.1016/j.chiabu.2021.105017>
- Bizer, G. Y., Barden, J. C., & Petty, R. E.** (2006). Attitudes. *Encyclopedia of Cognitive Science*. 1-7.
- Boğaz, M. E., Kutlu, R., & Cihan, F. G.** (2019). Obezite ile yeme davranışı, beden algısı ve benlik saygısı arasındaki ilişki. *Çukurova Medical Journal*, 44(3), 1064-1073. <https://doi:10.17826/cumj.467339>
- Bora, E., & Köse, S.** (2016). Meta-analysis of theory of mind in anorexia nervosa and bulimia nervosa: A specific impairment of cognitive perspective taking in anorexia nervosa? *International Journal of Eating Disorders*, 49(8), 739-740. <https://doi:10.1002/eat.22572>
- Bozan, N.** (2009). *Hollanda Yeme Davranışı Anketinin Türk üniversite öğrencilerinde geçerlik ve güvenilirliğinin sınanması*. (Yüksek lisans tezi). Başkent Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Bozan, N., Bas, M., & Asci, F. H.** (2011). Psychometric properties of Turkish version of Dutch Eating Behaviour Questionnaire (DEBQ). A preliminary results. *Appetite*, 56(3), 564-566. <https://doi:10.1016/j.appet.2011.01.0>
- Breton, É., Dufour, R., Côté, S. M., Dubois, L., Vitaro, F., Boivin, M., Tremblay, R. E., & Boij, L.** (2022). Developmental trajectories of eating disorder symptoms: A longitudinal study from early adolescence to young adulthood. *Journal of Eating Disorders*, 10(84), 1-10. <https://doi.org/10.1186/s40337-022-00603-z>
- Brewerton, T. D., Ralston, M. E., Dean, M., Hand, S., & Hand, L.** (2020). Disordered eating attitudes and behaviors in maltreated children and adolescents receiving forensic assessment in a child advocacy center.

- Journal of Child Sexual Abuse*, 29(7), 769-787.
<https://doi:10.1080/10538712.2020.1809047>
- Brookings, J. B., & Wilson, J. F.** (1994). Personality and family-environment predictors of self-reported eating attitudes and behaviors. *Journal of Personality Assessment*, 63(2), 313-326.
https://doi:10.1207/s15327752jpa6302_10
- Brown, R., & Ogden, J.** (2004). Children's eating attitudes and behaviour: a study of the modelling and control theories of parental influence. *Health Education Research*, 19(3), 261-271. <https://doi:10.1093/her/cyg040>
- Bruce, L. J., & Ricciardelli, L. A.** (2016). A systematic review of the psychosocial correlates of intuitive eating among adult women. *Appetite*, 96, 454-472. <https://doi:10.1016/j.appet.2015.10.0>
- Bruch, H.** (1973). *Eating disorders*. New York, Basic Books.
- Buecker, S., Maes, M., Denissen, J. J. A., & Luhmann, M.** (2020). Loneliness and the Big Five Personality Traits: A Meta-analysis. *European Journal of Personality*, 34 (1), <https://doi:10.1002/per.2229>
- Buluş, M.** (1997). Üniversite öğrencilerinde yalnızlık. *Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 3(3), 82-90.
<https://dergipark.org.tr/tr/pub/pauefd/issue/11140/133271>
- Burns, E. E., Fischer, S., Jackson, J. L., & Harding, H. G.** (2012). Deficits in emotion regulation mediate the relationship between childhood abuse and later eating disorder symptoms. *Child Abuse & Neglect*, 36(1), 32-39. <https://doi:10.1016/j.chiabu.2011.08.005>
- Cacioppo, J. T., & Hawkley, L. C.** (2009). Perceived social isolation and cognition. *Trends in Cognitive Sciences*, 13(10), 447-454.
<https://doi:10.1016/j.tics.2009.0>
- Capaldo, M., & Perrella, R.** (2018). Child maltreatment: An attachment theory perspective. *Mediterranean Journal of Clinical Psychology*, 6(1), 1-19.
<https://doi:10.6092/2282-1619/2018.6.1822>
- Cappelen, F., & Stänicke, E.** (2022). Playing with reality or playing outside reality: Transitional and defensive pretend mode in therapy with children.

- Journal of Infant, Child, and Adolescent Psychotherapy*, 21(3), 217-224. <https://doi.org/10.1080/15289168.2022.2094608>
- Capretto, J. J.** (2017). Developmental timing of childhood physical and sexual maltreatment predicts adult depression and post-traumatic stress symptoms. *Journal of Interpersonal Violence*, 3(13-14), 1-255. <https://doi:10.1177/0886260517704963>
- Caspi, A., Harrington, H., Moffitt, T. E., Milne, B. J., & Poulton, R.** (2006). Socially isolated children 20 years later: risk of cardiovascular disease. *Archives of Pediatric Adolescent Medicine*, 160, 805-811. <https://doi.org/10.1001/archpedi.160.8.805>
- Cassidy, J.** (1994). Emotion regulation: Influences of attachment relationships. *Monographs of the Society for Research in Child Development*, 59(2/3), 228-249. <https://doi:10.2307/1166148>
- Castonguay, T. W., Applegate, E. A., Upton, D. E., & Stern, J. S.** (2009). Hunger and appetite: Old concepts/new distinctions. *Nutrition Reviews*, 41(4), 101-110. <https://doi:10.1111/j.1753-4887.1983.tb07163>.
- Chardon, M. L., Janicke, D. M., Carmody, J. K., & Dumont-Driscoll, M. C.** (2016). Youth internalizing symptoms, sleep-related problems, and disordered eating attitudes and behaviors: A moderated mediation analysis. *Eating Behaviors*, 21, 99-103. <https://doi:10.1016/j.eatbeh.2016.01.007>
- Chatters, L. M., Taylor, H. O., Nicklett, E. J., & Taylor, R. J.** (2018). Correlates of objective social isolation from family and friends among older adults. *Healthcare*, 6(1), 2-14. <https://doi:10.3390/healthcare6010024>.
- Cheek, J. M., & Busch, C. M.** (1981). The Influence of Shyness on Loneliness in a New Situation. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 7 (4), 572-577. <https://doi:10.1177/014616728174008>.
- Chiang, J. J., Lam, P. H., Chen, E., & Miller, G. E.** (2022). Psychological stress during childhood and adolescence and its association with inflammation across the lifespan: A critical review and meta-analysis. *Psychological Bulletin*, 148(1-2), 27-66. <https://doi.org/10.1037/bul0000351>

- Child Information Gateway** (2018). Acts of omission. An overview of child neglect?
<https://www.childwelfare.gov/pubPDFs/acts.pdf>
- Child Welfare Information Gateway.** (2019). *What is child abuse and neglect? Recognizing the signs and symptoms.* U.S. Department of Health and Human Services, Administration for Children and Families Children's Bureau. <https://www.childwelfare.gov/pubPDFs/whatiscan.pdf>
- Cho, J. H. J., Olmstead, R., Choi, H., Carrillo, C., Seeman, T. E., & Irwin, M. R.** (2019). Associations of objective versus subjective social isolation with sleep disturbance, depression, and fatigue in community-dwelling older adults. *Aging & Mental Health*, 23(9), 1130-1138.
<https://doi:10.1080/13607863.2018.1481>
- Choe, D.** (2021). Longitudinal relationships amongst child neglect, social relationships, and school dropout risk for culturally and linguistically diverse adolescents. *Child Abuse & Neglect*, 112. 104891.
<https://doi:10.1016/j.chiabu.2020.104891>
- Choi-Kain, L. W., & Gunderson, J. G.** (2008). Mentalization: Ontogeny, assessment, and application in the treatment of borderline personality disorder. *American Journal of Psychiatry*, 165(9), 1127-1135.
<https://doi:10.1176/appi.ajp.2008.07081>
- Christ, C., de Waal, M. M., Dekker, J. J. M., van Kuijk, I., van Schaik, D. J. F., Kikkert, M. J., Goudriann, A. E., Beekman, A. T. F., & Messman-Moore, T. L.** (2019). Linking childhood emotional abuse and depressive symptoms: The role of emotion dysregulation and interpersonal problems. *PLOS ONE*, 14(2), 1-18.
<https://doi:10.1371/journal.pone.0211882>
- Cicchetti, D., & Doyle, C.** (2016). Child maltreatment, attachment and psychopathology: mediating relations. *World Psychiatry*, 15(2), 89-90.
<https://doi:10.1002/wps.20337>
- Cicchetti, D., & Handley, E. D.** (2019). Child maltreatment and the development of substance use and disorder. *Neurobiology of Stress*, 10, 100144.
<https://doi:10.1016/j.ynstr.2018.10014>

- Cicchetti, D., & Rogosch, F. A. (2002).** A developmental psychopathology perspective on adolescence. *Journal of Consulting and Clinical Psychology, 70*(1), 6-20. <https://doi:10.1037/0022-006x.70.1.6>
- Convertino, A. D., Morland, L. A., & Blashill, A. J. (2022).** Trauma exposure and eating disorders: Results from a United States nationally representative sample. *International Journal of Eating Disorders, 55*(8), 1079-1089. <https://doi.org/10.1002/eat.23757>
- Courtin, E., & Knapp, M. (2015).** Social isolation, loneliness and health in old age: a scoping review. *Health & Social Care in the Community, 25*(3), 799-812. <https://doi:10.1111/hsc.12311>
- Crockett, L. J., & Hayes, R. (2011).** Parenting practices and styles. *Encyclopedia of Adolescence, 2*, 241-248. <https://doi:10.1016/b978-0-12-373951-3>
- Çelikbaş, B. & Tatar, A. (2021).** Yalnızlık Ölçeği, Yalnızlık Tercihi Ölçeği ve Sosyal İzolasyon Ölçeği: geliştirme ve ilk geçerlik çalışmaları. *International Social Mentality and Researcher Thinkers Journal, 7*(43), 665-676. <http://dx.doi.org/10.31576/smryj.847>
- Dakanalis, A., Mentzelou, M., Papadopoulou, S. K., Papandreou, D., Spanoudaki, M., Vasios, G. K., Pavlidou, E., Mantzourou, M., & Giaginis, C. (2023).** The association of emotional eating with overweight/obesity, depression, anxiety/stress, and dietary patterns: a review of the current clinical evidence. *Nutrients, 15*(5), 2-18. <https://doi:10.3390/nu15051173>
- Dalimonte-Merckling, D., & Williams, J. M. (2019).** Parenting styles and their effects. *Reference Module in Neuroscience and Biobehavioral Psychology, 1-11.* <https://doi:10.1016/b978-0-12-809324-5.23611-0>
- Dally, P. (1969).** *Anorexia nervosa*. New York, Grune & Stratton.
- Danese, A., & Widom, C. S. (2020).** Objective and subjective experiences of child maltreatment and their relationships with psychopathology. *Nature Human Behaviour, 4*(8), 811-818. <https://doi.org/10.1038/s41562-020-0880-3>
- Dargan, S., Daigneault, I., Ovetchkine, P., Jud, A., & Frappier, J. Y. (2019).** Association between child sexual abuse and infectious disease

- diagnoses. *Child Abuse & Neglect*, 97, 104142. <https://doi:10.1016/j.chiabu.2019.104142>
- De Heer, C., Bi, S., Finkenauer, C., Alink, L., & Maes, M.** (2024). The association between child maltreatment and loneliness across the lifespan: A systematic review and multilevel meta-analysis. *Child Maltreatment*, 29(2), 388-404. [https://doi: 10.1177/10775595221103420](https://doi:10.1177/10775595221103420)
- de Jong Gierveld, J., van Tilburg, T.G., & Dykstra, P.A.** (2006). *Loneliness and social isolation*. In D. Perlman & A. Vangelisti (Eds.), *The Cambridge handbook of personal relationships* (pp. 485-500). Cambridge, UK: Cambridge University Press. ISBN-13 978-0-521-82617-4 hardback; 978-0-521-53359-1
- De Lauzon-Guillain, B., Basdevant, A., Romon, M., Karlsson, J., Borys, J. M., & Charles, M., A.** (2006). Is restrained eating a risk factor for weight gain in a general population? *Am J Clin Nutr*, 83(1),132-138. [https://doi: 10.1093/ajcn/83.1.132](https://doi:10.1093/ajcn/83.1.132)
- Demir, A.** (1989). UCLA Yalnızlık Ölçeği'nin geçerlik ve güvenilirliği. *Psikoloji Dergisi*, 7(23), 14-18.
- Dimitrijević, A., Hanak, N., Altaras Dimitrijević, A., & Marjanović, Z. C.** (2018) The mentalization scale (ments): A self-report measure for the assessment of mentalizing capacity. *Journal of Personality Assessment*, 100(3), 268-80. [https:// doi: 10.1080/00223891.2017.1310730](https://doi:10.1080/00223891.2017.1310730)
- Dingman, D. A., Schulz, M. R., Wyrick, D. L., Bibeau, D. L., & Gupta, S. N.** (2014). Factors related to the number of fast food meals obtained by college meal plan students. *Journal of American College Health*, 62(8), 562-569. <https://doi:10.1080/07448481.2014.9454>
- Dos Santos Quaresma, M. V., Marques, C. G., Magalhães, A. C. O., & dos Santos, R. V. T.** (2021). Emotional eating, binge eating, physical inactivity, and vespertine chronotype are negative predictors of dietary practices during COVID-19 social isolation: A cross-sectional study. *Nutrition*, 90, 1-9. <https://doi:10.1016/j.nut.2021.111223>

- Downey, C., & Crummy, A.** (2022). The impact of childhood trauma on children's wellbeing and adult behavior. *European Journal of Trauma & Dissociation*, 6(1), 1-42. <https://doi:10.1016/j.ejtd.2021.100237>
- Downing, N. R., Akinlotan, M., & Thornhill, C. W.** (2021). The impact of childhood sexual abuse and adverse childhood experiences on adult health related quality of life. *Child Abuse & Neglect*, 120, 105181. <https://doi:10.1016/j.chiabu.2021.1051>
- Duprey, E. B., Oshri, A., & Caughy, M. O.** (2017). Childhood neglect, internalizing symptoms and adolescent substance use: Does the neighborhood context matter? *Journal of Youth and Adolescence*, 46(7), 1582-1597. <https://doi:10.1007/s10964-017-0672-x>
- Dyson, R., & Renk, K.** (2006). Freshmen adaptation to university life: Depressive symptoms, stress, and coping. *Journal of Clinical Psychology*, 62(10), 1231-1244. <https://doi:10.1002/jclp.20295>
- Eagly, A. H., & Chaiken, S.** (2007). The Advantages of an inclusive definition of attitude. *Social Cognition*, 25(5), 582-602. <https://doi:10.1521/soco.2007.25.5.582>
- Elal, G., Altug, A., Slade, P. D., & Tekcan, A.** (2000). Factor structure of the eating attitudes test (EAT) in a Turkish University Sample. *Eating and Weight Disorders*, 5, 46-50. <https://doi.org/10.1007/BF03353438>
- Elliott, G. C., Cunningham, S. M., Linder, M., Colangelo, M., & Gross, M.** (2005). Child physical abuse and self-perceived social isolation among adolescents. *Journal of Interpersonal Violence*, 20(12), 1663-1684. <https://doi:10.1177/0886260505281439>
- Elliott, M. A., Brewster, S. E., Thomson, J. A., Malcolm, C., & Rasmussen, S.** (2014). Testing the bi-dimensional effects of attitudes on behavioural intentions and subsequent behaviour. *British Journal of Psychology*, 106(4), 656-674. <https://doi:10.1111/bjop.12107>
- Emery, R. L., Yoon, C., Mason, S. M., & Neumark-Sztainer, D.** (2021). Childhood maltreatment and disordered eating attitudes and behaviors in adult men and women: Findings from project EAT. *Appetite*, 163, 1-9. <https://doi:10.1016/j.appet.2021.10522>

- Ensink, K., Normandin, L., Target, M., Fonagy, P., Sabourin, S., & Berthelot, N.** (2014). Mentalization in children and mothers in the context of trauma: An initial study of the validity of the Child Reflective Functioning Scale. *British Journal of Developmental Psychology*, 33(2), 203-217. <https://doi:10.1111/bjdp.12074>
- Enten, R. S., & Golan, M.** (2009). Parenting styles and eating disorder pathology. *Appetite*, 52(3), 784-787. doi:10.1016/j.appet.2009.02.013
- Erozkan, A.** (2011). The attachment styles bases of loneliness and depression. *International Journal of Psychology and Counselling*, 3(9), 186-193.
- Ersoy Quadir, S., Özer, N., Yücel, G., Akar, A. & Puse, M. (2019).** Parental awareness on emotional abuse and neglect. *Sosyal Çalışma Dergisi*, 3(2), 177-201. <https://dergipark.org.tr/pub/scd/issue/51307/653845>
- Espeset, E. M. S., Gulliksen, K. S., Nordbø, R. H. S., Skårderud, F., & Holte, A.** (2012). The link between negative emotions and eating disorder behaviour in patients with anorexia nervosa. *European Eating Disorders Review*, 20(6), 451-460. <https://doi:10.1002/erv.2183>
- Evers, C., Adriaanse, M., de Ridder, D. T. D., & de Witt Huberts, J. C.** (2013). Good mood food. Positive emotion as a neglected trigger for food intake. *Appetite*, 68, 1-7. <https://doi:10.1016/j.appet.2013.04.007>
- Evrensel, A., & Ceylan, M. E.** (2015). Bağırsak beyin eksenini: Psikiyatrik bozukluklarda bağırsak mikrobiyotasının rolü. *Psikiyatride Güncel Yaklaşımlar-Current Approaches in Psychiatry*, 7(4), 461-472. <https://doi:10.5455/cap.20150128123852>
- Fazio, R. H.** (1990). Multiple processes by which attitudes guide behavior: The model as an integrative framework. *Advances in Experimental Social Psychology*, 75-109. [https://doi:10.1016/s0065-2601\(08\)60318-4](https://doi:10.1016/s0065-2601(08)60318-4)
- Ferrara, P.** (2014). Child abuse and neglect: Psychiatric and neuro-biological consequences. *Italian Journal of Pediatrics*, 40 (1), A32. <https://doi.org/10.1186/1824-7288-40-S1-A32>
- Finlay, J. M., & Kobayashi, L. C.** (2018). Social isolation and loneliness in later life: A parallel convergent mixed-methods case study of older adults and their residential contexts in the Minneapolis metropolitan area, USA.

- Social Science & Medicine*, 208, 25-33.
<https://doi:10.1016/j.socscimed.2018.05.010>
- Fonagy, P., & Luyten, P.** (2009). A developmental, mentalization-based approach to the understanding and treatment of borderline personality disorder. *Development and Psychopathology*, 21(04), 1355.
<https://doi:10.1017/s0954579409990198>
- Fonagy, P., Gergely, G., Jurist, E. L., & Target, M.** (2002). *Affect regulation, mentalization, and the development of self*. London, Karnac Books.
- Francis, A., Pai, M. S., & Badagabettu, S.** (2020). Psychological well-being and perceived parenting style among adolescents. *Comprehensive Child and Adolescent Nursing*, 1-10.
<https://doi:10.1080/24694193.2020.17437>
- Gagliardini, G., Gullo, S., Tinozzi, V., Baiano, M., Balestrieri, M., Todisco, P., Schirone, T., & Colli, A.** (2020). Mentalizing subtypes in eating disorders: A latent profile analysis. *Frontiers in Psychology*, 11.
<https://doi:10.3389/fpsyg.2020.564291>
- Gao, S., Yu, D., Assink, M., Cajn K. L., Zhang, L., & Meng, X.** (2023). The association between child maltreatment and pathological narcissism: A three-level meta-analytic review. *Trauma, Violence & Abuse*, 18.
<https://doi.org/10.1177/15248380221147559>
- Garner, D. M., & Garfinkel, P. E.** (1979). The eating attitudes test: An index of the symptoms of anorexia nervosa. *Psychological Medicine*, 9(02), 273-279. <https://doi:10.1017/s0033291700030762>
- George, D., & Mallery, P.** (2010). *SPSS for Windows Step by Step: A Simple Guide and Reference 17.0 Update*. 10th Edition, Boston, Pearson.
- Ghaderi, A.** (2020). *Eating disorders*. Functional Analysis in Clinical Treatment, 421-449. <https://doi:10.1016/b978-0-12-805469-7.00018-8>
- Glasman, L. R., & Albarracín, D.** (2006). Forming attitudes that predict future behavior: A meta-analysis of the attitude-behavior relation. *Psychological Bulletin*, 132(5), 778-822. <https://doi:10.1037/0033-2909.132.5.778>
- Goshen, D., Stein, D., Kurman, J., Farbstein, D., Enoch-Levy, A., Aival-Naveh, E., Gur, E., Yoeli, N., Bretler, T., Koren, D., & Rothschild-Yakar,**

- L. (2023). The association between deficiencies in paternal and maternal reflective functioning and anorexia nervosa symptomatology. *Journal of Eating Disorders*, 11(116), 1-15. [https://doi: 10.1186/s40337-023-00836-6](https://doi.org/10.1186/s40337-023-00836-6)
- Gönener, H.** (2011). Zihinsel engelli çocuklarda ihmal-istismar ve hemşirelik bakımı. *Journal of Experimental and Clinical Medicine*, 27(4), 137-143. <https://dergipark.org.tr/tr/pub/omujecm/issue/20416/216939>
- Grilo, C. M.** (2024). Treatment of eating disorders: Current status, challenges, and future directions. *Annual Review of Clinical Psychology*, 20. <https://doi.org/10.1146/annurev-clinpsy-080822-043256>
- Gümüş, Ç., Alver, E., & Körpe, H.** (2020). “Bir sosyal sorumluluk örneği: Pika sendromunun tanıtılmasına yönelik hazırlanan dergi ilanı tasarımları”. *İdil*, 70, 937-947. [https://doi: 10.7816/idil-09-70-03](https://doi.org/10.7816/idil-09-70-03)
- Günaydın, M., & Kumcağız, H.** (2020). Investigation of eating behavior in adolescents in terms of family functionality. *Journal of Psychiatric Nursing*, 11(3), 212-219. [https://doi:10.14744/phd.2020.45762](https://doi.org/10.14744/phd.2020.45762)
- Güriş, S., & Astar, M.** (2019). *Bilimsel araştırmalarda SPSS ile İstatistik* (3. Basım). İstanbul, Der Yayınları.
- Hagelquist, J. O.** (2017). *The mentalization guidebook*. London, Karnac Books.
- Hall, M., & Hall, J.** (2011). The long-term effects of childhood sexual abuse: Counseling implications. 1-7. http://counselingutfitters.com/vistas/vistas11/Article_19.pdf
- Hanna, K., Cross, J., Nicholls, A., & Gallegos, D.** (2023). The association between loneliness or social isolation and food and eating behaviours: A scoping review. *Appetite*, 191, 1-16. <https://doi.org/10.1016/j.appet.2023.107051>
- Hart, S. N., & Brassard, M. R.** (1987). A major threat to children’s mental health: Psychological maltreatment. *American Psychologist*, 42(2), 160-165. [https://doi:10.1037/0003-066x.42.2.160](https://doi.org/10.1037/0003-066x.42.2.160)
- Heatherton, T. F., & Baumeister, R. F.** (1991). Binge-eating as an escape from self-awareness. *Psychological Bulletin*, 110(1), 86-108. [https://doi: 10.1037/0033-2909.110.1.86](https://doi.org/10.1037/0033-2909.110.1.86)

- Heidari Gorji, M. A., Fatahian, A., & Farsavian, A.** (2019). The impact of perceived and objective social isolation on hospital readmission in patients with heart failure: A systematic review and meta-analysis of observational studies. *General Hospital Psychiatry*, 60, 27-36. <https://doi:10.1016/j.genhosppsy.2019.07.002>
- Henriksen, R. E., Torsheim, T., & Thuen, F.** (2014). Loneliness, social integration and consumption of sugar-containing beverages: Testing the social baseline theory. *PLoS ONE*, 9(8), 1-8. <https://doi:10.1371/journal.pone.0104421>
- Higgs, S., & Thomas, J.** (2016). Social influences on eating. *Current Opinion in Behavioral Sciences*, 9, 1-6. <https://doi:10.1016/j.cobeha.2015.10.0>
- Hogarth, L., Martin, L., & Seedat, S.** (2019). Relationship between childhood abuse and substance misuse problems is mediated by substance use coping motives, in school attending South African adolescents. *Drug and Alcohol Dependence*, 194, 69-74. <https://doi:10.1016/j.drugalcdep.2018.10.009>
- Holt-Lunstad, J., Smith, T. B., Baker, M., Harris, T., & Stephenson, D.** (2015). Loneliness and social isolation as risk factors for mortality. *Perspectives on Psychological Science*, 10(2), 227-237. <https://doi:10.1177/1745691614568352>
- Höppener, M. M., Larsen, J. K., van Strien, T., Ouwens, M. A., Winkens, L. H. H., & Eisinga, R.** (2019). Depressive symptoms and emotional eating: Mediated by mindfulness? *Mindfulness*, 10, 670-678. <https://doi.org/10.1007/s12671-018-1002-4>
- Huang, Y. L., Fonagy, P., Feigenbaum, J., Montague, P. R., Nolte, T.** (2020). London Personality and Mood Disorder Research Consortium. Multidirectional pathways between attachment, mentalizing, and posttraumatic stress symptomatology in the context of childhood trauma. *Psychopathology*, 53, 48-58. <https://doi:10.1159/000506406>
- Iovino, P., Vellone, E., Cedrone, N., & Riegel, B.** (2023). A Middle-Range Theory of social isolation in chronic illness. *International Journal of*

- Environmental Research and Public Health*, 20(6), 1-12.
<https://doi.org/10.3390/ijerph20064940>
- İmamoğlu, M. A., & Erden, S.** (2010). The prediction of gender and attachment styles on shame, guilt, and loneliness. *Educational Sciences: Theory & Practice*, 10(2), 669-682.
- Jafri, S., Frykas, T. L., Bingemann, T., Phipatanakul, W., Bartnikas, L. M., & Protudjer, J. L. P.** (2021). Food allergy, eating disorders and body image. *Journal of Affective Disorders Reports*, 6, 1-9.
<https://doi.org/10.1016/j.jadr.2021.100197>
- Jahanbakhshi, Z., & Shabani, F.** (2022). Predicting loneliness based on perceived parenting style and self-esteem in adolescents: the moderating role of gender. *Journal of Preventive Counselling*, 3(2), 18-31. <https://doi.org/10.22098/JPC.2022.11500.1132>
- Jansen, N., Kühl, J., Eller, N., Kingdon, P., & Firk, C.** (2023). Mentalizing capacity partially mediates the relationship between attachment and stress, depression, and anxiety in social work students. *Clinical Social Work Journal*, 51, 339-353. <https://doi.org/10.1007/s10615-023-00882-2>
- Jenkins, P. E., Meyer, C. & Blissett, J. M.** (2013) Childhood abuse and eating psychopathology: the mediating role of core beliefs. *Journal of Aggression, Maltreatment & Trauma*, 22(3), 248-261.
<https://doi.org/10.1080/10926771.2013.741665>
- Jewell, T., Herle, M., Serpell, L., Elvors, A., Simic, M., Fonagy, P., & Eisler, I.** (2013). Attachment and mentalization as predictors of outcome in family therapy for adolescent anorexia nervosa. *European Child Adolescent Psychiatry*, 32(7), 1241-1251.
<https://doi.org/10.1007/s00787-021-01930-3>
- Jiang, L., Cheskin, L.J., Frankenfeld, C.L., Rana, Z.H., & de Jonge, L.** (2022). Loneliness is associated with unhealthy dietary behaviors and physical inactivity among US college students. *Journal of American College Health*, 1-6. <https://doi.org/10.1080/07448481.2022.2141060>
- Joshua, P. R., Lewis, V., Kelty, S. F., & Boer, D. P.** (2023). Is Schema Therapy effective for adults with eating disorders? A systematic review into the

- evidence. *Cognitive Behaviour Therapy*, 52(3), 213-231.
<https://doi.org/10.1080/16506073.2022.2158926>
- Kalınkara, V. & Sarı, İ.** (2019). Yaşlılarda sosyal ağ kullanımı ve yalnızlık ilişkisinin belirlenmesi. *Yaşlı Sorunları Araştırma Dergisi*, 12(1), 8-19.
- Kanık, O. V.** (2022). *Bütün şiirler*. İstanbul, Anonim Yayıncılık.
- Kaplan, H. I., & Kaplan, H. S.** (1957). The psychosomatic concept of obesity. *Journal of Nervous and Mental Disease*, 125, 181-201.
- Karal, E. & Atak, H.** (2022). Çocukluk çağı ruhsal travmaları üzerine kavramsal bir çalışma. *Muş Alparslan Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 2(1), 82-103. <https://dergipark.org.tr/tr/pub/maunef/issue/70625/1113006>
- Katzman, W., & Papouchis, N.** (2022). Effects of childhood trauma on mentalization capacities and dissociative experiences. *Journal of Trauma & Dissociation*, 24(2), 284-295.
<https://doi.org/10.1080/15299732.2023.2168829>
- Kazlauskas, K.** (2014). *More than just food: Analysis of food and social interactions*. In BSU Honors Program Theses and Projects. Item 53, 1-34.
https://vc.bridgew.edu/honors_proj/53
- Kelly, D., Steiner, A., Mazzei, M., & Baker, R.** (2019). Filling a void? The role of social enterprise in addressing social isolation and loneliness in rural communities. *Journal of Rural Studies*, 70, 225-236.
<https://doi.org/10.1016/j.jrurstud.2019.01.024>
- Kelton-Locke, S.** (2016). Eating disorders, impaired mentalization, and attachment: Implications for child and adolescent family treatment. *Journal of Infant, Child, and Adolescent Psychotherapy*, 15(4), 337-356. <https://doi.org/10.1080/15289168.2016.1257>
- Kent, A., Waller, G., & Dagnan, D.** (1999). A Greater role of emotional than physical or sexual abuse in predicting disordered eating attitudes: The role of mediating variables. *International Journal of Eating Disorders*, 25(2), 159-167. [https://doi.org/10.1002/\(sici\)1098-108x\(199903\)25:2<159::aid-eat5>3.0.co;2-f](https://doi.org/10.1002/(sici)1098-108x(199903)25:2<159::aid-eat5>3.0.co;2-f)

- Killeen, C.** (1998). Loneliness: an epidemic in modern society. *Journal of Advanced Nursing*, 28(4), 762-770. <https://doi:10.1046/j.1365-2648.1998.00703.x>
- Kim, S. G., Weissman, D. G., Sheridan, M. A., & McLaughlin, K. A.** (2021). Child abuse and automatic emotion regulation in children and adolescents. *Development and Psychopathology*, 35(1) 1-11. <https://doi:10.1017/s0954579421000663>
- Kim, S., Fonagy, P., Allen, J., Martinez, S., Iyengar, U., & Strathearn, L.** (2014). Mothers who are securely attached in pregnancy show more attuned infant mirroring 7 months postpartum. *Infant Behavior and Development*, 37(4), 491-504. <https://doi:10.1016/j.infbeh.2014.06.002>
- Koçak, Z., & Çağatay, S. E.** (2024). Childhood traumas and emotional eating: The mediating role of self-esteem, and emotion dysregulation. *Current Psychology*, 1-9. <https://doi.org/10.1007/s12144-024-05953-2>
- Kong, S., & Bernstein, K.** (2009). Childhood trauma as a predictor of eating psychopathology and its mediating variables in patients with eating disorders. *Journal of Clinical Nursing*, 18(13), 1897-1907. <https://doi:10.1111/j.1365-2702.2008.02740.x>
- Konttinen, H., Van Strien, T., Männistö, S., Jousilahti, P., & Haukkala, A.** (2019). Depression, emotional eating and longterm weight changes: a population-based prospective study. *International Journal of Behavioral Nutrition and Physical Activity*, 16(28), 2-11. <https://doi:10.1186/s12966-019-0791-8>
- Kordyńska, K., Kostecka, B., & Kucharska, K.** (2019). “Walk a mile in my shoes”. Mentalising ability in patients with eating disorders – literature review. *Neuropsychologia*, 14(1-2), 24-31. <https://doi.org/10.5114/nan.2019.87728>
- Kovacs, A. M., Teglasi, E., & Endress, A. D.** (2010). The social sense: Susceptibility to others’ beliefs in human infants and adults. *Science*, 330(6012), 1830-1834. <https://doi:10.1126/science.1190792>

- Krvavac, S., & Jansson, B.** (2021). The role of emotion dysregulation and alexithymia in the link between types of child abuse and neglect and psychopathology: A moderated mediation model. *European Journal of Trauma & Dissociation*, 5(3), 11-8. <https://doi:10.1016/j.ejtd.2021.100213>
- Lachkar, J.** (2001). Emotional abuse of high-functioning professional women. *Journal of Emotional Abuse*, 2(1), 73-91. https://doi:10.1300/j135v02n01_06
- Lavi, I., Katz, L. F., Ozer, E. J., & Gross, J. J.** (2019). Emotion reactivity and regulation in maltreated children: A meta-Analysis. *Child Development*, 90(5), 1503-1524. <https://doi:10.1111/cdev.13272>
- Lawler, M. J., & Talbot, E. B.** (2012). Child abuse. *Encyclopedia of Human Behavior*, 460-466. <https://doi:10.1016/b978-0-12-375000-6.00087-2>
- Leonova, I. M., Kiz, O. B., Dobrovol'ska, N. A., Chyzyk, K. O., & Hovorun, T. V.** (2021). Cognitive models of loneliness in women in early and middle adulthood. *Broad Research in Artificial Intelligence and Neuroscience*, 12(4), 107-138. <https://doi.org/10.18662/brain/12.4/241>
- Lie, S. Ø., Bulik, C. M., Andreassen, O. A., Rø, Ø., & Bang, L.** (2021). Stressful life events among individuals with a history of eating disorders: a case-control comparison. *BMC Psychiatry*, 21(501), 1-13. <https://doi.org/10.1186/s12888-021-03499-2>
- Lippard, E. T. C., & Nemeroff, C. B.** (2020). The devastating clinical consequences of child abuse and neglect: Increased disease vulnerability and poor treatment response in mood disorders. *American Journal of Psychiatry*, 177(1), 1-30. <https://doi:10.1176/appi.ajp.2019.19010020>
- Liu, C., & Ma, J. L.** (2019). Adult attachment style, emotion regulation, and social networking sites addiction. *Frontiers in Psychology*, 10, 1-7. <https://doi:10.3389/fpsyg.2019.02>
- Ljubićić, M., Matek Sarić, M., Klarin, I., Rumbak, I., Colić Barić, I., Ranilović, J., Dželalija, B., Sarić, A., Nakić, D., Djekić, I., Korzeniowska, M., Bartkiene, E., Papageorgiou, M., Tarcea, M., Černelić-Bizjak, M., Klava, D., Szűcs, V., Elena Vittadini, E.,**

- Bolhuis, D., & Guiné, R. P. F.** (2023). Emotions and food consumption: Emotional eating behavior in a European population. *Foods*, 12(4), 1-23. <https://doi.org/10.3390/foods12040872>
- Luke, N., & Banerjee, R.** (2013). Differentiated associations between childhood maltreatment experiences and social understanding: A meta-analysis and systematic review. *Developmental Review*, 33, 1-28. <https://doi.org/10.1016/j.dr.2012.10.001>
- Luo, Y., Wu, A., & Zhang, H.** (2021). Parental punishment and adolescents' loneliness: a moderated mediation model of general self-concept and teacher-student relationships. *Frontiers in Psychology*, 12, 1-10. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2021.693222>
- Luyten, P., Campbell, C., Allison, E., & Fonagy, P.** (2020). The mentalizing approach to psychopathology: State of the art and future directions. *Annual Review of Clinical Psychology*, 16(1), 1-29. <https://doi.org/10.1146/annurev-clinpsy-071919-015355>
- Luyten, P., Nijssens, L., Fonagy, P., & Mayes, L. C.** (2017). Parental reflective functioning: Theory, research, and clinical applications. *The Psychoanalytic Study of the Child*, 70(1), 174-199. <https://doi.org/10.1080/00797308.2016.1277>
- Ma, J., Grogan-Kaylor, A. C., Pace, G. T., & Ward, K. P.** (2022). The association between spanking and physical abuse of young children in 56 low-and middle-income countries. *Child Abuse & Neglect*, 129, 105662. <https://doi.org/10.1016/j.chiabu.2022.105662>
- Ma, J., Han, Y., & Kang, H. R.** (2022). Physical punishment, physical abuse, and child behavior problems in South Korea. *Child Abuse & Neglect*, 123, 105385. <https://doi.org/10.1016/j.chiabu.2021.105385>
- Macht, M.** (1999). Characteristics of eating in anger, fear, sadness and joy. *Appetite*, 33(1), 129-139. <https://doi.org/10.1006/appe.1999.0236>
- Makri, E., Ioannis, M., & Fragiskos, G.** (2022). Investigation of loneliness and social support in patients with eating disorders: A case-control study. *Psychiatry International*, 3(2), 142-157. <https://doi.org/10.3390/psychiatryint3020012>

- Marryat, L., Thompson, L., Minnis, H., & Wilson, P.** (2014). Associations between social isolation, pro-social behaviour and emotional development in preschool aged children: a population based survey of kindergarten staff. *BMC Psychology*, 2(1). <https://doi:10.1186/s40359-014-0044-1>
- Martin-Gagnon, G., Normandin, L., Fonagy, P., & Ensink, K.** (2023) Adolescent mentalizing and childhood emotional abuse: implications for depression, anxiety, and borderline personality disorder features. *Frontiers in Psychology*, 14, 1-8. <https://doi:10.3389/fpsyg.2023.1237735>
- Martin, S., & Strodl, E.** (2023). The relationship between childhood trauma, eating behaviours, and the mediating role of metacognitive beliefs. *Appetite*, 188, 1-12. <https://doi.org/10.1016/j.appet.2023.106975>
- Mason, T. B., Heron, K. E., Braitman, A. L., & Lewis, R. J.** (2016). A daily diary study of perceived social isolation, dietary restraint, and negative affect in binge eating. *Appetite*, 97, 94-100. <https://doi:10.1016/j.appet.2015.11.027>
- McEwen, B. S.** (2018). Redefining neuroendocrinology: Epigenetics of brain-body communication over the life course. *Frontiers in Neuroendocrinology*, 49, 8-30. <https://doi:10.1016/j.yfrne.2017.11.001>
- McKay, M. T., Cannon, M., Chambers, D., Conroy, R., Coughlan, H., Dodd, P., Healy, C., O'Donnell, L., & Clarke, M. C.** (2020). Childhood trauma and adult mental disorder: a systematic review and meta-analysis of longitudinal cohort studies. *Acta Psychiatrica Scandinavica*, 143(3), 189-205. <https://doi:10.1111/acps.13268>
- Menec, V. H., Newall, N. E., Mackenzie, C. S., Shoostari, S., & Nowicki, S.** (2020). Examining social isolation and loneliness in combination in relation to social support and psychological distress using Canadian Longitudinal Study of Aging (CLSA) data. *PLOS ONE*, 15(3), e0230673. <https://doi:10.1371/journal.pone.0230673>
- Michopoulos, V., Powers, A., Moore, C., Villarreal, S., Ressler, K. J., & Bradley, B.** (2015). The mediating role of emotion dysregulation and depression

- on the relationship between childhood trauma exposure and emotional eating. *Appetite*, 91, 129-136. <https://doi:10.1016/j.appet.2015.03.036>
- Miller, G. E., Chen, E., & Parker, K. J.** (2011). Psychological stress in childhood and susceptibility to the chronic diseases of aging: Moving toward a model of behavioral and biological mechanisms. *Psychological Bulletin*, 137(6), 959-997. <https://doi:10.1037/a0024768>
- Miniksar, D. Y., & Kılıç, M.** (2023). The Relationship between attachment styles and emotion regulation difficulties on adolescents with psychiatric disorders. *Sakarya Tıp Dergisi*, 13(2), 277-286. <https://doi:10.31832/smj.1288608>
- Miskinyte, A., Perminas, A., & Sinkariova, L.** (2006). The relationship of eating behavior to body dissatisfaction and physical and psychological abuse in childhood. *Medicina (Kaunas)*, 42(11), 944-948.
- Mitchell, K. S., Wolf, E. J., Reardon, A. F., & Miller, M. W.** (2014). Association of eating disorder symptoms with internalizing and externalizing dimensions of psychopathology among men and women. *International Journal of Eating Disorders*, 47(8), 860-869. <https://doi:10.1002/eat.22300>
- Mohorić, T., Pokrajac-Bulian, A., Anić, P., Kukić, M., & Mohović, P.** (2022). Emotion regulation, perfectionism, and eating disorder symptoms in adolescents: the mediating role of cognitive eating patterns. *Current Psychology*, 42, 28505-28516. <https://doi.org/10.1007/s12144-022-03824-2>
- Molendijk, M., Hoek, H., Brewerton, T., & Elzinga, B.** (2017). Childhood maltreatment and eating disorder pathology: a systematic review and dose-response metaanalysis. *Psychological Medicine*, 47(8), 1402-16. <https://doi.org/10.1017/S0033291716003561>
- Moncher, F. J.** (1995). Social isolation and child-abuse risk. *Families in Society: The Journal of Contemporary Social Services*, 76(7), 421-433. <https://doi:10.1177/104438949507600704>
- Monell, E., Clinton, D., & Birgegård, A.** (2018). Emotion dysregulation and eating disorders-Associations with diagnostic presentation and key symptoms.

- International Journal of Eating Disorders*, 51(8), 921-930.
<https://doi:10.1002/eat.22925>
- Morrison, J.** (2016). *DSM-5'i kolaylaştıran klinisyenler için tanı rehberi*. (M. Şahin, çev. ed., H. U. Kural, çev.). Ankara, Nobel.
- Morrow, A. S., & Villodas, M. T.** (2017). Direct and indirect pathways from adverse childhood experiences to high school dropout among high-risk adolescents. *Journal of Research on Adolescence*, 28 (2), 327-341.
<https://doi:10.1111/jora.12332>
- Muller, N., & Midgley, N.** (2020). The clinical challenge of mentalization-based therapy with children who are in "Pretend Mode". *Journal of Infant, Child, and Adolescent Psychotherapy*, 19 (1), 16-24.
<https://doi.org/10.1080/15289168.2019.1701865>
- Napolitano, F., Bencivenga, F., Pompili, E., & Angelillo, I. F.** (2019). Assessment of Knowledge, Attitudes, and Behaviors toward Eating Disorders among Adolescents in Italy. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 16(8), 1-11.
<https://doi:10.3390/ijerph16081448>
- National Academies of Sciences, Engineering, and Medicine** (2020). *Social isolation and loneliness in older adults: Opportunities for the health care system*. Washington, DC, National Academies Press.
- Nayak, G., & Kochar, A.** (2016). Role of parenting styles in determining self-esteem and loneliness among undergraduate students. *The International Journal of Indian Psychology*, 4(1), 64-70.
- Nemeroff, C. B.** (2016). Paradise Lost: The Neurobiological and clinical consequences of child abuse and neglect. *Neuron*, 89(5), 892-909.
<https://doi:10.1016/j.neuron.2016.01.019>
- Nguyen, A. W., Taylor, R. J., Taylor, H. O., & Chatters, L. M.** (2020). Objectivand subjective social isolation and psychiatric disorders among African Americans. *Clinical Social Work Journal*, 48, 87-98.
<https://doi.org/10.1007/s10615-019-00725-z>

- Nicholson Jr., N. R.** (2009). Social isolation in older adults: an evolutionary concept analysis. *Journal of Advanced Nursing*, 65(6), 1342-1352. <https://doi:10.1111/j.1365-2648.2008.04959.x>
- Norman, G. J., Hawkey, L., Ball, A., Berntson, G. G., & Cacioppo, J. T.** (2013). Perceived social isolation moderates the relationship between early childhood trauma and pulse pressure in older adults. *International Journal of Psychophysiology*, 88(3), 334-338. <https://doi:10.1016/j.ijpsycho.2012.12>
- Nottage, M. K., Oei, N. Y. L., Wolters, N., Klein, A., Van der Heijde, C. M., Vonk, P., Wiers, R. W., & Koelen, J.** (2022). Loneliness mediates the association between insecure attachment and mental health among university students. *Personality and Individual Differences*, 185, 1-7. <https://doi:10.1016/j.paid.2021.111233>
- Ormstad, H., Eilertsen, G., Heir, T., & Sandvik, L.** (2020). Personality traits and the risk of becoming lonely in old age: A 5-year follow-up study. *Health and Quality of Life Outcomes*, 18(1). <https://doi:10.1186/s12955-020-01303-5>
- Oshri, A., Sutton, T. E., Clay-Warner, J., & Miller, J. D.** (2015). Child maltreatment types and risk behaviors: Associations with attachment style and emotion regulation dimensions. *Personality and Individual Differences*, 73, 127-133. <https://doi:10.1016/j.paid.2014.09.01>
- Örge, E., & Volkan, E.** (2023). Effect of childhood traumas on eating disorders: systematic review. *Psikiyatride Güncel Yaklaşımlar-Current Approaches in Psychiatry*, 15(4), 652-664 . <https://doi.org/10.18863/pgy.1216836>
- Öst, L. G., Brattmyr, M., Finnes, A., Ghaderi, A., Havnen, A., Hedman-Lagerlöf, M., Parling, T., Welch, E., & Wergeland, G. J.** (2023). Cognitive Behavior Therapy for adult eating disorders in routine clinical care: A systematic review and meta-analysis. *International Journal of Eating Disorders*, 57(2), 221-469. <https://doi.org/10.1002/eat.24104>

- Öztürk, A.** (2020). Çocuğa kötü muamelenin psikolojik ve gelişimsel sonuçlarını önlemek. *Çocuk ve Gençlik Ruh Sağlığı Dergisi*, 27(1), 7-19. <https://doi:10.4274/tjcamh.galenos.2020.47955>
- Öztürk, A., Linnili, G., & Kartal, M.** (2022). Association between eating disorder risk and family structure and social appearance anxiety among college freshman. *Alpha Psychiatry*, 23(1), 27-32. <https://doi:10.5152/alphapsychiatry.2022.21229>
- Pace, U., D'Urso, G., & Zappulla, C.** (2018). Negative eating attitudes and behaviors among adolescents: The role of parental control and perceived peer support. *Appetite*, 121, 77-82. <https://doi:10.1016/j.appet.2017.11.001>
- Papa, F., Capo, A., Danesvalle, H., De Francesco, F., Dini, M. P., Di Pietro, V., Donato, F., Errigo, M. C., Fichera, A. M. C., Foderato, A., Foti, C., Franchina-Rocco, D., Galletta, C., Garro, M., Gazzara, M., Geria, A., Giunta, C., Giunta, I., Giunta, M., Gonciaruk, E., Iannò M. F., Iannolo, A., Inferrera, M., Ingegnere, F., Ingegnere, T., Iorco, S., Isgrò, A., Latella, V., La Valle, A. M., Letizia, G.** (2020). Dysfunctional eating behaviors in adolescents: a SDT perspective. *Journal of Clinical & Developmental Psychology*, 2(3), 55-66. <https://doi.org/10.6092/26124033/0110-2856>
- Patel, K. A., & Schlundt, D. G.** (2001). Impact of moods and social context on eating behavior. *Appetite*, 36(2), 111-118. <https://doi:10.1006/appe.2000.0385>
- Pedersen, S. H., Lunn, S., Katznelson, H., & Poulsen, S.** (2012). Reflective Functioning in 70 Patients Suffering from Bulimia Nervosa. *European Eating Disorders Review*, 20(4), 303-310. <https://doi:10.1002/erv.2158>
- Pereira, J., Ludmer, J. A., Gonzalez, A., & Atkinson, L.** (2018). Mothers' personal and interpersonal function as potential mediators between maternal maltreatment history and child behavior problems. *Child Maltreatment*, 23(2), 147-156. <https://doi.org/10.1177/1077559517734937>
- Perlman, D., & Peplau, L. A.** (1981). *Toward a social psychology of loneliness*. In S. Duck & R. Gilmour (Eds.), *Personal relationships in disorder* (pp. 31-56). London: Academic Press.

- Petersson, S., Gullbing, L. & Perseius, K. I.** (2021). Just like fireworks in my brain-a Swedish interview study on experiences of emotions in female patients with eating disorders. *Journal of Eating Disorders*, 9(24), 1-9. <https://doi.org/10.1186/s40337-021-00371-2>
- Petska, H. W., Porada, K., Nugent, M., Simpson, P., & Sheets, L. K.** (2019). Occult drug exposure in young children evaluated for physical abuse: An opportunity for intervention. *Child Abuse & Neglect*, 88, 412-419. <https://doi:10.1016/j.chiabu.2018.12.015>
- Pignatelli, A. M., Wampers, M., Loredi, C., Biondi, M., & Vanderlinden, J.** (2016). Childhood neglect in eating disorders: A systematic review and meta-analysis. *Journal of Trauma & Dissociation*, 18(1), 100-115. <https://doi:10.1080/15299732.2016.1198951>
- Pisetsky, E. M., Schaefer, L. M., Wonderlich, S. A., & Peterson, C. B.** (2019). Emerging psychological treatments in eating disorders. *Psychiatric Clinics of North America*, 42(2), 219-229. <https://doi:10.1016/j.psc.2019.01.005>
- Polivy, J., & Herman, C. P. (2002).** Causes of eating disorders. *Annual Review of Psychology*, 53(1), 187-213. <https://doi:10.1146/annurev.psych.53.1>
- Poscia, A., Stojanovic, J., La Milia, D. I., Duplaga, M., Grysztar, M., Moscato, U., Onder, G., Collamati, A., Ricciardi, W., & Magnavita, N.** (2018). Interventions targeting loneliness and social isolation among the older people: An update systematic review. *Experimental Gerontology*, 102, 133-144. <https://doi:10.1016/j.exger.2017.11.017>
- Proctor, L. J., & Dubowitz, H.** (2014). *Child neglect: Challenges and controversies*. In J. E. Korbin, & R. D. Krugman (Eds.), *Handbook of child maltreatment* (pp. 27-61). Dordrecht: Springer.
- Quadir, S. E., Özer, N., Yücel, G., Akar, A., & Puse, M.** (2019). Parental awareness on emotional abuse and neglect. *Sosyal Çalışma Dergisi*, 3(2), 177-201. <https://dergipark.org.tr/en/pub/scd/issue/51307/653845>
- Radell, M. L., Abo Hamza, E. G., Daghestani, W. H., Perveen, A., & Moustafa, A. A.** (2020). The Impact of different types of abuse on depression.

Depression Research and Treatment, 1-12.

<https://doi.org/10.1155/2021/6654503>

- Raspopow, K., Matheson, K., Abizaid, A., & Anisman, H.** (2013). Unsupportive social interactions influence emotional eating behaviors. The role of coping styles as mediators. *Appetite*, 62, 143-149. <https://doi.org/10.1016/j.appet.2012.11.031>
- Rehan, W., Antfolk, J., Johansson, A., & Santtila, P.** (2016). Do single experiences of childhood abuse increase psychopathology symptoms in adulthood? *Journal of Interpersonal Violence*, 34(5), 1021-1038. <https://doi:10.1177/088626051664700>
- Rehan, W., Antfolk, J., Johansson, A., Jern, P., & Santtila, P.** (2017). Experiences of severe childhood maltreatment, depression, anxiety and alcohol abuse among adults in Finland. *PLoS One*, 12(5), 1-12. <https://doi:10.1371/journal.pone.01772>
- Reichenberger, J., Schnepfer, R., Arend, A. K., & Blechert, J.** (2020). Emotional eating in healthy individuals and patients with an eating disorder: evidence from psychometric, experimental and naturalistic studies. *Proceedings of the Nutrition Society*, 79(3), 290-299. <https://doi:10.1017/S0029665120007004>
- Reichenberger, J., Schnepfer, R., Arend, A., Richard, A., Voderholzer, U., Naab, S., & Blechert, J.** (2021). Emotional eating across different eating disorders and the role of body mass, restriction, and binge eating. *International Journal of Eating Disorders*, 54(5), 773-784. <https://doi:10.1002/eat.23477>
- Rhee, K. E.** (2006). Parenting styles and overweight status in first grade. *Pediatrics*, 117(6), 2047-2054. doi:10.1542/peds.2005-2259
- Rienecke, R.** (2017). Family-based treatment of eating disorders in adolescents: current insights. *Adolescent Health, Medicine and Therapeutics*, 8, 69-79. <https://doi:10.2147/ahmt.s115775>
- Rikani, A. A., Choudhry, Z., Maqsood Choudhry, A., Ikram, H., Waheed Asghar, M., Kajal, D., Waheed, A., & Mobassarrah, N. J.** (2013). A critique of the literature on etiology of eating disorders. *Annals of*

Neurosciences, 20(4), 157-161.

<https://doi:10.5214/ans.0972.7531.200409>

- Robinson, P. H.** (2014). *Mentalisation-Based Therapy of non-suicidal self-injury and eating disorders: MBT-ED*. L. Claes, L., J. J. Muehlenkamp (ed.), *Non-Suicidal Self-Injury in Eating Disorders* (s.163-179). Springer.
- Robinson, P., Skårderud, F., & Sommerfeldt, B.** (2018). *Hunger: Mentalization-Based Treatments for Eating Disorder*. Switzerland, Springer International Publishing. <https://doi:10.1007/978-3-319-95121-8>
- Rokach, A.** (1990). Surviving and coping with loneliness. *The Journal of Psychology: Interdisciplinary and Applied*, 124(1), 39-54. <https://doi.org/10.1080/00223980.1990.10543204>
- Rothschild-Yakar, L., Levy-Shiff, R., Fridman-Balaban, R., Gur, E., & Stein, D.** (2010). Mentalization and relationships with parents as predictors of eating disordered behavior. *The Journal of Nervous and Mental Disease*, 198(7), 501-507. <https://doi:10.1097/nmd.0b013e3181e526c8>
- Russell, D., Peplau, L. A., & Cutrona, C. E.** (1980). The revised UCLA Loneliness Scale: Concurrent and discriminant validity evidence. *Journal of Personality and Social Psychology*, 39(3), 472-480. <https://doi:10.1037/0022-3514.39.3.472>
- Russell, D., Peplau, L. A., & Ferguson, M. L.** (1978). Developing a measure of loneliness. *Journal of Personality Assessment*, 42(3), 290-294. https://doi.org/10.1207/s15327752jpa4203_11
- Sacchetti, S., Robinson, P., Bogaardt, A., Clare, A., Ouellet-Courtois, C., Luyten, P., Bateman, A., & Fonagy, P.** (2019). Reduced mentalizing in patients with bulimia nervosa and features of borderline personality disorder: A case-control study. *BMC Psychiatry*, 19(1), 1-12. <https://doi:10.1186/s12888-019-2112-9>
- Sahi, R.S., & Eisenberger, N.I.** (2021). *Why don't you like me? The role of the mentalizing network in social rejection*. Gilead, M., Ochsner, K.N. (Eds). *The Neural Basis of Mentalizing* (s.613-628). Switzerland, Springer International Publishing. https://doi.org/10.1007/978-3-030-51890-5_32

- Saito, T., Kai, I., & Takizawa, A.** (2012). Effects of a program to prevent social isolation on loneliness, depression, and subjective well-being of older adults: A randomized trial among older migrants in Japan. *Archives of Gerontology and Geriatrics*, 55(3), 539-547. <https://doi:10.1016/j.archger.2012.04.002>
- Salas-Paramo, J., & Escandon-Barbosa, D.** (2023). The relationship between social isolation and self-reported healthy eating behavior in millennials: A comparative study between Spain and Colombia. *Journal of International Food and Agribusiness Marketing*. <https://doi.org/10.1080/08974438.2023.2183299>
- Samudra, M., Davis, S., Gupta, N., & Chaudhury, S.** (2021). Association of childhood psychological trauma with eating disorders in undergraduate medical students. *Industrial Psychiatry Journal*, 30(Suppl 1), 120-126. <https://doi: 10.4103/0972-6748.328802>
- Sapolsky, R. M.** (2015). Stress and the brain: individual variability and the inverted-U. *Nature Neuroscience*, 18(10), 1344-1346. doi:10.1038/nn.4109
- Sarıbaş, Ç. Ç., Başgöl, Ş. S., Cömert, I. T., & Tutlu, M. G.** (2019). 15-17 yaş elit ve amatör futbolcuların yeme tutumu, benlik saygısı ve kişilik özelliklerinin incelenmesi. *Türk Sosyal Bilimler Araştırmaları Dergisi*, 4(1), 34-46.
- Sattler, K. M. P.** (2022). Protective factors against child neglect among families in poverty. *Child Abuse & Neglect*, 124, 105438. <https://doi.org/10.1016/j.chiabu.2021.105438>
- Savasir, I., & Erol N.** (1989). Yeme Tutum Testi: Anoreksiya nervosa belirtileri indeksi. (Eating Attitudes Test: An index of symptoms of anorexia nervosa). *Psikoloji Dergisi*, 7(23), 19-25.
- Scaglioni, S., De Cosmi, V., Ciappolino, V., Parazzini, F., Brambilla, P., & Agostoni, C.** (2018). Factors influencing children's eating behaviours. *Nutrients*, 10(6), 2-17. <https://doi.org/ 10.3390/nu10060706>
- Scaglioni, S., Salvioni, M., & Galimberti, C.** (2008). Influence of parental attitudes in the development of children eating behaviour. *British Journal of Nutrition*, 99(S1). <https://doi:10.1017/s0007114508892471>

- Scott, C. L., Haycraft, E., & Plateau, C. R.** (2019). Teammate influences on the eating attitudes and behaviours of athletes: A systematic review. *Psychology of Sport and Exercise*, 43, 183-194. <https://doi:10.1016/j.psychsport.2019>
- Serin, Y., & Şanlier, N.** (2018). Duygusal yeme, besin alımını etkileyen faktörler ve temel hemşirelik yaklaşımları. *J Psychiatric Nurs*, 9(2), 136-146. <https://doi:10.14744/phd.2018.23600>
- Sevincer, G., & Konuk, N.** (2013). Emotional eating. *Journal of Mood Disorders*, 3(4), 171-179. <https://doi:10.5455/jmood.2013092>
- Shahab, M. K., de Ridder, J. A., Spinhoven, P., Penninx, B. W. J. H., Mook-Kanamori, D. O., & Elzinga, B. M.** (2021). A tangled start: The link between childhood maltreatment, psychopathology, and relationships in adulthood. *Child Abuse & Neglect*, 121, 1-14. <https://doi:10.1016/j.chiabu.2021.105228>
- Sharma, T., & Ayyub, S.** (2022). Impact of Mentalization Based Treatment in emotional eating behaviour. *Journal of Advance Research in Science and Social Science*, 5(2), 14-26. <https://doi.org/10.46523/jarssc.05.02.02>
- Simon, N. M., Herlands, N. N., Marks, E. H., Mancini, C., Letamendi, A., Li, Z., Pollack, M. H., Ameringen, M. V., & Stein, M. B.** (2009). Childhood maltreatment linked to greater symptom severity and poorer quality of life and function in social anxiety disorder. *Depression and Anxiety*, 26(11), 1027-1032. <https://doi:10.1002/da.20604>
- Simonsen, C. B., Jakobsen, A. G., Grøntved, S., & Kjaersdam Telléus, G.** (2020). The mentalization profile in patients with eating disorders: a systematic review and meta-analysis. *Nordic Journal of Psychiatry*, 1-12. <https://doi:10.1080/08039488.2019.1707>
- Sirois, F. M., & Biskas, M.** (2023). Loneliness and preferences for palatable foods: The role of coping. *Current Research in Behavioral Sciences*, 5, 1-8. <https://doi.org/10.1016/j.crbeha.2023.100119>

- Smolak, L., & Murnen, S. K.** (2002). A meta-analytic examination of the relationship between child sexual abuse and eating disorders. *International Journal of Eating Disorders*, *31*(2), 136-150. <https://doi:10.1002/eat.10008>
- Sokol, R. L., Qin, B., & Poti, J. M.** (2017). Parenting styles and body mass index: A systematic review of prospective studies among children. *Obesity Reviews*, *18*(3), 281-292. doi:10.1111/obr.12497
- Spence, R., Jacobs, C., & Bifulco, A.** (2018). Attachment style, loneliness and depression in older age women. *Aging & Mental Health*, *24*(5), 1-3. <https://doi:10.1080/13607863.2018.15531>
- Spoor, S. T. P., Bekker, M. H. J., Van Strien, T., & van Heck, G. L.** (2007). Relations between negative affect, coping, and emotional eating. *Appetite*, *48*(3), 368-376. doi: 10.1016/j.appet.2006.10.005
- Spreng, R. N., Dimas, E., Mwilambwe-Tshilobo, L., Dagher, A., Koellinger, P., Nave, G., Ong, a., kernbach, J. M., Wiecki, T. V., Ge, T., Li, Y., Holmes, A. J., Yeo, B. T. T., Turner, G. R., Dunbar, R. I. M., & Bzdok, D.** (2020). The default network of the human brain is associated with perceived social isolation. *Nature Communications*, *11*(1), 1-11. <https://doi:10.1038/s41467-020-20039-w>
- Steptoe, A., Shankar, A., Demakakos, P., & Wardle, J.** (2013). Social isolation, loneliness, and all-cause mortality in older men and women. *Proceedings of the National Academy of Sciences*, *110*(15), 5797-5801. <https://doi:10.1073/pnas.1219686110>
- Sun, Y. H. C.** (2008). Health concern, food choice motives, and attitudes toward healthy eating: The mediating role of food choice motives. *Appetite*, *51*(1), 42-49. <https://doi:10.1016/j.appet.2007.11.0>
- Suri, S., Garg, S., & Tholia, G.** (2019). Attachment style, perceived social support and loneliness among college students. *International Journal of Innovative Studies in Sociology and Humanities*, *4*(5), 135-142.
- Sümer, N., & Sakman, E.** (2018). *Ergenlikte bağlanma ve içselleştirme/dışsallaştırma sorunları*. Ergenlik Dönemi ve Ruhsal Bozukluklar. (Bildik, T., ed.). Türkiye Klinikleri, (s. 59-65). Ankara.
- Svendsen, L.** (2017). *Yalnızlığın Felsefesi*. (Erşen, M. çev.) İstanbul, Redingot.

- Szcześniak, M., Bielecka, G., Madej, D., Pieńkowska, E., & Rodzeń, W. (2020).** The role of self-esteem in the relationship between loneliness and life satisfaction in late adulthood: Evidence from Poland. *Psychology Research and Behavior Management*, 13, 1201-1212. <https://doi.org/10.2147/PRBM.S275902>
- Şahin-Bayraktar, H. G., & Seven, S. (2020).** The interrelationship of attachment style, sense of loneliness, and social dissatisfaction in children aged 60–72 months. *Current Psychology: A Journal for Diverse Perspectives on Diverse Psychological Issues*, 41(6), 3751–3759. <https://doi.org/10.1007/s12144-020-00888-w>
- Şar, V., Necef, I., Mutluer, T., Fatih, P., & Türk-Kurtça, T. (2020).** A Revised and expanded version of The Turkish Childhood Trauma Questionnaire (CTQ-33): Overprotection-overcontrol as additional factor. *Journal of Trauma & Dissociation*, 22(1), 35-51. <https://doi:10.1080/15299732.2020.1760171>
- Şar, V., Öztürk, E. & İkikardeş, E. (2012).** Validity and reliability of the Turkish version of the Childhood Trauma Questionnaire (CTQ). *Turkiye Klinikleri Tıp Bilimleri Dergisi (Turkiye Klinikleri Journal of Medical Sciences)*, 32(4), 1054-1063. <https://doi: 10.5336/medsci.2011-26947>
- Talmon, A., & Ginzburg, K. (2018).** “Body self” in the shadow of childhood sexual abuse: The long-term implications of sexual abuse for male and female adult survivors. *Child Abuse & Neglect*, 76, 416-425. <https://doi:10.1016/j.chiabu.2017.12.004>
- Tanzilli, A., Di Giuseppe, M., Giovanard,, G., Boldrini, T., Caviglia, G., Conversano, C., & Lingardi, V. (2021).** Mentalization, attachment, and defense mechanisms: a Psychodynamic Diagnostic Manual-2-oriented empirical investigation. *Research in Psychotherapy: Psychopathology, Process and Outcome*, 24(1), 31-41. <https:// doi: 10.4081/ripppo.2021.531>
- Tasca, G. A., Ritchie, K., Zachariades, F., Proulx, G., Trinneer, A., Balfour, L., Demindenka, N., Hayden, G., Wong, A., & Bissada, H. (2013).** Attachment insecurity mediates the relationship between childhood

- trauma and eating disorder psychopathology in a clinical sample: A structural equation model. *Child Abuse & Neglect*, 37(11), 926-933. <https://doi:10.1016/j.chiabu.2013.03.004>
- Taşçı A. İ.** (2017). *Cinsiyet eğitimi*. İstanbul, Betim Kitaplığı.
- Tavolacci, M. P., Grigioni, S., Richard, L., Meyrignac, G., Déchelotte, P., & Ladner, J.** (2015). Eating disorders and associated health risks among university students. *Journal of Nutrition Education and Behavior*, 47(5), 412-420. <https://doi:10.1016/j.jneb.2015.06.009>
- Thomas, K. S., Williams, M. O., & Vanderwert, R. E.** (2020). Disordered eating and internalizing symptoms in preadolescence. *Brain and Behavior*, 11(1), 1-9. <https://doi:10.1002/brb3.1904>
- Tomiyama, A. J., Dallman, M. F., Epel, E. S.** (2011). Comfort food is comforting to those most stressed: evidence of the chronic stress response network in high stress women. *Psychoneuroendocrinology*, 36(10), 1513-1519. <https://doi:10.1016/j.psyneuen.2011.04.005>
- Tomova, L., Wang, K. L., Thompson, T., Matthews, G. A., Takahashi, A., Tye, K. M., & Saxe, R.** (2020). Acute social isolation evokes midbrain craving responses similar to hunger. *Nature Neuroscience*, 23(12), 1597-1605. <https://doi.org/10.1038/s41593-020-00742-z>
- Törenli-Kaya, Z., Alpay, E. H., Yenigüç-Türkkal, Ş., & Bilgili-Özçürümez, G.** (2023). Zihinselleştirme Ölçeği'nin Türkçe çevirisinin geçerlik ve güvenilirlik çalışması. *Türk Psikiyatri Dergisi*, 34(2), 118-124. <https://doi.org/10.5080/u25692>
- Treasure, J., Duarte, T. A., & Schmidt, U.** (2020). Eating disorders. *The Lancet*, 395(10227), 899-911. [https://doi:10.1016/s0140-6736\(20\)30059-3](https://doi:10.1016/s0140-6736(20)30059-3)
- Treuer, T., Koperdák, M., Rózsa, S., & Füredi, J.** (2005). The impact of physical and sexual abuse on body image in eating disorders. *European Eating Disorders Review*, 13(2), 106-111. <https://doi:10.1002/erv.616>
- Tuck, C. J., Sultan, N., Tonkovic, M., & Biesiekierski, J. R.** (2022). Orthorexia nervosa is a concern in gastroenterology: A scoping review. *Neurogastroenterology & Motility*, 34(8), 1-24. <https://doi:10.1111/nmo.14427>

- Tunç, P.** (2019). Üniversite öğrencilerinde çocukluk çağı travması ve yeme tutumları. *Psikiyatride Güncel Yaklaşımlar-Current Approaches in Psychiatry*, 11(Suppl 1), 203-219. <https://doi: 10.18863/pgy.612616>
- Türkmen, G., & Bayram, T. K.** (2023). The mediating role of emotional eating in the relationship between aggression and eating attitudes. *Journal Health Science and Medicine*, 6(6), 1405-1410. <https://doi: 10.32322/jhsm.1361353>
- Tyrka, A. R., Wyche, M. C., Kelly, M. M., Price, L. H., & Carpenter, L. L.** (2009). Childhood maltreatment and adult personality disorder symptoms: Influence of maltreatment type. *Psychiatry Research*, 165(3), 281-287. <https://doi:10.1016/j.psychres.2007.10.017>
- Uludağ, B. D., & Cebirbay, M. A.** (2022). A comparison of eating attitudes, diet quality, and nutrition knowledge in polycystic ovary syndrome. *Journal of Contemporary Medicine*, 12(5), 733-737. <https://doi:10.16899/jcm.1138300>
- Umberson, D., Lin, Z., & Cha, H.** (2022). Gender and social isolation across the life course. *Journal of Health and Social Behavior*, 63(3). <https://doi.org/10.1177/00221465221109634>
- Vachon, D. D., Krueger, R. F., Rogosch, F. A., & Cicchetti, D.** (2015). Assessment of the harmful psychiatric and behavioral effects of different forms of child maltreatment. *JAMA Psychiatry*, 72(11), 1-9. <https://doi:10.1001/jamapsychiatry.20>
- Valles, N. L., Harris, T. B., & Sargent, J.** (2019). *Mental Health Issues: Child Physical Abuse, Neglect, And Emotional Abuse*. In: Giardino, A., Lyn, M., Giardino, E. (eds.) *A Practical Guide to the Evaluation of Child Physical Abuse and Neglect*. Switzerland, Springer International Publishing. https://doi.org/10.1007/978-3-030-00635-8_18
- Van Der Feltz-Cornelis, Allen, S., Atkin, K., & Glibody, S.** (2023). Is childhood trauma associated with loneliness mental health symptoms and social exclusion in adulthood? A UK biobank study. *European Psychiatry*, 66(1), 533. <https://doi.org/10.1192/j.eurpsy.2023.1128>

- van der Put, C. E., Assink, M., Gubbels, J., & Boekhout van Solinge, N. F.** (2018). Identifying effective components of child maltreatment interventions: A meta-analysis. *Clinical Child and Family Psychology Review*, *21*(2), 171-202. <https://doi.org/10.1007/s10567-017-0250-5>
- Van Gerko, K., Hughes, M. L., Hamill, M., & Waller, G.** (2005). Reported childhood sexual abuse and eating-disordered cognitions and behaviors. *Child Abuse & Neglect*, *29*(4), 375-382. <https://doi:10.1016/j.chiabu.2004.11.002>
- Van Hoeken, D., & Hoek, H. W.** (2020). Review of the burden of eating disorders: mortality, disability, costs, quality of life, and family burden. *Current Opinion in Psychiatry*, *33*(6), 521-527. <https://doi:10.1097/ycp.000000000000006>
- van Leuven, L., Lalouni, M., Enebrink, P., Sorjonen, K., & Forster, M.** (2022). Feasibility and implementation of safer kids—a parenting program to reduce child abuse. *Child Abuse & Neglect*, *123*, 105434. <https://doi.org/10.1016/j.chiabu.2021.105434>
- van Strien, T.** (2018). Causes of emotional eating and matched treatment of obesity. *Current Diabetes Reports*, *18*(35), 1-8. <https://doi:10.1007/s11892-018-1000-x>
- Van Strien, T., Frijters, J. E. R., Bergers, G. P. A., & Defares, P. B.** (1986). The Dutch Eating Behavior Questionnaire (DEBQ) for assessment of restrained, emotional, and external eating behavior. *International Journal of Eating Disorders*, *5*(2), 295-315. [https://doi:10.1002/1098-108X\(198602\)5:2<295::AID-EAT2260050209>3.0.CO;2-T](https://doi:10.1002/1098-108X(198602)5:2<295::AID-EAT2260050209>3.0.CO;2-T)
- Van Tilburg, T. G.** (2020). Social, emotional and existential loneliness: A test of the multidimensional concept. *The Gerontologist*, *61* (7), e335–e344. <https://doi:10.1093/geront/gnaa082>
- VanMeter, F., Nivison, M. D., Englund, M. M., Carlson, E. A., & Roisman, G. I.** (2021). Childhood abuse and neglect and self-reported symptoms of psychopathology through midlife. *Development Psychology*, *57*(5), 824-836. <https://doi:10.1037/dev0001169>

- Vaskinn, A., Melle, I., Aas, M., & Berg, A. O.** (2021). Sexual abuse and physical neglect in childhood are associated with affective theory of mind in adults with schizophrenia. *Schizophrenia Research: Cognition*, 23, 1-8. <https://doi:10.1016/j.scog.2020.100189>
- Vismara, L., Lucarelli, L., & Sechi, C.** (2022). Attachment style and mental health during the later stages of COVID-19 pandemic: the mediation role of loneliness and COVID-19 anxiety. *BMC Psychology*, 10(1), 2-10. <https://doi:10.1186/s40359-022-00767-y>
- Wagner-Skacel, J., Riedl, D., Kampling, H., & Lampe, A.** (2022). Mentalization and dissociation after adverse childhood experiences. *Scientific Reports*, 12(1), 1-7. <https://doi.org/10.1038/s41598-022-10787-8>
- Waller, G., Corstorphine, E., & Mountford, V.** (2007). The role of emotional Abuse in the eating disorders: Implications for treatment. *Eating Disorders*, 15(4), 317-331. <https://doi:10.1080/10640260701454337>
- Wang, P., Yan, Y., Gao, F., Zhang, R., Wang, J., Zhan, X., & Tian, Y.** (2020). The effect of shyness on adolescent network problem behavior: the role of gender and loneliness. *Frontiers in Psychology*, 11. <https://doi:10.3389/fpsyg.2020.00803>
- Webb, J. & Musello, C.** (2018). *Çocukta ihmalin izi: Boşluk hissi.* (G, Arıkan, Çev.). Sola Unitas. (Orijinal eser 2014'te yayımlandı.)
- Weissman, D., Nook, E., Dews, A. A., Miller, A. B., Lambert, H., Sasse, S. F., Somerville, L. H., & McLaughlin, K. A.** (2020). Low emotional awareness as a transdiagnostic mechanism underlying psychopathology in adolescence. *Clinical Psychological Science*, 8(6), 971-988. <https://doi:10.1177/2167702620923649>
- Widom, C. S., Czaja, S. J., Kozakowski, S. S., & Chauhan, P.** (2018). Does adult attachment style mediate the relationship between childhood maltreatment and mental and physical health outcomes? *Child Abuse & Neglect*, 76, 533-545. <https://doi:10.1016/j.chiabu.2017.05.002>
- Wilson, R. F., Afifi, T. O., Yuan, K., Lyons, B. H., Fortson, B. L., Oliver, C., Watson, A., & Self-Brown, S.** (2023). Child abuse-related homicides precipitated by caregiver use of harsh physical punishment. *Child*

- Abuse & Neglect*, 135, 105953.
<https://doi.org/10.1016/j.chiabu.2022.105953>
- Wive, M.** (2021). Errare humanum est (To Err Is Human): A mentalizing breakdown in the therapeutic work with an adolescent. *Frontiers in Psychology*, 12, 1-8. <https://10.3389/fpsyg.2021.789120>
- Wolf, N. M., & Elklit, A.** (2018). Child maltreatment and disordered eating in adulthood: A mediating role of ptsd and self-esteem? *Journal of Child & Adolescent Trauma*, 13(1), 21-32. <https://doi:10.1007/s40653-018-0224-x>
- Woolley, K., Fishbach, A., & Wang, R. M.** (2020). Food restriction and the experience of social isolation. *Journal of Personality and Social Psychology*, 119(3), 657-671. <https://doi.org/10.1037/pspi0000223>
- World Health Organization** (1999). *Report of the consultation on child abuse prevention*, 29-31 March 1999, WHO, Geneva. World Health Organization, Geneva. <https://apps.who.int/iris/handle/10665/65900>
- World Health Organization** (2022). *Child Maltreatment*. <https://www.who.int/news-room/fact-sheets/detail/child-maltreatment>. Erişim Tarihi: 05 Kasım 2022
- World Health Organization.** (2020). *Global status report on preventing violence against children 2020*. <https://www.who.int/teams/social-determinants-of-health/violence-prevention/global-status-report-on-violence-against-children-2020>
- World Health Organization.** (2021). *Social isolation and loneliness among older people: Advocacy brief*. <https://www.who.int/publications/i/item/9789240030749>
- Yang, L., & Huang, M.** (2024). Childhood maltreatment and mentalizing capacity: A meta-analysis. *Child Abuse & Neglect*, 149, 106623. <https://doi.org/10.1016/j.chiabu.2023.106623>
- Yanguas, J., Pinazo-Henandis, S., & Tarazona-santabalbina, F. J.** (2018). The complexity of loneliness. *Acta Biomedica*, 89(2), 302-314. <https://doi.org/10.23750%2Ffabm.v89i2.7404>

- Yárnoz-Yaben, S.** (2010). Attachment style and adjustment to divorce. *The Spanish Journal of Psychology*, 13(1), 210-219. <https://doi:10.1017/s1138741600003796>
- Yilmaz, E. A., Yilmaz, H. O., & Yuksel, A.** (2021). Nutritional habits and emotional eating of adults during social isolation days due to Covid-19 pandemic. *Progress in Health Sciences*, 11(1), 43-56.
- Yirga, B., Assefa Gelaw, Y., Derso, T., & Wassie, M. M.** (2016). Disordered eating attitude and associated factors among high school adolescents aged 12-19 years in Addis Ababa, Ethiopia: a cross-sectional study. *BMC Research Notes*, 9(1). <https://doi:10.1186/s13104-016-2318-6>
- Zeek, A., Endorf, K., Euler, S., Schaefer, L., Lau, I., Flösser, K., Geiger, V., Meier, A. F., Walcher, P., Lahmann, C., & Hartmann, A.** (2021). Implementation of mentalization-based treatment in a day hospital program for eating disorders-A pilot study. *European Eating Disorders Review*, 29(5), 783-801. <https://doi.org/10.1002/erv.2853>
- Zhang, X., Ravichandran, S., Gee, G. C., Dong, T. S., Beltrán-Sánchez, H., Wang, M C., Kilpatrick, L. A., Labus, J. S., Vaugh, A., & Gupta, A.** (2024). Social isolation, brain food cue processing, eating behaviors, and mental health symptoms. *JAMA Network Open*, 7(4), 1-15. <https://doi:10.1001/jamanetworkopen.2024.4855>
- Zhao, J., Kong, F., & Wang, Y.** (2012). Self-esteem and humor style as mediators of the effects of shyness on loneliness among Chinese college students. *Personality and Individual Differences*, 52(6), 686-690. <https://doi:10.1016/j.paid.2011.12.024>
- Zimet, G. D., Dahlem, N. W., Zimet, S. G., & Karley, G. K.** (1988) The Multidimensional Scale of Perceived Social Support. *Journal of Personality Assessment*, 52(1), 30-41.
- Ziobrowski, H. N., Buka, S. L., Austin, S. B., Duncan, A. E., Simone, M., Sullivan, A. J., Horton, N. J., & Field, A. E.** (2021). Child and adolescent maltreatment patterns and risk of eating disorder behaviors developing in young adulthood. *Child Abuse & Neglect*, 120, 1-9. <https://doi:10.1016/j.chiabu.2021.10522>

EKLER

EK 1: Etik Kurul İzni

Evrak Tarih ve Sayısı: 23.09.2022-193

FATİH SULTAN MEHMET VAKIF ÜNİVERSİTESİ
BİLİMSEL ARAŞTIRMA VE YAYIN ETİĞİ KURULU KARARI

Karar Tarihi	15/09/2022	Karar Sayısı	17/05
--------------	------------	--------------	-------

KURUL ÜYELERİ

Prof. Dr. Fahameddin BAŞAR / Rektör Yardımcısı - Başkan
Prof. Dr. Erol KILIÇ / Güzel Sanatlar Fakültesi - Dekan - Üye
Prof. Dr. Esra AKGÜL / MYO – Müdür - Üye
Prof. Dr. Hasan BACANLI / Eğitim Fakültesi - Üye
Prof. Dr. İbrahim KOCABAŞ / Eğitim Fakültesi - Dekan V. - Üye
Prof. Dr. Fatma ALİSİNANOĞLU / Eğitim Fakültesi - Üye
Prof. Dr. Sefa SAYGILI / Edebiyat Fakültesi - Üye
Doç. Dr. Eyup Sabri KALA / Hukuk Müşaviri - Raportör

Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiği Kurulu 15.09.2022 tarihinde saat 14:30'te toplanmış ve aşağıdaki karar alınmıştır.

KARAR

KARAR NO 2022-17/05 Lisansüstü Eğitim Enstitüsü Klinik Psikoloji Doktora Programı öğrencisi Tuğba ÖZ'tin "Çocukluk Çağı Travmalarının Yeme Tutumları Üzerindeki Etkisinde Yalnızlık, Sosyal İzolasyon ve Zihinselleştirmenin Yeri" isimli araştırmasında kullanacağı anket ve ölçeklerinin etik yönden uygunluğuna,

Toplantıya katılan Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiği Kurulu üyelerinin oy birliği ile karar verildi.

e-İmzalıdır

Prof. Dr. Fahameddin BAŞAR
Başkan

İznilidir

Prof. Dr. Hasan BACANLI
Üye

e-İmzalıdır

Prof. Dr. Erol KILIÇ
Üye

e-İmzalıdır

Prof. Dr. Sefa SAYGILI
Üye

e-İmzalıdır

Prof. Dr. İbrahim KOCABAŞ
Üye

e-İmzalıdır

Prof. Dr. Esra AKGÜL
Üye

e-İmzalıdır

Prof. Dr. Fatma ALİSİNANOĞLU
Üye

Doküman No: E0.FR-201; İlk Yayın Tarihi: 07.03.2019; Revizyon Tarihi: 20.07.2020; Revizyon No: 01; Sayfa: 1 / 1

Bu belge, güvenli elektronik imza ile imzalanmıştır.